

รายงานวิจัย เรื่อง

การศึกษาศักยภาพกลุ่มชาบันราชนภูมิบรรลุความ
ในกรุงโรมและนิทรรศการบริหารจัดงานวิจัย
เพื่อพัฒนาต่อจากภารกิจของมหาวิทยาลัย

สถาบันราชภัฏพิบูลลงกรณ์

พ.ศ. ๒๕๖๑

งานวิจัยนี้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสถาบันราชภัฏพิบูลลงกรณ์

150895

**ชื่อเรื่อง การศึกษาศักยภาพของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
ในการวางแผนการบริหารจัดงานวิจัยเพื่อพัฒนา
วิสาหกิจชุมชน**

โดย **สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม**

บทคัดย่อ

การศึกษาศักยภาพของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ในกระบวนการบริหารจัดงานวิจัย เพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชน มีวัตถุประสงค์สำคัญ คือ การวิเคราะห์ตนเองของสถาบันเกี่ยวกับ ลักษณะงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับชุมชน หรือวิสาหกิจชุมชน ระบบการบริหารบุคลากรที่เกี่ยวข้องกับ การวิจัย กระบวนการประกันคุณภาพงานวิจัย และระบบสนับสนุนการวิจัย ใน การศึกษาส่วนใหญ่ ใช้วิธีการวิเคราะห์ สร้างความเข้าใจ สำรวจ ประเมิน ผลและเสนอ กัน

ผลการศึกษา พบว่า ลักษณะการทำวิจัยของสถาบันส่วนใหญ่เกี่ยวข้องกับการวิจัยทางชีวเคมี หรือตามศาสตร์ที่อาจารย์ผู้วิจัยได้ศึกษามา รวมทั้ง ยังมีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องและเป็นประโยชน์ต่อ ชุมชนด้วย แต่ผลงานวิจัยดังกล่าว ยังมิได้นำสู่การปฏิบัติให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนอย่างแท้จริง เพราะมีปัญหาอุปสรรคหลายประการ เช่น ภาระงานสอนมาก บุคลากร และงบประมาณ มีจำนวนจำกัด ระบบระเบียบในการปฏิบัติงานยังไม่คล่องตัว ระบบสนับสนุนด้านข้อมูล เครื่องมือ และการให้บริการยังไม่สร้างแรงจูงใจในการทำวิจัยเหล่านี้ อย่างไรก็ตาม ถ้าพิจารณาภาพรวม อาจกล่าวได้ว่า ศักยภาพของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม เอื้ออำนวยต่อการเปลี่ยนแปลงพัฒนา โดยการปรับโครงสร้างระบบการบริหารจัดงานวิจัย ให้สอดคล้องกับการจัดโครงสร้างใหม่ของประเทศไทย รวมทั้ง การปรับกระบวนการทัศน์ของผู้บริหาร คณาจารย์ นักศึกษาให้ตรงกัน ใน การบูรณาการ พัฒนา ภาระจัดการเรียนรู้ การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสู่ชุมชน ตามปรัชญาของการเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

คำนำ

การที่จะพัฒนาระบบงานวิจัยให้เจริญก้าวหน้า ต้องอาศัยองค์ประกอบหลายปัจจัยร่วมกัน เช่น แนวโน้มนโยบายและทิศทางที่สอดคล้องกันทั้งระดับประเทศ ระดับผู้สอนสนับสนุนการทำวิจัย หรือ ผู้ให้ทุนวิจัย ผู้ปฏิบัติการวิจัย รวมทั้ง ผู้ใช้ประโยชน์จากการวิจัย ปัจจุบันระบบงานวิจัยกำลังปรับปรุงเปลี่ยนแปลงในทุกระดับ ทั้งระบบโครงสร้าง บทบาทหน้าที่ กลไกการขับเคลื่อน เพื่อให้ สอดคล้องกับนวัตกรรม และสถานการณ์การพัฒนาประเทศ โดยนำยุทธศาสตร์หลักของรัฐบาล เป็นตัวตั้ง สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ในฐานะเป็นสถาบันระดับอุดมศึกษา มีบทบาทเป็นหน่วยปฏิบัติการวิจัยหน่วยหนึ่งของประเทศไทย และได้มีผลงานการวิจัยมาอย่างต่อเนื่อง จึงสนองนโยบาย การปรับระบบงานวิจัย โดยเข้าร่วมโครงการวิจัยและพัฒนาการจัดการงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏ เพื่อการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน โดยทำการศึกษาศักยภาพของสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามในการ วางแผนและการบริหารจัดงานวิจัย เพื่อให้เข็มข้นรายต่อการพัฒนางานวิจัยของสถาบันต่อไป

ขอขอบคุณผู้บริหาร และทีมงานวิจัยทุกท่าน ที่ได้เคราะห์ สังเคราะห์ บทบาทหน้าที่ และการดำเนินงานที่ผ่านมา ซึ่งทำให้แนวทางในการปรับเปลี่ยนแก้ไขให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนา สถาบันและประเทศไทยต่อไป

(ดร.สว่าง ภู่พัฒน์วิบูลย์)

อธิการบดีสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

ประธานคณะกรรมการอำนวยการ

คำนำ

งานวิจัยฉบับนี้ เป็นการวิเคราะห์ สังเคราะห์เกี่ยวกับศักยภาพ และระบบการทำงานด้านการวิจัยของสถาบันที่ผ่านมา ในช่วงระยะเวลา 10 กว่าปี ผลงานวิจัยของอาจารย์ในสถาบันได้เจริญ พัฒนาอย่างต่อเนื่อง โดยเฉพาะในช่วง 4 - 5 ปี ที่ผ่านมา นี้ มีงานวิจัยเพิ่มขึ้นมากเกือบทุกคณะ ทั้งทุนวิจัยที่ได้รับการสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอก และแหล่งทุนภายนอก แม้ว่าอาจารย์ส่วนใหญ่ จะมีภาระงานด้านการสอนและงานประจำอีก ๆ มาก และระบบการสนับสนุนงานวิจัยของสถาบัน ยังไม่เอื้ออำนวยนัก แต่พื้นฐานข้อมูลด้านการวิจัยของสถาบัน น่าจะเอื้อประโยชน์ต่อการจัดระบบ บริหารพัฒนางานวิจัยให้สอดคล้องกับยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ ที่ต้องการจัดโครงสร้างและ กลไกการวิจัยให้บริหารระบบวิจัยให้เป็นระบบเรียนรู้ ซึ่งเป็นกระบวนการที่หลักของสถาบัน ดังนั้น การใช้กระบวนการเรียนรู้ด้วยการบูรณาการ พัฒนากิจ ด้านการจัดการเรียนรู้ การวิจัย การบริการ วิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม สู่ชุมชน โดยกระบวนการมีส่วนร่วมของพหุภาคีต่าง ๆ จึงเป็นแนวทางที่ถูกต้องและเกิดประโยชน์ต่อท้องถิ่นเป็นอย่างยิ่ง

ขอขอบคุณผู้บริหาร และคณะกรรมการวิจัยทุกท่าน ตลอดจน ผู้เกี่ยวข้องทุกท่านที่ช่วยให้งานวิจัยนี้ สำเร็จบรรลุผลตามเป้าหมาย ขอขอบคุณเจ้าหน้าที่ในสำนักวิจัยและบริการวิชาการ ที่ช่วยจัดพิมพ์ เป็นรูปเล่มได้ทันตามกำหนดเวลา

_____.
_____.

(รองศาสตราจารย์ ดร.นงคราญ กาญจนประเสริฐ)

ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและบริการวิชาการ

เลขานุการโครงงานวิจัยฯ

16 กุมภาพันธ์ 2546

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ

คำนำ

สารบัญ

สารบัญภาพ

สารบัญตาราง

บทที่ 1	บทนำ	1
	- วัตถุประสงค์ในการวิจัย	4
	- ค่าถ่านวิจัย	4
	- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
	- ขอบเขตการศึกษา	5
	- นิยามศัพท์	6
บทที่ 2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	- สภาพปัจจุบันของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม	9
	- ระบบบริหารจัดการงานวิจัย	15
	- แนวคิดเกี่ยวกับชุมชน และวิสาหกิจชุมชน	25
บทที่ 3	วิธีดำเนินการศึกษา	39
	- แหล่งข้อมูล	39
	- เครื่องมือ	39
	- วิธีการศึกษา	39
	- การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	40
	- ขั้นตอนการดำเนินงาน	41
	- ระยะเวลาทำการวิจัย	41
	- สถานที่ทำการวิจัย	41
บทที่ 4	ผลการวิจัย	42
	- วัตถุประสงค์ชุดที่ 1 (ทีมที่ 1)	42
	- วัตถุประสงค์ชุดที่ 2 (ทีมที่ 2)	62

สารบัญ

หน้า

บทคัดย่อ

คำนำ

สารบัญ

สารบัญภาพ

สารบัญตาราง

บทที่ 1	บทนำ	1
	- วัตถุประสงค์ในการวิจัย	4
	- คำถามวิจัย	4
	- ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
	- ขอบเขตการศึกษา	5
	- นิยามศัพท์	6
บทที่ 2	เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	9
	- สภาพปัจจุบันของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม	9
	- ระบบบริหารจัดการงานวิจัย	15
	- แนวคิดเกี่ยวกับชุมชน และวิสาหกิจชุมชน	25
บทที่ 3	วิธีดำเนินการศึกษา	39
	- แหล่งข้อมูล	39
	- เครื่องมือ	39
	- วิธีการศึกษา	39
	- การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล	40
	- ขั้นตอนการดำเนินงาน	41
	- ระยะเวลาทำการวิจัย	41
	- สถานที่ทำการวิจัย	41
บทที่ 4	ผลการวิจัย	42
	- วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 (ทีมที่ 1)	42
	- วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 (ทีมที่ 2)	62

สารบัญ (ต่อ)

หน้า

ภาคผนวก (ต่อ)

- ระเบียบสำนักงานสถาบันราชภัฏ ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุน ประจำทุนอุดหนุนทั่วไป เพื่อการวิจัย พ.ศ. 2543 134
- ประกาศสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม เรื่อง "หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายและการส่งคืนเงินอุดหนุนการวิจัยจากเงินรายได้ของสถาบัน พ.ศ. 2543" 137
- หนังสือราชการ จากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ เรื่อง "โครงสร้างและระบบการสนับสนุนการวิจัยของประเทศไทย" 139
- คำสั่งสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม เรื่อง "แต่งตั้งคณะกรรมการโครงการศึกษาศักยภาพของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ในการวางแผนการบริหารจัดงานวิจัย เพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชน"

สารบัญภาพ

ภาพที่	หน้า
1 แนวทางการพัฒนาเพื่อความยั่งยืนของชุมชน (sustainable community)	33
2 แนวทางการบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนรู้ และพัฒกิจของสถาบัน ลงสู่ชุมชน	47
3 การบูรณาการพัฒกิจของสถาบันเพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชน และเพื่อพัฒนา ประเทศ	85

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงจำนวนผลงานวิจัยของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ระหว่าง พ.ศ. 2530 - 2545	43
2 กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชุมชน (ตัวอย่าง)	61
3 สภาพการวิจัยในปัจจุบัน ปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไข	68

บทที่ 1

บทนำ

ประเทศไทย มีแผนสำหรับใช้เป็นแนวทางในการพัฒนาประเทศ ตั้งแต่ฉบับที่ 1 ถึงฉบับที่ 8 (พ.ศ. 2504 – 2544) แต่ผลจากการพัฒนาประเทศดังกล่าว สะท้อนให้เห็นความเสียหายทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม การเมือง การปกครอง การศึกษา ทรัพยากรสิ่งแวดล้อม ตลอดจน ความคิดริเริ่มและ ภูมิปัญญาท้องถิ่น ขันนำไปสู่ความขัดแย้งที่รุนแรงมากอย่างชัดเจน ที่ผิดพลาด ดังนั้น ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคม ฉบับที่ 9 จึงได้กำหนดวิสัยทัศน์การพัฒนาอยุธยาสตร์และแนวโน้มนโยบายใหม่ ภายใต้กรอบทิศทางที่ให้ทุกอย่างเท่าเทียมกันทั้งทุนทางเศรษฐกิจ ทุนทางสังคม ทุนมนุษย์ และ ทุนธรรมชาติ โดยยึดคนเป็นศูนย์กลางการพัฒนาในทางสายกลาง บนพื้นฐานของความสมดุลพอตี มีความรอบรู้เท่าทันโลก เป็นแนวทางในการดำเนินธุรกิจ ให้สติปัญญาในการแก้ปัญหา และพัฒนา เพื่อให้เกิดกระบวนการเรียนรู้และมีการเรียนรู้อย่างต่อเนื่อง ด้วยการพัฒนาคุณภาพประสิทธิภาพ และศีลธรรม สามารถของคนส่วนใหญ่ในประเทศไทย โดยยึดหลักการให้ทุกภาคทุกส่วนของสังคม มีส่วนร่วม ในการกำหนดและตัดสินใจกิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับตนของและชุมชนท้องถิ่น

ในภาวะวิกฤตเช่นนี้ การวิจัย เป็นกลยุทธ์สำคัญอย่างหนึ่งที่จะช่วยในการแก้ปัญหาและ พัฒนาประเทศได้ เพราะการวิจัยเป็นการสร้างปัญญาแก่นุชชย์ ให้รู้จักขอบเขต ค้นคว้า และสร้างสรรค์ เทคนิคใหม่ ๆ ให้ประเทศไทยเจริญก้าวหน้า เช่นเดิม ทัดเทียมกับอารยประเทศที่ ซึ่งเป็นที่ประจักษ์ แล้วว่า ประเทศไทยพัฒนาแล้วทั้งในแผนยุโรป เอเชีย และอเมริกา ได้ใช้กลยุทธ์พัฒนาประเทศไทย โดยอาศัยการสร้างปัญญาด้วยการวิจัยและพัฒนา เพื่อให้ประเทศไทยสามารถแข่งขันและพึ่งตนเองได้

การวิจัยจะเกิดประโยชน์สูงสุด ต้องเน้นมา กับความต้องการ และความจำเป็นของบ้านเมือง เป็นงานวิจัยที่มุ่งไปสู่เป้าหมายเดียวกัน จะทำให้การใช้งบประมาณที่มีอยู่จำกัด เป็นไปอย่างคุ้มค่า และมีประสิทธิภาพสูง สำหรับทิศทางการวิจัยและแผนวิจัยของประเทศไทย ในปีงบประมาณ 2544 – 2547 ได้กำหนดทิศทางที่สำคัญไว้ 4 ประการ คือ 1) การวิจัยที่นำประเทศไทยไปสู่การพึ่งตนเอง 2) การวิจัยที่ นำไปสู่การเพิ่มผลผลิตและการสร้างมูลค่าเพิ่ม 3) การวิจัยที่นำไปสู่ความเป็นอยู่ที่ดีพอ สังคมเข้มแข็ง สิ่งแวดล้อมดี 4) การวิจัยเพื่อให้ได้ข้อมูลเกี่ยวกับศักยภาพของประเทศไทย ลั่งเหลาที่จะสัมฤทธิ์ผลได้ เมื่อทุกฝ่ายร่วมมือกัน ตั้งแต่รัฐบาล รัฐวิสาหกิจ ภาคเอกชน สถาบันการศึกษา ฯลฯ ให้ใช้กระบวนการวิจัยช่วยแก้ปัญหาภาวะวิกฤต ของประเทศไทยดังกล่าว

บทบาทและการกิจที่สำคัญของสถาบันระดับอุดมศึกษา นอกจากการเรียนการสอนแล้ว การวิจัย และบริการวิชาการแก่สังคม ที่เป็นการกิจที่สำคัญอีกประการหนึ่ง ถ้าสถาบันการศึกษาทุกแห่ง มีความตระหนักที่จะมีส่วนร่วมช่วยแก้ปัญหาภัยคุกคามของประเทศไทย ตามทิศทางและแนวทางใหม่ในการ จัดการอุดมศึกษาของไทย ซึ่งดำเนินงานสภาพสถาบันราชภัฏได้ดีประชุมเสนาธิการ 4 ภูมิภาค ผู้ทรงคุณวุฒิหลายท่านได้ให้ทัศนะมุ่งมองที่เป็นประโยชน์อีกหลายประการ เช่น ทำให้การศึกษา ที่อยู่นอกลังความอยู่กับลังความอย่างกลมกลืน โดยใช้ปัญญาของท้องถิ่น ปัญญาของชุมชน และปัญหา ของชาติเป็นตัวตั้ง หรือใช้พื้นที่ ใช้ห้องถิ่นเป็นตัวตั้ง ไม่ใช้ใช้ชาเป็นตัวตั้งอย่างที่เคยผ่านมา ซึ่งเป็น การศึกษาที่อยู่นอกลังความ ไม่รับรู้ ไม่เรียนรู้ ไม่ร่วมทุกๆ ไม่ร่วมสุข และไม่ร่วมแก้ปัญหาของลังความ ตัดขาดจากหากแห่งชาติของตัวเอง เป็นการศึกษาที่แยกส่วน แยกวิชาออกจาก การศึกษาที่เป็นองค์รวม ในความเป็นจริงสถาบันการศึกษาควรจะเป็นสถานหลักของท้องถิ่น เป็นองค์กรที่เชื่อมต่อระหว่างกลไก ของรัฐ กับนโยบายที่กระตุ้นให้ประชาชนเกิดการเรียนรู้ในการแก้ปัญหาและการดำรงชีวิต มีส่วนร่วม ใน การสร้างความเป็นธรรมในลังความ เป็นกลไกในการ gobกู้บ้านเมือง ทำงานให้กับชุมชน เรียนรู้ และปรับตัวอย่างรู้เท่าทันการเปลี่ยนแปลง รู้และเข้าใจศักยภาพของท้องถิ่น สร้างพลังชุมชนให้เกิดขึ้น ทั่วทุกพื้นที่ของประเทศไทย บูรณาการความรู้หรือภูมิปัญญา วิถีการดำเนินชีวิตและความสามารถในวิชาชีพ ให้สามารถออกไปปฏิบัติงานได้จริงตามสภาพพื้นที่ และลักษณะงาน

สถาบันราชภัฏ ในฐานะเป็นสถาบันอุดมศึกษาน่วยหนึ่ง ซึ่งกระจายอยู่ทั่วประเทศไทย กำลังจะปรับเปลี่ยนสถานภาพเป็นมิติบุคคล เป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ แต่ยังคงปรัชญาความเป็นสถาบัน อุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น เป็นมหาวิทยาลัยไทย เพื่อความเป็นไทย การที่จะให้บรรลุเป้าหมาย และปรัชญาดังกล่าว จำเป็นต้องสร้างจิตสำนึก พัฒนาศักยภาพ ความสามารถของบุคลากรให้ดำเนิน ภารกิจสมกับเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อพัฒนาคน พัฒนาองค์ความรู้ให้สอดรับกับการพัฒนาท้องถิ่น และการพัฒนาประเทศไทย โดยการใช้วิจัยท้องถิ่นเป็นเครื่องมือพัฒนา ในความเป็นจริงสถาบันราชภัฏ หลายแห่ง รวมทั้ง สถาบันราชภัฏบูรพา ศรีราชา มีศักยภาพและมีความพร้อมหลายประการที่สามารถ ทำการวิจัยท้องถิ่นได้ แต่ยังมีปัญหาอุปสรรคสำคัญหลายประการคือ ฯ กับสถาบันราชภัฏทั่วประเทศไทย ซึ่งดำเนินงานสภาพสถาบันราชภัฏได้สรุปประเด็นที่สำคัญได้ดังนี้ คือ

1. อาจารย์สถาบันราชภัฏมีภาระการสอนมาก และขาดระบบสนับสนุน การสร้าง แรงจูงใจที่เหมาะสมในการทำวิจัย ระบบบริหารบุคคล โดยเฉพาะเรื่องการกำหนดภาระงาน รายได้ ค่าตอบแทน และการประเมินผลงาน ไม่เอื้อต่อการพัฒนางานวิจัย คณะกรรมการจึงยังมุ่งทำงานสอน ทั้งภาคปกติและภาคพิเศษ เพราะเป็นงานที่คุ้นเคย มีกำหนดเวลาทำงานแน่นอนและให้ผลตอบแทน ชัดเจน ทันที ผนวกกับอาจารย์ส่วนใหญ่ยังไม่เชี่ยวชาญในการทำวิจัย และงานวิจัยก็ให้ผลตอบแทน

ไม่แห่งสอน ขณะที่ต้องหุ่มเหลา พลังกายและใจในการดำเนินการ ดังนั้น การทำงานวิจัยของอาจารย์สถาบันราชภัฏจึงจำกัดวงอยู่ในบางกลุ่มที่สนใจ

2. โดยปัญหาวิจัยส่วนใหญ่ของสถาบันราชภัฏ เป็นไปตามความสนใจของนักวิจัย หรือองค์กรภายนอกกำหนด ไม่ได้เกิดจากความต้องการของชุมชน หรือชุมชนไม่ได้ร่วมกำหนดปัญหาวิจัย ส่งผลให้ผลงานวิจัยไม่ได้ถูกนำไปใช้ในการพัฒนา หรือแก้ปัญหาในชุมชนเท่าที่ควร และที่สำคัญ ชุมชนไม่เกิดกระบวนการเรียนรู้จากการทำงานวิจัยของนักวิจัย

3. งานวิจัยของสถาบันราชภัฏในปัจจุบัน ส่วนใหญ่เป็นงานวิจัยของบุคคล เป็นโครงการวิจัยขนาดเล็ก ขาดกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างโครงการวิจัย และระหว่างนักวิจัยกับผู้เกี่ยวข้อง รวมทั้ง การเชื่อมโยงระหว่างโครงการวิจัยกับนโยบายและงานส่วนต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องยังมีน้อย นอกจากนี้ ยังไม่มีระบบตรวจสอบการประทับตราและเอกสาร ไม่เป็นเครื่องมือในการจัดการเรียนรู้ให้แก่ศึกษาและชุมชน ไม่ส่งผลให้เกิดการต่อยอดองค์ความรู้ให้กับองค์ความรู้ รวมทั้ง ไม่เป็นกระบวนการพัฒนา หล่อหลอมนักวิจัยเท่าที่ควร งานวิจัยบางส่วนจึงมีปัญหาเชิงคุณภาพ ผลงานวิจัยไม่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างแท้จริง

4. งานวิจัยสำคัญ ๆ หลายโครงการ ที่ดำเนินการโดยอาจารย์สถาบันราชภัฏ เป็นการดำเนินการในนามขององค์กรอื่น อาจารย์สถาบันราชภัฏเพียงทำหน้าที่ในการเก็บรวบรวมข้อมูลให้ทำให้ขาดโอกาสการพัฒนาตนเองในเรื่องของการออกแบบการวิจัย การบริหารโครงการวิจัยใหญ่ทั้งระบบ รวมทั้ง ทำให้สาขาวิชานั้น รู้สึก卑劣 ไม่เห็นบทบาท ผลงานของสถาบันราชภัฏ

ผลการวิเคราะห์ข้างต้น แสดงให้เห็นว่า ถึงเวลาแล้วที่สถาบันราชภัฏต้องเร่งพัฒนางานวิจัย ท้องถิ่น โดยเริ่มต้นจากการวิจัยในเรื่องที่เป็นประเด็นยุทธศาสตร์การแก้ปัญหาความยากจนของชาติ คือ งานวิจัยเพื่อพัฒนาวิชาการชุมชน แต่ด้วยสถาบันราชภัฏยังมีปัญหาและข้อจำกัดในการพัฒนา ภาควิจัย จึงจำเป็นต้องเร่งแก้ปัญหาข้อจำกัดนี้ ด้วยการดำเนินการพัฒนาระบบการจัดการงานวิจัยขึ้น ในสถาบันราชภัฏ ซึ่งจะสอดรับกับนโยบายของหน่วยงานสำคัญที่ให้ทุนสนับสนุนการวิจัย คือ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ที่มีแนวโน้มจะจัดสรรงบประมาณให้กับหน่วยงานที่มีระบบการจัดการงานวิจัยไปพิจารณาจัดสรรและบริหารจัดการเอง และเพื่อให้เกิดการแก้ปัญหา ไปพร้อมกับการสร้างองค์ความรู้ การพัฒนาคณาจารย์ และฝ่ายต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง จึงเห็นควรดำเนินการเรื่องนี้ในรูปของ การวิจัยและพัฒนา

จากข้อเสนอของสำนักงานสภาพัฒนาบ้านราชภัฏ สถาบันราชภัฏพิบูลสงครามมีความตระหนัก และมีนโยบายที่จะพัฒนางานด้านวิจัยของสถาบันให้สมกับเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏ จึงเข้าร่วมโครงการและทำการศึกษาด้วยภาคของสถาบันในการวางแผนการบริหารจัดงานวิจัย เพื่อพัฒนา วิสาหกิจชุมชนขึ้น

วัตถุประสงค์ในการวิจัย

1. เพื่อรวมรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ผลงานวิจัยของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ที่เกี่ยวกับ วิสาหกิจชุมชน และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เน้นการวิเคราะห์ศักยภาพบุคคล วิเคราะห์การพัฒนาทีมงาน และพื้นที่ในการพัฒนางานวิจัย รวมทั้ง สังเคราะห์ผลงานเชิงวิชาการที่นำไปใช้แก้ไขปัญหาและ พัฒนาชุมชน สังคม
2. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของระบบ บริหารงานบุคคล ที่สถาบันใช้อยู่ในปัจจุบัน เน้นเรื่องการกำหนด ภาระงาน การจัดระบบรายได้ ค่าตอบแทน และระบบหลักเกณฑ์การเข้าสู่ ตำแหน่งทางวิชาการ รวมทั้ง การประเมินผลการปฏิบัติงาน
3. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการทำวิจัยของสถาบันราชภัฏ เน้นที่มาของโจทย์วิจัย กระบวนการทำวิจัย การสร้างเครือข่าย และกระบวนการผลักเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักวิจัย ชุมชน และภาคีต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วม รวมทั้ง การติดตามตรวจสอบและเผยแพร่องค์ความรู้ การประกันคุณภาพ งานวิจัย
4. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการบูรณาการพัฒนา จัดการเรียนรู้ การวิจัย การบริการ วิชาการ และการทำบุญ忙งานศิลปวัฒนธรรมของคนอาจารย์ในสถาบัน
5. เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของปัจจัยที่เอื้อ ในการออกแบบระบบการบริหารจัดงานวิจัย เพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชน เช่น ระบบข้อมูลสารสนเทศท้องถิ่น การบริหารงบประมาณที่เข้มต่อ การบริหารจัดการงานวิจัย หน่วยงานต่าง ๆ ภายในสถาบันเข้ามาช่วยดำเนินการเพื่อการพัฒนา วิสาหกิจชุมชน โดยเฉพาะศูนย์วิทยาศาสตร์ และศูนย์ศึกษาการพัฒนาการเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน

คำถ้ามวิจัย

จะปรับระบบบริหารงานบุคคล จัดระบบ กระบวนการประกันคุณภาพ และระบบสนับสนุน งานวิจัยของสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามอย่างไร จึงจะทำงานวิจัยเพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชน ให้เป็น ประโยชน์ต่อการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ของนักวิจัย ชุมชน และผู้เกี่ยวข้องอย่างแท้จริง

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. สถาบันราชภัฏสามารถออกแบบระบบการบริหารจัดงานวิจัยเพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชนจากฐานข้อมูล งานวิจัยที่เกิดจากการประมินศักยภาพของตนเอง
2. ทีมงานวิจัยในสถาบันราชภัฏอย่างน้อย 5 ทีม ได้รับการพัฒนากระบวนการเรียนรู้ร่วมกันจากการทำวิจัย และสามารถนำการวิจัยเชิงปฏิบัติการอย่างมีส่วนร่วมไปประยุกต์ใช้ได้
3. เกิดทีมงานที่พร้อมจะทำวิจัย เพื่อพัฒนาระบบการบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชน

ผลผลิตและตัวชี้วัด

ผลผลิต

1. มีข้อมูลสภาวะของกรุงศรีฯที่เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจชุมชนของสถาบันราชภัฏทั้งผลงานวิจัย นักวิจัย การพัฒนาทีมงาน พื้นที่ในการดำเนินการ กระบวนการเรียนรู้ และองค์ความรู้ ของผลงานเชิงวิชาการที่นำไปใช้แก้ปัญหา และพัฒนาชุมชน สังคม
2. มีความเข้าใจในสภาพและปัญหาของระบบบริหารงานบุคคล การทำวิจัย การบูรณาการพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา และระบบสนับสนุนต่าง ๆ ที่สามารถเชื่อมโยงไปได้เป็นแนวทางในการวางแผนระบบการบริหารจัดงานวิจัยเพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชน

ตัวชี้วัด

1. มีฐานข้อมูลผลงานวิจัย และนักวิจัยที่เกี่ยวกับวิสาหกิจชุมชน และกิจกรรมที่เกี่ยวข้องที่เป็นระบบ และนำไปใช้เชื่อมโยงสู่การพัฒนาระบบการบริหารจัดการงานวิจัยของสถาบันได้
2. มีผลงานวิจัยที่เชื่อมต่อได้ และถูกต้องตามหลักวิชาเกี่ยวกับสภาพและปัญหาของระบบการจัดการงานวิจัย อย่างน้อย 4 เรื่อง คือ ระบบบริหารงานบุคคล คุณภาพ ของงานวิจัยและศักยภาพของนักวิจัย การบูรณาการพันธกิจของสถาบันอุดมศึกษา และระบบสนับสนุนต่าง ๆ

ขอบเขตการศึกษา

การศึกษาระดับนี้ ส่วนใหญ่ใช้ข้อมูลทุติยภูมิที่มีอยู่ในปัจจุบัน เป็นพื้นฐานในการวิเคราะห์ สรุปและประเมิน ประกอบกับมีช่วงระยะเวลาในการศึกษาจำกัดเพียงประมาณ 1 เดือน ดังนั้น การศึกษาด้านนี้ สืบค้นข้อมูลบางอย่างอาจเป็นเพียงแนวทางในการศึกษา สำหรับการใช้ประโยชน์ในด้านอื่น ๆ ต่อไป

นิยามศัพท์

การวิจัยและพัฒนา หมายถึง งานที่สร้างสรรค์อย่างเป็นระบบเพื่อเพิ่มพูนและสะสมความรู้ ความทั้ง ความรู้เกี่ยวกับด้านมนุษย์ วัฒนธรรมและสังคม และการนำความรู้ที่สะสมนี้ไปประยุกต์ใช้เพื่อสร้างสิ่งใหม่ ๆ การวิจัยและพัฒนาครอบคลุมกิจกรรมใน 3 รูปแบบ คือ การวิจัยพื้นฐาน (Basic Research) การวิจัยประยุกต์ (Applied Research) และการพัฒนาเชิงทดลอง (Experimental Development)

1. **การวิจัยพื้นฐาน (Basic Research)** หมายถึง งานที่เกี่ยวกับการทดลองหรือการพิสูจน์ทางทฤษฎีเพื่อแสดงให้เห็นพื้นฐานของความจริงที่ปรากฏและสังเกตได้โดยไม่คาดหวังเพื่อใช้ประโยชน์เฉพาะทางใดทางหนึ่ง

2. **การวิจัยประยุกต์ (Applied Research)** เป็นการวิจัยค้นคว้าเพื่อให้ได้ความรู้ใหม่ โดยมีเป้าหมายหรือวัตถุประสงค์ เพื่อการนำไปใช้ประโยชน์ด้านใดด้านหนึ่งโดยเฉพาะ

3. **การพัฒนาเชิงทดลอง (Experimental Development)** หมายถึง การดำเนินงานที่เป็นระบบอยู่บนพื้นฐานของความรู้ซึ่งพัฒนาจาก การวิจัยและประสบการณ์ เพื่อนำไปสู่การผลิตวัสดุ ผลิตภัณฑ์ หรืออุปกรณ์ใหม่ หรือเพื่อให้ได้กระบวนการ ระบบหรือบริการใหม่ หรือเพื่อปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้นอย่างเด่นชัด

กิจกรรมที่ถือว่าเป็นการวิจัยและพัฒนา ได้แก่

1. การออกแบบ สร้างและบริหารจัดการด้านแบบในการทดลองหรือโครงการนำร่องเพื่อนำไปสู่การปรับปรุงสิ่งที่มีอยู่แล้วให้ดีขึ้น

2. การศึกษาวิจัยที่นำไปสู่ความรู้ใหม่ในวิชาชีวภาพศาสตร์พื้นฐาน วิทยาศาสตร์ประยุกต์ สังคมศาสตร์ และมนุษยศาสตร์

3. การติดตามและประเมินผลของการวิจัย โดยนำผลลัพธ์ที่ได้มาปรับปรุงแก้ไข

4. การวิจัยและการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงที่นำไปสู่การพัฒนาซอฟต์แวร์คอมพิวเตอร์อย่างเห็นได้ชัด

5. กิจกรรมสนับสนุนอื่น ๆ ที่เป็นส่วนหนึ่งในการวิจัยและพัฒนาโดยตรง เช่น การบริหารงานวิจัย การก่อสร้างอาคารเพื่อการวิจัย

กิจกรรมที่ไม่ถือว่าเป็นการวิจัยและพัฒนา ได้แก่

1. งานบริการและรวมมือฉ่ำนุส

2. การศึกษาทางนโยบายทุกราย ยกเว้น กรณีที่การศึกษานโยบายนั้นนำไปสู่ระเบียบวิธีวิจัยใหม่

3. การสำรวจและஆடเจาะแหล่งแร่ น้ำมัน และกําชาธรรมชาติ
4. การฝึกอบรมบุคลากร
5. การศึกษาทุกระดับ ยกเว้น ระดับบัณฑิตศึกษาขึ้นไปที่มีการทำวิจัย
6. กิจกรรมที่ทำเป็นประจำ เช่น การซ้อมบำรุง การเก็บข้อมูล
7. การทดสอบและวางแผนมาตรฐานของผลิตภัณฑ์ วัสดุดีบ ผลกระทบของการผลิต
8. การศึกษาความเป็นไปได้ของโครงการ (Feasibility Study) ยกเว้น การประเมินความเป็นไปได้ของโครงการวิจัยโดยตรง

วิสาหกิจชุมชน

หมายถึง การประกอบการขนาดย่อมและขนาดใหญ่ของชุมชน เพื่อการจัดการ "ทุน" ของชุมชนอย่างสร้างสรรค์เพื่อการพึ่งตนเอง (SMCE - Small and Micro Community Enterprise) ซึ่งทุนชุมชนในที่นี้มีทั้งทุนที่เป็นเงิน ทุนที่เป็นทรัพยากรธรรมชาติ ดิน น้ำ ป่า ทุนที่เป็นผลผลิต ทุนความรู้ ภูมิปัญญา ประสบณ์ วัฒนธรรม ความเป็นพื้นบ้าน และความไว้ใจกันของชุมชน และวิสาหกิจชุมชนต้องมีองค์ประกอบอย่างน้อย 7 อย่าง คือ

1. ชุมชนเป็นเจ้าของและผู้ดำเนินการ
2. ผลผลิตมาจากกระบวนการในชุมชน
3. ริเริ่มสร้างสรรค์เป็นวัตถุรวมของชุมชน
4. มีฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานกับภูมิปัญญาสากล
5. มีการดำเนินการแบบบูรณาการ เชื่อมโยงกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ
6. มีกระบวนการเรียนรู้เป็นหวัด
7. มีการพึ่งพาตนเองเป็นเป้าหมาย

(เสวี พงศ์พิศ. สถาบันส่งเสริมวิสาหกิจชุมชน)

ระบบการจัดการงานวิจัย

หมายถึง การสร้างสรรค์ระบบที่ส่งเสริมการทำวิจัย และพัฒนาคุณภาพงานวิจัย ให้ตอบสนองการแก้ปัญหา พัฒนาท้องถิ่น ชุมชน และสอดประสานกับนโยบายและแผน และงานที่เกี่ยวข้อง มีกระบวนการที่สร้างกระบวนการเรียนรู้กับนักวิจัย ชุมชน และภาคีที่เกี่ยวข้อง ส่งผลให้เกิดประโยชน์แก่ชุมชน สังคม พัฒนาองค์ความรู้ และสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ ซึ่งประกอบไปด้วย กระบวนการที่เชื่อมโยง ตลอดรับกันอย่างน้อย 3 ระบบ ได้แก่

1. ระบบบริหารงานบุคคลที่สร้างมาตรฐาน และแรงจูงใจให้บุคลากรทำวิจัย พัฒนาคุณภาพงานวิจัย และพัฒนาตนเองให้เป็นนักวิจัยที่สามารถสร้างงานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อห้องถิน สังคม
2. ระบบกระบวนการประกันคุณภาพงานวิจัย ที่ประกันกระบวนการ และผลการวิจัย ว่าสามารถสร้างกระบวนการเรียนรู้กับผู้เกี่ยวข้อง และผลการวิจัยที่ได้เป็นประโยชน์ต่อการแก้ปัญหา พัฒนาห้องถิน สังคม รวมทั้ง ได้บทเรียน องค์ความรู้ ที่ก่อให้เกิดการพัฒนาวิชาการอย่างต่อเนื่อง
3. ระบบสนับสนุนงานวิจัยที่จำเป็น

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

สภาพปัจจุบันของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม (2544) ได้รายงานไว้ว่า สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ตั้งก่อตั้งขึ้น ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2469 เพื่อเป็นโรงเรียนฝึกหัดครุยายนประจำแผนกพิชณ์โลก ณ พระราชนิเวศน์ (โรงเรียนพิชณ์โลกพิทยาคมในปัจจุบัน) ซึ่งพระบาทสมเด็จพระปกาเกล้าเจ้าอยู่หัว พระราชนิเวศน์ ทรงพระมหาเป็นวิทยาลัยครุในปี พ.ศ. 2499 เปิดสอนหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษาชั้นสูง (ป.กศ.สูง) 2 ปี หลังจบหลักสูตรประกาศนียบัตรวิชาการศึกษา (ป.กศ.) และมีการตราพระราชบัญญัติ วิทยาลัยครุ พ.ศ. 2518 ส่งผลให้วิทยาลัยครุสามารถเปิดสอนในระดับปริญญาตรี สายครุศาสตร์ ในปี พ.ศ. 2527 มีการแก้ไขพระราชบัญญัติวิทยาลัยครุ พ.ศ. 2518 ขยายการเปิดสอนระดับ ปริญญาตรี จากสายครุศาสตร์เป็นสายวิทยาศาสตร์ และศิลปศาสตร์ และเปลี่ยนจากวิทยาลัยครุ เป็น สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ตามพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 ทำหน้าที่ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น มีวัตถุประสงค์ เพื่อผลิตบัณฑิต วิจัย ทำนุบำรุง ศิลปวัฒนธรรม บริการวิชาการแก่สังคม ปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี ผลิตครุ และ พัฒนาวิชาชีพครุ มีคณะ 5 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร และคณะวิทยาการจัดการ ให้บริการ ประชาชนด้านการศึกษาในจังหวัดพิชณ์โลก สุโขทัย และในเขตภาคเหนือตอนล่างเป็นหลัก

ปัจจุบันสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม มีพื้นที่ 3 ส่วน คือ ส่วนสนามบินใช้เป็นที่พักอาศัย และศูนย์ถ่ายทอดเทคโนโลยีการพัฒนา มีพื้นที่ 60 ไร่ ส่วนวังจันทน์ใช้เป็นที่จัดการศึกษาและบริการ มีพื้นที่ 40 ไร่ และส่วนทะเลแก้วใช้เป็นที่จัดการศึกษา มีพื้นที่ 950 ไร่ การแบ่งส่วนราชการ ออกเป็นคณะ 5 คณะ ได้แก่ คณะครุศาสตร์ คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี คณะมนุษยศาสตร์ และสังคมศาสตร์ คณะวิทยาการจัดการ และคณะเทคโนโลยีการเกษตร มีส่วนราชการสนับสนุน การบริหารและวิชาการเที่ยบเท่าคณะ ได้แก่ สำนักงานอธิการบดี สำนักกิจการนักศึกษา สำนัก ส่งเสริมวิชาการ สำนักวิจัยและบริการวิชาการ สำนักวางแผนและพัฒนา สำนักศิลปวัฒนธรรม

หน่วยงานสนับสนุนการศึกษา ได้แก่ ศูนย์ภาษา ศูนย์คอมพิวเตอร์ ศูนย์วิทยาศาสตร์ และสำนักวิทยบริการ มีโครงการจัดตั้ง 1 โครงการ คือ โครงการจัดตั้งคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม ในด้านการดำเนินการสอนสถาบันฯ ได้เปิดสอน 27 หลักสูตร 5 สาขาวิชา แบ่งเป็น ระดับปริญญาตรี 25 หลักสูตร 5 สาขาวิชา ระดับปริญญาโท 2 หลักสูตร 2 สาขาวิชา ประกาศนียบัตรวิชาชีพครุ 1 หลักสูตร และประกาศนียบัตรบัณฑิตศึกษา 1 หลักสูตร มีจำนวนนักศึกษา ประมาณ 10,000 คน จำแนกเป็น นักศึกษาภาคปกติ 3,500 คน และภาคพิเศษ 6,500 คน นอกจากนี้ ยังมีนักเรียน ระดับประถมศึกษา โรงเรียนสาธิตสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 429 คน มีบุคลากรทั้งหมด 478 คน จำแนกเป็นอาจารย์ประจำ 220 คน อาจารย์อัตราจ้าง 27 คน ข้าราชการพลเรือน 13 คน ลูกจ้างประจำ 53 คน ลูกจ้างชั่วคราว 4 คน และลูกจ้างชั่วคราว 165 คน

วิสัยทัศน์ของสถาบัน

สถาบันราชภัฏพิบูลสงครามเป็นสถาบันอุดมศึกษา ที่มีความเข้มแข็งทางวิชาการ มีการกระจายโอกาสทางการศึกษา มีการสร้างเอกภาพในการบริหารและการจัดการ เพื่อการพัฒนา ท้องถิ่นที่ยั่งยืน

พันธกิจของสถาบัน

สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม มีพันธกิจหลัก คือ ให้การศึกษาวิชาการและวิชาชีพ รั้นสูง สร้างสรรค์องค์ความรู้และมิติใหม่ ทะนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม บริการวิชาการ รวมทั้ง ฝึกอบรม ชั้นสูง เดือนภัยให้กับสังคม ปรับปรุงถ่ายทอดและพัฒนาเทคโนโลยี และเป็นผู้นำการผลิตและส่งเสริม วิทยฐานะครุ เพื่อการพัฒนาศักยภาพและคุณภาพของคน ชุมชน และท้องถิ่นให้เจริญก้าวหน้า และยั่งยืน

วัตถุประสงค์

- เพื่อรักษาและพัฒนาคุณภาพของบัณฑิตให้เป็นที่ยอมรับของสังคม ผู้ประกอบการ และแข่งขันได้ในตลาดแรงงาน
- เพื่อเปิดโอกาสให้ประชาชนและผู้ด้อยโอกาสได้เข้าถึงการอุดมศึกษา
- เพื่อสร้างสรรค์องค์ความรู้และมิติใหม่ทางวิชาการ และวิชาชีพจากภูมิปัญญาไทย และสากล
- เพื่อปรับปรุงพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยี ให้เป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนา ท้องถิ่น

5. เพื่อบริการวิชาการและฝึกอบรม ชี้เหตุ เหตุการณ์ให้กับสังคม
6. เพื่อนำรักษ์และส่งเสริมศิลปวัฒนธรรมไทย ส่งเสริมให้บุตรหลานดำรงชีวิตอยู่ร่วมประเทศโดยได้อย่างมีเอกลักษณ์และศักดิ์ศรี
7. เพื่อสนับสนุนและส่งเสริมวิทยฐานะของครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำถิ่น
8. เพื่อปรับปรุง พัฒนาโครงสร้าง และระบบการบริหารการจัดการให้มีเอกภาพ และเกิดประสิทธิภาพในการบริหาร

เป้าหมายและตัวชี้วัดความสำเร็จ

ปรับปรุงและพัฒนาให้สถาบันมีความพร้อม สำหรับการเป็นมหาวิทยาลัยที่มีประสิทธิภาพสูงในอนาคต ดังนี้

1. ด้านการพัฒนาบัณฑิตและการเข้าถึงการอุดมศึกษา

เป้าหมาย เพื่อให้บัณฑิตมีคุณลักษณะพึงประสงค์ของสังคม เป็นที่ยอมรับของผู้ประกอบการและแข่งขันได้ในตลาดแรงงาน จึงกำหนดเป้าหมายการพัฒนาคุณภาพบัณฑิต ดังนี้

- 1) ผลิตบัณฑิต ปีละ 1,250 คน ในอัตราส่วนสาขาวิชาศาสตร์ : สาขาวิชามหาวิทยาลัย = 50 : 50
- 2) มีหลักสูตรและการเรียนการสอนที่ได้มาตรฐานสากล ไม่น้อยกว่า 20 หลักสูตร
- 3) มีเครื่องมือและห้องปฏิบัติการที่ทันสมัย ได้มาตรฐานและเพียงพอต่อการจัดการศึกษา และการบริการวิชาการแก่สังคม ตามเกณฑ์ขั้นต่ำของทบทวนมหาวิทยาลัย
- 4) มีอาจารย์ที่มีคุณวุฒิตามมาตรฐานอุดมศึกษา และมีประสบการณ์ทั้งการสอน การวิจัย และการบริการวิชาการแก่สังคม เพียงพอต่อสาขาวิชาที่เป็นสอนทั้งในปัจจุบัน และอนาคต
- 5) สามารถขยายฐานการจัดการศึกษาให้ตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น ได้อย่างทั่วถึงและเสมอภาค

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- 1) อัตราการมีงานทำของบัณฑิตเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 72 เป็นร้อยละ 80
- 2) ระดับมาตรฐานวิชาการและวิชาชีพของประชาชื่นในท้องถิ่นสูงขึ้น

2. ด้านการสร้างองค์ความรู้และมิติใหม่

เป้าหมาย เพื่อสร้างสรรค์องค์ความรู้และมิติใหม่ทางวิชาการ และวิชาชีพ
จากภูมิปัญญาไทยและสากลได้อย่างมีประสิทธิภาพจึงกำหนดเป้าหมายการพัฒนาดังนี้

- 1) มีผลงานวิจัยเพื่อการพัฒนาที่ดี มีประโยชน์ต่อการพัฒนาสามารถนำไปใช้ในการพัฒนาห้องถินได้อย่างแท้จริง ทุกกลุ่มสาขาวิชา กลุ่มสาขาวิชาละ ไม่น้อยกว่า 5 เรื่อง
- 2) มีศูนย์ศึกษาการพัฒนาตามแนวพระราชดำริเพื่อใช้เป็นแหล่งการศึกษา
วิจัยเพื่อการพัฒนาห้องถิน

ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ

- 1) มีทุนสนับสนุนการวิจัยไม่น้อยกว่าร้อยละ 2 ของงบประมาณรายจ่ายประจำปี
- 2) มีการนำผลงานวิจัยไปใช้ในการพัฒนาชุมชนอย่างแท้จริง

3. ด้านการอนับนำร่องศิลปวัฒนธรรม

เป้าหมาย เพื่อให้สถาบันเป็นแหล่งข้อมูลเพื่อการศึกษา ค้นคว้า และสืบค้นทางวัฒนธรรมและชาติพันธุ์ไทยของห้องถิน อันจะส่งผลให้ประชาชนดำรงชีวิตอยู่ร่วมกับสังคมโลกได้อย่างมีเอกลักษณ์และศักดิ์ศรี จึงกำหนดเป้าหมายการพัฒนาดังนี้

- 1) มีการศึกษาวิจัย เพื่ออนุรักษ์และพัฒนาภูมิปัญญาไทย อย่างน้อยปีละ 1 ชุมชน
- 2) มีการสร้างจิตสำนึกระหว่างสถาบันฯ และการอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย แก่นักศึกษาและประชาชนอย่างสมำเสมอ
- 3) มีการศึกษา ค้นคว้า รวบรวมข้อมูลทางวัฒนธรรมและชาติพันธุ์ของประเทศไทยในกลุ่มประเทศอาเซียนโดยยังเป็นระบบ

ดัชนีชี้วัดความสำเร็จ

- 1) มีสถาบันฯ ได้จัดศึกษาเกิดขึ้นในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
- 2) นักศึกษาทุกคนมีความสำนึกระหว่างสถาบันฯ และอนุรักษ์ศิลปวัฒนธรรมไทย

4. ด้านการบริการวิชาการและการเฝ้าระวัง ชี้เหตุ เตือนภัย แก้ไขสังคม

เพื่อให้ประชาชนในห้องถิน มีความรู้และทักษะทั้งทางวิชาการและวิชาชีพเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง สามารถแก้ปัญหาของตนเอง ชุมชน และห้องถินได้ จึงกำหนดเป้าหมายการพัฒนา ดังนี้

เป้าหมาย

- 1) มีการฝึกอบรมประชาชนเพื่อให้ความรู้และพัฒนาทักษะทางวิชาการ และวิชาชีพไม่น้อยกว่าปีละ 10 เรื่อง
- 2) มีการประชุมสัมมนาเกี่ยวกับแนวโน้มการเปลี่ยนแปลงทางสังคม และเศรษฐกิจอย่างน้อยปีละ 2 ครั้ง
- 3) มีการสร้างความเข้มแข็งของชุมชนโดยสถาบันร่วมกับประชาชน ไม่น้อยกว่า 5 ชุมชน

4) มีศูนย์ข้อมูลและศูนย์อินเตอร์เน็ตศึกษาเกิดขึ้นในสถาบันฯ ด้วยวัสดุความสำเร็จ

- 1) ห้องถินมีเศรษฐกิจพอเพียง สังคมไม่มีปัญหา และการพัฒนาอย่างยั่งยืน

5. ด้านการปรับปรุง พัฒนา และถ่ายทอดเทคโนโลยี

เป้าหมาย เพื่อให้เทคโนโลยีที่เหมาะสมเป็นกลไกขับเคลื่อนการพัฒนาห้องถิน จึงกำหนดเป้าหมาย ดังนี้

- 1) มีสิ่งประดิษฐ์ที่ได้จากการพัฒนาภูมิปัญญาห้องถินเกิดขึ้น อย่างน้อย 2 ชิ้น
- 2) มีการพัฒนาภูมิปัญญาห้องถิน อย่างน้อย 3 เรื่อง ด้วยวัสดุความสำเร็จ
- 1) มีการเผยแพร่ผลงานสิ่งประดิษฐ์ที่ห้องถินอย่างกว้างขวาง

6. ด้านการผลิตและส่งเสริมวิทยฐานะครู

เพื่อครุณและบุคลากรทางการศึกษามีศักยภาพในการจัดการศึกษาของห้องถิน เพิ่มขึ้น และบันถิตสาขาวิชาการศึกษาของสถาบันมีความรู้ที่ทันสมัย มีความสามารถทางวิชาการ และวิชาชีพครู และจิตสำนึกรักการเป็นครูสูง จึงกำหนดเป้าหมายดังนี้

เป้าหมาย

- 1) ผลิตครูที่มีคุณภาพได้ตรงตามความต้องการของห้องถิน
- 2) ส่งเสริมวิทยฐานะครูและบุคลากรทางการศึกษาประจำการได้ไม่น้อยกว่า

ปีละ 1,000 คน

ด้วยวัสดุความสำเร็จ

- 1) คุณภาพการศึกษาของห้องถินเพิ่มขึ้น

7. ด้านการบริหารและการจัดการ

เพื่อให้สถาบันมีระบบการบริหารจัดการที่ดี รองรับการเป็นมหาวิทยาลัย
ทั้งปัจจุบันและอนาคตได้ จึงกำหนดเป้าหมายการพัฒนา ดังนี้

เป้าหมาย

- 1) มีระบบการบริหารภาครัฐด้วยมาตรฐานทางวิชาการ และทางการบริหารที่มีประสิทธิภาพ
และฝ่ายการรับรองคุณภาพ
- 2) มีโครงสร้างองค์กรที่กระตือรือร้นเหมาะสม ยืดหยุ่นและมีประสิทธิภาพ
ในการบริหารจัดการ
- 3) มีบุคลากรสนับสนุนวิชาการที่เพียงพอ อย่างน้อยอยู่ในอัตราส่วน อาจารย์
ต่อบุคลากรสนับสนุน = 2 : 1
- 4) มีอาคาร สถานที่ และสิ่งอำนวยความสะดวกที่เอื้อต่อการสร้างสังคม
การเรียนรู้ เพียงพอต่อการดำเนินการกิจในปัจจุบันและโครงการในอนาคต
- 5) มีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่องานทางวิชาการและงานทางการบริหาร
ที่เหมาะสม

ตัวชี้วัดความสำเร็จ

- 1) สถาบันได้รับการรับรองคุณภาพมาตรฐานการจัดการศึกษาระดับอุดมศึกษา

ยุทธศาสตร์การพัฒนา

จากวัตถุประสงค์ และเป้าหมายดังกล่าว จึงกำหนดกลยุทธ์การพัฒนาได้ดังนี้

ยุทธศาสตร์ที่ 1 พัฒนาสถาบันให้มีคุณภาพตามมาตรฐานอุดมศึกษา

มุ่งพัฒนาสถาบันให้มีศักยภาพและความพร้อม สามารถพัฒนาตนเองสู่
มาตรฐานอุดมศึกษา ดังนั้น จึงจำเป็นต้องจัดให้มีระบบการบริหารจัดการเพื่อความเป็นเลิศทาง
วิชาการ ซึ่งตั้งอยู่บนพื้นฐานของการแข่งขัน การระดมทรัพยากร และการกำหนดมาตรฐาน และ
การประเมินคุณภาพ นอกจากนี้ ยังมุ่งส่งเสริมบัณฑิตศึกษา และการวิจัยที่สมดุลทั้งการวิจัยพื้นฐาน
และการวิจัยประยุกต์ สร้างนักวิจัย พัฒนาがらสังคม ทางด้านวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เพื่อ^{โดย}
เสริมสร้างศักยภาพในการพัฒนาและถ่ายทอดเทคโนโลยีอย่างมีประสิทธิภาพ โดยปรับปรุง
รูปแบบและวิธีการจัดการศึกษาให้เกิดความร่วมมืออย่างจริงจัง ระหว่างสถาบันกับองค์กรท้องถิ่น
บนพื้นฐานของการพัฒนาทางด้านเทคโนโลยี รวมทั้ง การสร้างสรรค์ภูมิปัญญา โดยการ
วิเคราะห์และนำภูมิปัญญาท้องถิ่น ภูมิปัญญาไทยสู่ระบบการผลิตบัณฑิต เพื่อจะก่อให้เกิดการพัฒนา
ในเชิงวิชาการที่นำไปสู่ระดับสากลต่อไป

ยุทธศาสตร์ที่ 2 สร้างความแข็งแกร่งที่ยั่งยืนทางวิชาการ

มุ่งสร้างความพร้อมของสถาบัน ให้สามารถปฏิบัติภารกิจด้วยความภาคภูมิใจ ก่อให้เกิดคุณภาพและประสิทธิภาพ เพิ่มจำนวนนักศึกษาทั้งสายการสอน และสายสนับสนุนรุ่นใหม่ ที่มีคุณภาพเข้ามาในระบบให้เพียงพอทั้งในระดับสั้น และระยะยาว ปรับปรุงโครงสร้างพื้นฐาน ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศให้อิ่มเอม ขับเคลื่อนการจัดการศึกษา สร้างความสัมพันธ์ระหว่าง สถาบันกับโรงเรียนเพื่อเตรียมความพร้อมของภาคศึกษาขั้นพื้นฐาน ปฏิรูปการเรียนการสอน การวัดผล และประเมินผล ส่งเสริมให้นักศึกษามีความสมบูรณ์ทั้งร่างกาย จิตใจ และสติปัญญา

ยุทธศาสตร์ที่ 3 สร้างศักยภาพทางการศึกษาให้เกิดความมั่นคงแก่ชุมชน และท้องถิ่น

มุ่งให้สถาบันเป็นที่พึ่งของท้องถิ่นในการพัฒนาสังคม วัฒนธรรม และ เศรษฐกิจ โดยให้การศึกษาเป็นกลไกหลัก ทั้งการจัดการศึกษาในระบบ การศึกษานอกระบบ และการศึกษาตามอัธยาศัย ปรับบทบาทในการส่งเสริมศิลปวัฒนธรรม ความร่วมมือในการพัฒนา ชุมชน และท้องถิ่น ตลอดจน การร่วมมือกับองค์กรท้องถิ่นจัดตั้งสถาบันการศึกษา นอกจากนี้ ยังเป็นที่พึ่งของท้องถิ่นในการจัดการทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

ยุทธศาสตร์ที่ 4 พัฒนาระบบการบริหารจัดการให้มีคุณภาพและประสิทธิภาพ

มุ่งสร้างการมีส่วนร่วมของประชาคมในองค์กรตามหลักการบริหารจัดการที่ดี ปรับปรุงข้อบังคับ และระเบียบที่เกี่ยวข้อง ได้แก่ ระเบียบการบริหารงานบุคคล ระเบียบการพัสดุ และระเบียบเกี่ยวกับการเงินและบประมาณ มีการระดมทรัพยากร และปรับปรุงระบบบัญชี ให้มีความคล่องตัว โปร่งใส และตรวจสอบได้ มุ่งสร้างเสถียรภาพทางการเงิน และการพึงพาณิชย์ กำกับโดยนโยบายและภาระเมินคุณภาพ สร้างสภาพแวดล้อมของสถาบันให้เป็นสังคมวิชาการ ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ตลอดชีวิต

ระบบบริหารจัดการงานวิจัย

ในการดำเนินงานหรือกิจกรรมต่าง ๆ การบริหารจัดการเป็นองค์ประกอบสำคัญของการนี้ ที่จะทำให้งานเหล่านั้นบรรลุผลตามเป้าหมาย และมีประสิทธิภาพ ประสิทธิผลเพียงใด ซึ่งจะเกี่ยวข้องกับ ปัจจัยหลายประการ เช่น แนวโน้มนโยบายการวิจัยของสถาบัน งบประมาณการวิจัย นักวิจัย หน่วยงาน ที่ประสานดูแล รวมทั้ง การประเมินผลติดตามผล สิ่งเหล่านี้ยังมีปัญหาทั้งในภาพรวมของประเทศไทย และหน่วยงานระดับประเทศ ซึ่งเป็นผู้ประสานหรือกำกับดูแลงานวิจัย เกี่ยวกับโครงสร้างและระบบ สนับสนุนการวิจัยของประเทศไทย กำลังดำเนินการจัดโครงสร้างใหม่ เพื่อขอมติจากคณะกรรมการวิจัย โดยมีประเด็นที่สำคัญดังนี้ คือ

1. ควรมีหน่วยนโยบายด้านการวิจัยและนวัตกรรมระดับชาติ หน่วยงานหลัก ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย สำนักพัฒนาวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยีแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

2. ควรจัดโครงสร้าง กลไก และองค์กรหลัก 4 ระดับ คือ

2.1 หน่วยนโยบายด้านการวิจัย และนวัตกรรมแห่งชาติ ทำหน้าที่ กำหนดนโยบาย/ ยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ บริหารระบบวิจัยให้เป็นระบบเรียนรู้ ขับเคลื่อนเปลี่ยนแปลง กลไกระบบการวิจัยให้สอดคล้องกับสถานการณ์ กำหนดบประมาณการวิจัยจัดการทุนวิจัย รวมทั้ง ติดตามประเมินผลทุกระดับ

2.2 หน่วยยุทธศาสตร์ด้านการวิจัย และนวัตกรรมรายสาขา ระดับกระทรวง ทำหน้าที่กำหนดยุทธศาสตร์การวิจัย และนวัตกรรมของกระทรวงให้สอดคล้องกับพิธีทางพัฒนา ของประเทศและของกระทรวง บริหารทุนวิจัยเชิงนโยบายและเชิงปฏิบัติการ

2.3 หน่วยจัดการทุนวิจัย เป็นหน่วยงานสนับสนุนการวิจัยให้แก่น่วยงานต่าง ๆ ทำหน้าที่สนับสนุนการวิจัยพื้นฐาน และการวิจัยที่ตอบสนองการพัฒนาในภาพรวมของประเทศไทย

2.4 หน่วยปฏิบัติการวิจัย เป็นหน่วยงานดำเนินการวิจัย ซึ่งอยู่ในมหาวิทยาลัย สถาบันวิจัยต่าง ๆ หน่วยงานวิจัยของรัฐ บริษัทที่ปรึกษา และภาคเอกชน

3. ให้ทุกกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการตั้งต่อไปนี้

3.1 พิจารณาและเสนอแนวทางการปรับบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่ เกี่ยวกับการวิจัย และนวัตกรรมของตนให้สอดคล้องกับการจัดโครงสร้างใหม่

3.2 ให้นำเขายุทธศาสตร์หลักของรัฐบาลเป็นตัวตั้ง และวิเคราะห์งาน ของแต่ละหน่วยงานที่ทำในปีงบประมาณ 2546 ว่าได้ตอบสนองยุทธศาสตร์ดังกล่าวหรือไม่ เพียงใด และควรมีการปรับอย่างไร รวมทั้ง วิเคราะห์เสนองานที่แต่ละหน่วยงานจะดำเนินการในปีงบประมาณ 2547 เพื่อตอบสนองยุทธศาสตร์ดังกล่าว

สำหรับปัญหาในระดับประเทศ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2544) ได้รายงาน ประเด็นหลักในการบริหารจัดการไว้ว่า

ด้านนโยบาย

มีประเด็นค่อนข้างกว้าง ครอบคลุมหลายสาขา ไม่มีกลไกกำกับการใช้นโยบาย และแนวทางการวิจัยของหน่วยงานต่าง ๆ ทำให้แต่ละหน่วยงานดำเนินการวิจัยไปตามแนวทางที่หน่วยงานกำหนด การเผยแพร่ไม่ได้กระจายลงถึงกลุ่มเป้าหมายโดยตรง การทำความเข้าใจระหว่างหน่วยงานผู้กำหนดนโยบาย และผู้ใช้นโยบายยังไม่ครบถ้วนก็อาจส่งผล การรวมจัดทำระหว่างผู้วางแผนนโยบาย และผู้ใช้ผลงานวิจัยยังไม่เกิดผลในทางปฏิบัติอย่างจริงจัง

ด้านงบประมาณการวิจัย

ปัญหางบประมาณการวิจัยของประเทศไทยมีสัดส่วนน้อยมาก เมื่อเทียบกับประเทศที่พัฒนาแล้ว แม้แต่ในแบบເອເຮີຍດ້ວຍກັນ ເຊັ່ນ ສໍານັກງານຄະນະກຽມກາຣວິຈີຍແຫ່ງຊາດີ (2544) ພາຍານໄວ່ວ່າ ໃນປີ 2540 ປະເທດໄທມີຄ່າໃຊ້ຈ່າຍດ້ານກາຣວິຈີຍແລ້ວພື້ນາ ລ້ອຍລະ 0.18 ຂອງ GDP ເປັນອັດັບທີ 44 ໃນ 47 ປະເທດ ແລະ ໃນປີ 2541 ເລື່ອນຂຶ້ນມີເປັນລຳດັບທີ 40 ແຕ່ຍັງຕໍ່າກວ່າເກົາໂລີ ຈີນ ໄດ້ຫວັນ ສິນຄໂປຣ ແລະ ຢ່ອງກອງ ຮຶ່ງຢູ່ໃນລຳດັບທີ 10, 13, 15, 25 ແລະ 37 ຕາມລຳດັບປັບປຸງຫາສຳຄັນ ອີ່ ກາຣັດສວຣີຈາຣາຕາມໂຄຮກກາຣວິຈີຍຕ່າງໆ ທີ່ສ່ວນຮາກກາຮ້ອງຕັ້ງບມາ ຂາດທີ່ສາທາງແລະ ຂ້ອດກລົງຮ່ວມກັນ ບໍ່ມີການທີ່ຮັບຜິດຂອບໃນມີຄ້ານາຈຸດແລກທາງການບົນຫາແລະການເຈີນ ກາຣັດຈາຣານາ ດັບປະມານວິຈີຍໄມ່ຄຳນີ້ຖື່ກຳທີ່ຈະໄດ້ຮັບຈາກກາຣລຸ່ມຖຸນ ຄວາມໄມ່ຄ່ອງຕ່ອງຕົວໃນກາຈ່າຍງົບປະມານເພື່ອກາຣວິຈີຍ ບໍ່ມີການທີ່ມີຮະບນບົນຫາແບນຈາກກາຍຮັງຕ້ອງຢືນຢັນການຈ່າຍເຈີນຂອງກະທຽວກາຮັດ ກາຣໃໝ່ງປະມານວິຈີຍໄມ່ມີປະສິທິອົກາພ ໄມໝີການຕວ່າລົບຄວາມຄຸ້ມຄ້າຂອງກາໃຊ້ຈ່າຍງົບປະມານກາຣວິຈີຍຂອງหน่วยงานຕ່າງໆ

ສກວ. ໄດ້ກ່າວລົງ ຮັດກາສຳຄັນໃນການບົນຫາງົບປະມານໂຄຮກກາຣວິຈີຍເພື່ອທົ່ວອີ່ນທີ່ກ່ອໄຂເກີດຄວາມຮ່ວມມືໃນການສ້າງຄວາມຮູ້ເພື່ອແກ້ປັບປຸງຫາຮ່ວມກັນ ໄວດັ່ງນີ້

1. ກາຣັບຮູ້ຮ່ວມກັນໃນກາງແຜນງານປະມານໂຄຮກກາຣວິຈີຍທີ່ມີວິຈີຍ ທັງໝົດເປັນສິ່ງສຳຄັນທີ່ຕ້ອງຮັບຮູ້ແລະ ທຳຄວາມເຂົ້າໃຈຮ່ວມກັນ ແລະ ນອກໃຫ້ໄດ້ວັງງົບປະມານທີ່ໃຫ້ໄປໃນແຕ່ລະສົວໄໝໄປເພື່ອຂ່າຍ ມີຄວາມສຳຄັນຍ່າງໄວ້ ຮຸມເຖິງ ກາຣບອກກະຄວາມຮັບຜິດຊອບຂອງທຶນວິຈີຍທີ່ສັດເຈນ ແນະສນກັບກາຣໃໝ່ງປະມານຈະເປັນທີ່ຍອມຮັບໂດຍທ່ວ່ກັນ

2. ດັບປະມານວິຈີຍ ຄວາມໃຊ້ເປັນເຄື່ອນນີ້ໃນການປະສານສັກຍາພາພຈາກກາດ ກາດີ່ຫຼືກາຍນອກໃໝ່ມາແກ້ປັບປຸງຫາຮ່ວມກັນ ທັງສັກຍາພທີ່ເປັນຄົນ ເຈັນຖຸນ ແລະ ປັບປັດຢືນຢັນ ເພື່ອຈະປະມານວິຈີຍເປັນເພື່ອການສ້າງກາຮັນຮູ້ ກາຣສ້າງຄວາມຮ່ວມມື ກາຣທດລອງ ຖດສອບ ເພື່ອຫາ

แนวทางหรือทางออกเท่านั้น ไม่ใช่บริจัยเป็นทางออก หรือบวิจัยไม่สามารถแก้ปัญหาด้วยตัวของมันเองได้เบ็ดเสร็จเหมือนงบพัฒนา ซึ่งมีจำนวนมากแล้วในงบประมาณแผ่นดิน

3. งบประมาณวิจัยต้องถูกใช้ไปในกิจกรรมที่ไม่ซ้ำซ้อนกัน กิจกรรมที่ชุมชนหรือองค์กรสนับสนุนภายนอกดำเนินการอยู่แล้ว หมายความว่า งบประมาณวิจัย ควรสนับสนุนกิจกรรมที่ชุมชนขาด หรือชุมชนต้องการได้รับการสนับสนุนเพื่อให้เกิดผลกระทบสูงสุด และเป็นการป้องกันข้อครหาการบริหารงบประมาณที่ไม่โปร่งใส

4. งบประมาณวิจัยต้องถูกใช้ไปในประเด็นวิจัยที่เป็นภารกิจปัญหาท่องเที่ยมมากกว่าประเด็นปัญหาร่องลงไม้ที่รอการแก้ไขได้ ไม่ว่าจะออกแบบงานวิจัยด้วยวิธีการใด หรือภายใต้ยุทธศาสตร์ใดก็ตาม

5. งบประมาณเป็นเครื่องมือในการวิจัยและพัฒนาเพื่อแก้ปัญหา ขณะเดียวกันก็สร้างปัญหาได้เหมือนกัน โดยเฉพาะปัญหาความขัดแย้งของคนในชุมชน ซึ่งย่อมไม่เป็นผลดีต่อการแก้ปัญหาที่ต้องอาศัยความร่วมมือจากทุกคนทุกกลุ่ม ดังนั้น การบริหารงบประมาณโครงการวิจัย จึงมีข้อพิจารณาดังนี้

5.1 การรับผลประโยชน์ร่วมกันอย่างเท่าเทียมกัน

5.2 ผลตอบแทนที่สมเหตุสมผล กับบทบาทหน้าที่ และภาระ

ความรับผิดชอบ

5.3 การรับรู้และการวางแผนการใช้งบประมาณร่วมกัน

5.4 ความโปร่งใสทุกขั้นตอนของการใช้งบประมาณ

5.5 เปิดเผยต่อสาธารณะ บอกที่มาของเงินแต่ละส่วน

อย่างเป็นเหตุเป็นผล

ในการแบ่งบทบาทหน้าที่สำคัญในการทำงานวิจัยเพื่อท้องถิ่น งานในหน้าที่ด้านบัญชีและการเงินเป็นงานที่สำคัญหน้าที่หนึ่ง เพราะเป็นการจัดการงบประมาณโครงการวิจัยภายใต้กรอบแนวทางขององค์กรให้ทุน และตามแผนงานให้เด็กความถูกต้อง ตามระเบียบกฎหมายที่กำหนดไว้และดำเนินการตามวัน เวลา ที่เป็นข้อตกลงร่วมกัน ทั้งนี้ อาจรวมถึงการให้ข้อคิดเห็นใหม่ ๆ ที่เกิดขึ้นจากการดำเนินงานจริงไปยังองค์กรแหล่งทุน เพื่อปรับปรุงแก้ไขและเปลี่ยนแปลงคืบต่าง ๆ ให้เหมาะสม ทั้งนี้ ขึ้นอยู่กับข้อตกลงร่วมกันของทีมวิจัย และการบริหารจัดการของหัวหน้าโครงการ และต้องรับทราบร่วมกันหรือเป็นข้อตกลงร่วมกันของทีมงาน

สำนักงานค่าตอบแทนและระบบสวัสดิการต่าง ๆ มีความสำคัญมากในเรื่องของการสร้างแรงจูงใจในการสร้างสรรค์งานของทีมงาน การจัดระบบสวัสดิการให้เข้ากับความคาดหวังในการทำงานทุก ๆ ด้าน ให้กับทีมงานจะส่งผลต่อการทุ่มเทอาใจใส่ต่องานของทีมงาน และส่งผลต่อการบรรลุเป้าหมายการทำงานด้วย มี 3 รูปแบบ คือ

1. ค่าตอบแทนรายกิจกรรม เป็นวิธีการที่จัดการง่าย มีอิสระจากกันในเชิงบริหารคน แต่จะวัดผลงานที่เกิดขึ้น พร้อมกับประเมินค่าตอบแทนเป็นครั้ง ๆ ไป ขึ้นอยู่กับคุณภาพและปริมาณงาน มี 2 ลักษณะ คือ

1.1 ค่าจ้าง จัดจ้าง ตามปริมาณงานที่มอบหมาย

1.2 ค่าเบี้ยเลี้ยง พิจารณาตามความรู้ ความสามารถ ประสบการณ์ และภาระงานที่มอบหมาย

2. ค่าตอบแทนรายเดือน คือ เงินเดือน ซึ่งพิจารณาให้ตามความสามารถ ประสบการณ์ และภาระหน้าที่ที่ได้รับมอบหมายในรอบเดือนตลอดโครงการ

3. ระบบสวัสดิการทีมงาน ได้แก่

3.1 ค่าประกันชีวิต ทั้งการประกันอุบัติเหตุและการประกันสุขภาพ

3.2 การเสริมทักษะประสบการณ์ เช่น การฝึกอบรม การศึกษาดูงานในเรื่องต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

3.3 วัสดุ เครื่องมือ และอุปกรณ์ที่จำเป็น เช่น กล้องถ่ายรูป และเอกสารหนังสือ วัสดุสำหรับการเรียนและการบันทึกข้อมูล เป็นต้น

3.4 สวัสดิการด้านอื่น ๆ กรณีที่มีการสร้างผลงานของทีมงาน

แนวทางปฏิบัติทางการเงิน บัญชี และพัสดุจากทุนอุดหนุนการวิจัย

1. สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกว.)

1. หัวหน้าโครงการจะเปิดบัญชีธนาคารเฉพาะของโครงการนี้ โดยมีผู้มีอำนาจสั่งจ่ายเงินอย่างน้อยสองคนในสาม

2. หัวหน้าโครงการจะเสนอสำเนาสมุดบัญชีนี้ จึงแสดงรายการการฝากและถอนเงินในแต่ละงวดเป็นส่วนหนึ่งของรายงานการเงิน ทุกครั้งที่ส่งรายงานการเงิน

3. การจัดซื้อและจัดจ้างโดยใช้งบประมาณของโครงการ ภายในวงเงิน 50,000 บาท ให้หัวหน้าโครงการมีอำนาจอนุมัติและตรวจรับได้ หากเกิน 50,000 บาท จะต้องมีกรรมการ อย่างน้อย 3 คน ร่วมกันจัดซื้อ จัดจ้าง และตรวจรับ

4. ในการจัดซื้อหรือจัดจ้างทุกครั้ง จะต้องมีหลักฐานเป็นใบเสร็จรับเงิน ที่ถูกต้องตามกฎหมายจากผู้ขาย ยกเว้น การจัดซื้อหรือจัดจ้างที่มีราคาก่ากว่า 1,000 บาท และไม่สามารถหาใบเสร็จรับเงินจากผู้ขายได้ ให้นำหน้าโครงการลงนามในใบสำคัญรับเงิน

5. สิ่งของที่มูลค่าเกิน 50,000 บาท หรือสิ่งของที่มีลักษณะการใช้งาน ยาวนาน ให้นำหน้าโครงการ เป็นผู้รับผิดชอบให้มีทะเบียนพัสดุ ซึ่งระบุชื่อ ยื่นขอ และไม่เดลารอง สิ่งของ วันที่ตรวจรับ คณะกรรมการ ผู้ตรวจรับ และให้แนบสำเนาทะเบียนพัสดุนี้เป็นส่วนหนึ่ง ของรายงานความก้าวหน้าของโครงการ

6. อัตราค่าตอบแทนและค่าจ้าง ให้เป็นไปตามที่ระบุในข้อเสนอโครงการ นักวิจัยและบุคลากรในโครงการที่ได้รับค่าตอบแทน ค่าจ้างจาก โครงการภายใต้เงินสนับสนุนทุนวิจัยจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย มีหน้าที่ และความรับผิดชอบ ที่จะต้องแจ้งเงินได้และเสียภาษีเงินได้ในส่วนนั้นตามกฎหมาย

7. ค่าใช้สอยให้ใช้เกณฑ์ต่อไปนี้

7.1 ค่าเดินทาง เปิดได้ตามที่จ่ายจริง (ไม่เกินพานะเครื่องบิน ขั้นประหยัด)

7.2 ค่าเมี้ยดี้ทัวร์ไว้ ให้อัตรา 200 บาท ยกเว้น หัวหน้าโครงการ และที่ปรึกษา ให้ใช้อัตราวันละ 400 บาท

7.3 ค่าที่พัก เปิดตามที่จ่ายจริง แต่ไม่เกิน 1,500 บาทต่อวัน

7.4 ค่าเมี้ยประภันอุบัติเหตุ สำหรับผู้อุบัติงาน ให้จัดทำ ประกันอุบัติเหตุ ในวงเงินคนละไม่เกิน 1,000,000 บาท

8. ค่าใช้จ่ายอื่น ๆ นอกเหนือจากที่ปรากฏในข้อเสนอโครงการ ให้ทำ ความตกลงกับผู้ให้ทุนเป็นกรณี ๆ ไป

9. ผู้ให้ทุนจะร่วมกับผู้รับทุน ตรวจสอบบัญชีของโครงการทุก 6 เดือน หรือตามที่ผู้ให้ทุนเห็นสมควร

10. การตรวจสอบบัญชีจะกระทำการตามมาตรฐานหลักการบัญชีที่รับรองทั่วไป โดยใช้แนวทางต่อไปนี้

10.1 ตรวจสอบหลักฐานการจ่ายเงิน ในรูปของใบเสร็จรับเงิน หรือใบสำคัญรับเงิน

10.2 ตรวจสอบการบันทึกการรับและจ่ายเงินของโครงการ

10.3 ตรวจสอบความเหมาะสมของภาระจ่ายเงิน ว่าสอดคล้องกับแผนงาน และหมวดบประมาณของโครงการหรือไม่

11. ผู้ให้ทุนจะร่วมกับหัวหน้าโครงการ ประมาณการค่าใช้จ่ายของโครงการในงวดต่อไป ทุก 6 เดือน

12. ผู้ให้ทุนจะพิจารณาจ่ายเงินในงวดต่อไป ตามผลการตรวจสอบบัญชีและตามประมาณการค่าใช้จ่ายดังข้างต้น

นอกจากนี้ ยังมีงบประมาณงวดพิเศษ ก. และ ข. ให้สถาบัน คณะ และภาควิชาด้วย คือ

งวดพิเศษ ก : ค่าเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการวิจัยให้แก่สถาบัน

จำนวน 5 % ของงบดำเนินการในแต่ละงวด (ไม่รวมค่าครุภัณฑ์ ค่าเดินทางต่างประเทศ และค่าใช้จ่ายอื่น) ให้ใช้ในกิจกรรมที่จะเสริมสร้างความเข้มแข็งด้านการวิจัยให้แก่สถาบัน เช่น การพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัยทั้งระยะสั้น และระยะยาว การไปร่วมประชุมเสนอผลงานวิจัยทั้งในและต่างประเทศ การจ้างนักศึกษาช่วยงานวิจัย ทั้งระดับปริญญาตรี และสูงกว่าปริญญาตรี การจ้างนักวิจัย หรือที่ปรึกษาการวิจัย ทั้งจากในและต่างประเทศ การปรับปรุงสถานที่และอุปกรณ์การวิจัย การติดต่อแสวงหาทุนอุดหนุนการวิจัย หรือสร้างเครือข่ายทางการวิจัย ทั้งในและระหว่างประเทศ โดยแบ่งเป็น 2.5 % ให้แก่หน่วยงานระดับคณะ และ 2.5 % แก่หน่วยงานระดับมหาวิทยาลัย

การจ่ายเงินงวดพิเศษ ก. จ่ายเมื่อสิ้นสุดโครงการและได้ผลงานสมบูรณ์ทั้งนี้ มีเงื่อนไขว่า ผู้รับทุนจะต้องเสนอแผนการบริหารจัดการเงินนี้ให้ผู้ให้ทุนเห็นชอบแล้ว หรือมีการตกลงกันเป็นอย่างอื่น

ผู้รับผิดชอบในการใช้จ่ายเงิน จะต้องให้ข้อมูลการใช้จ่ายเงินส่วนนี้ เมื่อ สกอ. ร้องขอ หรือเมื่อ สกอ. จัดให้มีการตรวจสอบ

งวดพิเศษ ข : ค่าชดเชยเวลาของนักวิจัยให้กับหน่วยงานระดับภาควิชา

จำนวน 5 % ของงบดำเนินการ (ไม่รวมค่าครุภัณฑ์ ค่าเดินทางต่างประเทศ และค่าใช้จ่ายอื่น) เป็นค่าชดเชยเวลาของนักวิจัยให้กับหน่วยงานระดับภาควิชา มีจุดประสงค์เพื่อให้ภาควิชาลดภาระงานสอนหรืองานประจำอีก ๑ ของนักวิจัยลง อย่างน้อยภาคเรียนละ ๓ หน่วยกิต จากเกณฑ์เฉลี่ยเพื่อให้นักวิจัยได้มีเวลาทุ่มเทให้งานวิจัยในโครงการได้มากขึ้น ภาควิชาอาจใช้เงินส่วนนี้ จ้างอาจารย์พิเศษ หรือเป็นค่าสอนพิเศษทดแทน หรือใช้ในกิจกรรมอื่นใด ที่จะมีส่วนในการเสริมสร้างความเข้มแข็งทางด้านการวิจัยให้แก่ภาควิชา เช่น การพัฒนาบุคลากรเชิงวิชาการ การไปร่วมประชุมเสนอผลงานทางวิชาการ ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ การจ้างนักศึกษาช่วยงาน การปรับปรุง

สถานที่และอุปกรณ์การสอน หรือการวิจัย และการติดต่อแสวงหาทุนอุดหนุนกิจกรรมทางวิชาการ หรือสร้างเครือข่ายทางวิชาการทั้งในและต่างประเทศ ทั้งนี้ นักวิจัยจะต้องไม่เป็นผู้มีส่วนได้รับผลประโยชน์ดังกล่าวโดยตรง

การใช้จ่ายเงินส่วนนี้ ให้หัวหน้าภาควิชาหรือหน่วยงานที่เกี่ยวข้องที่ได้รับผ่านมา ทุกหน่วย ที่เป็นต้นสังกัดของนักวิจัยในโครงการเป็นผู้รับผิดชอบ และแจ้งชื่อคณะผู้รับผิดชอบ การใช้จ่ายเงินให้ สกอ. (คณะผู้รับผิดชอบต้องไม่มีหัวหน้าโครงการหรือผู้ร่วมวิจัยรวมอยู่ด้วย)

การจ่ายเงินงวดพิเศษ ๆ จ่ายเมื่อสิ้นสุดโครงการและได้ผลงานสมบูรณ์ ทั้งนี้ มีเงื่อนไขว่า สกอ. จะต้องได้รับและเห็นชอบกับแผนการใช้จ่ายเงินแล้ว หรือนอกจากจะมี การตกลงกันเป็นอย่างอื่น

ผู้รับผิดชอบในการใช้จ่ายเงิน จะต้องให้ข้อมูลการใช้จ่ายเงินส่วนนี้ เมื่อ สกอ. ร้องขอ หรือ เมื่อ สกอ. จัดให้มีการตรวจสอบ

ตัวอย่างการเบิกจ่ายเงินทุน ของ วช.

สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ (2544) มีข้อกำหนดไว้ ดังนี้

1. ผู้รับทุนจะต้องนำเงินทุนที่ได้รับจากสำนักงานไปเปิดบัญชีเงินฝากไว้ ณ ธนาคาร แยกต่างหากจากบัญชีอื่น

2. ผู้รับทุนจะได้รับเงินทุน

2.1 งวดแรก เมื่อผู้รับทุนดำเนินการตามข้อ 8 แล้ว คือ เมื่อสำนักงาน แจ้งอนุมัติทุนแล้ว ผู้รับทุนจะต้องทำรายละเอียดยื่นต่อสำนักงาน ได้แก่ 1) สัญญารับทุนตามแบบ ที่กำหนด 2) เอกสารแต่งตั้งผู้ประสานงานกับสำนักงาน และเจ้าหน้าที่การเงิน

2.2 งวดต่อ ๆ ไป เมื่อผู้รับทุนส่ง

1) รายงานความก้าวหน้าของกวิจัย และรายงานนั้นได้รับ ความเห็นชอบจากสำนักงานแล้ว

2) รายงานแสดงรายการใช้จ่ายเงินทุนงวดก่อน ตามแบบที่ สำนักงานกำหนด จำนวน 3 ชุด

2.3 งวดสุดท้าย เมื่อผู้รับทุนส่ง

1) รายงานการวิจัยฉบับสมบูรณ์ และรายงานนั้นได้รับความเห็นชอบจากสำนักงานแล้ว

2) รายงานแสดงรายการใช้จ่ายเงินทุนงวดก่อน ตามแบบที่สำนักงานกำหนด จำนวน 3 ชุด

3. ผู้รับทุนเป็นผู้เก็บรักษาหลักฐานการจ่ายเงินทุน ตามรายงานแสดงรายการใช้จ่ายเงินทุน

ปัญหา อุปสรรค เกี่ยวกับการบริหารจัดงานวิจัย

สภาวิจัย (2544) ได้วิเคราะห์สรุปเกี่ยวกับปัญหาและอุปสรรคในการดำเนินการด้านการวิจัย และการใช้ประโยชน์จากผลงานวิจัยของประเทศไทยที่สำคัญไว้ดังนี้ คือ

1. ขาดนักวิจัยที่มีคุณภาพ นักวิจัยในสถาบันอุดมศึกษาของรัฐชื่นเป็นกำลังหลัก ประมาณ 16,351 – 19,115 คน สามารถผลิตผลงานวิจัยในเกณฑ์ดี ตีมาก และดีเด่นได้เพียงร้อยละ 5.6, 0.6 และ 0.1 เท่านั้น

2. ผู้บุคลากรขาดความสามารถในการบริหารจัดการและไม่เห็นความสำคัญของการวิจัย

3. มีแหล่งเงินทุนเพื่อการวิจัยน้อย
4. นักวิจัยมีงานอื่นที่ต้องปฏิบัติตามมาก ทำให้ไม่มีเวลาสำหรับทำการวิจัย
5. ขาดผู้ช่วยงาน ทรัพยากรสับสนุกการวิจัย และมีปัญหาขาดความร่วมมือ

ในการวิจัย

ปัญหาดังกล่าวนี้ ยอดคล่องกับความเห็นของ พทยา (2522) ที่กล่าวไว้ว่า สาเหตุที่อาจารย์ในสถาบันทำวิจัยกันน้อยอยู่ เพราะ

1. อาจารย์ไม่มีเวลาทำการวิจัย เพาะสอนมาก หรือทำงานบริหารด้วย
2. อาจารย์ไม่ได้ผลประโยชน์เป็นรายได้จากการวิจัย เนื่องจากไม่ได้จากการสอน หรือทำงานพิเศษอื่น ๆ ตามลักษณะวิชาชีพตน

3. อาจารย์ไม่แน่ใจว่าจะทำงานวิจัยได้สำเร็จแน่นอน เนื่องจากการเรียบเรียงตัวมา
4. อาจารย์ไม่มีความรู้ หรือประสบการณ์ด้านการวิจัย

สำนักงานสภาพัฒนาเศรษฐกิจ (2544) ได้ทำการสำรวจสถานภาพการดำเนินงานวิจัย ในสถาบันราชภัฏ และได้สรุปปัญหาอุปสรรคที่พบในภาพรวม ยอดคล่องกับปัญหาที่กล่าวมาแล้ว ดังนี้ คือ

1. บุคลากรไม่มีเวลาทำการวิจัย เนื่องจากภาระงานด้านสอน และภาระงานอื่น ๆ ที่จะต้องทำมามาก

2. ขาดบุคลากรที่มีประสบการณ์ทางการวิจัย
3. ขาดงบประมาณ
4. ขาดแหล่งค้นคว้าที่ทันสมัย
5. ขาดชื่อムูลทางวิชาการ

6. ขาดอุปกรณ์สำนักงานความสะอาด
7. ขาดความคล่องตัวในการเบิกจ่ายเงิน
8. ขาดการประสานงานกันในสถาบัน
9. ขาดการประสานงานกับหน่วยงานภายนอก
10. นักวิจัยขาดความรับผิดชอบ

จากปัญหาที่พบตั้งกล่าวนี้ ได้เสนอแนะแนวทางการจัดดำเนินการวิจัย ด้านการจัดงบประมาณให้ว่า ควรจัดสรรงบประมาณร้อยละ 10 ของรายได้รวมทั้งหมด เป็นทุนสนับสนุนการวิจัย โดยขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของแต่ละสถาบัน การเบิกจ่ายความมีความคล่องตัว มีการจัดตั้งกองทุนวิจัย เพื่อพัฒนางานด้านการวิจัยให้เจริญก้าวหน้าขึ้น

ในด้านการสร้างแรงจูงใจที่เป็นรูปธรรม จริง และคณะ (2543) ได้ให้ข้อคิดเห็นไว้ว่า

1. รายได้ มหาวิทยาลัยอาจต้องเพิ่มรายได้พิเศษ นอกเหนืองบประมาณที่ได้จากรัฐบาล จะทำให้มหาวิทยาลัยมีรายได้จากการทำวิจัย โดยเฉพาะจากแหล่งทุนภายนอก
2. การเลื่อนขั้นเลื่อนตำแหน่ง อาจใช้เกณฑ์พิจารณาจากผลงานวิจัยที่ได้มาตรฐานด้วย

3. รางวัลตอบแทน อาจให้เป็นเงิน หรือการประกาศเกียรติคุณ
4. ให้ความสำคัญกับการวิจัย โดยให้นำหนังสือเดี่ยวกับภาระหน้าที่อื่น ๆ เพื่อให้รู้สึกว่า การวิจัย ศืด งานประจำตามหน้าที่ มีเชิงงานพิเศษ นอกเหนือจากการสอนปกติ
5. สนับสนุนการนำผลงานวิจัย เสนอต่อที่ประชุมวิชาการ ทั้งในประเทศไทยและต่างประเทศ

6. สนับสนุนอุปกรณ์ เครื่องมือ ผู้ช่วยนักวิจัย ให้สามารถทำงานวิจัยได้สะดวก

7. เผยแพร่ผลงานวิจัยในรูปแบบต่าง ๆ

สภาพัฒนา (2544) ได้เสนอแนะแนวทางการพัฒนางานวิจัยไว้ว่า

1. หน่วยงานผู้สนับสนุนการวิจัย จะต้องมีงบประมาณบริหารจัดการและคัดเลือกโครงการวิจัย ตลอดจน ปฏิบัติหน้าที่ต่าง ๆ ไม่เกินร้อยละ 5 ของงบประมาณการวิจัย ในรูป block grant ที่ได้รับการจัดสรร

2. กำหนดให้นักวิจัยของรัฐ ได้ลาราชการต่อเนื่องเป็นระยะเวลาเวลากันไม่เกิน 4 เดือนต่อปี เพื่อไปพัฒนาผลงานวิจัย ที่ตนได้ทำสำเร็จให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์ หรือเข้าร่วมกับธุรกิจเอกชน ที่จะพัฒนาผลงานวิจัยนั้นให้เกิดประโยชน์เชิงพาณิชย์

3. จัดให้มีหน่วยเฉพาะกุธกิจที่จะช่วยอำนวยความสะดวกให้แก่นักวิจัย

แนวความคิดเกี่ยวกับชุมชน และวิสาหกิจชุมชน

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ (2544) ได้กล่าวถึงชุมชนไว้ว่าดังนี้ ชุมชนเป็นคำที่มีการนำไปใช้กันอย่างกว้างขวาง และใช้ในลักษณะแตกต่างกันออกไป แต่ในแผนพัฒนาเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ฉบับที่ 8 ได้มีการให้แนวคิดและความหมายของชุมชนไว้ว่า ชุมชนหมายถึง กลุ่มคนที่มีวิถีชีวิตเกี่ยวกับกัน และมีการติดต่อสื่อสารเกี่ยวกับกันอย่างเป็นปกติต่อเนื่อง เพราการอยู่ในพื้นที่ร่วมกันหรือมีอาชีพร่วมกัน หรือการประกอบกิจการซึ่งมีวัตถุประสงค์ร่วมกัน การมีวัฒนธรรมความเชื่อ หรือความสนใจร่วมกัน

ความเป็นชุมชน อาจหมายถึง การที่คนจำนวนหนึ่งเท่าได้ มีวัตถุประสงค์ร่วมกัน มีการติดต่อสื่อสารหรือความกู้มกัน มีความเชื่อทางศาสนา มีการเรียนรู้ร่วมกันในการทำงาน มีการจัดการเพื่อให้เกิดความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ร่วมกัน

องค์กรชุมชน หมายถึง กลุ่ม หรือชุมชน หรือสหกรณ์ หรืออื่นใด ซึ่งจะมีการจดทะเบียน ตามกฎหมายหรือไม่ก็ตาม อันเป็นองค์กรที่เกิดจากการรวมตัวด้วยความสมัครใจของประชาชน จำนวนหนึ่งที่มีวัตถุประสงค์และอุดมคติร่วมกัน มีมิติภาพและความเชื่อทางต่อ กัน มีการเรียนรู้ร่วมกัน อย่างต่อเนื่องในการทำงานเพื่อแก้ปัญหาและพัฒนาเศรษฐกิจ จิตใจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม มีผู้นำตามธรรมชาติเกิดขึ้น โดยผ่านกระบวนการทำงานร่วมกันทั้งหญิงและชายหล่ายคน

ความเข้มแข็งของชุมชน หมายถึง การที่ประชาชนในชุมชนต่าง ๆ ของเมือง หรือ ชนบทรวมตัวกันเป็น "องค์กรชุมชน" มีการเรียนรู้ การจัดการ และการแก้ไขปัญหาร่วมกันของคน ในชุมชน จึงเกิดการเปลี่ยนแปลงหรือการพัฒนาทั้งด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม ภายในชุมชน ตลอดจนมีผลกระทบสู่ภายนอกชุมชนที่ดีขึ้นตามลำดับ อาจเรียกชุมชนนี้ว่า กลุ่ม ชุมชน สหกรณ์ บริษัท องค์กรชาวบ้าน เครือข่าย หรืออื่น ๆ ที่มีความหมายแสดงถึงการร่วมมือ ช่วยเหลือกันเพื่อผลประโยชน์ร่วมกัน และด้วยความเชื่อทางต่อชุมชนอื่น ๆ ในสังคมด้วย

ชุมชนเข้มแข็ง คือ ชุมชนที่มีการเรียนรู้ มีการจัดการทรัพยากร และมีการพัฒนาตลอดเวลา ซึ่งหมายความว่า มีการจัดการตนเอง และจัดการชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ ถ้ามีกระบวนการเรียนรู้ ที่เหมาะสม ชาวบ้านก็สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเองและอาศัยภูมิปัญญาของตนเองเพื่อการพัฒนา ที่ยั่งยืนได้ ชุมชนเข้มแข็งเป็นผลของการบูรณาการพัฒนาที่อาศัยภูมิปัญญาชาวบ้าน ที่รู้จักวิเคราะห์ ศักยภาพของตนเอง รู้จักเก็บข้อมูลชุมชนด้วยตนเอง รู้จักวางแผนแม่บทและดำเนินการตามแผนนั้น ด้วยตนเอง ชุมชนเข้มแข็งเริ่มจากการค้นพบศักยภาพของตนเอง ค้นพบภูมิปัญญาของตนเอง

คันพับแนวทางที่จะพัฒนาตนเองจากทุนเดิมที่มีอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง เป็นกระบวนการทางปัญญา ก่อให้เกิดปัญญา ซึ่งเมื่อเกิดขึ้นแล้วก็จะเป็นแสงสว่างนำไปสู่การพัฒนาตนเอง ซึ่งเป็นการแก้ไข ปัญหาที่มักหมุนอยู่ในทุกครัวเรือน ทุกชุมชน จุดแข็งของชุมชน และสังคมไทย อยู่ที่ความ หลากหลายทางชีวภาพ ทางสังคม วัฒนธรรม อยู่ที่ภูมิปัญญาและทุนทางสังคม รวมทั้ง ความ สัมพันธ์ของผู้คนที่ถูกร้อยรัดด้วยกฎหมายต่างๆ ทำให้ผู้คนเป็นพื้น壤พื้นพ้าอาศัยกัน และ ไว้วางใจกัน

ชุมชนเข้มแข็งและพึงตนเองได้ เพราะเป็นชุมชนเรียนรู้ พร้อมที่จะเรียนรู้ ตัดสินใจได้ อย่างเป็นอิสระ จัดการ “ทุน” ของตนเองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ชาติหรือชุมชนที่ดำรงความเป็น ชาติหรือชุมชนได้ ย่อมต้องมีภูมิปัญญาแห่งชาติ (national wisdom) และภูมิปัญญาท้องถิ่น (local wisdom) อันผ่านการสังเกต ทดลองใช้ คัดเลือก และถ่ายทอดเป็นวัฒนธรรมสืบท่อมา การพัฒนาได้ จะต้องคำนึงถึงภูมิปัญญาแห่งชาติ และภูมิปัญญาท้องถิ่น ถ้าไม่เข่นหนัน การพัฒนานั้น ๆ อาจทำให้เสียสมดุลในชีวิตและสังคม

การเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ความเข้มแข็งของชุมชนจะมีมากน้อยเพียงใด ขึ้นอยู่กับชุมชนนั้นมีองค์กรชุมชนที่เข้มแข็งเพียงใด ทั้งนี้ องค์กรชุมชนที่มีความเข้มแข็งนั้น จะต้อง มีการเตรียมคนและชุมชนด้วยการเสริมสร้างให้มีความเข้มแข็ง เพื่อเป็นฐานรองรับการแก้ปัญหา และการพัฒนา ทั้งทางด้านเศรษฐกิจ สังคม วัฒนธรรม ทรัพยากรธรรมชาติ และสิ่งแวดล้อม พร้อม ๆ กัน ทุก ๆ ด้าน โดยมีหน่วยงานทั้งของภาครัฐ องค์กรพัฒนาเอกชน และภาคีการพัฒนา ทั้งภายในประเทศ และต่างประเทศ ผนึกกำลังดำเนินงานการเสริมสร้างความเข้มแข็งให้แก่ชุมชน ใน การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้ด้วยตนเอง ด้วยการระดูและสร้างกระบวนการทำงานแบบมีส่วนร่วม รวมทั้ง การสร้างสภาพแวดล้อมให้ชุมชนร่วมกันคิด ร่วมกันทำ และมีการเรียนรู้ เพื่อช่วยเหลือ ซึ่งกันและกัน อันจะนำไปสู่การพัฒนาที่ยั่งยืนในระยะยาว

การส่งเสริมกระบวนการพัฒนาแบบมีส่วนร่วมของชุมชน ในลักษณะร่วมคิด ร่วมทำ และร่วมเรียนรู้ เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ประกอบด้วย กระบวนการส่งเสริมและ สนับสนุนให้มีการเรียนรู้ แลกเปลี่ยนประสบการณ์ เพื่อการพัฒนาอาชีพและเศรษฐกิจชุมชน การพัฒนาสวัสดิการสังคม และสวัสดิการชุมชน การทันที อนุรักษ์ และจัดการทรัพยากรธรรมชาติ ของชุมชน การศักยภาพและการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น ตลอดจน การจัดทำแผนความต้องการ ของชุมชน รวมทั้ง การสร้างประชุมภายในชุมชน และการสร้างเครือข่ายของชุมชน เป็นสิ่งที่จะ ช่วยให้ชุมชนเข้มแข็งขึ้น

คณะกรรมการเริ่มสร้างความเข้มแข็งของชุมชนเพื่อแก้ไขปัญหาภิกุต (2542) คณะ
อนุกรรมการภายใต้คณะกรรมการนโยบายสังคมแห่งชาติ ได้ให้กรอบองค์ประกอบและลักษณะ
ของชุมชนเข้มแข็งไว้ดังนี้ คือ

องค์ประกอบของชุมชนเข้มแข็ง ประกอบด้วย

1. มีบุคลากรหลายรายร่วมกันเป็นองค์กรชุมชนอย่างเป็นทางการ หรือไม่เป็น
ทางการ
2. มีเป้าหมายร่วมกัน และยึดโยง เกาะเกี่ยวกันด้วยประโยชน์สาธารณะ และ
ของสมาชิก
3. มีจิตสำนึกร่วมกัน รักและเชื่ออาทrust กัน และมีความรักท่องถิน
รักชุมชน
4. มีอิสระในการร่วมคิด ร่วมตัดสินใจ ร่วมทำ ร่วมรับผิดชอบ
5. มีการระดมใช้ทรัพยากรในชุมชนอย่างเต็มที่ และมีประสิทธิภาพ
6. มีการเรียนรู้ เชื่อมโยงกันเป็นเครือข่าย เป็นแนวทาง และติดต่อสื่อสารกัน
หลายรูปแบบ
7. มีการจัดทำกิจกรรมที่เป็นสาธารณะของชุมชนอย่างต่อเนื่อง
8. มีการจัดการบริหารงานกลุ่มที่หลากหลายและเครือข่ายที่ดี
9. มีการเสริมสร้างผู้นำการเปลี่ยนแปลงที่หลากหลายของชุมชนสืบทอดกัน

ตลอดไป

ลักษณะของชุมชนที่เข้มแข็ง มีดังนี้

1. สมาชิกของชุมชนมีความเชื่อมั่นในศักยภาพของตนและชุมชนที่จะแก้ไขปัญหา
และพัฒนาชีวิตความเป็นอยู่ของตนเอง
2. สมาชิกของชุมชนพร้อมที่จะร่วมกันจัดการกับปัญหาของตนและชุมชน
3. มีกระบวนการของชุมชนที่มีการเคลื่อนไหวอย่างต่อเนื่อง จนเป็นวิถีของชุมชน
ซึ่งขับเคลื่อนโดยผู้นำองค์กรชุมชน ในลักษณะเปิดโอกาสให้แก่สมาชิกทั้งมวลเข้ามามีส่วนร่วม
มีความโปร่งใส และสามารถตรวจสอบได้
4. สมาชิกทุกคนมีส่วนร่วมในการประเมินสถานการณ์ของชุมชน กำหนดวิสัยทัศน์ร่วม
ร่วมคิด ตัดสินใจ ดำเนินงาน ติดตาม และประเมินผลการแก้ปัญหา และการพัฒนาของชุมชน
ผ่านกระบวนการของชุมชน

5. สมาชิกของชุมชนเกิดการเรียนรู้ผ่านการเข้าร่วมในกระบวนการของการของชุมชน
6. มีแผนงานของชุมชนที่ประกอบด้วยการพัฒนาทุก ๆ ด้านของชุมชน ที่มุ่งการพึ่งพาตนเอง เอื้อประโยชน์ต่อสมาชิกชุมชนทุก ๆ คน และหวังการพัฒนาชุมชนที่ยั่งยืน
7. การพึ่งความช่วยเหลือจากภายนอก เป็นการพึ่งเพื่อให้ชุมชนสามารถพึ่งตนเองได้ในที่สุด ไม่ใช่การพึ่งพาตลอดไป
8. มีเครือข่ายความช่วยเหลือกับภาคีการพัฒนา อาจเป็นหมู่บ้าน ชุมชนอื่น ท้องถิ่น ภาคราชการ องค์กรเอกชน นักธุรกิจ และอื่น ๆ ในลักษณะของการมีความสัมพันธ์ที่เท่าเทียมกัน

วิสาหกิจชุมชน

วิสาหกิจชุมชน คือ การประกอบการขนาดย่อม และขนาดจิวของชุมชน เพื่อการจัดการ "ทุน" ของชุมชนอย่างสร้างสรรค์เพื่อการพึ่งตนเอง (SMCE - Small and Micro Community Enterprise)

วิสาหกิจชุมชนขนาดย่อม มีสมาชิกมากกว่า 15 คน วิสาหกิจชุมชนขนาดจิว มีสมาชิกตั้งแต่ 5 คน ถึง 15 คน

องค์ประกอบของวิสาหกิจชุมชน

มีอยู่อย่างน้อย 7 อย่าง คือ

1. ชุมชนเป็นเจ้าของและผู้ดำเนินการ
2. ผลผลิตมาจากการประกอบการในชุมชน
3. ริเริ่มสร้างสรรค์เป็นวัตถุรวมของชุมชน
4. มีฐานภูมิปัญญาท้องถิ่นผสมผสานกับภูมิปัญญาสากล
5. มีการดำเนินการแบบบูรณาการ เชื่อมโยงกิจกรรมต่าง ๆ อย่างเป็นระบบ
6. มีกระบวนการเรียนรู้เป็นหลัก
7. มีการพึ่งตนเองเป็นเป้าหมาย

วิสาหกิจชุมชนแตกต่างจากธุรกิจชุมชน คือ

ธุรกิจชุมชนเน้นที่การบริหารจัดการมุ่งสู่ตลาด และมุ่งกำไร วิสาหกิจชุมชนเน้นความร่วมมือกันทำกิจกรรมเพื่อให้พึ่งตนเองได้ ขณะที่ธุรกิจชุมชนมีเป้าหมายให้ "ราย" วิสาหกิจชุมชน มีเป้าหมายให้ "ครอบ" ธุรกิจชุมชนมักจะดำเนินกิจกรรมเป็นร่อง ๆ อย่าง ๆ วิสาหกิจชุมชนเป็นระบบที่มีนลากหลายกิจกรรมเชื่อมโยงเข้าด้วยกัน เสริมกันแบบบูรณาการ ธุรกิจชุมชนดำเนินการตามรูปแบบและมักเลียนแบบ วิสาหกิจชุมชนเน้นที่ความคิดสร้างสรรค์ ถ้าเปรียบธุรกิจชุมชนกับการทำเกษตรกรก็คล้ายกับการปลูกพืชเดียว ขณะที่วิสาหกิจชุมชนคล้ายกับการทำเกษตรรวมสมรส้านหรือวนเกษตร คือ แทนที่จะทำ 2-3 อย่าง ก็ทำ 20-30 อย่าง

การพึ่งตนเองของชุมชน เป็นมาตรฐานของการทำวิสาหกิจ การปรับปรุงชีวิตให้มีความเป็นอยู่ดีขึ้น จะต้องมาจากพลังทางปัญญา พลังความรู้ ที่ได้จากการเรียนรู้ว่าตอนของมีอะไรดี ๆ ออยู่มาก และจะต้องการอย่างไรจึงจะทดแทนสิ่งที่ซื้อจากตลาดได้มากที่สุด วิสาหกิจชุมชนไม่มุ่งสู่ตลาดทันที ไม่ใช้ตลาดเป็นเป้าหมาย ไม่ขึ้นกับตลาด ใช้วิธีการพึ่งตนเองเป็นเป้าหมาย แต่ก็ไม่ปฏิเสธตลาด เมื่อพึ่งตนเองได้ มีกินมีใช้ เหลือจึงขายหรือทำเพื่อขายก็ได้ วิสาหกิจชุมชนที่ออกสู่ตลาดอาจทำได้ถ้ามีศักยภาพสูง สามารถพัฒนาภารกิจไปสู่การทำธุรกิจได้ ถ้าสินค้าหรือผลผลิตนั้นมีเอกลักษณ์ มีจุดเด่น จุดแข็ง มีสูตรเด็ดเคล็ดลับจากภูมิปัญญาท้องถิ่น

ชุมชนที่เข้มแข็ง จะเริ่มจากการค้นพบศักยภาพของตนเอง ค้นพบภูมิปัญญาของตนเอง ค้นพบแนวทางที่จะพัฒนาตนของ จาก "ทุน" เดิมที่มีอยู่ ชุมชนเข้มแข็ง เป็นกระบวนการทางปัญญา ก่อให้เกิดปัญญาซึ่งเมื่อเกิดแล้ว จะคล้ายกับแสงสว่าง นำไปสู่การพัฒนาตนของ ซึ่งคือ การแก้ไขปัญหาที่มักหมมอยู่ในทุกครัวเรือน ทุกชุมชน กระบวนการเรียนรู้ ไปสู่การทำแผนแม่บท ไม่ได้เริ่มจากกระบวนการชาวบ้านว่า อย่างใดอะไร อย่างทำอะไร แต่มาจากการคุยกันเรียนรู้ ซึ่งหมายถึง ความรู้สึกนึกคิดที่แท้จริงของพวกเขา เศรษฐกิจ และการพัฒนาให้เกิดการเรียนรู้ร่วมกัน ทั้งผู้ประสานและชาวบ้าน การเลือกหมู่บ้านหนึ่งให้เป็นต้นแบบการพัฒนาชุมชนเข้มแข็ง เป็นเรื่องน่าเป็นห่วง เพราะชุมชนในอดีตไม่ได้เข้มแข็งและพึ่งตนเองได้ โดยการเป็นชุมชนเดียว แต่เพาะพื้นาCTOR อาศัยกันหลายชุมชนเป็นเครือข่าย เป็นเครือญาติ ทางสังคม วัฒนธรรม

ชุมชนระดับท้องถิ่น (local) เป็นมาตรฐานของสังคมไทย ชุมชนระดับอำเภอ ซึ่งมีเครือข่ายครอบคลุมกว้างใหญ่กว่า แต่เกี่ยวกับกับฐานรากชุมชนระดับท้องถิ่น มีความแตกต่างกันที่อำนาจการปกครองมากกว่าเท่านั้น ส่วนชุมชนระดับจังหวัด และชุมชนประชาชาติ จะสะท้อนภาพภารณ์ทั้งมวลของชุมชนฐานราก ให้ชุมชนระดับจังหวัด ระดับชาติ อ่อนแอกว่ายเหลือตัวเองไม่ได้ ต้องพึ่งพาปัจจัยภายนอก ยอมสะท้อนผลลัพธ์มาจากการชุมชนระดับฐานราก ดังนั้น ถ้าปราศจากกลไกเชิงโครงสร้าง

ของประชาชนระดับท้องถิ่นแล้ว ประชาชนระดับสูงกว่า ก็ยากที่จะดำเนินสภาพอยู่ได้ เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชนทุกระดับ ทุกองค์ประกอบ ต้องมีการบริหารจัดการ ภายใต้หลักการสำคัญ ร่วมกัน 4 ประการ คือ

1. การตระหนักรู้ถึงคุณค่าของทรัพยากร่วมกัน
2. มีจิตสำนึกรับผิดชอบร่วมกัน
3. คิดและทำร่วมกัน
4. โปร่งใสและตรวจสอบได้

มูลเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการรวมกลุ่มของคนในชุมชน มีหลายประการดังนี้ คือ

1. ต้องการรายได้เพิ่มขึ้น
2. คนในชุมชนมีปัญหาด้านสุขภาพ
3. ผู้นำและแกนนำของชุมชนต้องการแก้ไขปัญหาง่ายในชุมชน
4. ได้รับการแนะนำส่งเสริมและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก
5. ต้องการเงินทุนและความรู้ในการประกอบอาชีพ
6. สืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น
7. ต้องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
8. กระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคม

ประเภทของการร่วมกลุ่ม สามารถจำแนกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. การรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือกันในชุมชน เช่น กลุ่momทรัพย์ การจัดตั้งศูนย์สาธิต การตลาด ธนาคารช้าว และศูนย์สาธิตการเกษตร หรือกลุ่มถ่ายทอดเทคโนโลยี
2. การรวมกลุ่มอาชีพ เช่น กลุ่มทอผ้า กลุ่มเลี้ยงสัตว์
3. การรวมกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาของส่วนรวม เช่น ภาคเหนือ มุ่งในการอนุรักษ์ แหล่งต้นน้ำลำธาร ป่าไม้ ภาคกลาง อนุรักษ์แหล่งน้ำและทรัพยากรทางทะเล ภาคตะวันออกเฉียงเหนือ อนุรักษ์แหล่งน้ำ เพื่อการเกษตรในฤดูแล้ง ส่วนภาคใต้ อนุรักษ์แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร การพัฒนาระบบนิเวศน์ชายฝั่ง และป่าชายเลน

ความเข้มแข็งของชุมชนทุกระดับ ทุกองค์ประกอบ ต้องมีการบริหารจัดการ ภายใต้หลักการสำคัญ ร่วมกัน 4 ประการ คือ

1. การตรวจสอบเงื่อนไขของทรัพยากร่วมกัน
2. มีจิตสำนึกรับผิดชอบร่วมกัน
3. คิดและทำร่วมกัน
4. ไปร่วงใส่และตรวจสอบได้

มูลเหตุสำคัญที่ทำให้เกิดการรวมกลุ่มของคนในชุมชน มีหลายประการดังนี้ คือ

1. ต้องการรายได้เพิ่มขึ้น
2. คนในชุมชนมีปัญหาด้านสุขภาพ
3. ผู้นำและแกนนำของชุมชนต้องการแก้ไขปัญหาภายในชุมชน
4. ได้รับการแนะนำส่งเสริมและสนับสนุนจากหน่วยงานภายนอก
5. ต้องการเงินทุนและความรู้ในการประกอบอาชีพ
6. สืบสานภูมิปัญญาท้องถิ่น
7. ต้องการอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติ
8. กระแสการเปลี่ยนแปลงของสังคม

ประเภทของการร่วมกลุ่ม สามารถจำแนกได้เป็น 3 ลักษณะ คือ

1. การรวมกลุ่มเพื่อช่วยเหลือกันในชุมชน เช่น กลุ่มคอมทรัพย์ การจัดตั้งศูนย์สาธิต การตลาด ธนาคารช้าว และศูนย์สาธิตการเกษตร หรือกลุ่มถ่ายทอดเทคโนโลยี
2. การรวมกลุ่มอาชีพ เช่น กลุ่มหอผ้า กลุ่มเลี้ยงสัตว์
3. การรวมกลุ่มเพื่อแก้ปัญหาของส่วนรวม เช่น ภาคเหนือ มุ่งในการอนุรักษ์ แหล่งต้นน้ำลำธาร ป่าไม้ ภาคกลาง อนุรักษ์แหล่งน้ำและทรัพยากรทางทะเล ภาคตะวันออก เนียงเหนือ อนุรักษ์แหล่งน้ำ เพื่อการเกษตรในดูดแล สร้างภาคใต้ อนุรักษ์แหล่งน้ำเพื่อการเกษตร การพัฒนาระบบนิเวศน์ชายฝั่ง และป่าชายเลน

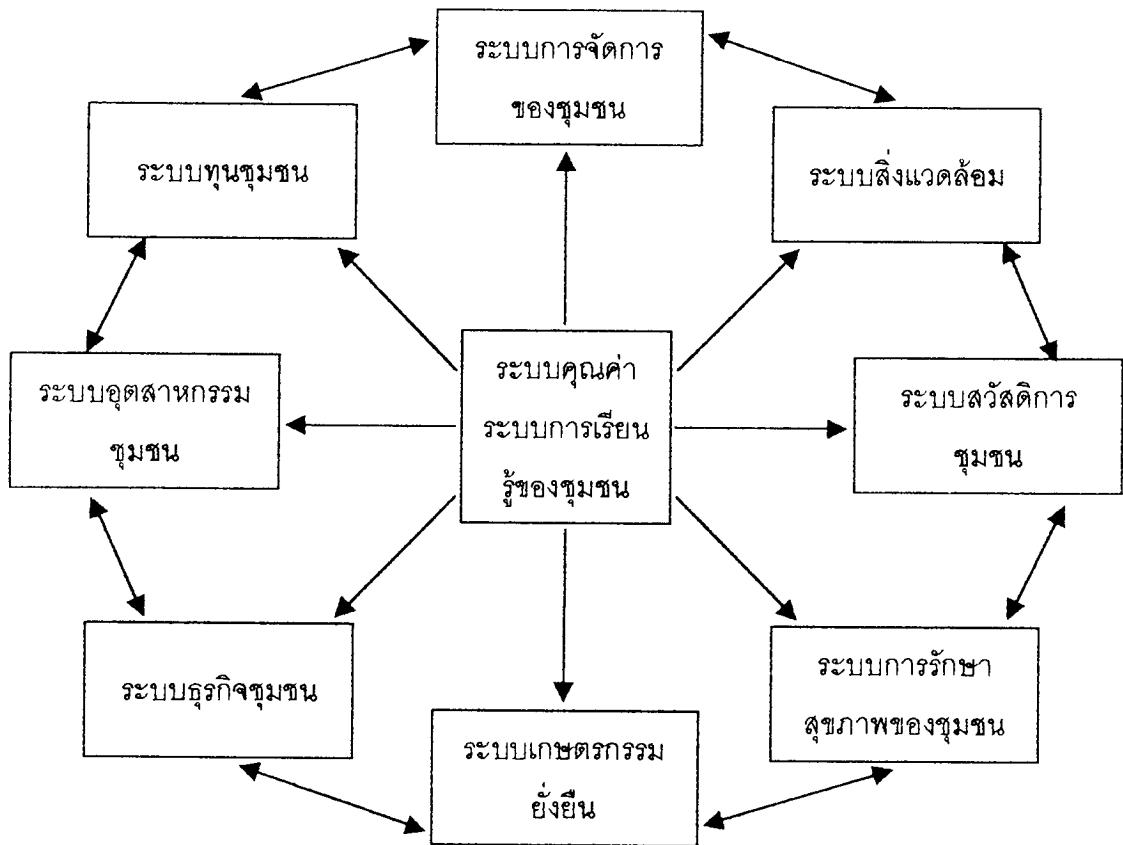
สำหรับปัจจัยสนับสนุนให้การดำเนินงานของกลุ่มประสบความสำเร็จที่สำคัญ มี 2 ปัจจัยคือ ปัจจัยภายใน และปัจจัยภายนอก ปัจจัยภายนอก ได้แก่ ผู้นำคณะกรรมการสมาชิกของกลุ่มรวมทั้ง ทรัพยากรในท้องถิ่น โดยแต่ละส่วนเหล่านี้ ต้องมีลักษณะที่สำคัญ คือ

- ผู้นำ หรือคณะกรรมการ ต้องมีความเสียสละ ซื่อสัตย์ เป็นที่ยอมรับของคนในชุมชนรับฟังความคิดเห็นของสมาชิก เน้นการมีส่วนร่วมยึดถือประโยชน์ของกลุ่มเป็นหลัก สามารถแก้ปัญหาเฉพาะหน้าให้แก่สมาชิกได้อย่างมีประสิทธิภาพ รวมทั้ง สามารถจัดหาเงินทุนและตลาดรองรับผลผลิตของชุมชน มีการบริหารจัดการที่โปร่งใส ตรวจสอบได้ และมีความยุติธรรม

- ส่วนสมาชิก หรือคนในชุมชน ต้องมีความสามัคคีและให้ความร่วมมือในการร่วมคิด ร่วมทำ ในกิจกรรมที่ได้รับมอบหมาย โดยได้รับการฝึกฝน อบรม ดูงาน มีจิตสำนึกรักการต่อสู้ ในการร่วมกันพัฒนา และร่วมกิจกรรมในชุมชน ตลอดจน การมีพื้นฐานการมีสืบสาน แล้วดูแลรักษาที่เมืองกัน จะทำให้คนในชุมชนมีความผูกพันกัน และมีความเอื้อเพื่อต่อกัน รวมทั้ง การมีทรัพยากรในท้องถิ่นที่เอื้ออำนวย

สำหรับ ปัจจัยภายนอก หมายถึง หน่วยงานภายนอก ซึ่งได้แก่ ภาครัฐ ภาคเอกชน ที่ให้ความช่วยเหลือ สนับสนุน ส่งเสริม ให้คำแนะนำ ทั้งด้านเงินทุน การทำตลาด อุปกรณ์การผลิต สนับสนุนด้านวิชาการ การให้คำแนะนำปรึกษาการดำเนินงาน และการแก้ปัญหาของกลุ่มอย่างต่อเนื่อง รวมทั้ง การประสานขอความช่วยเหลือ ขอความร่วมมือ จากหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง และหน่วยงานอื่นให้เข้ามารับสนับสนุนการดำเนินงานของกลุ่ม การประสานเครือข่ายด้านการพัฒนาคุณภาพสินค้า และการทำตลาด ซึ่งเป็นปัจจัยสำคัญในการผลักดันให้กลุ่มประสบความสำเร็จ ถ้ามีการจัดการ ด้านคุณภาพสินค้า การตลาด และการประชาสัมพันธ์ที่ดี นอกจากนั้น ยังรวมถึงกระบวนการเปลี่ยนแปลงของสังคม โดยเฉพาะกระบวนการเชิงวิจิตร จะส่งผลให้ผลผลิตของชุมชน เป็นที่ต้องการของตลาด และผู้บริโภค

วิชิต และ จำรงค์ (2541) ในเอกสารประกอบการประชุมของ สรก. เกี่ยวกับแนวคิด และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการศึกษารูปแบบและปัจจัยที่ชุมชนประสบความสำเร็จในการใช้วัฒนธรรม เสริมสร้างความมั่นคงทางเศรษฐกิจ ได้กล่าวถึง แนวทางการพัฒนาเพื่อความยั่งยืนของชุมชน มีระบบที่เกี่ยวข้องอยู่ 10 ระบบ และสัมพันธ์กันอย่างเป็นกระบวนการทาง หรืออาจเรียกว่า “ชุมชนยั่งยืน” (Sustainable Community) แสดงในภาพ

ภาพที่ 1 : แนวทางการพัฒนาเพื่อความยั่งยืนของชุมชน (sustainable community)

ที่มา : วิชิต และ จำนงค์ (2541)

ระบบการเรียนรู้ เป็นแกนกลางของกิจกรรมทุกรอบบัน เป็นการเรียนรู้ที่ต่อเนื่องความรู้ ภูมิปัญญาของชุมชน เข้ากับความรู้ทางสากล พัฒนาองค์ความรู้ใหม่ที่สอดคล้อง ที่รับใช้ชีวิต และชุมชน ในปัจจุบันกิจกรรมหรือระบบอื่น ๆ จึงต้องมีการเรียนรู้เฉพาะระบบ หรือเฉพาะด้าน โดยมีภูมิปัญญาเป็นแกนกลาง เชื่อมร้อยความรู้ทุกส่วนเข้าด้วยกันเป็นองค์ความรู้ใหม่ของคนไทย องค์ความรู้ นับเป็นปัจจัยหลักที่จะใช้ในการดำเนินงาน ทุกโครงการหลักจะต้องมีองค์ความรู้ สำหรับนำไปใช้ในการดำเนินกิจกรรม มิใช่เป็นการจัดกิจกรรมที่หายไปกับกาลเวลา และไม่เกิดการถ่ายทอดองค์ความรู้ ซึ่งเป็นข้อมูลที่ได้จากสื่อต่าง ๆ

กระบวนการเรียนรู้ เป็นกระบวนการที่ชาวบ้านและชุมชนต้องทำเอง โดยการทำวิจัย พัฒนา วางแผน โครงการกิจกรรมต่าง ๆ เอง ลึกลึกลึกเข้าไปในชีวิตของชาวบ้าน คือ ความรู้จะเหลือเป็นต้น การปรับแนวคิด และเรียนรู้เทคนิค วิธีการในการทำวิจัย เก็บข้อมูล และร่วมกันวิเคราะห์ข้อมูลต่าง ๆ ที่พากษาได้ไปรวมรวมมา กระบวนการเรียนรู้ทำให้ชาวบ้านค้นพบศักยภาพและทุนของตนเอง ทำให้พบว่า ทุนที่พากษามีอยู่นั้นมีมากพอที่จะพัฒนาเองได้ โดยใช้ปัญญา ซึ่งได้มาจากกระบวนการเรียนรู้ "ปัญญา" เกิดมาจากการเชื่อมโยงความรู้ต่าง ๆ เข้าด้วยกัน จนมองเห็นภาพชัด วิสัยทัศน์ มองเห็นกว้างไกลตื้นลึก ความรู้มายจากความรู้ข้อมูลและเชื่อมโยงข้อมูลเหล่านี้เข้าด้วยกัน ยิ่งความรู้ เข้าด้วยกันอย่างเป็นองค์รวม จึงเกิดปัญญา ดังนั้น "ปัญญา คือ ความรู้ที่เป็นองค์รวม"

รูปแบบและการบูรณาการเรียนรู้ในชุมชน มี 2 รูปแบบ คือ การเรียนรู้ที่มีพื้นฐานของการปฏิบัติ และการเรียนรู้ที่มีระบบคุณค่าทางวัฒนธรรม และภูมิปัญญาท้องถิ่น กระบวนการเรียนรู้ดังกล่าว จะประสบทั้งความรู้ที่เป็นภูมิปัญญาท้องถิ่น กับภูมิปัญญาสมัยใหม่ไว้ด้วยกัน (วิชิต, 2542) การเรียนรู้ในชุมชน มีแกนหลัก คือ ศูนย์กลางการเรียนรู้ในชุมชน เป็นกลุ่มกิจกรรมต่าง ๆ ที่จัดตั้งขึ้น ในชุมชน ประสบความรู้หากลับภูมิปัญญาท้องถิ่น และถ่ายทอดให้กับสมาชิกชุมชน ศูนย์กลาง การเรียนรู้ในชุมชน จะมีกิจกรรมแลกเปลี่ยนเรียนรู้ซึ่งกันและกัน และส่งเสริมให้เกิดเครือข่ายการเรียนรู้ ในชุมชน พัฒนาความเข้มแข็งของเครือข่าย ขยายไปยังกลุ่มและชุมชนใหม่ ขั้นตอนการจัดกระบวนการเรียนรู้ในชุมชน เริ่มต้นจาก "รวมคน ร่วมคิด ร่วมทำ ร่วมสรุปบทเรียน และร่วมรับผล จากการกระทำ" ถ้าງจรแห่งการเรียนรู้ของชุมชนได หมุนเว้า หรือมีพลวัตสูง แสดงว่าชุมชนนั้น มีพลังการเรียนรู้สูง การสรุปบทเรียนมีวัตถุประสงค์เพื่อสร้างพลังภูมิปัญญา โดยเริ่มต้นจากการประเมินตนเองและประเมินผลงาน ผ่านแนวทางกลุ่มและเครือข่าย ทำให้เกิดการเชื่อมต่อทักษะ องค์ความรู้ และประสบการณ์ นำไปสู่การพัฒนา องค์ความรู้ใหม่ขององค์กรไปสู่องค์กรหรือชุมชนอื่น

ภูมิปัญญาชาวบ้าน เป็นวิถีการที่ที่มาจากการพัฒนา เป็นวิถีการที่ต่อยอด ที่พัฒนาขึ้น มาจากความเชื่อที่ว่า ชาวบ้านมีศักยภาพที่จะแก้ไขปัญหาของตนเองได้ และที่พัฒนาเองได้ เพียงแต่ยังไม่มีโอกาสพัฒนาศักยภาพ และไม่ได้ใช้ภูมิปัญญาของตนเองอย่างเหมาะสมเท่านั้น ถ้ามีกระบวนการเรียนรู้ที่เหมาะสม ชาวบ้านก็สามารถพัฒนาศักยภาพของตนเอง และอาศัยภูมิปัญญา ของตนเองเพื่อการพัฒนาที่ยั่งยืนได้ ดังนั้น ภูมิปัญญาชาวบ้าน จึงทำให้เกิดการเปลี่ยนแนวคิด ของผู้ที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาหลักคน โดยเฉพาะในองค์กรพัฒนาเอกชน ทำให้เลิกแนวคิดการพัฒนา แบบยัดเยียดให้ชาวบ้านมาสู่การศึกษาแนวคิด วัฒนธรรม ระบบคุณค่าของชาวบ้าน ของชุมชน ในท้องถิ่นต่าง ๆ โดยเฉพาะผ่านทางผู้นำ ซึ่งบางคนเรียกว่า ราชญ์ชาวบ้าน ให้โอกาสคนเหล่านี้ และชุมชนของพากษา ได้ดำเนินการพัฒนาด้วยภูมิปัญญาของตนเองทุกขั้นตอน ดังแม่การวางแผน

และการดำเนินการทั้งหมด โดยผู้สนับสนุนเป็นเพียงพี่เลี้ยงคอยช่วยเหลือ ดูแล ประสานงานให้ในบางครั้งบางกรณี

การเปลี่ยนกระบวนการทัศน์พัฒนาที่สำคัญ ช่วง พ.ศ. 2525 จากหมู่บ้านเพื่อพัฒนาชาวบ้านไปสู่ "การวิจัยและพัฒนา" โดยอาศัยภูมิปัญญาท้องถิ่น ซึ่งเป็นที่มาของเรื่องภูมิปัญญา เชื่อเดือข่ายเรื่องเศรษฐกิจชุมชน และอื่น ๆ เป็นวิธีที่ให้โอกาสชาวบ้านพัฒนาตนเอง โดยผู้ทำงานพัฒนา (ซึ่งเรียกตนเองว่า นักพัฒนา) ทำหน้าที่เป็นผู้อำนวยความสะดวก ช่วยประสานงาน ช่วยเชื่อมโยง (facilitator, coordinator, catalyst) ก่อให้เกิดความรู้ใหม่ ๆ ก่อให้เกิดต้นแบบการพัฒนา ก่อให้เกิดกระบวนการประชานิยม ที่เรียกว่า "เครือข่ายองค์กรชุมชน" งานของเครือข่ายองค์กรชุมชนที่ประสบผลสำเร็จ เช่น อินแปง (สกลนคร) ยกเมืองน่าน (น่าน) สมาคมพื้นฟูหมู่บ้านสงขลา และymna (เครือข่ายยาง ไม้ผล และนา) ที่นิควรศรีธรรมราช และที่อื่น ๆ ความสำเร็จล้วนมาจาก "วิจัยและพัฒนา" ของชาวบ้านทั้งสิ้น โดยเริ่มจากการเรียนรู้จากเหล่าของตนของ ประวัติศาสตร์หมู่บ้าน การฟื้นความรักถิ่นฐานบ้านเกิด การฟื้นความรู้เกี่ยวกับอาหารการกิน ยา草ชาโภค วิธีการทำอาหารต่าง ๆ ไปถึงการเก็บข้อมูล พื้นที่ดินอุดมสมบูรณ์ทาง ผลผลิต และทรัพยากร จนเกิดเป็นความรู้ความเข้าใจตนเอง และวางแผนในการจัดทรัพยากร หรือที่เรียกว่า "ทุน" ความรู้ที่เกิดจากการประชานิยม ช่วยให้ชาวบ้านเข้าใจตนเอง เห็นคุณค่าและมูลค่าของสิ่งที่มีอยู่ในชุมชน เห็นแนวทางในการพัฒนาและแก้ปัญหา

การที่ชาวบ้านควบรวมข้อมูลทรัพยากรในท้องถิ่น แล้วพบว่า ความหลากหลายของธรรมชาติ ของอาชีพ ของรายได้ ทำให้พวกเขายื่นให้ พากเข้ามีจำเป็นต้องทำอย่างเดียว แต่ทำให้รายอย่างตามฤดูกาล ต้องแบ่งกันทำ แบ่งกันเลิด และบริโภคด้วยกัน ไม่ทำสินเดียวอย่างหนึ่งอย่างเดียว ให้ทุกหมู่บ้าน พร้อมกัน สิ่งเหล่านี้เกิดจากการเรียนรู้ วิธีคิดใหม่ วิธีจัดการทรัพยากรของตนเอง หรือทุนตนเอง ซึ่งมีทั้งทุนคน ทุนความรู้ และทุนทรัพยากร

ทุนคน คือ การศัลป์ความรู้ความสามารถของคน ของผู้รู้ คนที่สั่งสมความรู้ และประสบการณ์จากการทำงาน จากการสืบทอดภูมิปัญญาดั้งเดิมในด้านต่าง ๆ รวมทั้ง คนที่เป็นครู เป็นแรงงาน

ทุนความรู้ คือ องค์ความรู้ และตัวความรู้ต่าง ๆ ที่มีอยู่ในการดำเนินชีวิต การทำอาหารกิน การอยู่ร่วมกัน การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ

ทุนทรัพยากร คือ ดิน น้ำ ป่า ไส้ดิน พืชสัตว์ ผลผลิต เป็นต้น

ทุนหลักนี้มีอยู่ทุกชุมชน ความแตกต่างของชุมชน ไม่ได้อยู่ที่ ปริมาณ ของทั้งสามองค์ประกอบนี้ เท่ากับอยู่ คุณภาพ ซึ่งมาจากการเชื่อมโยงระหว่างปัจจัยทั้งสาม คือ

คนสัมพันธ์กับความรู้ มีการเรียนรู้จึงเกิดความรู้ มีกระบวนการเรียนรู้ต่อเนื่อง คนสัมพันธ์กับทรัพยากร มีการจัดการทรัพยากรอย่างมีประสิทธิภาพ โดยอาศัยความรู้

ความรู้สัมพันธ์กับทรัพยากร คือ การพัฒนา เป็นประสบการณ์ในการพัฒนา ซึ่งแตกต่างระหว่างชุมชนเมือง ๆ อยู่ที่ “ความสัมพันธ์” ระหว่างสามปัจจัยเหล่านี้ ความสัมพันธ์ ซึ่งเรียกว่า การเรียนรู้ การจัดการ และการพัฒนา ดังนั้น ชุมชนที่เข้มแข็งเป็นชุมชนที่มีการเรียนรู้ มีการจัดการทรัพยากร และมีการพัฒนาตลอดเวลา ซึ่งหมายความว่า มีการจัดการตนเอง มีการจัดองค์กรชุมชนอย่างมีประสิทธิภาพ หมู่บ้านเดียว บางครั้งอาจเพียงคนสองตัว แต่จะเข้มแข็งและพึงตนเอง ได้ดีกว่า ถ้ามีการประสานเครือข่ายกับหมู่บ้านอื่นในตำบลเดียวกัน เพราะผู้นำเก่ง ๆ ในหมู่บ้านหนึ่ง ๆ อาจมีเพียงหนึ่งคน หรือสองคน หรืออาจไม่มีเลยก็ได้ แต่ในตำบลหนึ่ง จะมีเม่น้อยกว่าหนึ่งคนแน่นอน ถ้าไม่มีกระบวนการเรียนรู้ที่ยาวนาน ต่อเนื่องและเหมาะสม แผนของชุมชนที่ออกแบบก็จะเป็นแผนที่ คนนอกไปทำให้ แล้วแอบอ้างว่า เป็นแผนที่ชาวบ้านทำกันเอง ซึ่งการที่ให้ความสำคัญกับผล (Output) เป็นเรื่องที่ดี แต่ถ้ากระบวนการ (Process) ไม่ดี วิธีการไม่ดี ผลที่ออกแบบจะไม่ใช้ยั่งยืนอย่างที่ผ่านมา การพัฒนาที่ต้องการเก็บผล ผลที่ออกแบบไว้และสมบูรณ์นั้นทำได้ไม่ยาก หนึ่งในภารกิจแต่งหมู่บ้าน ประมวล เมื่อประมวลเสร็จ ทุกอย่างก็กลับสู่สภาพเดิม สภาพความเป็นจริงของหมู่บ้าน

การวิจัยและพัฒนาโดยประชาชน (people research and development : PR&D) เป็นวิธีการวิจัยและพัฒนา ซึ่งเกิดขึ้นมาจากประสบการณ์การทำงานพัฒนาชุมชนบทในประเทศไทย โดยเฉพาะในระยะเวลา 20 กว่าปีที่ผ่านมา เป็นชื่อที่มูลนิธิหมู่บ้านเป็นผู้ตั้งให้ เมื่อเห็นว่าวิธีการทำงานดังกล่าวเริ่มตกผลึก มีความชัดเจน จนสามารถเรียกได้ว่าเป็นวิธีการแบบหนึ่งที่ไม่ได้ด้วยไปกว่าวิธีการใด ๆ ที่ฝรั่งพัฒนาขึ้นมาเป็นวิธีที่เราเกิดขึ้นมาเอง และเผยแพร่ไปทั่วโลก โดยโครงการพัฒนาแห่งสหประชาชาติ (UNDP) เป็นผู้พิมพ์เผยแพร่เป็นภาษาอังกฤษ และมหาวิทยาลัยอาร์กาวร์ด พอกิกับชื่อสหปัลลส์สำเร็จของการใช้วิธีการนี้ในการแก้ปัญหาโอลิมปิก เดิมการสร้างชุมชนเข้มแข็ง ใน 6 ตำบล ที่ดำเนินพร้อมกัน และดำเนินโดยละเอียด แลกกำลังน้ำใจผลสรุปไปติดพิมพ์ในสารจากของมหาวิทยาลัย เพื่อยืนยันคุณค่าและประสิทธิภาพของวิธีการดังกล่าว

นักวิจัยที่ทำงานให้กับสถาบัน ITAMA ได้สรุปรูปแบบการพัฒนาชุมบที่พึงพาตนของที่เหมาะสม ในเอกสารลาก Walton ว่าจะต้องมีองค์ประกอบ ดังนี้

1. องค์กรที่จะให้การพัฒนา จะต้องศึกษาเข้าใจชุมชนหรือชุมบทนั้น ๆ อย่างใกล้และลึกซึ้ง เข้าถึงสภาพความเป็นอยู่ทางธรรมชาติและสิ่งแวดล้อมเป็นอย่างดี

2. ชุมชนต้องมีส่วนร่วมในการพัฒนา โดยมีการให้ความรู้ให้การศึกษา เพื่อให้ชุมชน ออกแบบการพัฒนาที่เหมาะสมกับท้องถิ่น

3. เพื่อให้การพัฒนาเป็นไปอย่างยั่งยืน สภาพแวดล้อมจะต้องไม่ถูกทำลาย ทรัพยากรธรรมชาติ จะต้องถูกใช้อย่างระมัดระวัง

วิสาหกิจชุมชนกับโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เนื่องจากน้ำใจของการพัฒนา วิสาหกิจชุมชนอยู่ที่การเรียนรู้ เริ่มจากการเรียนรู้วิถีชีวิตใหม่ คิดให้รอบด้าน คิดให้วิถุน คิดแบบบูรณาการ หรือประสานพลัง และคิดให้บรรลุว่า จะพึงตนของอย่างไร จะค้นหาทุนที่แท้จริงอย่างไร และจะจัดการให้เกิดผลที่ดีและอย่างไร การจัดการแบบวิสาหกิจ ต้องจัดการแบบประสานพลัง (Synergy) ทำกิจกรรมทางเศรษฐกิจสังคมแบบเสริมกัน ไม่ใช่ทำแยกกันเป็นเรื่อง ๆ อย่าง ๆ การจัดการแบบวิสาหกิจ อาจเปรียบได้กับการทำเกษตรแบบผสมผสาน แบบคลาดทำ การจัดการแบบวิสาหกิจ เป็นการจัดการแบบที่ดี 1 + 1 + 1 เป็น 3 แต่การจัดการแบบวิสาหกิจจะไม่ใช่ 3 เท่ากัน แต่อาจเป็น 30 หรือ 40 หรือ 50 แต่ต้องเกิดจากกระบวนการเรียนรู้ที่นำสู่ความคิดสร้างสรรค์ และก่อให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจที่เกี่ยวเนื่องเสริมกันเป็นลูกโซ่ ซึ่งกำลังเกิดขึ้นในตำบลต่าง ๆ หลายร้อยตำบลทั่วประเทศ ที่มีการเรียนรู้ไปสู่การพัฒนาวิสาหกิจอย่างเป็นกระบวนการ

โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ถ้าไม่ให้ชุมชนเป็นตัวตั้ง โครงการนี้ล้มเหลวตั้งแต่แรก เมื่อตนกับโครงการส่งเสริมต่าง ๆ ที่ได้ทำมาตลอดระยะเวลา 40 ปีที่ผ่านมา ซึ่งส่วนใหญ่ วิเคราะห์กันว่าปัญหาชาวบ้าน มี 3 อย่าง คือ ทุน ความรู้ และตลาด จึงจัดหาทุกอย่างให้ชุมชน ไม่มีทุนก็อดทนลงไป ไม่มีความรู้ก็จัดการฝึกอบรมพร้อมกับส่งเสริมการตลาด เมื่อไม่ประสบผลสำเร็จ ก็วิเคราะห์ว่าไม่ใช่ทั้ง 3 กรณีนั้น โดยเฉพาะตลาด หรือความสามารถในการแข่งขันนั้นอยู่ ไม่อาจสู้กับผู้ผลิตรายใหญ่ที่ทำเป็นอุตสาหกรรมได้ ดังนั้น ถ้าโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ทำแบบเก่า ผลผลิตก็จะต้องล้าหลังอีก กลุ่มชาวบ้าน องค์กรชาวบ้านก็คงต้องผิดหวังอีก ดังนั้น แทนที่จะคิดเรื่องการผลิต ต้องคิดเรื่องการเรียนรู้ ให้ชาวบ้านวิเคราะห์ศักยภาพของตนเองให้ได้ วิเคราะห์ ทรัพยากร ผลผลิต โภคทรัพย์ ความรู้ ภูมิปัญญา ทุกอย่างที่เป็นทุนของตนเอง แล้วจึงวางแผนว่า ในระดับตำบล ระหว่างที่ร่วมกันวางแผนผลิตอะไร เพื่อกำหนดริบิคในท้องถิ่นเป็นอันดับแรก ไม่ใช่ผลิตไปวางขายแข่งกับริบิคใหญ่ในเมือง จุดแข็งของชาวบ้านอยู่ที่จำนวนของชาวบ้านเอง ซึ่งเป็นตลาดใหญ่ที่สุด เป็นกลุ่มผู้บริโภค ถ้าวางแผนให้ดี มีการแบ่งงานกันผลิต เพื่อกำหนดริบิค ในท้องถิ่นของตนเองก่อน ในลักษณะประสานพลัง ผลที่ได้ไม่เพียงแต่ระบบเศรษฐกิจชุมชนที่มีมากกว่าหนึ่งผลิตภัณฑ์ แต่เป็นผลิตภัณฑ์ที่มีคุณภาพ และมีคุณค่า มีความหมายให้ชุมชน คือ ความหมายในทางเศรษฐกิจ ทำให้ผลิตแล้วขายได้อย่างแน่นอน เพราะมีผู้บริโภคซึ่งถือหุ้นในกิจกรรมต่าง ๆ

มีความหมายทางสังคม ทำให้คนร่วมมือกันช่วยเหลือกัน และคิดจะอะไรนั่น ๆ ได้อีกมาก มีความหมายทางสุภาษ พำนีได้อาหารที่ดี ไม่มีสารเคมี ไม่มีสารกันบูด มีความหมายทางวัฒนธรรม เพราะเป็นการอนุรักษ์พื้นฟูภูมิปัญญาท้องถิ่น

โครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ ถ้าต้องการให้สำเร็จต้องให้ชาวบ้านคิดเอง ต้องให้มีการเรียนรู้ และวางแผนดำเนินการ และวางแผนอย่างไรให้ถูกต้องว่า ชุมชนจะต้องหาทางพัฒนาของให้ได้ และต้องตอบคำถามตนเองให้ได้ว่า จะแก้ปัญหา 3 ข้อหลัก ด้วยวิธีการอย่างไร คือ

1. จะค้นพบทุนที่มีอยู่ในชุมชนได้อย่างไร โดยไม่ต้องใช้เงิน 1 ล้านบาท เป็นตัวตั้ง
2. จะค้นหาความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่นได้อย่างไร ไม่ใช้ความรู้ และผู้จากภายนอก เป็นตัวตั้ง

3. จะวิเคราะห์ตลาดของตนเอง เพื่อการจัดการผลิตและการบริโภคแบบพึ่งพาตนเอง ก่อนได้อย่างไร ที่เหลือค่อยแลกเปลี่ยนหรือส่งไปขายข้างนอกต่อไป คือ ๆ ทำเป็นขั้นตอน เมื่อปีก้าล้า ชาเขียวจึงค่อยไปแข่งขันกับคนอื่น ใช้ทุนและความรู้ของตนเองเป็นตัวตั้ง ใช้ทุนและความรู้จากภายนอกเป็นตัวเสริม

นอกจากวิธีจัดการด้านโครงการหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์แล้ว วิสาหกิจชุมชนยังเกี่ยวข้อง สัมพันธ์ครอบคลุมไปยังการจัดการที่เป็นทุนธรรมชาติ ทุนวัฒนธรรม พัฒนาเป็นแหล่งท่องเที่ยว ด้วยการจัดการแบบท่องเที่ยว หรือประสบพัสดุ ถ้าใช้เรื่องท่องเที่ยวทำเป็นหลัก แล้ววางแผนซึ่ง การทุนอื่น ๆ ให้ irony มาสู่การท่องเที่ยว จะทำให้เกิดกิจกรรมทางเศรษฐกิจได้อีกหลายสิบกิจกรรม นั่นคือ บทเรียนของโลกตะวันตก ซึ่งเป็นที่มาของหนึ่งตำบลหนึ่งผลิตภัณฑ์ เข้าคิดและทำกันอย่างนี้ คือ ทำวิสาหกิจชุมชน มีความคิดสร้างสรรค์ มีการดำเนินการทั้ง 7 องค์ประกอบ เป็นวิสาหกิจชุมชน ที่เป็นแหล่งท่องเที่ยวสำคัญ ขายผลิตภัณฑ์ต่าง ๆ ให้นักท่องเที่ยวให้ ปัจจุบันเมืองไทยมีศักยภาพ สูงมากที่จะเพิ่มจำนวนนักท่องเที่ยวจาก 9 ล้านคน เป็น 20-30 ล้านคน เพราะขณะนี้การท่องเที่ยว กำลังกลับเป็นวิสาหกิจที่ใหญ่ที่สุดในโลก จำนวนนักท่องเที่ยวที่เพิ่มขึ้นเรื่อย ๆ โดยนักท่องเที่ยว จะไปเที่ยวในสถานที่ที่ตอบสนองความฝันของพวกรเข้าได้มากที่สุด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการศึกษา

ในการศึกษาศักยภาพของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ในกระบวนการระบบการบริหารจัดงานวิจัย เพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชน มีวิธีการศึกษาและดำเนินงานดังนี้ คือ

1. แหล่งข้อมูล

1.1 รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ของอาจารย์สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ระหว่าง พ.ศ. 2530 – 2545 ประมาณ 250 เรื่อง

1.2 รวมบทคัดย่องานวิจัยของอาจารย์สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 3 ฉบับ คือ ฉบับที่ 1 ระหว่าง พ.ศ. 2530 – 2537 ฉบับที่ 2 ระหว่าง พ.ศ. 2538 – 2542 และ ฉบับที่ 3 ระหว่าง พ.ศ. 2543 – 2545

1.3 เอกสารรายงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับศักยภาพของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม เช่น แผนงาน โครงการประกันคุณภาพการศึกษา เอกสารเกี่ยวกับการบริหารงานวิจัย และเอกสารเกี่ยวกับชุมชน กระบวนการเรียนรู้และวิสาหกิจชุมชน

2. เครื่องมือ

2.1 แบบสอบถามความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับแนวทางพัฒนาระบบงานวิจัย

2.2 แบบประเมินคุณภาพงานวิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากสถาบัน และจากสำนักงานสภานักศึกษาสถาบันราชภัฏ

2.3 แบบประเมินผลงานวิจัยของอาจารย์ในสถาบัน

3. วิธีการศึกษา

3.1 สำรวจความคิดเห็นของอาจารย์ในสถาบัน โดยใช้แบบสอบถามเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาระบบงานวิจัย

3.2 จัดประชุมกลุ่มย่อย เพื่อปรึกษาหารือแนวทางการปฏิบัติงาน และการนำเสนอผลการดำเนินงานของแต่ละทีมที่รับผิดชอบงานในแต่ละเรื่อง

3.3 แบ่งการทำงาน เป็น 5 ทีม โดยให้แต่ละทีมรับผิดชอบศึกษาค้นคว้าตามวัตถุประสงค์ แต่ละข้อที่ตั้งไว้

3.4 ภาระคร่าวๆ สังเคราะห์รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ และบทคัดย่องานวิจัยของอาจารย์ ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ระหว่าง พ.ศ. 2530 – 2545 รวม 16 ปี

3.5 เชิญวิทยากรจากสำนักงานกองทุนสนับสนุนงานวิจัย (สกอ.) มาให้ความรู้เพิ่มเติม

3.6 รายงานแผนการดำเนินงาน และผลการปฏิบัติงานให้คณะกรรมการบริหารสถาบันทราบ 2 ครั้ง คือ ครั้งแรก รายงานแผนที่จะดำเนินงาน เมื่อวันที่ 14 มกราคม 2546 และ ครั้งที่สอง รายงานผลการปฏิบัติงานที่ได้ดำเนินการแล้วเสร็จ เมื่อวันที่ 18 กุมภาพันธ์ 2546

3.7 ประชาสัมพันธ์การดำเนินงาน โครงการศึกษาศักยภาพของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ในกระบวนการบริหารจัดงานวิจัยเพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชนให้อาจารย์ในสถาบันทราบเป็นระยะ พร้อมทั้ง เชิญชวนให้คณาจารย์มีส่วนร่วมในการบูรณาการดำเนินงานนี้

3.8 แต่งตั้งคณะกรรมการอำนวยการ คณะกรรมการดำเนินงานวิจัย โดยคำสั่งของสถาบัน ราชภัฏพิบูลสงคราม เพื่อกำหนดหน้าที่ความรับผิดชอบของฝ่ายต่าง ๆ

4. การเก็บรวบรวมและวิเคราะห์ข้อมูล

4.1 วิเคราะห์ สังเคราะห์ข้อมูลจากการงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง และรายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ ของอาจารย์ในสถาบันและเอกสารต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องตามวัตถุประสงค์ของโครงการวิจัยแต่ละข้อ

4.2 วิเคราะห์ สังเคราะห์แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นด้านการวิจัยจากอาจารย์ใน สถาบัน

4.3 รวบรวมข้อมูลจากการสัมภาษณ์เชิงลึกจากอาจารย์ผู้ทรงคุณวุฒิในสถาบัน เพื่อนำมา ประมวลผลเพิ่มเติม

5. ขั้นตอนการดำเนินงาน

เลขที่	กิจกรรม	ผู้ดำเนินการ	ช่วงเวลา ดำเนินการ
1.	ประชุมคณะกรรมการบริหารงานวิจัยของสถาบันฯ	สำนักวิจัยฯ	3 ม.ค. 46
2.	ลงสำรวจพื้นที่ให้อาจารย์ทราบ	สำนักวิจัยฯ	8 ม.ค. 46
3.	แจ้งให้ กบ. ทราบในที่ประชุม	เลขานุการ	14 ม.ค. 46
4.	เชิญวิทยากรมาให้ความรู้เพิ่มเติม	สำนักวิจัยฯ	15 ม.ค. 46
5.	ประชุมพิจารณาการปฏิบัติงานวิจัยที่มีขอบหมาย	คณะกรรมการ/ ทีมวิจัย	21 ม.ค. 46
6.	แต่งตั้งคณะกรรมการดำเนินงานวิจัย	สำนักวิจัยฯ	
7.	ประชาสัมพันธ์ผลการดำเนินงาน สรุปผลการประชุมให้อาจารย์ ในสถาบันทราบ	สำนักวิจัยฯ	
8.	ปรับปรุงผลตามที่ประชุมเสนอแนะ	ทีมวิจัย	
9.	เสนอผลการปฏิบัติงานต่อที่ประชุมคณะกรรมการ ครั้งที่ 2	ทีมวิจัย	4 ก.พ. 46
10.	ปรับปรุงงานวิจัยตามข้อเสนอแนะแต่ละทีม	ทีมวิจัย	
11.	เลขานุการ สรุป รวมรวม เรียบเรียงเป็นเล่ม	เลขานุการ	10 ก.พ. 46
12.	เลขานุการ เรียบเรียง จัดพิมพ์ ทำรูปเล่ม (ฉบับร่าง)	เลขานุการ	17 ก.พ. 46
13.	รายงานผลการดำเนินงานต่อที่ประชุม กบ.	เลขานุการ	18 ก.พ. 46
14.	ประชุมทีมวิจัยเพื่อให้ข้อคิดเห็นเสนอแนะรายงานการวิจัยฉบับร่าง	เลขานุการ	20 ก.พ. 46
15.	เลขานุการ ปรับแก้ จัดพิมพ์เป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์สูง สรภ.	สำนักวิจัย	
16.	ส่งผู้แทนฯ นำเสนอผล	สถาบันฯ	

6. ระยะเวลาทำการวิจัย

ใช้ระยะเวลาทำการวิจัยประมาณ 1 เดือน คือ กลางเดือนมกราคม ถึง กลางเดือน กุมภาพันธ์ พ.ศ. 2546

7. สถานที่ทำการวิจัย

สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก

บทที่ 4

ผลการวิจัย

จากการรวม วิเคราะห์ข้อมูลงานวิจัยตามวัตถุประสงค์ทั้ง 5 ข้อ ของโครงการวิจัย เรื่อง "การศึกษาศักยภาพของสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามในการวางแผนการบริหารจัด งานวิจัยเพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชน" ทีมนักวิจัยทั้ง 5 ทีม ได้ทำการศึกษาค้นคว้า ปฏิบัติงาน ตามที่ได้ระบุไว้ในทีม ผลจากการรวม และวิเคราะห์ข้อมูลของทีมวิจัย สามารถสรุปสรัสวดีดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1 (ทีมที่ 1)

เพื่อรวม วิเคราะห์ สรุป ผลงานวิจัยของสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามที่เกี่ยวกับ วิสาหกิจชุมชนและกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เน้นการวิเคราะห์ศักยภาพของบุคคล วิเคราะห์การพัฒนา ทีมงาน และพื้นที่ในการพัฒนางานวิจัย รวมทั้ง สรุปผลงานเชิงวิชาการที่นำไปใช้แก้ปัญหา และพัฒนาชุมชน สังคม

นักวิจัยทีมที่ 1 ได้วิเคราะห์ สรุป ผลงานวิจัยของอาจารย์ในสถาบัน ระหว่างปี 2530 – 2546 (ประมาณ 16 ปี) โดยใช้ข้อมูลบทคัดย่อของงานวิจัย ซึ่งได้จัดทำไว้ รวม 3 เล่ม (เล่มที่ 1 ระหว่าง พ.ศ. 2530 – 2538, เล่มที่ 2 ระหว่าง พ.ศ. 2538 – 2542, เล่มที่ 3 ระหว่าง พ.ศ. 2542 - 2545) เป็นพื้นฐาน เพื่อให้ง่ายต่อการสรุปผลในด้านต่าง ๆ จึงออกแบบตารางสรุป งานวิจัยของอาจารย์เป็นคột แล้วสรุปผลเป็นคộtต่าง ๆ และภาพรวมของงานวิจัยในสถาบัน ดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนผลงานวิจัยของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
ระหว่าง พ.ศ. 2530 – 2546

คณะ	จำนวน งานวิจัย (เรื่อง)	จำนวนผู้วิจัยเดียว และหัวหน้าโครงการ (คน)	จำนวน อาจารย์ ปัจจุบัน	คิดเป็น เปอร์เซ็นต์ ของผู้ทำวิจัย
1. เทคโนโลยีการเกษตร	48	15	19	78.94
2. วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	75	32	53	60.38
3. ครุศาสตร์	51	26	50	52.00
4. เทคโนโลยีอุตสาหกรรม	10	2	7	28.57
5. มนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์	27	17	55	30.91
6. วิทยาการจัดการ	41	16	35	45.71
7. หน่วยงานของสถาบัน (สำนัก)	37	2 สำนัก	-	
รวมจำนวนคณะ	252	108	219	49.32
รวมจำนวนสำนัก	37	2 สำนัก		
รวมทั้งหมด	289	108 คน + 2 สำนัก		

1. สรุปผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์ งานวิจัยในคณะเทคโนโลยีการเกษตร

1.1 จำนวนผู้วิจัยและจำนวนเรื่องที่ทำวิจัย

ผู้ที่เป็นหัวหน้าโครงการหรือวิจัยเดียวมี จำนวน 15 คน รวม 48 เรื่อง จำนวน
ผลงานวิจัย มีตั้งแต่ 1 – 12 เรื่องต่อคน (ช่วง 16 ปี)

1.2 วิธีการวิจัย มีหลากหลายวิธีการ เช่น วิจัยเชิงสำรวจ (สอบถาม, สัมภาษณ์)
วิจัยเชิงทดลอง (ทดลองในห้องปฏิบัติการและทดลองภาคสนาม) การวิเคราะห์ สังเคราะห์ ข้อมูล
ทางสถิติ หรือเอกสารการวิจัยเชิงคุณภาพ การวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PAR) ฯลฯ

1.3 ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

- สร้างองค์ความรู้ 93.75 %
- ประโยชน์ด้านพัฒนาการเรียนการสอน 97.92 %
- ประโยชน์ต่องานสถาบัน (วิจัยสถาบัน) 2.08 %
- ประโยชน์ต่อกฎหมายและสังคม 87.50 %
- ประโยชน์เชิงพาณิชย์ (ขณะทำวิจัย) 2.08 %

1.4 แหล่งทุนอุดหนุน นักวิจัยคณภาพครัวเรือนทุนอุดหนุนจากแหล่งต่างๆ นลากนลาย ดังนี้

1. ทุนกรุงการฝึกหัดครู	4	ทุน	=	8.33 %
2. ทุนของสถาบัน	27	ทุน	=	56.25 %
3. ทุนโครงการ พวส.	10	ทุน	=	20.84 %
4. ทุนจาก สสว.	6	ทุน	=	12.50 %
5. ทุนจาก สกอ.	1	ทุน	=	2.08 %
รวม	48	ทุน	=	100.00 %

1.5 ช่วงระยะเวลาที่งานวิจัยพิมพ์เสร็จเป็นรูปเล่ม

แบ่งได้ 3 ช่วงระยะเวลา คือ

ระยะที่ 1 พ.ศ. 2530 – 2533	จำนวน	4	เรื่อง
ระยะที่ 2 พ.ศ. 2538 – 2542	จำนวน	13	เรื่อง
ระยะที่ 3 พ.ศ. 2543 – 2546	จำนวน	31	เรื่อง
	รวม	48	เรื่อง

1.6 ลักษณะการทำวิจัย

ส่วนใหญ่ยังเป็นการทำวิจัยเดียว การทำวิจัยในลักษณะเป็นทีมวิจัย มีเพียง 4–5 เรื่อง

สถานภาพผู้วิจัย เป็นอาจารย์/ผู้เชี่ยวชาญ 13 คน ปริญญาเอก 2 คน

เป็น ผศ. 3 คน รศ. 1 คน อาจารย์ 11 คน

1.7 พื้นที่ทำการวิจัย

1. ห้องปฏิบัติการของสถาบัน เช่น ห้องปฏิบัติการเพาะเลี้ยงเนื้อเยื่อ ห้องปฏิบัติการแปรรูปอาหาร
2. แปลงทดลองของคณภาพชรา
3. พื้นที่จังหวัดพิษณุโลก (ส่วนใหญ่)
4. พื้นที่จังหวัดสุโขทัย (เล็กน้อย)

1.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์ ต่อชุมชนหรือสังคม

จัดจำแนกลักษณะงานวิจัยได้ 3 กลุ่ม ดังนี้ คือ

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจชุมชน (SMCE) มี 4 เรื่อง (ดูในภาคผนวก)
2. งานวิจัยประणาทวิจัยและพัฒนา (R&D) มี 8 เรื่อง (ดูในภาคผนวก)
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์ต่อชุมชน/สังคม มี 26 เรื่อง (ดูในภาคผนวก)

ข้อคิดเห็นที่ได้จากการวิเคราะห์สังเคราะห์งานวิจัย (ของคณะเทคโนโลยีการเกษตร และภาคร่วมของสถาบัน)

ส่วนดี

1. ผลงานวิจัยส่วนใหญ่สามารถนำไปเผยแพร่และฝึกอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยีให้ความรู้สู่ชุมชน เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมในห้องเรียนได้อย่างเป็นรูปธรรม เช่น ด้านการแปรรูปอาหาร การขยายพันธุ์พืช การปรับปรุงพัฒนาทางการเกษตร

ส่วนที่ควรปรับปรุงแก้ไข

1. ผลงานวิจัยยังเผยแพร่ได้ในวงจำกัด และเป็นความรู้ด้านวิชาการ ผลงานวิจัยที่พับ ยังไม่เป็นผู้ใช้โดยตรง จำเป็นต้องมีฝ่ายสรุปผลที่ได้จากการวิจัยให้ชัดเจน เป็นภาษาที่เข้าใจง่าย เผยแพร่ต่อสังคมในหลายรูปแบบ รวมทั้งด้านการจัดฝึกอบรมให้ความรู้แก่ผู้ใช้ประโยชน์โดยตรง

2. ผลงานวิจัยบางส่วน ยังไม่สามารถใช้ให้เป็นประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัยอย่างชัดเจน เป็นรูปธรรม และสามารถนำไปใช้ประโยชน์เพื่อการพัฒนาในด้านต่าง ๆ ได้

3. ผลงานวิจัยบางส่วน เน้นการสรุปผลด้านสังคมมาก หรือไม่มีการสรุปผลที่บุคคลทั่วไปจะสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง

4. วิธีการวิจัยหรือกระบวนการวิจัยบางส่วนข้ามกัน หรือเป็นแนวเดียวกันเพียงแต่เปลี่ยนกลุ่มตัวอย่าง หรือเปลี่ยนสถานที่ ทำให้งานวิจัยไม่พัฒนา

5. งานวิจัยทุกเรื่องควรมีคุณค่า มีความน่าเชื่อถือ สามารถตรวจสอบความถูกต้อง และสังคมยอมรับได้

6. ผลงานวิจัยที่จัดอยู่ในขั้นเดียว ไม่มีประมาณวัยอย่าง 18 และตี ร้อยละ 40 (ดูภาคผนวก) นอกนั้น ปานกลาง ร้อยละ 42 รวมทั้ง มีผลงานวิจัยที่ได้รับรางวัลในงานราชภัฏวิจัยครั้งที่ 2 และครั้งที่ 4 ด้วย

7. ผลงานวิจัยบางส่วน สำนักวิจัยไม่มีข้อมูล เพราะบางกรณีระบบงานไม่ผ่านสำนักวิจัย (ทุนอุดหนุนการวิจัยจากภายนอก) ทำให้ไม่ทราบรายละเอียดเกี่ยวกับงานวิจัย

8. แนวทางในการพัฒนาต่อไป ทั้งในระดับคณะและในภาพรวมของสถาบัน ควรมีลักษณะดังนี้ คือ

- 1) มีคณะกรรมการวิเคราะห์เดียวโดยวิจัย เพื่อให้ข้อเสนอแนะ และพิจารณาให้ทุนที่เหมาะสมกับเรื่อง ก่อนทำการวิจัยที่ชัดเจน เป็นระบบ
- 2) ให้ทุนตามกรอบและทิศทางที่สถาบันกำหนด
- 3) เน้นการทำงานวิจัยเป็นทีม

4) มีระบบพิปรึกษาการทำวิจัย และการติดตามผล การตรวจสอบคุณภาพ อายุ่งเป็นรูปธรรมโดยเครื่องครัวด

5) การให้ทุนสนับสนุนอาจแบ่งกลุ่มต่าง ๆ ตามความเหมาะสมของเรื่องที่ทำวิจัย และงบประมาณที่ควรได้รับ เช่น

กลุ่มแรก ประมาณเริ่มฝึกหัดทำวิจัยเพื่อสร้างนักวิจัยใหม่ ๆ ที่ยังไม่สามารถทำวิจัยได้อย่างลึกซึ้ง อาจเป็นงานวิจัยง่าย ๆ โดยที่วิจัยไม่ซับซ้อน งบประมาณสนับสนุนอาจประมาณ 20,000 – 30,000 บาท

กลุ่มที่สอง เป็นงานวิจัยที่ผลการวิจัยสามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงในสังคม ทั้งในระดับท้องถิ่น ระดับประเทศ หรือระดับสากล งบประมาณวิจัยขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของเรื่อง โดยประยุกต์

กลุ่มที่สาม เป็นงานวิจัยเชิงตัวบที่ต้องทำตามความต้องของสถาบัน (มหาวิทยาลัย). ความต้องการของหน่วยงานทั้งสังกัด (สrog./ สม.คณะกรรมการอุดมศึกษา) ฯลฯ งบประมาณสนับสนุนขึ้นอยู่กับความเหมาะสมของเรื่อง โดยประยุกต์

6) มีการประเมินผลงานวิจัย เพื่อจำแนกระดับคุณภาพงานวิจัย ทุกปี พร้อมกับให้รางวัลเพื่อเป็นกำลังใจแก่นักวิจัย

7) จัดประกวดผลงานวิจัยทุกปี เพื่อคัดเลือกงานวิจัยที่สามารถให้เป็นตัวอย่างในการทำต่อไป และให้รางวัลตามความเหมาะสม รวมทั้ง คัดเลือกนักวิจัยดีเด่นประจำปี

8) เน้นคุณภาพงานวิจัย เพื่อให้สังคมเชื่อถือ และยอมรับได้

9. มีระบบการขอทุนวิจัย และให้ทุนสนับสนุนการทำวิจัยเป็นชุดโครงการวิจัย โดยพิจารณาให้สอดคล้องกับทิศทางการวิจัยของประเทศไทย นโยบายรัฐบาล และตอบสนองความต้องการของท้องถิ่น หรือสังคมโดยรวม เช่น

1) ชุดโครงการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน

2) ชุดโครงการพัฒนาวิชาลักษณะวิชาแทนของโปรแกรม (ในสุคปฏิรูปการเรียนรู้)

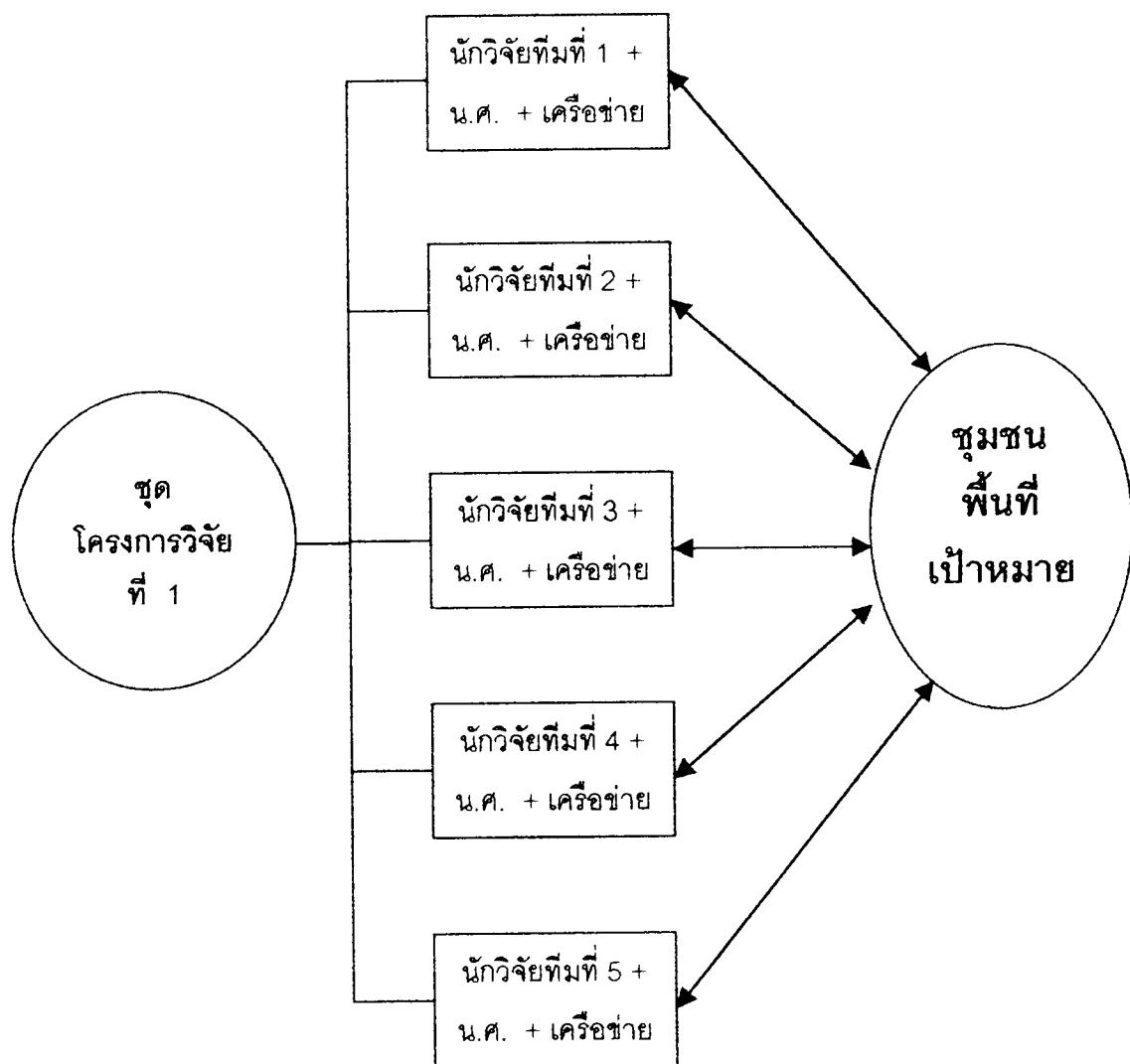
3) ชุดโครงการพัฒนาภูมิปัญญาท้องถิ่น และศิลปวัฒนธรรม

4) ชุดโครงการพัฒนาระบบงานสถาบัน

5) ชุดโครงการพัฒนาสมุนไพรครัวเรือน

6) ชุดโครงการพัฒนาอุดมสาขกรรมาการท่องเที่ยวที่มีคุณภาพ ตามมาตรฐาน

- 7) ชุดโครงการพัฒนาการผลิตและการแปรรูปทางการเกษตร
 - 8) ชุดโครงการพัฒนาสิ่งแวดล้อมและความหลากหลายทางชีวภาพ
 - 9) ชุดโครงการพัฒนางาน อบต. และพัฒนาประชาธิปไตย
 - 10) ชุดโครงการศึกษาพัฒนาสีแยกกันในจีน
10. การบูรณาการงานวิจัยกับการเรียนการสอนและพัฒนากิจด้านต่าง ๆ ของสถาบัน อาจมีแนวทางดังนี้

ภาพที่ 2 : แนวทางการบูรณาการงานวิจัยกับการจัดการเรียนรู้ และพัฒนากิจ
ของสถาบันสู่ชุมชน

2. สรุปผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์งานวิจัยในคณะวิทยาศาสตร์ และเทคโนโลยี

2.1 จำนวนผู้วิจัยและจำนวนเรื่องที่ทำวิจัย

ผู้ที่เป็นหัวหน้าโครงการหรือวิจัยเดี่ยว มีจำนวน 32 คน รวม 75 เรื่อง จำนวนผลงานวิจัยมีตั้งแต่ 1 – 12 เรื่องต่อคน ในช่วง 16 ปี

2.2 วิธีการวิจัย

ส่วนใหญ่เป็นวิจัยเชิงทดลอง วิจัยเชิงสำรวจ แล้วนำมายังการวิเคราะห์ในห้องปฏิบัติการ และวิจัยรั้นเรียน

2.3 ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1. สร้างองค์ความรู้	81.58 %
2. ประโยชน์ด้านพัฒนาการเรียนการสอน	100.00 %
3. ประโยชน์ด้านงานสถาบัน (วิจัยสถาบัน)	1.32 %
4. ประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม	60.53 %
5. ประโยชน์เชิงพาณิชย์ (ขณะทำวิจัย)	- %

2.4 แหล่งทุนอุดหนุน

นักวิจัยคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีได้รับทุนอุดหนุนจากแหล่งต่าง ๆ หลายแหล่ง

ดังนี้

1. ทุนกรุงการไฟกหัตศรี	2	ทุน	=	2.68 %
2. ทุนของสถาบัน	31	ทุน	=	41.33 %
3. ทุนโครงการ พวส.	34	ทุน	=	45.33 %
4. ทุนจาก สรก.	6	ทุน	=	8.00 %
5. ทุนจากสภาวิจัยฯ	1	ทุน	=	1.33 %
6. ทุนจาก สวทช.	1	ทุน	=	1.33 %
รวม	75	ทุน	=	100.00 %

2.5 ช่วงระยะเวลาที่งานวิจัยพิมพ์เสร็จเป็นรูปเล่ม

แบ่งได้ 3 ช่วงระยะเวลา คือ

ระยะที่ 1 พ.ศ. 2535 – 2537	จำนวน 3	เรื่อง
ระยะที่ 2 พ.ศ. 2538 – 2542	จำนวน 18	เรื่อง
ระยะที่ 3 พ.ศ. 2543 – 2547	จำนวน 54	เรื่อง
	รวม 75	เรื่อง

2.6 ลักษณะการทำวิจัย

ส่วนใหญ่ยังเป็นการทำวิจัยเดียว การทำวิจัยในลักษณะเป็นทีมวิจัยมีเพียง 4 – 5 เรื่อง

สถานภาพผู้วิจัย เป็นอาจารย์อุดมปริญญาโท 14 คน ปริญญาเอก 2 คน

เป็น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ 11 คน รองศาสตราจารย์ 5 คน และระดับปริญญาตรี 2 คน

2.7 พื้นที่ทำการวิจัย

1. ห้องปฏิบัติการของศูนย์วิทยาศาสตร์ และห้องปฏิบัติการของโปรแกรมต่าง ๆ ในคณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี เช่น ด้านเคมี, ชีววิทยา, พลิกส์, คอมพิวเตอร์, คณิตศาสตร์, สิ่งแวดล้อม

2. พื้นที่ในอำเภอต่าง ๆ และเทศบาลนคร จังหวัดพิษณุโลก

3. พื้นที่ในจังหวัดพิจิตร (เล็กน้อย)

2.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์ต่อชุมชนหรือสังคม

จัดจำแนกงานวิจัยได้ 6 กลุ่ม ดังนี้ คือ

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับวิสาหกิจชุมชน (SMCE) มี 1 เรื่อง (ดูในภาคผนวก)
2. งานวิจัยประนาบทการพัฒนา (R & D) มี 9 เรื่อง (ดูในภาคผนวก)
3. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์ต่อชุมชน/สังคม มี 25 เรื่อง (ดูในภาคผนวก)
4. งานวิจัยขั้นเรียนและวิจัยพัฒนาสถาบัน มี 26 เรื่อง
5. งานวิจัยประยุกต์ มี 8 เรื่อง
6. งานวิจัยพื้นฐาน มี 7 เรื่อง

3. สรุปผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์งานวิจัยในคณะครุศาสตร์

3.1 จำนวนผู้วิจัย

ผู้ที่เป็นหัวหน้าโครงการหรือวิจัยเดียว มีจำนวน 26 คน คิดเป็น 52.00 % จากจำนวนอาจารย์ภายในคณะครุศาสตร์ จำนวนทั้งสิ้น 50 คน รวมผลงานวิจัยในช่วงปี 2530 – 2546 มีจำนวนทั้งสิ้น 51 เรื่อง จำนวนผลงานวิจัยมีตั้งแต่ 1 – 7 เรื่องต่อคน

3.2 วิธีการวิจัย

ในการรวมผลงานวิจัย พบว่า เป็นงานวิจัยประเภทวิจัยประยุกต์ 92.85 % และวิจัยพื้นฐาน 7.15 % วิธีการวิจัยส่วนใหญ่เป็นวิธีการวิจัยเชิงสำรวจ โดยใช้แบบสอบถาม คิดเป็น 51.78 % รองลงมา เป็นการวิจัยเชิงกึ่งทดลองเกี่ยวกับการใช้กระบวนการเรียนการสอนวิธีต่าง ๆ ในชั้นเรียน คิดเป็น 33.92 % และวิธีการวิจัยแบบอื่น ๆ เช่น การศึกษาเอกสาร การสัมภาษณ์ และการทดลอง คิดเป็น 14.28 %

3.3 วัตถุประสงค์ของการวิจัย

วัตถุประสงค์ของงานวิจัย ในภาพรวมพบว่า เป็นงานวิจัยที่มีจุดมุ่งหมายเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนเป็นสำคัญ พอกลุ่มได้ดังนี้

1. เพื่อพัฒนาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนในวิชาต่าง ๆ ตั้งแต่ระดับปฐมวัย ประถม มัธยม จนถึงอุดมศึกษา
2. เพื่อศึกษาสภาพปัญหาและความคิดเห็นของนักศึกษา และคูปประจำการเกี่ยวกับแนวทางในการพัฒนาการเรียนการสอนให้มีประสิทธิภาพ
3. เพื่อศึกษาคุณลักษณะและความต้องการของครูทั้งในระดับประถม และมัธยมศึกษา ด้านการจัดกระบวนการเรียนการสอน
4. เพื่อดิดตามผลบันทึกที่จบการศึกษา

3.4 ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1. สร้างองค์ความรู้	100.00 %
2. ประโยชน์ด้านพัฒนาการเรียนการสอน	92.85 %
3. ประโยชน์ต่องานสถาบัน	8.92 %
4. ประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม	8.92 %
5. ประโยชน์เชิงพาณิชย์ (ขณะทำวิจัย)	- %

3.5 แหล่งทุนอุดหนุน

นักวิจัยคณบดุกศาสตร์ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากแหล่งต่าง ๆ ดังนี้

1. ทุนรัฐบาลอสเตรเลีย	1	ทุน	=	1.96 %
2. ทุนกรุงการไฟก้าหัดครู	4	ทุน	=	7.84 %
3. มูลนิธิพระบรมราชานุสรณ์	1	ทุน	=	1.96 %
4. ทุนโครงการ พวส.	3	ทุน	=	5.89 %
5. ทุนสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม 34	ทุน	=	66.67 %	
6. ทุนจาก สสว.	6	ทุน	=	11.76 %
7. ทุนจากสภารวิจัยแห่งชาติ	1	ทุน	=	1.96 %
8. อื่นๆ	1	ทุน	=	1.96 %
รวม	51	ทุน	=	100.00 %

3.6 ช่วงระยะเวลาที่งานวิจัยพิมพ์เสร็จเป็นรูปเล่ม

แบ่งได้ 3 ช่วงระยะเวลา คือ

ระยะที่ 1 พ.ศ. 2530 – 2537	จำนวน	9	เรื่อง
ระยะที่ 2 พ.ศ. 2538 – 2542	จำนวน	21	เรื่อง
ระยะที่ 3 พ.ศ. 2543 – 2545	จำนวน	21	เรื่อง
	รวม	51	เรื่อง

3.7 ลักษณะการทำวิจัย

ในภาพรวมเป็นการทำวิจัยเดียว

สถานภาพของผู้วิจัย เป็นสายผู้สอนที่มีวุฒิทางการศึกษาในระดับปริญญาโท จำนวน 26 คน ระดับปริญญาเอก จำนวน 1 คน และมีตำแหน่งทางวิชาการ คือ รองศาสตราจารย์ จำนวน 4 คน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 9 คน และตำแหน่งอาจารย์ จำนวน 14 คน

3.8 พื้นที่ทำการวิจัย

ในภาพรวมของงานวิจัย พบว่า พื้นที่ทำการวิจัย มี 3 ลักษณะ ดังนี้

- ปฏิบัติการในชั้นเรียนทุกระดับตั้งแต่ปฐมวัยจนถึงอุดมศึกษา
- กลุ่มประชากรครูในเขตจังหวัดพิษณุโลกและสุโขทัย ซึ่งส่วนใหญ่จะเป็นในเขต อำเภอเมือง
- ปฏิบัติการวิจัยและศึกษาสภาพการจัดกระบวนการเรียนการสอน เพื่อพัฒนา ประสิทธิภาพและระบบการจัดการศึกษาภายในสถาบันฯ

3.9 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์ต่อชุมชนหรือสังคม

จัดทำแผนงานวิจัยได้ 3 กลุ่ม ดังนี้ คือ

1. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับการพัฒนาการเรียนการสอน มี 5 เรื่อง
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์ต่อชุมชน มี 5 เรื่อง
3. งานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อสถาบัน มี 5 เรื่อง

(ข้อ 2 และข้อ 3 เป็นงานวิจัยที่พัฒนาการเรียนการสอน ในขณะเดียวกันก็เกี่ยวข้องกับชุมชนและสถาบัน)

ข้อคิดเห็นที่ได้จากการวิเคราะห์สังเคราะห์งานวิจัย

ส่วนดี

1. ผลงานวิจัยส่วนใหญ่ สามารถนำไปเผยแพร่ และฝึกอบรมแก่ผู้ที่เกี่ยวข้องทางการศึกษาได้ในทุกระดับ คือ ตั้งแต่ระดับปฐมวัยถึงระดับอุดมศึกษา เพื่อเป็นการพัฒนาประสิทธิภาพ การจัดกระบวนการเรียนรู้ และเพิ่มพูนประสิทธิผลทางการศึกษา

สิ่งที่ควรปรับปรุง

1. ผลงานวิจัยยังเผยแพร่ได้ในวงจำกัดเฉพาะตามมหาวิทยาลัย หรือสถาบัน การศึกษางานแห่งเท่านั้น
2. ผลงานวิจัยควรได้รับการตีพิมพ์ และจัดการเผยแพร่ประชาสัมพันธ์ อาจนำไปสู่การจัดจำหน่าย
3. ผลงานวิจัยควรได้รับการขยายผลสู่ผู้ใช้ เช่น ครู อาจารย์ ผู้บริหาร และผู้ที่เกี่ยวข้อง โดยการจัดการฝึกอบรมเชิงปฏิบัติการ
4. ผู้วิจัยยังมีทิศทางการวิจัยที่ไม่หลากหลาย
5. การทำวิจัย ควรเปิดโอกาสให้นักศึกษามีส่วนร่วมในการวิจัย เพื่อเป็นการฝึกและเรียนรู้ไปพร้อม ๆ กันกับนักวิจัย
6. ในการทำวิจัยควรเพิ่มงานวิจัยที่ลงสู่การพัฒนาท้องถิ่นให้มากขึ้น

4. สรุปผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์งานวิจัยในคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม

4.1 จำนวนผู้วิจัย

ผู้ที่เป็นหัวหน้าโครงการหรือวิจัยเดียว มีจำนวน 2 คน รวมทั้งสิ้น 10 เรื่อง จำนวนผลงานวิจัย 1 – 8 เรื่องต่อคน (ช่วง 16 ปี)

4.2 วิธีการวิจัย

ในการวิจัยจะใช้วิธีการวิจัยเชิงทดลองในห้องปฏิบัติการ แล้วทำการวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติ

4.3 ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1. สร้างองค์ความรู้ 100.00 %
2. ประโยชน์ด้านการพัฒนาการเรียนการสอน 100.00 %
3. ประโยชน์ต่องานสถาบัน
4. ประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม
5. ประโยชน์เชิงพาณิชย์

4.4 แหล่งทุน

นักวิจัยในคณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรมได้รับทุนอุดหนุนจากแหล่งทุนต่าง ๆ ดังนี้

1. ทุนของสถาบัน	7	ทุน	=	70.00 %
2. ทุนโครงการ พวส.	2	ทุน	=	20.00 %
3. ทุนจาก สรก.	1	ทุน	=	10.00 %
รวม	10	ทุน	=	100.00 %

4.5 ช่วงระยะเวลาที่งานวิจัยพิมพ์เสร็จเป็นรูปเล่ม

แบ่งได้ 3 ช่วงระยะเวลา คือ

ระยะที่ 1 พ.ศ. 2530 – 2537	จำนวน	-	เรื่อง
ระยะที่ 2 พ.ศ. 2538 – 2542	จำนวน	5	เรื่อง
ระยะที่ 3 พ.ศ. 2543 – 2546	จำนวน	5	เรื่อง
	รวม	10	เรื่อง

4.6 ลักษณะการทำวิจัย

ลักษณะการทำวิจัยส่วนใหญ่จะทำการวิจัยเดียว

สถานภาพของผู้วิจัย เป็นอาจารย์บุณพิรญาโน ทั้ง 2 ท่าน และมีตำแหน่งทางวิชาการเป็นอาจารย์

4.7 พื้นที่ที่ทำการวิจัย

พื้นที่ทำการวิจัย ส่วนใหญ่จะเป็นการวิจัยในห้องปฏิบัติการภายในสถาบันฯ ส่วนวัสดุและอุปกรณ์ที่ใช้ในการวิจัย จะนำมาจากแหล่งต่าง ๆ ในห้องที่จังหวัดพิษณุโลกและสุโขทัย

4.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์ต่อชุมชนหรือสังคม

ลักษณะงานวิจัย สามารถจัดได้เป็น 2 กลุ่ม คือ

1. งานวิจัยประ拔บทวิจัยและพัฒนา (R&D) จำนวน 5 เรื่อง
2. งานวิจัยประยุกต์ จำนวน 5 เรื่อง

ข้อคิดเห็นที่ได้จากการสัมภาษณ์ วิเคราะห์งานวิจัย

ส่วนตี

ผลงานวิจัยที่ได้สามารถนำไปเผยแพร่ และฝึกอบรมถ่ายทอดเทคโนโลยี สู่ห้องถูนได้

ส่วนที่ควรปรับปรุงแก้ไข

1. ผลงานวิจัยยังแพร่หลายได้ในวงจำกัดและเป็นความรู้ด้านวิชาการ
2. ผลงานวิจัยจะเป็นประโยชน์เพิ่มมากขึ้น ถ้าเป็นงานวิจัยที่เปิดโอกาสให้นักเรียนนักศึกษาและชุมชนเข้ามามีส่วนร่วมในการศึกษาด้านกว้าง
3. องค์ความรู้ที่เกิดจากการศึกษาด้านกว้าง หากได้รับการเผยแพร่สู่ชุมชน หรือองค์กรที่เกี่ยวข้องกับเรื่องที่ทำการวิจัย จะทำให้ผลงานวิจัยนั้นมีคุณค่าเพิ่มมากขึ้น
4. วิธีการวิจัย หรือกระบวนการทำการวิจัย บางส่วนจะเป็นไปในแนวทางเดียวกัน เพียงแต่เปลี่ยนกับส่วนตัวอย่าง หรือเป็นการเปลี่ยนสถานที่ทำการวิจัย
5. ควรศึกษางานวิจัยด้านที่เกี่ยวกับภูมิปัญญาของห้องถูน เช่น เครื่องปั้นดินเผา ซึ่งเป็นอาชีพในครัวเรือนของชาวบ้านในบางพื้นที่ของจังหวัดพิษณุโลก และสุโขทัย หากได้รับการพัฒนาด้านรูปแบบ ความคงทน การลดการลงทุน ตลอดจน ด้านการตลาด จะเป็นอีกแนวทางหนึ่งที่ช่วยพัฒนาเศรษฐกิจชุมชนได้

5. สรุปผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์งานวิจัยในคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์

5.1 จำนวนผู้วิจัยและจำนวนเรื่องที่ทำวิจัย

ผู้ที่เป็นหัวหน้าโครงการหรือวิจัยเดียว มีจำนวน 16 คน รวม 26 เรื่อง จำนวนผลงานวิจัยมีตั้งแต่ 1 – 5 เรื่องต่อคน (ช่วง 16 ปี) ระหว่าง 2530 - 2545

5.2 วิธีการวิจัย

มีหลายวิธีการ เช่น วิจัยเชิงสำรวจ (สอบถาม, สัมภาษณ์) วิจัยเชิงปริมาณ โดยอาศัยข้อมูลทางสถิติ การวิเคราะห์ และสังเคราะห์ หรือเอกสารภาพวิจัยเชิงคุณภาพ และการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PAR) ฯลฯ

5.3 ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1. สร้างองค์ความรู้	100.00 %
2. ประโยชน์ด้านพัฒนาการเรียนการสอน	92.00 %
3. ประโยชน์ต่องานสถาบัน (วิจัยสถาบัน)	32.00 %
4. ประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม	52.00 %

5.4 แหล่งทุนอุดหนุน

นักวิจัยคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ ได้รับทุนอุดหนุนจากแหล่งต่าง ๆ ดังนี้

1. ทุนกรุงการไฟกหัตถคูร	1	ทุน	=	3.70 %
2. ทุนของสถาบัน	18	ทุน	=	66.67 %
3. ทุนโครงการ พวส.	1	ทุน	=	3.70 %
4. ทุนจาก สรก.	4	ทุน	=	14.82 %
5. ทุนจาก สวช.	1	ทุน	=	3.70 %
6. ทุนจาก ศกว.	2	ทุน	=	7.40 %
	รวม	27	ทุน	= 100.00 %

5.5 ช่วงระยะเวลาที่งานวิจัยพิมพ์เสร็จเป็นรูปเล่ม

แบ่งได้ 3 ช่วงระยะเวลา คือ

ระยะที่ 1 พ.ศ. 2530 – 2534	จำนวน	2	เรื่อง
ระยะที่ 2 พ.ศ. 2538 – 2542	จำนวน	7	เรื่อง
ระยะที่ 3 พ.ศ. 2543 – 2546	จำนวน	18	เรื่อง
	รวม	27	เรื่อง

5.6 ลักษณะการทำวิจัย

เป็นการทำวิจัยเดี่ยว ทั้งหมด 27 เรื่อง

สถานภาพของผู้วิจัย เป็นอาจารย์/บุคลากรในมหาวิทยาลัย จำนวน 25 คน อายุระหว่างเรียนปริญญาเอก จำนวน 3 คน ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 7 คน รองศาสตราจารย์ จำนวน 3 คน และอาจารย์ จำนวน 7 คน

5.7 พื้นที่ทำการวิจัย

1. พื้นที่จังหวัดพิษณุโลก
2. พื้นที่จังหวัดสุโขทัย
3. พื้นที่ในเขตภาคเหนือตอนล่าง

5.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์ต่อชุมชนหรือสังคม

จัดจำแนกงานวิจัยได้ 2 กลุ่ม ดังนี้ คือ

1. งานวิจัยและพัฒนา (R & D) มี 1 เรื่อง (ดูในภาคผนวก)
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์ต่อชุมชน สังคม มี 6 เรื่อง (ดูในภาคผนวก)

6. สรุปผลการวิเคราะห์ สังเคราะห์งานวิจัยในคณะวิทยาการจัดการ

6.1 จำนวนผู้วิจัยและจำนวนเรื่องที่ทำวิจัย

ผู้ที่เป็นหัวหน้าโครงการหรือวิจัยเดี่ยว มีจำนวน 16 คน รวม 41 เรื่อง จำนวนผลงานวิจัยมีตั้งแต่ 1 – 9 เรื่องต่อลบ (ช่วง 17 ปี) ระหว่าง 2530 - 2547

6.2 วิธีการวิจัย

มีหลายวิธีการ เช่น วิจัยเชิงสำรวจ (สอบถาม, สมมाचณ) วิจัยเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ หรือวิจัยเอกสาร ทั้งโดยการวิเคราะห์ สังเคราะห์ และการวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PAR) ฯลฯ

6.3 ประโยชน์ที่ได้จากการวิจัย

1. สร้างองค์ความรู้	92.86 %
2. ประโยชน์ด้านพัฒนาการเรียนการสอน	95.24 %
3. ประโยชน์ต่องานสถาบัน (วิจัยสถาบัน)	38.10 %
4. ประโยชน์ต่อชุมชนและสังคม	83.33 %
5. ประโยชน์เชิงพาณิชย์ (กรณีทำวิจัย)	- %

6.4 แหล่งทุนอุดหนุน

นักวิจัยคงจะวิทยาการจัดการ ได้รับทุนอุดหนุนจากแหล่งต่าง ๆ หลายแหล่ง ดังนี้

1. ทุนวิทยาลัยครุพัฒน์สังคม	1	ทุน	=	2.44 %
2. ทุนของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม	30	ทุน	=	73.17 %
3. ทุนจาก สรก.	6	ทุน	=	14.63 %
4. ทุนจากเอกชน	3	ทุน	=	7.32 %
5. ทุนจากมูลนิธิเพื่อสถาบันการศึกษาฯ	1	ทุน	=	2.44 %
รวม	41	ทุน	=	100.00 %

6.5 ช่วงระยะเวลาที่งานวิจัยพิมพ์เสร็จเป็นรูปเล่ม

แบ่งได้ 3 ช่วงระยะเวลา คือ

ระยะที่ 1 พ.ศ. 2532 – 2537	จำนวน	10	เรื่อง
ระยะที่ 2 พ.ศ. 2538 – 2542	จำนวน	14	เรื่อง
ระยะที่ 3 พ.ศ. 2543 – 2547	จำนวน	19	เรื่อง
	รวม	41	เรื่อง

6.6 ลักษณะการทำวิจัย

ส่วนใหญ่เป็นการทำวิจัยเดี่ยว การทำวิจัยในลักษณะเป็นทีมวิจัย มีเพียง 2-3 เรื่อง
สถานภาพผู้วิจัย เป็นอาจารย์วุฒิปริญญาโท จำนวน 17 คน ปริญญาเอก
จำนวน 1 คน เป็น ผู้ช่วยศาสตราจารย์ จำนวน 6 คน และ อ้าวาร্য จำนวน 7 คน

6.7 พื้นที่ทำการวิจัย

- พื้นที่จังหวัดพิษณุโลก (ส่วนมาก)
- พื้นที่จังหวัดสุโขทัย (เล็กน้อย)
- พื้นที่ในเขตภาคเหนือตอนล่าง (เล็กน้อย)

6.8 งานวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์ต่อชุมชนหรือสังคม

จัดจำแนกงานวิจัยได้ 3 กลุ่ม ดังนี้ คือ

- งานวิจัยและพัฒนา (R & D) มี 1 เรื่อง (ดูในภาคผนวก)
- งานวิจัยที่เกี่ยวข้องหรือเป็นประโยชน์ต่อชุมชน สังคม มี 22 เรื่อง (ดูในภาคผนวก)
- งานวิจัยที่เป็นประโยชน์ต่อสถาบันและการเรียนการสอน มี 19 เรื่อง

ผลการสำรวจความคิดเห็น แนวทางการพัฒนาระบบงานวิจัยสำหรับการเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม

ได้สำรวจความคิดเห็นของอาจารย์ในสถาบัน เรื่อง แนวทางการพัฒนาระบบงานวิจัยสำหรับการเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม จากอาจารย์คณะต่าง ๆ ทั้ง 6 คณะ จำนวน 200 ชุด มีผู้ตอบแบบสอบถามกลับคืนมา จำนวน 130 ชุด คิดเป็นร้อยละ 65.0 ของแบบสอบถาม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่เป็นอาจารย์ซึ่งไม่ได้ดำรงตำแหน่งทางสายการบริหาร ร้อยละ 74.0 รองลงมา คือ ดำรงตำแหน่งผู้บุริหารระดับคณะ/ศูนย์/สำนัก ร้อยละ 23.6 และผู้บุริหารระดับสถาบัน อีกร้อยละ 2.4 โดยส่วนใหญ่มีภารกิจการศึกษาในระดับปริญญาโท ร้อยละ 82.0 รองลงมา คือ ปริญญาตรี ร้อยละ 15.6 เป็นอาจารย์ที่สังกัดคณะครุศาสตร์ ร้อยละ 30.2, คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ร้อยละ 24.8 และคณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ อีกร้อยละ 23.3 ตามลำดับ

ในประเด็นเกี่ยวกับแนวทางพัฒนาระบบงานวิจัย สำหรับการเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงคราม ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนใหญ่ เห็นว่า โครงสร้างใหม่ของมหาวิทยาลัยฯ ควรมีการปรับเปลี่ยนบทบาทหน้าที่ และชื่อของหน่วยงาน จาก สำนักวิจัยและบริการวิชาการ เป็นสถาบันวิจัย ในระดับปานกลางถึงมาก (ร้อยละ 32.5 และ 44.4 ตามลำดับ) โดยร้อยละ 50.4 เห็นว่า ถ้าเป็น สถาบันวิจัย แล้ว ควรแยกงานด้านบริการวิชาการ และงานวิจัยออกจากกัน แต่ อีกร้อยละ 34.1 เห็นว่า ไม่ควรแยก สำหรับวิธีการที่จะทำให้อาชารย์สนใจ ในการทำวิจัยนั้น ร้อยละ 26.0 เห็นว่า การจัดให้มีที่ปรึกษาในการทำวิจัย เป็นวิธีการหนึ่งที่จะทำให้อาชารย์สนใจ ได้มากกว่าวิธีอื่น ๆ รองลงมา คือ การลดชั่วโมงสอนของอาจารย์ให้น้อยลง (ร้อยละ 22.6), การกำหนดค่าตอบแทนงานวิจัยให้สูงๆ (ร้อยละ 21.0) และการจัดระบบให้อาชารย์ต้องปฏิบัติภารกิจให้ครบ (ร้อยละ 18.2) ส่วนแนวทางที่จะช่วยพัฒนางานวิจัยให้มีคุณภาพนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามร้อยละ 25.5 เห็นว่า การให้ทุนอุดหนุนการวิจัย จำเป็นต้องพิจารณาดึงความเห็นชอบในทุก ๆ ด้าน รองลงมา คือ ควรมีระบบเพื่อเลี้ยงในการให้คำแนะนำสำหรับการทำวิจัย เท่ากับ มีการนำเสนอความก้าวหน้างานวิจัยเป็นระยะ ๆ (ร้อยละ 23.6) สำหรับการทำวิจัยในลักษณะเป็นทีม (ร้อยละ 23.3) เห็นว่า เป็นอีกแนวทางหนึ่งที่จะช่วยพัฒนางานวิจัยของสถาบันให้มีคุณภาพมากขึ้นได้

ในด้านความคิดเห็นเกี่ยวกับการดำเนินการที่จะทำให้ผลงานวิจัยได้รับการยอมรับ และนำไปใช้ประโยชน์ได้จริงนั้น ร้อยละ 43.0 เห็นว่า ผลงานวิจัยที่ทำ ควรเป็นงานวิจัยที่ทำตามความต้องการของสถาบัน, ห้อง din และประเทศ รองลงมา คือ ควรกำหนดประเด็นหลักในการทำวิจัย และความมุ่งหมายยืนยันความต้องการจากผู้ใช้ประโยชน์ ร้อยละ 27.1 และ 25.1 ตามลำดับ

ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะ

จากการสำรวจความคิดเห็นของอาจารย์เกี่ยวกับการพัฒนาระบบงานวิจัย สำหรับการเป็นมหาวิทยาลัยราชภัฏพิบูลสงครามนั้น ผู้ตอบแบบสอบถามส่วนหนึ่งได้ให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะไว้ 2 ประเด็นใหญ่ ๆ ซึ่งสามารถสรุปสร้าวสำคัญได้ดังนี้

1. วิธีการที่จะทำให้อาชารย์สนใจทำวิจัยเพิ่มมากขึ้น ควรดำเนินการ เช่น

- ภาระงานด้านวิจัยเพิ่มขึ้น และกำหนดให้อาชารย์ต้องมีผลงานวิจัย 1 - 2 ปี ต่อ 1 เรื่อง และกำหนดหน้าที่ให้อาชารย์ต้องมีทั้งงานสอน และงานวิจัย
- ควรปรับระบบบริหาร และจัดให้มีบริการสิ่งอำนวยความสะดวกด้านการวิจัยด้วย เช่น การพิมพ์ การจัดทำรูปเล่ม การคำนวณค่าทางสถิติ การสืบค้นข้อมูล การให้คำปรึกษา ด้านการวิจัยโดยผู้เชี่ยวชาญ ฯลฯ
- การขอผลงานทางวิชาการ ควรให้มีผลงานวิจัย 1 ชิ้น
- ควรส่งเสริมอาจารย์รุ่นใหม่ทำวิจัยให้มากขึ้น
- จัดฝึกอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับการทำวิจัย และการใช้สถิติในการวิจัยให้เหมาะสม อย่างต่อเนื่องทุกปี

- ควรสร้างความเข้าใจให้อาชารย์ท่านนักที่สามารถบทบาทของอาจารย์ระดับอุดมศึกษา
- กำหนดทิศทางการทำวิจัยให้ชัดเจนในแต่ละปี
- จัดสรรทุนให้เป็นธรรม โดยพิจารณาความเหมาะสมของเงินทุนที่จำเป็นต้องใช้ ไม่แต่ละโครงการ
- ส่งเสริมการทำวิจัยในลักษณะเป็นทีม
- ให้โอกาสอาจารย์寥寥 เพื่อทำงานวิจัยได้โดยมีผลงานที่เหมาะสมกับเวลา
- จัดโครงสร้างและการบริหารจัดงานวิจัยให้เป็นระบบ
- ปรับปรุงระบบการเบิกจ่ายทุนอุดหนุนให้สะดวก และคล่องตัว

- ส่งเสริมการทำวิจัยได้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนและท้องถิ่น
- จัดประชุมปฏิบัติการวิจัยเป็นประจำทุกปี และควรจัดให้มีการนำเสนอผลงานวิจัยตีเด่น เพื่อใช้เป็นตัวอย่างในการทำของบุคคลอื่นต่อไป

2. แนวทางการพัฒนางานวิจัยให้มีคุณภาพ

- การประเมินผลงานวิจัย ความมีผู้ทรงคุณวุฒิจากภายนอกอย่างน้อย 1 คน
- มีการฝึกอบรมให้ความรู้ มีผู้เชี่ยวชาญให้คำปรึกษาอย่างต่อเนื่อง ตลอดทั้งโครงการ
- พิจารณาให้ทุนอุดหนุนการวิจัยเฉพาะโครงการที่เป็นประโยชน์ และจำนวนเงินที่เหมาะสมกับความจำเป็นในการปฏิบัติงานจริง
 - นำผลงานวิจัยที่เคยได้รับทุนอุดหนุน และพฤติกรรมที่ผ่านมาในอดีตเป็นข้อมูลในการพิจารณาให้ทุนอุดหนุนด้วย
 - คัดเลือกเฉพาะผลงานวิจัยที่มีคุณภาพ มีคุณค่า และเกิดประโยชน์แพร่สู่สังคม และสามารถนำไปใช้มากขึ้น (ผลงานวิจัยที่ไม่มีคุณภาพไม่ควรนำเผยแพร่สู่สังคม)
 - มีการตรวจสอบ ติดตามผลว่า มีการทำวิจัยจริงตามโครงการ หรือวัดถูปะสังค์ที่เขียนไว้หรือไม่ ความมีหลักฐานที่เชื่อได้ว่ามีการปฏิบัติตามโครงการที่เขียนไว้จริง

ตารางที่ 2 กิจกรรมที่เกี่ยวข้องกับชุมชน (ตัวอย่าง)

เลขที่	กิจกรรม	หน่วยงาน
1.	การฝึกอบรมให้ความรู้ด้านการขยายพันธุ์พืช	คณบดีเกษตร
2.	การฝึกอบรมให้ความรู้ด้านการแปลงผืนดินทางการเกษตร	คณบดีเกษตร
3.	การฝึกอบรมให้ความรู้ด้านการพัฒนาคุณภาพผักผลไม้มือบแห้ง	คณบดีวิทย์
4.	ฝึกอบรมการผลิตเชาว์มิกซ์	คณบดีเทคโนโลยีอุตสาหกรรม
5.	วิทยากรบรรยาย เรื่อง "การวิจัยชุมชน" โครงการบัณฑิตกองทุนหมู่บ้าน	คณบดีมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
6.	อบรมครุภัณฑ์สอนภาษาอังกฤษระดับปฐmomศึกษา	คณบดีมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
7.	วิทยากรบรรยายเรื่องต่างๆ เช่น สุนทรียศาสตร์, ภาษาไทย ฯลฯ	คณบดีมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
8.	การแสดงนาฏศิลป์พื้นบ้านไทย, ออกแบบเครื่องแต่งกาย และการเดินแฟชั่นโชว์	คณบดีมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
9.	งานทำนาบ่ำรุงศิลป์วัฒนธรรมของกลุ่มน้ำนา	คณบดีมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
10.	ออกค่ายอาสาพัฒนา ต.ท่าทอง อ.พรหมพิราม จ.พิษณุโลก	คณบดีมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
11.	จัดทำเวทีชาวบ้าน, เวทีประชุมของโปรแกรมวิชาการพัฒนาชุมชน และโปรแกรมวิชาชีวประศาสนศาสตร์	คณบดีมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
12.	ศึกษาดูงานโรงเรียน示范 ณ หมู่ 10 บ้านในeson ต.บ้านกล้วย อ.เมือง จ.พิษณุโลก	คณบดีมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์
13.	การถ่ายความรู้เด่นประสงค์ เรื่อง บทบาทพระสงฆ์กับสมุนไพรในงานสาธารณสุขมูลฐาน	สำนักวิจัยและบริการวิชาการ
14.	การเผยแพร่และถ่ายทอดเทคโนโลยีภูมิปัญญาท้องถิ่นสู่ชุมชน	สำนักวิจัยและบริการวิชาการ
15.	งานราชภัฏวิจัย (เชิญกลุ่มชมรมแสดงและจำหน่ายผลิตภัณฑ์)	สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
16.	งานราชภัฏวิชาการ	สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2 (ทีมที่ 2)

วิธีการศึกษา

- แบบสอบถามผู้ทรงคุณวุฒิในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
- ศึกษาเอกสาร, รายงาน, แผนงาน, โครงการ, การประกันคุณภาพการศึกษา

วัตถุประสงค์

ศึกษาสภาพและปัญหาของระบบบริหารงานบุคคลที่สถาบันใช้อยู่ในปัจจุบัน เน้นเรื่อง การกำหนดภาระงาน การจัดระบบรายได้ ค่าตอบแทน และระบบเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ รวมทั้ง การประเมินผลการปฏิบัติงาน

ในพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 มีสาระบัญญัติหลายประการ ที่จะกระทบระบบอุดมศึกษา และสถาบันอุดมศึกษาโดยตรง ซึ่งเจตนาในสาระบัญญัติเหล่านี้ดูเหมือนว่า สังคมต้องการให้สถาบันอุดมศึกษามี “เอกภาพ ประสิทธิภาพ คุณภาพ” ที่ชัดเจนกว่าเดิม โดยเฉพาะอย่างยิ่งสถาบันราชภัฏ สถาบันอุดมศึกษาที่เป็นที่พึงของท้องถิ่น และชุมชนในแต่เดิม อย่างเข้มแข็ง ในด้านการผลิต และพัฒนากำลังคนที่ปรับเปลี่ยนตามความต้องการของภาค การผลิตต่าง ๆ การค้นคว้าวิจัย เพื่อพัฒนาสิ่งผลิตและเทคโนโลยีการผลิตที่เชื่อมโยงกับสภาพปัญหา ความเป็นจริง และตอบสนองต่อความจำเป็นในการแก้ปัญหา พัฒนาของท้องถิ่น และประเทศ ด้วยการวิจัยท้องถิ่นเป็นเครื่องมือพัฒนา เป็นคลังความรู้สาธารณะสำหรับบุคคลในท้องถิ่น ต่อยอด และบูรณาการองค์ความรู้ ภูมิปัญญาท้องถิ่น เข้ากับศาสตร์สาขาวิชา ซึ่งเป็นการอื้อต่อการพัฒนา ตามแนวทางเศรษฐกิจแบบพอเพียงที่เกี่ยวพันกับการทำมาหากิน การพัฒนาคุณภาพชีวิตและ สิ่งแวดล้อมของชุมชน ดังนั้น การวิจัยท้องถิ่นของสถาบันราชภัฏ จึงควรรุ่งเรืองไปที่เรื่องของการพัฒนา วิสาหกิจชุมชน

สถาบันราชภัฏมีหน่วยงานภายใน และบุคลากรที่สามารถสนับสนุน สงเสริมการวิจัย เพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชนให้บรรลุผลได้ แต่ยังมีปัญหาคุปสรวครในการดำเนินการวิจัยที่สำนักงานสถาบันราชภัฏ (2544) ได้สรุปปัญหาคุปสรวครไว้ ดังนี้

- บุคลากรไม่มีเวลาทำการวิจัย เนื่องจากภาระงานด้านสอน และภาระงานอื่น ๆ ที่จะทำมีมาก
- ขาดบุคลากรที่มีประสบการณ์ทางการวิจัย
- ขาดงบประมาณ

4. ขาดแคลนงค์นคัวที่ทันสมัย
5. ขาดข้อมูลทางวิชาการ
6. ขาดอุปกรณ์อำนวยความสะดวก
7. ขาดความคล่องตัวในการเบิกจ่ายเงิน
8. ขาดการประสานงานกันในสถาบัน
9. ขาดการประสานเงินกับหน่วยงานภายนอก
10. นักวิจัยขาดความรับผิดชอบ

ผลการสำรวจความเห็นของผู้ทรงคุณวุฒิของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จำนวน 20 คน เกี่ยวกับภารกิจด้านวิจัยกับการบริหารงานบุคคลในปัจจุบัน พบร่วมกับผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย อยู่ในระดับปานกลาง 3 รายการ คือ

1. การวางแผนทรัพยากรบุคคล
2. การฝึกอบรมบุคลากร
3. การประเมินผลการปฏิบัติงานของบุคลากร

นอกจากนี้ ยังมีความเห็นในประเด็นเกี่ยวกับการบริหารงานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย อยู่ในระดับน้อย อีก 7 รายการ คือ

1. การวิเคราะห์งานของบุคลากร
2. การสรรหาบุคลากร
3. การคัดเลือกบุคลากร
4. การปรับเปลี่ยนตำแหน่งบุคลากร
5. เงินเดือนของบุคลากร
6. ค่าตอบแทนพิเศษของบุคลากร
7. การสร้างแรงจูงใจเพื่อรักษาไว้ซึ่งบุคลากร

จากการศึกษาเอกสาร เช่น รายงาน แผนงาน โครงการฯ ฯลฯ สภาพและปัญหาของระบบบริหารงานบุคคลในปัจจุบัน เน้นเรื่อง การกำหนดภาระงาน การจัดระบบรายได้ ค่าตอบแทน และระบบหลักเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ รวมทั้ง การประเมินผลการปฏิบัติงาน สามารถสรุปได้ดังนี้

1. สถาบันฯ มีพื้นฐานมาจากโรงเรียนฝึกหัดครู จึงมีบุคลากรที่จบสายครุ เป็นจำนวนมาก

2. สถาบันฯ มีการทำงานแบบบูรณาธิมิตร ครอบคลุมเดียวกัน ไม่ใช้ระบบ
การปักครองในการบริหาร

3. สถาบันฯ เป็นสถาบันอุดมศึกษาเก่าแก่ที่ผูกพันกับห้องถินเป็นเวลาหลาย
จนถาวรเป็นภาพสะท้อนประวัติศาสตร์พิชณุโลก (76 ปี)

4. อาจารย์มีบทบาทภาควิชัยเพื่อห้องถินและชุมชน เป็น “อุปการะ”
ของห้องถิน โดยเฉพาะความรู้ด้านวัฒนธรรม

5. มีการกำหนดนโยบายและแผนงานวิจัยที่นำไปสู่การปฏิบัติ

6. มีหน่วยงานที่รับผิดชอบด้านวิจัย โดยมีรองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ
ดูแล และมีสำนักวิจัยฯ ที่บูรณาการโดยผู้อำนวยการสำนักวิจัยฯ และกรรมการบริหารงานวิจัยดำเนินงาน

7. อาจารย์ส่วนใหญ่สูงอายุ (50 ปีขึ้นไป) ทำให้ละเลยภาควิชัย

8. สถาบันฯ เน้นการพัฒนาขัตตาส่วนของอาจารย์ ป.เอก : ป.โท : ป.ตรี
เพื่อเข้าสู่มาตรฐานการเป็นมหาวิทยาลัย

9. ภาระงานสอนของอาจารย์โดยเฉลี่ย 12 – 25 ชั่วโมง : สัปดาห์ (รวม
ภาค กศ.ปป.)

10. มีการเปิดสอนรายสาขาเป็นเชิงธุรกิจ “ตามใจตลาด” เปิดสอน
ทุกสาขา รวมทั้ง บริษัทฯโดยเดียว

11. มีการเปิดสอนตามศูนย์ต่าง ๆ เช่น ศูนย์ศุลกากร, โรงเรียนบริหาร
ธุรกิจและเทคโนโลยีพิชณุโลก

12. มีโครงการที่เป็นภาระงานทั้งของตนเอง และโครงการที่ร่วมมือกับผู้อื่น

13. มีการกำหนดภาระงาน ดังนี้

- งานสอน 1 คาบ ได้ 2.5 – 3.5 ภาระงาน

- งานอาจารย์ที่ปรึกษา 1 หมู่เรียน ได้ 2 ภาระงาน

- งานนิเทศฯ 5 – 10 คน ได้ 3 – 5 ภาระงาน

- งานวิจัย ได้ 2 – 10 ภาระงาน

- งานผลิตผลงานทางวิชาการ ได้ 3 – 10 ภาระงาน

- งานบริการทางวิชาการ ได้ 0.5 – 2 ภาระงาน

- งานกิจกรรมนักศึกษา ได้ 0.5 – 2 ภาระงาน

- งานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ได้ 1 - 6 ภาระงาน
- งานบริหาร ได้ 4 - 35 ภาระงาน

(หมายเหตุ งานวิจัยได้กำหนดไว้ว่า ต้องทำ 3 ปี : 1 เรื่อง)

14. การพิจารณาความดีความชอบ จะพิจารณาให้เฉพาะงานบริหาร
เป็นลำดับต้น ๆ

15. การจัดสรรงบประมาณให้แก่งานวิจัย

ปี 2544	=	1.20	%
ปี 2545 - 46	=	0.61	%

16. การจัดสรเงินให้แก่งานวิจัย ให้ไว้เฉลี่ย เก็บ ให้เรื่องละ 35,000 บาท

17. ทุนวิจัยได้มาจากเงินรายได้ และเงินงบประมาณ ส่วนเหลือทุนจาก
ภาษียอกได้ค่อนข้างน้อย

18. สัดส่วนตำแหน่งทางวิชาการไม่ได้มาตรฐานมาตรฐานศึกษา คือ ศ. : วศ. :
ผศ. : อ. = 0 : 2 : 30 : 68

จากสภาพและปัญหาของระบบบริหารงานบุคคลข้างต้น ได้ให้ขอเสนอสภาพที่ควร
จะเป็น ดังนี้

1. ควรจัดให้มีการสนับสนุน และการจัดระบบเบ็ดเตล็ดตามผลของสถาบันฯ
2. ควรจัดนำบุคลากรเพื่อสนับสนุนการวิจัยโดยเฉพาะ และจัดระบบบริหาร
ความซ้ำซ้อนให้ได้

3. ควรวางแผนไกรของรับซุมชน ในรูปของสถาบันวิจัยภูมิปัญญาท่องถิน
แขวงต่าง ๆ

4. นโยบายและแผนงานวิจัย ต้องสอดคล้องกับบริบทของท้องถิน
5. หน่วยงานด้านวิจัย ไม่มีอำนาจในการตัดสินใจกำกับดูแลผู้ทำวิจัย
ควรให้หน่วยงานด้านวิจัย มีอำนาจในการตัดสินใจกำกับดูแล
6. ต้องมียุทธศาสตร์บริรรช หรือพัฒนาอาชารย์รุ่นใหม่ ไม่จำเป็นต้องได้
อาจารย์ที่เรียนในระดับปริญญาสูง แต่ต้องการจากอาจารย์รุ่นใหม่ที่เรียนมาสูง มีศักยภาพทางวิชาการ
และมีใจผูกพันกับการทำงานเพื่อท้องถินและชุมชน

7. ควรเกลี่ยภาระงานสอน, งานบริหาร, งานกิจกรรมนักศึกษา ฯลฯ งานวิจัย
ให้มีดุลยภาพ

8. ควรเพิ่มภาระงานให้แก่งานวิจัย ด้วยการปรับปัจจุบันที่กำหนดไว้
9. ควรให้มีรายได้พิเศษจากการวิจัยใกล้เคียงกัน รายได้พิเศษจากการสอน
10. ควรให้ความสำคัญของงานวิจัยในการพิจารณาความต้องการสอน
11. ควรลงทุนด้านวิจัยเพิ่มขึ้น โดยตั้งเป้าหมายให้ชัดเจน จัดสัดส่วนไม่ต่างกว่า 5 % โดยเฉลี่ย ของสถาบันอุดมศึกษาทั่วไป

12. การจัดสรรงบเงินวิจัย ควรแยกให้ชัด เช่น เงินเดือน เงินค่าใช้จ่ายในการวิจัย ค่าวัสดุ ครุภัณฑ์ ค่าวิเคราะห์ข้อมูล ค่าเผยแพร่องานวิจัย ฯลฯ

สรุปสภาพและปัญหาปัจจุบัน ที่อาจารย์สถาบันมหาวิทยาลัยจำนวนห้าในสหกรณ์ที่ค่อนข้างมาก และต้องทำงานด้านอื่นด้วย จนทำให้ไม่มีเวลาทำการวิจัย อีกทั้ง กิจกรรมและงานวิจัยค่อนข้างน้อย และสถาบันยังต้องทุ่มทุนพัฒนาอาจารย์ เพื่อไปปลูกสัตส่วนอาจารย์ที่มีคุณบุรุษญาเอกเพิ่มขึ้น ดังนั้น จึงควรมียุทธศาสตร์ที่พัฒนาระบบบริหารบุคคลโดยสถาบันดำเนินการ ดังนี้

1. จัดให้มีโครงสร้างเนื้องานวิจัยให้มากขึ้น ในรูปของสถาบันวิจัยเพื่อห้องถิน ที่อาจจะผนวกเข้ากับการสอนระดับปริญญาตรี, ปริญญาโท ตามคุณภาพทางวิชาการ และเป็นไปอย่างต่อเนื่อง
2. ระดมทรัพยากรบุคคลให้ร่วมกันทำงานค้นคว้าวิจัย ในภารพัฒนาห้องถิน ซึ่งชนให้มากขึ้น และเป็นไปอย่างต่อเนื่อง
3. มีการเพิ่มสัดส่วนงานดำเนินการ เพื่อการพัฒนาบุคลากรอย่างจริงจัง มีการกำหนดสัดส่วนเวลาที่ชัดเจนในการทำงานของแต่ละบุคคลการแต่ละคน
4. มีมาตรการสรุหาน คัดเลือก รักษาอัธิชีวภาพที่มีคุณภาพมาเป็นอาจารย์ โดยสถานะการจ้างที่หลักน้อย และยึดหยุ่นตามบุคคล มีอัตราค่าจ้าง ค่าตอบแทน ที่ไม่ต่ำกว่าภาคธุรกิจ หรือสถาบันอุดมศึกษาในภูมิภาคเดียวกัน
5. มีการจัดกิจกรรมวิจัย และกิจกรรมการแลกเปลี่ยนเรียนรู้กับนักวิชาการ และนักวิจัยให้เป็นปกติและต่อเนื่อง
6. ควรได้รับการอนุญาตหนุนทรัพยากรอย่างต่อเนื่อง เพื่อการลงทุนด้านวิจัย ตลอดจน พัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพสามารถเท่าเทียมกับสถาบันอุดมศึกษาอื่น ๆ

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3 (ทีมที่ 3)

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการทำวิจัยของสถาบันราชภัฏ เน้นที่มาของโจทย์วิจัย กระบวนการทำวิจัย การสร้างเครือข่าย และกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักวิจัย ชุมชน และภาคีต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วม รวมทั้ง การติดตามตรวจสอบและเผยแพร่องค์ความรู้ การประกันคุณภาพงานวิจัย

นักวิจัยทีมที่ 3 ได้ทำการศึกษา และรวมความข้อมูลสภาพและปัญหาในการทำวิจัย ตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 จากการศึกษาข้อมูลสามารถสรุปภาพและปัญหาได้ดังนี้

1. ปัญหาในการดำเนินงานของหน่วยงานต่าง ๆ ของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
2. หัวข้อเรื่องที่ทำการวิจัยไม่สอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่น
3. การประกันคุณภาพของงานวิจัย ยังไม่มีหลักเกณฑ์ที่ชัดเจน
4. การดำเนินการวิจัย ล้วนใหญ่จะดำเนินการแต่เพียงผู้เดียว ไม่ได้มีการรวมกลุ่มกัน
5. หัวข้อเรื่องและผลงานวิจัยไม่สามารถนำไปพัฒนางานได้อย่างถูกต้อง

วัตถุประสงค์ข้อที่ 4 (ทีมที่ 4)

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการบูรณาการพัฒนากิจกรรมการเรียนรู้ การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของคณาจารย์ในสถาบัน

เนื่องจาก สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม เป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่นเมืองท่าที่สำคัญ อよ 4 ประการ คือ การจัดการเรียนรู้ การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ภารกิจทั้ง 4 ประการนี้ เป็นภารกิจที่มีความสัมพันธ์และเกี่ยวข้องเป็นกระบวนการ ต่อเนื่องกัน หรืออาจกล่าวได้ว่า เป็นพันธกิจที่สามารถบูรณาการเป็นกระบวนการเดียวกันได้ เพื่อการจัดการเรียนรู้จะเกิดขึ้นได้ หรือการได้องค์ความรู้ที่แท้จริง จะต้องอาศัยบทเรียนจากชุมชน โดยให้ชุมชนกล้ายเป็นห้องเรียน เพื่อเชื่อมโยงการเรียนการสอนเข้ากับประสบการณ์ของชุมชนอย่างมีความหมายเมื่อใช้ชุมชนเป็นห้องเรียน ครู อาจารย์ และนักศึกษา ก็จะเข้าไปพบกับภูมิปัญญาชุมชนท้องถิ่น และพบปัญหาที่เกิดขึ้นในชุมชน ปัญหาดังกล่าวก็จะกลับมาเป็นประเด็นที่จะใช้ในการวิจัย ผลของการวิจัยก็จะเป็นประโยชน์และเป็นคำตอบของคำถามของสังคม ซึ่งจะสามารถนำไปใช้ในกระบวนการเรียน การสอน การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมได้อย่างเหมาะสม และเป็นไปตามความต้องการของชุมชนอย่างแท้จริง

สภาพปัจจุบันสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม และอาจกล่าวได้ว่า ทุกสถาบันราชภัฏยังคง พัฒนาด้านของสถาบันทั้ง 4 ด้าน ในลักษณะที่แยกส่วนกัน คือ พัฒนาด้านมีการแบ่งกันไปทำ ในลักษณะต่างคนต่างทำ ไม่มีการประสานสัมพันธ์และเชื่อมโยงต่อกัน จึงทำให้พัฒนาดังกล่าว ไม่สอดคล้องกับความต้องการของชุมชน และการพัฒนาชุมชนในปัจจุบัน สภาพดังกล่าวสามารถ นำมาวิเคราะห์สภาพปัจจุบัน ปัญหา สาเหตุ และแนวทางในการแก้ไขดังต่อไปนี้

ตารางที่ 3 สภาพการวิจัยในปัจจุบัน ปัญหา สาเหตุ และแนวทางแก้ไข

สภาพปัจจุบันปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
1. ผู้บริหาร คณาจารย์และผู้ที่ เกี่ยวข้องปฏิบัติพัฒนาด้านการจัดการ เรียนรู้ การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม เป็นพัฒนาดิจิทัลที่ไม่เกี่ยวข้องกัน	1. กระบวนการเรียนรู้ที่ ผ่านมา สร้างกระบวนการทัศน์ (Mind set) ของบุคลากรที่มี ลักษณะแยกส่วน	1. ปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ (Mine set) ของบุคลากรในสถาบัน ทั้งสายบริหารและสายวิชาการ ให้เป็นนักบริหาร และนักวิชาการ ที่มีจิตวิญญาณของนักพัฒนา และ มีสำนึกรักภาระซึ่งจะนำไปสู่ การพัฒนาห้องถินในที่สุด นอกจากนั้น ต้องกำหนดเป้าหมาย เกี่ยวกับการบูรณาการพัฒนาดิจิทัล ทั้ง 4 ให้ชัดเจน
2. บุคลากรของสถาบันราชภัฏ ส่วนใหญ่ สร้างความเชื่อว่าความรู้ คือ สิ่งที่ปักภูมิในตำรา และครุ จะต้องเป็นผู้ให้โดยการเรียนในห้องเรียน เป็นหลัก การจัดการศึกษา จึงเน้น ตำราและห้องเรียนเป็นสำคัญ	2. บุคลากรในสถาบัน เคยมีประสบการณ์จากการ ศึกษาในระบบเดียวทั้งหมดก่อน จึงเชื่อว่าเป็นสิ่งที่ถูกต้อง	2. ปรับเปลี่ยนกระบวนการทัศน์ ของบุคลากรให้เห็นแหล่งความรู้ ที่มาจากการ ฯ ด้าน โดยเฉพาะ ภูมิปัญญาของห้องถิน ซึ่งสามารถ นำมาพัฒนาห้องถินได้ เพราะฉะนั้น ชุมชนจะกลายเป็นสถานที่เรียนรู้ ได้อย่างดี และในขณะเดียวกัน ต้องเชื่อมองค์ความรู้สากลกับ ภูมิปัญญาห้องถินให้ได้

สภาพปัจจุบันปัญหา	สาเหตุ	แนวทางแก้ไข
3. การบริหารงานที่ผ่านมา ยังมุ่งเน้นให้บุคลากรยึดพัฒนกิจการสอน และการแสวงหาความรู้ที่เป็นประโยชน์ของตนเองมากกว่าการแสวงหาความรู้ใหม่ ๆ เพื่อประโยชน์ของชุมชน	3. ระบบการบริหารที่มีกระบวนการทัศน์ดังกล่าว ทำให้มีการกำหนดภาระงาน เพื่อประโยชน์ของตนเอง ทำให้ละเลยต่อชุมชน และผู้ทำงานเกี่ยวกับชุมชนทั้งหมด	3. ต้องกำหนดภาระงานของบุคลากรเพื่อให้คนต้องทำงานเพื่อส่วนรวม หรือเพื่อสาธารณะทั้งในระดับโปรแกรมวิชา คณะ และระดับสถาบัน ให้มีความชัดเจน และให้ความสำคัญในพันธกิจ ทั้ง 4 ด้านอย่างแท้จริง
4. หลักสูตรและการจัดกระบวนการเรียนการสอนไม่เอื้อต่อการบูรณาการพัฒนกิจ ทั้ง 4 ด้าน	4. หลักสูตรไม่หลากหลาย และขาดความยืดหยุ่น ทำให้เกิดการยึดระบบการเรียน การสอนที่ยึดห้องเรียนเป็นแหล่งความรู้	4. ปรับหลักสูตรการศึกษาให้มีความหลากหลาย มีความยืดหยุ่น และปรับระบบการเรียน การสอนที่เรียนในห้องเรียน เป็นการทำงานในชุมชน ใช้ปราชญ์ ห้องถิน นักบริหารห้องถิน และศิษย์เก่าที่เป็นนักปฏิบัติมาช่วยขับเคลื่อนพัฒนกิจ ทั้ง 4 ด้าน เพื่อจะสนับสนุน การบริหารและการจัดการเกี่ยวกับหลักสูตร จึงต้องจัดระบบให้เอื้อต่อ การดำเนินงานที่จะลงสู่ชุมชน
5. ระบบบริหารของสถาบันขาดวัสดุที่ผ่านมา เน้นให้ความสำคัญกับการบริหารงานประจำ เพราะขาดอัตรากำลังชายบริหารโดยตรง อาจารย์ จึงต้องเข้ามาช่วยแบ่งเบาภาระ ทำให้ระบบการให้ความต่อความชอบ เน้นคนในกลุ่มนี้ เพราะมีภารกิจหลายอย่าง ส่วนพัฒนกิจชื่น ๆ ถูก忽略ทำให้คนขาดความกระตือรือร้น	5. การขาดอัตรากำลังในสายบริหาร และการประเมินยังไม่มีความชัดเจนเกี่ยวกับพัฒนกิจ ทั้ง 4 ด้าน ในเชิงบูรณาการ และการลงสู่ชุมชน	5. ใช้การประเมินที่มีคุณภาพ และการประเมินต้องเน้นพัฒนกิจ ทั้ง 4 ด้าน ในลักษณะบูรณาการเข้าสู่ชุมชน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 5 (ทีมที่ 5)

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของปัจจัยที่เอื้อในการออกแบบระบบการบริหารจัดงานวิจัย เพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชน เช่น ระบบข้อมูลสารสนเทศท้องถิ่น การบริหารงบประมาณที่เอื้อต่อการบริหารจัดการงานวิจัย หน่วยงานต่าง ๆ ภายในสถาบันเข้ามาร่วมดำเนินการเพื่อการพัฒนา วิสาหกิจชุมชน โดยเฉพาะศูนย์วิทยาศาสตร์ และศูนย์ศึกษาการพัฒนาการเสริมสร้างความเข้มแข็ง ของชุมชน

1. ระบบบริหารจัดการงานวิจัยเพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชน

1.1 มีระบบข้อมูลสารสนเทศท้องถิ่น มีระบบข้อมูลบริการวิสาหกิจชุมชนของท้องถิ่น
1.2 มีบริการของศูนย์วิทยาศาสตร์ ดังนี้

- ทาง ด้านเคมี บริการทางด้านการวิเคราะห์ให้แก่นักวิทยาศาสตร์ต่าง ๆ เช่น การวิเคราะห์งาน 1 ผลิตภัณฑ์ 1 ตัวบล เเช่น การวิเคราะห์สุรา เช่น ไวน์ของกลุ่มผู้ผลิตในท้องถิ่น และออกแบบรับรองคุณภาพขององค์ประกอบผลิตภัณฑ์ได้ โดยได้รับการอนุญาตจากการสมรรถนะ มิตตัวอย่างละ 2,000 บาท

1.3 งานวิเคราะห์คุณภาพน้ำ

1.4 การบริการทาง ด้านชีววิทยา รับวิเคราะห์โดยใช้เครื่อง Electron microscope มิตตัวอย่างละ 1,500 บาท

1.5 ข้อมูลวิสาหกิจชุมชนกำลังอยู่ในระหว่างดำเนินการ

2. การบริหารงบประมาณที่เอื้อต่อการบริหารจัดการงานวิจัย

2.1 เงินทุนวิจัยของสถาบันฯ หัก 5 % จำนวน 5 % ควรแบ่งจัดสรรนำไปดำเนินการด้านต่าง ๆ เกี่ยวกับทางด้านการวิจัย เช่น

- 1) เป็นค่าตอบแทนต่าง ๆ เช่น ตอบแทนผู้ตัวงานวิจัย ตอบแทนการประเมินคุณภาพงานวิจัย ตอบแทนคณะกรรมการผู้พิจารณาโครงการวิจัย ตอบแทนการบริหารงานวิจัย
- 2) เป็นค่าจัดการทางวิชาการทางด้านการวิจัย

2.2 การบริหารเงินงบประมาณทุนวิจัยที่ได้จากแหล่งทุนมายอนอก เช่น สกอ. จะมีการบ่งบอกถึงวิธีการบริหารเงินตอบแทนไว้ชัดเจน คือ จะให้ 10 % ของจำนวนเงินทุนวิจัย โดยแบ่งให้สถาบัน 5 % คณะ และไปรแกรมวิชา อีกแห่งละ 2.5 % ส่วนของ สวทช. ค่าตอบแทน 10 % แล้วแต่การบริหารงานของคณะผู้วิจัย

2.3 การบริหารเงินทุนจากแหล่งทุนอื่น ๆ ควรกำหนดงบประมาณ 5 - 10 % ที่ได้เพื่อนำมาใช้จ่ายพัฒนาในส่วนที่เกี่ยวข้องกับงานวิจัย

3. การคิดค่าตอบแทนที่เอื้อต่อการบริหารจัดการงานวิจัยของหน่วยงานต่าง ๆ ในสถาบันที่เข้าร่วมดำเนินการวิจัย

3.1 ควรมีการแบ่งสัดส่วนเป็น % จากจำนวน 5 - 10 % ที่ได้รับให้แก่เฉพาะหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

บทที่ 5

อภิปรายผล สรุปผล

ผลจากการศึกษาศักยภาพของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ในกิจกรรมระบบการบริหารจัดงานวิจัยเพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชน ตามวัตถุประสงค์ทั้ง 5 ข้อ สามารถอภิปรายผลการศึกษาในแต่ละข้อ พร้อมทั้ง เนื้อหาคิดเห็นเสนอแนะเพื่อการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงและพัฒนา สำหรับการบริหารจัดงานวิจัยของมหาวิทยาลัยราชภัฏทั่วไป และเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจชุมชนได้ดังนี้

วัตถุประสงค์ข้อที่ 1

เพื่อร่วมกับ วิเคราะห์ สังเคราะห์ผลงานวิจัยของสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามที่เกี่ยวกับ วิสาหกิจชุมชน และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เน้นการวิเคราะห์ศักยภาพบุคคล วิเคราะห์การพัฒนาทีมงาน และพื้นที่ในการพัฒนางานวิจัย รวมทั้ง สังเคราะห์ผลงานเชิงวิชาการที่นำไปใช้แก่บุญนาและ พัฒนาชุมชน ลงศม

ในภาพรวมของช่วงระยะเวลาประมาณกว่า 10 ปีที่ผ่านมา อาจารย์ในสถาบันราชภัฏมีการทำวิจัยอย่างต่อเนื่อง ซึ่งในช่วงแรกก่อน 10 ปี มีทำกันบ้างเล็กน้อย แต่จากล่าสุดได้ว่า มีอาจารย์ทำวิจัยกระจายอยู่ทุกคณะ สำหรับในช่วงหลังประมาณ 5 - 8 ปีมานี้ อาจารย์ในสถาบันมีความสนใจที่จะทำวิจัยกันมากขึ้น แม้ว่าส่วนใหญ่จะมีภารกิจด้านการสอน และภาระหน้าที่ประจำคืน ๆ เป็นหลักอยู่ก็ตาม แต่อาจารย์บางส่วนก็ยังสนใจที่จะทำงานวิจัยควบคู่กับการทำางานประจำเล่นด้วยอย่างใจเต็ม ผู้ที่สนใจในการทำวิจัย มักเป็นผู้ที่ทำวิจัยหน้าเก่า ซึ่งต่อเนื่องมาตลอด บางปีนักวิจัยคนเดียวทำประมาณ 3 - 4 เรื่อง (นักวิจัยรุ่นเก่า) แต่โดยเฉลี่ยแล้วในช่วงกว่า 10 ปีที่ผ่านมา มีผู้ทำวิจัย 1 - 12 เรื่อง หรือเฉลี่ยประมาณปีละ 1 เรื่อง แต่เป็นเรื่องที่น่าเป็นห่วง คือ ปัจจุบันในภาพรวม มีอาจารย์ 219 คน มีผู้ทำวิจัยในฐานะหน้าที่โครงการหรือวิจัยเดียว เพียง 108 คน ซึ่งยังไม่มีถึงครึ่งของอาจารย์ทั้งสถาบัน จึงจำเป็นที่สถาบันจะต้องพัฒนานักวิจัยรุ่นใหม่ หรือผู้ที่ยังไม่มีผลงานวิจัยให้หันมาทำวิจัยกันมากขึ้น เนื่องจากเป็นภาระหน้าที่สำคัญประจำหนึ่งในพันธกิจของสถาบัน และในฐานะที่เป็นอาจารย์ในสถาบันระดับอุดมศึกษา

ในด้านวิธีการวิจัย อาจารย์ในสถาบันมีความสามารถทำกิจกรรมได้หลากหลายวิธี เช่น การวิจัยเชิงสำรวจ เชิงทดลอง เชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ กิจกรรม ฯลฯ สังเคราะห์เอกสาร

ข้อมูลสถิติ การวิจัยสถาบัน การวิจัยชั้นเรียน และการวิจัยแบบมีส่วนร่วม ซึ่งแต่ละคณะมักมี แนวทางการทำวิจัยเป็นของตนเอง เช่น คณะครุศาสตร์ ส่วนใหญ่เป็นการทำวิจัยชั้นเรียน คณะ วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี และ คณะเทคโนโลยีการเกษตร คณะเทคโนโลยีอุตสาหกรรม มักทำการวิจัยเชิงสำรวจ เชิงทดลอง และผสมผสานวิธีการวิจัยหลายรูปแบบไว้ด้วยกัน เป็นต้น

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย ในภาพรวมของสถาบันส่วนใหญ่เป็นการสร้างองค์ความรู้ เป็นการพัฒนาการเรียนการสอน และการวิจัยที่เกี่ยวข้องสัมพันธ์กับชุมชน ผลงานวิจัยเหล่านี้ แม้ว่า บางส่วนจะเป็นประโยชน์ต่อชุมชนมาก สามารถนำไปขยายผล ถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน เพื่อพัฒนา วิสาหกิจชุมชนได้ แต่ในทางปฏิบัติยังนำผลงานวิจัยลงสู่ชุมชน หรือเป็นการทำวิจัยตามความต้องการ ของชุมชน และชุมชนได้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริงน้อย นั่นคือ สถาบันต้องเร่งดำเนินการในส่วนนี้ ให้เป็นรูปธรรมที่ชัดเจน ผลงานวิจัยจะได้เกิดประโยชน์คุ้มค่ากับการลงทุนด้านการวิจัย

ด้านแหล่งทุนอุดหนุน นักวิจัยของสถาบันได้รับทุนอุดหนุนทั้งจากภายในสถาบัน และ ภายนอกสถาบัน

สำหรับ ทุนอุดหนุนภายในสถาบัน ที่ผ่านมา สถาบันให้ทุนอุดหนุนการทำวิจัย ประมาณปีละ 100,000 - 600,000 บาท (ปี 2547 เพิ่มเป็น 1,000,000 บาท) เพื่อเป็นการสร้าง นักวิจัยและให้อาชารย์ที่สนใจทำวิจัยได้ทำกันทุกคน เงินที่ให้อุดหนุนคงไม่มากนัก เพียงโครงการละ 20,000 - 30,000 บาท ซึ่งแต่ละปีจะสามารถจัดสรรได้ประมาณ 15 - 20 เรื่อง

ส่วน ทุนอุดหนุนจากแหล่งทุนภายนอก อาจารย์นักวิจัยของสถาบัน สามารถเขียน โครงการวิจัยเพื่อขอรับทุนอุดหนุนจากหลายแหล่ง เช่น ศธ. พวส. วช. ศก. สวทช. ศวช. คุรุสภา มูลนิธิ และเอกชน เป็นต้น เงินทุนที่ได้รับขึ้นอยู่กับโครงการและความต้องเนื่องของโครงการ แต่ในภาพรวม ประมาณโครงการละ 100,000 - 1,000,000 บาท ถ้าพิจารณาในระหว่างปี 2540 - 2546 (7 ปี) สถาบันได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก เป็นเงินรวมทั้งสิ้น 22,528,667 บาท

ลักษณะการทำวิจัย ส่วนใหญ่ยังเป็นการทำวิจัยเดียว เนื่องจากเป็นโครงการเล็ก - เงินทุนน้อย ถ้าเป็นโครงการขนาดใหญ่มีบ้างเล็กน้อย เป็นการร่วมกันทำเป็นทีม ประมาณ 3 - 6 คน นอกจากรั้น ยังมีบางส่วนที่ใช้การทำวิจัยแบบมีส่วนร่วม ก็จะมีประชาชนในชุมชนร่วมด้วย

พื้นที่ทำการวิจัย ส่วนใหญ่เป็นการทำวิจัยในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลก มีพื้ยงเล็กน้อยที่ทำ ในเขตภาคเหนือตอนล่าง หรือในพื้นที่จังหวัดสุโขทัย และจังหวัดพิจิตรร่วมด้วย นอกจากนั้น เป็นการทำวิจัยในห้องปฏิบัติการของสถาบัน เช่น ศูนย์วิทยาศาสตร์ ห้องปฏิบัติการเพาะเลี้ยง เนื้อเยื่อ ห้องปฏิบัติการแปรรูปอาหาร ห้องปฏิบัติการคอมพิวเตอร์ แปลงทดลองภายใต้สถาบัน เป็นต้น

วัตถุประสงค์ข้อที่ 2

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของระบบบริหารงานบุคคล ที่สถาบันให้อยู่ในปัจจุบัน เน้นเรื่อง การกำหนดภาระงาน การจัดระบบรายได้ ค่าตอบแทน และระบบหลักเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ รวมทั้ง การประเมินผลการปฏิบัติงาน

1. การกำหนดภาระงาน ใน การกำหนด สถาบันมีประกาศ เรื่อง ภาระงานของ อาจารย์ (ฉบับปรับปรุง) พ.ศ. 2542 โดยกำหนดเกณฑ์ภาระงานของอาจารย์ประจำทุกคน ต้องมีภาระงานรวมไม่น้อยกว่า 35 ภาระงานต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา เช่น งานสอน งานอาจารย์ที่ปรึกษา งานอาจารย์นิเทศฯ งานผลิตผลงานทางวิชาการ งานบริการทางวิชาการ งานกิจกรรมนักศึกษา งานทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม และสิ่งแวดล้อม งานบริหาร และงานวิจัย

สำหรับงานวิจัย กำหนดไว้ว่า อาจารย์ความมีนาวีจัยอย่างน้อย 3 ปี ต่อ 1 ชีวิตรึ่ง โดยคิดภาระงาน ดังนี้

วิจัยเดียว 1 ชีวิตรึ่ง ได้ 10 ภาระงาน แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนแรกที่เริ่มทำ ได้ 5 ภาระงาน และตอนที่ส่งผลงานแล้วได้อีก 5 ภาระงาน

วิจัยร่วม 1 ชีวิตรึ่ง หัวหน้าโครงการได้ 6 ภาระงาน ผู้ร่วมวิจัยได้ 4 ภาระงาน แบ่งเป็น 2 ตอน คือ ตอนแรกเริ่มทำ ให้ 3 และ 2 ภาระงาน ตอนที่ส่งผลงานแล้ว ได้อีก 3 และ 2 ภาระงาน ตามลำดับ

2. การจัดระบบรายได้

อาจารย์ผู้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัย มีแนวทางปฏิบัติเกี่ยวกับระบบเงินที่ได้รับมา เพื่อการทำวิจัยดังนี้ คือ

แหล่งทุนภายใน อาจารย์ผู้ได้รับทุนอุดหนุนได้วางบประมาณทั้งหมด โดยใช้หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายตามระเบียบทางราชการ และประกาศของสถาบัน โดยผู้วิจัยหรือหัวหน้าโครงการวิจัย

แหล่งทุนภายนอก อาจารย์ผู้ได้รับทุนอุดหนุนการวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก จะต้องปฏิบัติตามประกาศของสถาบันเกี่ยวกับการบริหารเงินทุนวิจัย จากแหล่งทุนภายนอก คือ สถาบันจะหักเงินไว้ เพื่อสมทบเป็นรายได้ของสถาบัน ไม่เกินร้อยละ 5 ของเงินทุนวิจัย หรือตามที่เจ้าของทุนกำหนด สำหรับการเบิกจ่ายให้จะเบียบสำ耎กับสถาบันรายวัน ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินบประมาณ หมวดเงินอุดหนุน ประเภทเงินอุดหนุนที่นำไปเพื่อการวิจัย พ.ศ. 2543

3. ค่าตอบแทน เพื่อเป็นการสร้างแรงจูงใจในการทำวิจัยให้แก่นักวิจัย ควรดำเนินการดังนี้

- เงินรายได้ กำหนดให้นักวิจัยได้รับค่าตอบแทนการวิจัยเป็นเงิน ร้อยละ 10 ต่อโครงการ หรือตามข้อกำหนด ระบุยบ และข้อตกลงระหว่างผู้ให้ทุนอุดหนุนกับนักวิจัย และนักวิจัยร่วม นอกจากนั้น ควรแยกค่าตอบแทนออกจากค่าใช้จ่ายในการทำวิจัยให้ชัดเจน

- ภาระงาน พิจารณาจากจำนวนเงินที่ได้รับทุนอุดหนุน ทั้งจากแหล่งทุนภายใน และแหล่งทุนภายนอกสถาบัน ตามเกณฑ์ที่ได้รับทุนอุดหนุนการทำวิจัยดังนี้ คือ

10,000 - 100,000 บาท	ได้ 5 ภาระงาน/ภาคเรียน
100,001 - 500,000 บาท	ได้ 10 ภาระงาน/ภาคเรียน
500,000 - 1,000,000 บาท	ได้ 15 ภาระงาน/ภาคเรียน
1,000,001 - 3,000,000 บาท	ได้ 20 ภาระงาน/ภาคเรียน
3,000,001 - 5,000,000 บาท	ได้ 25 ภาระงาน/ภาคเรียน
5,000,001 - 10,000,000 บาท	ได้ 30 ภาระงาน/ภาคเรียน
มากกว่า 10,000,001 บาท ขึ้นไป	ได้ 35 ภาระงาน/ภาคเรียน

- สัดส่วนของภาระงานต่อผู้ทำวิจัย มีลักษณะดังนี้ คือ หัวหน้าโครงการ หรือวิจัยเดียว ได้ภาระงาน 100 % สำหรับผู้ร่วมวิจัย พิจารณาจากสัดส่วนร้อยละที่ร่วมทำวิจัย เช่น

ร่วมทำวิจัย	10 %	ได้	0.5	ภาระงาน
	20 %	ได้	1	ภาระงาน
	50 %	ได้	2.5	ภาระงาน
	70 %	ได้	3.5	ภาระงาน

4. การบริหารโครงการวิจัย

เพื่อให้การปฏิบัติงานวิจัย หรือจัดทำโครงการต่าง ๆ เกิดผลดีมีประสิทธิภาพ และบรรลุผลตามเป้าหมาย ควรแบ่งงานให้มีผู้รับผิดชอบปฏิบัติงานและจัดสรรเงินสำหรับดำเนินการ และเบี้ยประชุมสำหรับคณะกรรมการผู้ปฏิบัติงานในตำแหน่ง ๆ ให้เหมาะสมกับความซับซ้อน ตัวอย่างงานหลักที่จะต้องดำเนินการ อาจมีลักษณะดังนี้

1. งานบริหารจัดการ ร้อยละ 10

ทำหน้าที่ คิดโครงการ เสนอโครงการ จัดทำแหล่งทุน ประสานงาน ภายใต้ทีม ประสานงานกับภายนอก ติดตาม กำกับดูแลงานทั้งหมดให้บรรลุผลตามเป้าหมาย ของโครงการ และนำเสนอผลงานต่อผู้บบินหาร แหล่งให้ทุน หรือที่ประชุมสาธารณะ

2. งานปฏิบัติการวิจัย ร้อยละ 70

ทำหน้าที่ ปฏิบัติงานตามแผนที่วางไว้ หรืองานที่ได้รับมอบหมาย

ให้รับผิดชอบครบถ้วน ถูกต้อง สมบูรณ์ ตามที่ประชุมหรือหัวหน้าโครงการต้องการ มีความเป็นส่วนตัว จัดสรรตามศักยภาพ ความรู้ ความสามารถ ความรับผิดชอบ และมีเวลาเพียงพอที่จะสามารถปฏิบัติงานได้ลุล่วงบังเกิดผลดีตามเป้าหมาย ในงานนี้ รวมถึง งานสังเคราะห์ซึ่งทำหน้าที่ นำผลงานที่แต่ละทีม หรือที่ฝ่ายปฏิบัติได้ดำเนินงานมาวิเคราะห์ สังเคราะห์สรุปสำคัญ เป็นแนวทางหรือโครงร่างของโครงการที่ต้องการนำเสนอเป็นรูปเล่ม

3. งานสรุปผล ร้อยละ 10

ทำหน้าที่ เรียบเรียง สรุปผลงานทั้งโครงการ ตามรูปแบบการเขียนรายงานการวิจัยสมบูรณ์ ผู้รับผิดชอบควรมีทักษะและความสามารถในการเรียบเรียง เขียน และการใช้ภาษาให้ถูกต้อง) เสนอต่อที่ประชุม และแก้ไขตามข้อเสนอแนะ จัดส่งฝ่ายพิมพ์ พร้อมทั้ง พิสูจน์ยักษรให้ถูกต้องต่อไป

4. งานการเงิน และบริการทั่วไป ร้อยละ 10

ทำหน้าที่

- 1) ปฏิบัติงานเกี่ยวกับบัญชี และการเบิกจ่ายเงินทั้งโครงการ
- 2) บันทึกข้อมูลการประชุม สรุปผลการประชุม
- 3) ให้บริการและคำนวณความสอดคล้องในการทำวิจัย
- 4) จัดพิมพ์และทำรูปเล่มรายงานวิจัย
- 5) เมยแพร่งงานวิจัย
- 6) ปฏิบัติงานอื่น ๆ ตามที่ประชุม หรือหัวหน้าโครงการมอบหมาย

5. หลักเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งวิชาการ ให้ประเมินจากผลงานทางวิชาการของลูกนักงาน (กค.) ซึ่งอาจใช้ผลงานวิจัยหรือผลงานชนิดอื่น สำหรับขอตำแหน่งทางวิชาการในระดับผู้ช่วยศาสตราจารย์ และรองศาสตราจารย์ แต่ในระดับศาสตราจารย์ ต้องใช้ผลงานวิจัยในการขอตำแหน่งทางวิชาการด้วย

6. การประเมินผลการปฏิบัติงาน สถาบันมีนโยบายให้ใช้งานวิจัยในการประเมินผลการปฏิบัติงานเพื่อเดือนชั้นเงินเดือนตัวราย โดยให้อยู่ในดุลยพินิจของแต่ละคณะ ในการพิจารณา สัดส่วนของการประเมิน

วัตถุประสงค์ข้อที่ 3

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการทำวิจัยของสถาบันราชภัฏพิมูลสงคราม เน้นที่มาของโจทย์วิจัย กระบวนการทำวิจัย การสร้างเครือข่าย และกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักวิจัย ชุมชนและภาคีต่าง ๆ ที่มีส่วนร่วม รวมทั้ง การติดตาม ตรวจสอบ และเผยแพร่องานวิจัย การประกันคุณภาพงานวิจัย

แนวทางการศึกษา สรุป อภิปรายผลได้ดังนี้

1. ที่มาของโจทย์วิจัย ส่วนใหญ่ผู้วิจัยตั้งโจทย์วิจัย และเข้าร่วมวิจัย ตามความคิดประสบการณ์ งานที่เกี่ยวข้อง ความถนัด ความสนใจ และความรู้พื้นฐานที่ผู้วิจัยมีอยู่ โดยเฉพาะเกี่ยวข้องกับวิชาที่สอนโดยตรง หรือใช้ความรู้ และประสบการณ์ที่มีอยู่ประยุกต์เพื่อช่วยเหลือชุมชน สังคม และพัฒนางานของสถาบัน เรื่องที่อาจารย์ในสถาบันทำการศึกษาวิจัยกัน แบ่งได้เป็น 3 ช่วง ระยะเวลาดังนี้ คือ

1.1 ระยะเริ่มแรก (พ.ศ. 2530 – 2538) เป็นระยะสร้างนักวิจัย ดังนั้น โจทย์ หรือเรื่องที่ทำวิจัย ขึ้นอยู่กับความสนใจ และความต้องการของผู้วิจัยที่จะศึกษา ยังไม่มีกรอบแนวทางหรือข้อบอกรูปแบบ หลักเกณฑ์กำกับดูแลมากนัก เพียงเพื่อให้มีผู้ทำวิจัยและมีผลงานวิจัย เป็นรูปเล่มส่งกันว่าเป็นที่พอใจแล้ว เพราะในระยะนี้ผู้สนใจทำวิจัยมีน้อย ไม่ค่อยมีผู้เห็นความสำคัญ ของการทำวิจัย ผู้รับผิดชอบงานด้านวิจัยมักไปขอร้องให้ผู้ที่สามารถทำวิจัยได้ ช่วยให้เกิดผลงานวิจัยขึ้น (ยกตัวอย่าง งานวิจัยในลักษณะต่าง ๆ ของช่วงนี้ แต่ละคนจะ รวมทั้ง จำนวนผู้วิจัยแต่ละคน)

1.2 ระยะที่สอง (พ.ศ. 2538 – 2542) เป็นระยะที่งานวิจัยของสถาบันเริ่มพัฒนา มีนักวิจัยเพิ่มมากขึ้น (จำนวน) ผลงานวิจัยเพิ่มมากขึ้น (จำนวนผลงานวิจัย แต่ละคน) มีการกำหนดกรอบและแนวทางในการให้ทุนอุดหนุนการทำวิจัย เช่น

- 1) การวิจัยเกี่ยวกับห้องถิน
- 2) การวิจัยเกี่ยวกับการเรียนการสอนและวิจัยสถาบัน
- 3) การวิจัยเกี่ยวกับภูมิปัญญา
- 4) การวิจัยเกี่ยวกับสิ่งแวดล้อม

1.3 ระยะที่สาม (พ.ศ. 2542 – 2546) เป็นระยะที่งานวิจัยของสถาบัน พัฒนาอย่างต่อเนื่อง มีผลงานวิจัยที่สามารถขอทุนสนับสนุนจากแหล่งทุนภายนอกได้มากขึ้น จำนวนผู้วิจัย แต่ละคนจะเพิ่มมากขึ้น (ยกตัวอย่าง จำนวนผู้วิจัย และผลงานวิจัยแต่ละคน) มีนโยบาย และกำหนดกรอบการให้ทุนอุดหนุนการทำวิจัย สาระสำคัญในช่วงระยะที่ 3 นี้ คือ

- 1) มีนโยบายและกรอบการให้ทุนอุดหนุนงานวิจัย
- 2) เน้นคุณภาพของงานวิจัย เช่น การให้นำเสนอเค้าโครงวิจัยเพื่อขอทุนต่อที่ประชุม เพื่อให้กรรมการและที่ประชุมให้ข้อคิดเห็นเสนอแนะก่อนทำวิจัย
- 3) มีการติดตามความก้าวหน้าผู้วิจัยที่ได้รับทุนอุดหนุน ทุก 6 เดือน
- 4) มีการคืนทุนอุดหนุนเมื่อทำวิจัยไม่สำเร็จตามสัญญา
- 5) มีคณะกรรมการตรวจสอบผลงานวิจัยก่อนการจัดทำเป็นฐูปเล่น
- 6) มีการประเมินคุณภาพผลงานวิจัยเพื่อคัดเลือกเป็นตัวอย่าง

ฯลฯ

2. กระบวนการทำวิจัย

1. ส่วนใหญ่เป็นการทำวิจัยเดี่ยว ส่วนการทำวิจัยเป็นทีม มีบ้างเล็กน้อย
2. ลักษณะการทำวิจัยของอาจารย์ในสถาบันมีหลากหลาย เช่น
 - 1) การวิจัยเชิงสำรวจ
 - 2) การวิจัยเชิงทดลอง (ในห้องปฏิบัติการ และภาคสนาม)
 - 3) การวิจัยขั้นเรียน/ พัฒนาการเรียนการสอน
 - 4) การวิจัยเอกสาร ข้อมูล สถิติ
 - 5) การวิจัยเชิงคุณภาพ
 - 6) การวิจัยแบบมีส่วนร่วม (PAR)
 - 7) การวิจัยแบบบูรณาการ

ฯลฯ

3. การสร้างเครือข่าย และกระบวนการแปลงเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักวิจัยชุมชน และภาคีต่าง ๆ

การสร้างเครือข่ายการวิจัยกับหน่วยงานหรือองค์กรภายนอก มีบ้างเล็กน้อย เช่น

1. การทำวิจัยร่วมกับสถาบันราชภัฏต่าง ๆ เพื่อพัฒนาการเรียนการสอน (ஆட்சிவิชา ด้านวิทยาศาสตร์ และวิทยาศาสตร์ปัจจุบัน ในโครงการ พวส.)
2. ทำกิจกรรมร่วมกับมหาวิทยาลัย เช่น มหาวิทยาลัยนเรศวร
3. ทำกิจกรรมร่วมกับ สวว.
4. ทำกิจกรรมร่วมกับบุรุษชุมชน (เรื่อง การพัฒนาผลิตภัณฑ์กระดาษสาเชิงวิสาหกิจ ชุมชน)

ฯลฯ

4. การติดตามตรวจสอบงานวิจัย

1. มีการตรวจสอบโครงการวิจัยก่อนให้ทุนอุดหนุนการทำวิจัย โดยให้ผู้วิจัยนำเสนอด้วยโครงวิจัยต่อคณะกรรมการบริหารงานวิจัยและผู้สนใจ ต่อที่ประชุมใหญ่ เพื่อให้ข้อคิดเห็นเสนอแนะให้งานวิจัยมีคุณภาพก่อนทำการวิจัย

2. มีการติดตามความก้าวหน้าการทำวิจัย ทุก 6 เดือน โดยให้ผู้วิจัยรายงานความก้าวหน้างานวิจัยว่า ทำวิจัยเป็นไปตามแผนหรือไม่ มีอุปสรรคอะไร และคาดว่าจะสำเร็จเมื่อไร ยังเหลืองานอยู่อีกกี่ปีร์เซ็นต์

3. มีการตรวจสอบคุณภาพงานวิจัย ก่อนจัดทำเป็นรูปเล่มที่สมบูรณ์ โดยให้ผู้วิจัยส่งรายงานวิจัยฉบับร่างที่จัดพิมพ์เสร็จเรียบร้อย พร้อมที่จะจัดทำเป็นรูปเล่มให้คณะกรรมการบริหารงานวิจัยตรวจสอบ อายุงานน้อย 3 คน โดยเน้นผู้ที่อยู่ในสาขาเดียวกัน หรือที่สัมพันธ์กันจำนวน 1 คน และกรรมการตรวจสอบภาพรวม 1 คน รวมทั้ง ผู้อำนวยการสำนักวิจัยและบริการวิชาการ อีก 1 คน

4. มีคณะกรรมการประเมินผลงานวิจัย เพื่อคัดเลือกผลงานวิจัยที่มีคุณภาพสำหรับนำเสนอสู่สาธารณะให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมมากขึ้น

5. การเผยแพร่องค์ความรู้

สถาบันได้ดำเนินการเผยแพร่องค์ความรู้ในหลายลักษณะดังนี้ คือ

1. เผยแพร่บทคัดย่อของงานวิจัยในช่วงสำนักวิจัยฯ ซึ่งประกอบด้วย ช่วงเกี่ยวกับงานวิจัย และการให้ทุนอุดหนุนงานวิจัยจากแหล่งทุนต่าง ๆ รวมทั้ง ช่วงบริการต่าง ๆ เป็นประจำทุกสัปดาห์ เพื่อเผยแพร่ให้อาจารย์ในสถาบันทราบความก้าวหน้าและความเคลื่อนไหวต่าง ๆ เกี่ยวกับการวิจัยและการบริการวิชาการ

2. รายงานวิจัยฉบับสมบูรณ์ สถาบันได้ส่งเผยแพร่ไปให้หน่วยงานต่าง ๆ ได้แก่ สำนักงานสภาพัฒนาวิถี สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สำนักงานคณะกรรมการช้าราชการครู กรมวิชาการ มหาวิทยาลัยนเรศวร สำนักวิทยบริการ บัณฑิตวิทยาลัย ฯลฯ

3. จัดรวมบทคัดย่อ เป็นรูปเล่มเผยแพร่ เป็นช่วง ๆ เช่น เล่มที่ 1 รวมบทคัดย่อระหว่าง พ.ศ. 2530 – 2538 เล่มที่ 2 รวมบทคัดย่อ ระหว่าง พ.ศ. 2538 – 2542 เล่มที่ 3 รวมบทคัดย่อ ระหว่าง พ.ศ. 2542 – 2545

4. เผยแพร่ในงานราชภัฏวิจัย ทั้งในลักษณะสรุปเรื่องย่อของงานวิจัย เพื่อจดทำเป็นรูปเล่ม เผยแพร่ใน CD – ROM และนำเสนอผลงานวิจัยต่อที่ประชุม

5. จัดเผยแพร่ผลงานวิจัยโดยการนำเสนอผลงานวิจัยที่สามารถใช้เป็นตัวอย่างหรือเป็นแนวทางของผู้สนใจในการฝึกอบรมพัฒนางานวิจัยของสถาบันเป็นประจำทุกปี

6. นำเสนอผลงานวิจัยในที่ประชุมต่าง ๆ ที่จัดขึ้นในประเทศไทย เช่น งานวิทยาศาสตร์แห่งชาติ งานประชุมสัมมนาของหน่วยงานต่าง ๆ ที่จัดขึ้น

6. การประกันคุณภาพงานวิจัย

สถาบันกำลังดำเนินการด้านวิจัยให้เป็นระบบขึ้น เพื่อเป็นการประกันคุณภาพงานวิจัย โดยยึดเกณฑ์มาตรฐาน และตัวชี้วัดของ สรว. และการประกันจากภายนอก (สมศ.)

แนวทางพัฒนา

1. โจทย์วิจัย ความมาจากผู้ใช้ประโยชน์อย่างแท้จริง เช่น

วิจัยสถาบัน นโยบายของสถาบันต้องการแก้ปัญหาหรือพัฒนางานด้านใดควรให้ผู้ที่มีส่วนเกี่ยวข้องกับงานด้านนั้น พิจารณาร่วมกันตั้งโจทย์วิจัย พร้อมกับมอบหมายให้มีผู้รับผิดชอบดำเนินการวิจัย หรือตั้งคณะกรรมการดำเนินการวิจัยในเรื่องนั้น ผลงานวิจัยที่เกิดจึงจะมีคุณค่าและได้รับการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง ตัวอย่างเช่น ภาควิจัย เรื่อง ภาระการมีงานทำของบัณฑิต และความพึงพอใจหรือความต้องการผู้ใช้บัณฑิต เป็นต้น

สำหรับวิจัยในด้านอื่น ๆ เช่น วิจัยการเรียนการสอน วิจัยฐานราก วิจัยตามแผน และพัฒนาของประเทศไทย หรือของหน่วยงานที่ให้ทุน โจทย์วิจัยจำเป็นต้องมาจากความต้องการของส่วนนั้นอย่างแท้จริงเช่นกัน ตัวอย่างเช่น วิจัยฐานรากหรือวิจัยท้องถิ่น โจทย์วิจัยต้องมาจากความต้องการของชุมชน ชุมชนต้องการมีส่วนร่วมในการตั้งโจทย์วิจัยและร่วมทำวิจัยในโครงการนั้น

สิ่งสำคัญ คือ สถาบันควรมีแนวโน้มนโยบาย กรอบและพิธีทางในการให้ทุนสนับสนุนการทำวิจัยของอาจารย์ให้ชัดเจน และปฏิบัติให้ได้ผลตามวัตถุประสงค์ และแนวโน้มนโยบายพิธีทางที่กำหนดไว้

2. กระบวนการทำวิจัย ควรเน้นการทำวิจัยเป็นชุดโครงการและการทำวิจัยเป็นทีม เพื่อให้งานวิจัยแต่ละโครงการที่ความหลากหลาย ครบถ้วน สมบูรณ์ มีคุณค่าสำหรับการนำไปใช้ประโยชน์ได้จริง เช่น เริ่มจากการสำรวจข้อมูลพื้นฐาน การผลิต หรือการสร้างต้นแบบ การพัฒนาผลิตภัณฑ์หรือการทดลองใช้ประโยชน์ การนำออกสู่ตลาดเพื่อการจัดจำหน่าย และการถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชน หรือการประยุกต์ใช้ เป็นต้น ในด้านลักษณะการทำวิจัย ขึ้นอยู่กับจุดประสงค์ และวิธีดำเนินการวิจัยว่า ควรให้วิจัยประเทศไทย เช่น วิจัยเชิงคุณภาพ วิจัยเชิงปริมาณ หรือให้รหัสสมผasan กัน ทั้งนี้ แล้วแต่ความเหมาะสมของแต่ละเรื่องนั้น ซึ่งสามารถทำได้หลายรูปแบบหรือ

บูรณาการใช้ร่วมกัน เช่น เริ่มจากการวิจัยเชิงสำรวจ การทดลอง การวิจัยเอกสาร และการวิจัยแบบมีส่วนร่วม สิ่งเหล่านี้สามารถใช้ระบบงานการทำวิจัยในเรื่องเดียวกันได้

3. การสร้างเครือข่ายและการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ เนื่องจากการทำวิจัยทุกเรื่องจะต้องมีประโยชน์ต่อการแก้ปัญหาหรือพัฒนาส่วนใดส่วนหนึ่ง จึงมีผู้เกี่ยวข้องมากน้อยแตกต่างกันไปในแต่ละโครงการ ดังนั้น จึงควรเป็นการร่วมมือกันระหว่างผู้เกี่ยวข้องหรือผู้มีส่วนได้ส่วนเสียร่วมกันดำเนินการโดยใช้กระบวนการการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ร่วมกันทุกฝ่าย เพื่อให้ผลงานเป็นที่ยอมรับและมีความพึงพอใจร่วมกัน ผลงานวิจัยที่เกิดขึ้นจะเป็นประโยชน์และถูกนำไปใช้ประโยชน์ได้ในวงกว้างไม่เป็นการวิจัยที่สูญเปล่า

4. การติดตามตรวจสอบการทำวิจัย เพื่อให้งานวิจัยมีคุณค่า และเป็นที่ยอมรับ
ของสังคม ในการตรวจสอบคุณภาพงานวิจัย จำเป็นต้องมีฝ่ายตรวจสอบ ติดตาม และประเมินผล
การทำวิจัยอย่างจริงจัง โดยเริ่มตั้งแต่การเสนอชื่อเรื่องหรือโครงการ กระบวนการการทำวิจัย ผลที่ได้
จากการวิจัย ต้องมีการติดตามตรวจสอบทุกระยะ ดังนั้น จึงควรมีคณะกรรมการการถ่ายฝ่าย
เช่น ฝ่ายวิจัยโครงการที่โครงการเพื่อให้ทุนอุดหนุนฝ่ายติดตามผลการทำวิจัยและความก้าวหน้าของ
งานวิจัย ฝ่ายประเมินคุณภาพงานวิจัย ซึ่งแต่ละฝ่ายเหล่านี้จะต้องมีเกณฑ์การประเมินที่เป็นกลาง
และได้รับรับยอมรับร่วมกัน

5. การเผยแพร่องานวิจัย ในการเผยแพร่องานวิจัย ควรดำเนินการจัดทำ
หลักทรัพย์แบบ เพื่อให้เกิดประโยชน์ต่อสังคมในวงกว้างและถึงผู้ใช้ประโยชน์โดยตรง อาทิ เช่น
การเสนอผลลัพธ์ในที่ประชุมวิชาการระดับต่าง ๆ การเสนอผลการวิจัยเฉพาะผู้ใช้ประโยชน์หรือผู้เกี่ยวข้อง
โดยตรง การเผยแพร่ในวารสาร หนังสือพิมพ์ การเผยแพร่ทางสื่ออิเล็กทรอนิกส์ เช่น Internet
CD - ROM เป็นต้น

6. การประกันคุณภาพงานวิจัย

6.1 กำกับดูแลพัฒนางานวิจัยให้มีคุณภาพมากขึ้น

6.2 พัฒนางานวิจัยให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐาน และตีชนิดข้อสันนิษฐาน
สภาพสถาบันราชภัฏ และการประเมินคุณภาพจากสำนักงานรับรองมาตรฐานและประเมินคุณภาพ
การศึกษา (สมศ.) (ดูในภาคผนวก)

วัตถุประสงค์ข้อที่ 4

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาในการบูรณาการพันธกิจ การจัดการเรียนรู้ การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรม ของคนอาจารย์ในสถาบัน

ในการบูรณาการพันธกิจของสถาบันเข้าด้วยกัน ในอดีตและปัจจุบันมีการดำเนินงานบ้างเล็กน้อยตามสภาพการณ์ที่เอื้ออำนวย หรือเฉพาะอาจารย์และกลุ่มอาจารย์ที่เข้าใจ สนใจ แต่การดำเนินงานเหล่านี้ ยังไม่สมบูรณ์และเป็นรูปธรรมที่ชัดเจน รวมทั้ง ยังไม่ได้ดำเนินงานเป็นทีมและเชื่อมโยงประสานบูรณาการเข้าด้วยกันเป็นระบบทั้งสถาบัน เพื่อจะเห็นผลลัพธ์ที่ดี ดังนี้

1. การจัดการเรียนการสอนในอดีต มักแยกกันเป็นส่วนๆ ตามลักษณะวิชา และตามหน้าที่ความรับผิดชอบของงานแต่ละด้าน ในด้านการเรียนการสอน หลักและแนวทางการเรียนการสอน ยังเน้นให้ผู้เรียนรู้หังสือเป็นสำคัญ ผู้สอนทำหน้าที่แสวงหาความรู้มาถ่ายทอดให้ผู้เรียนโดยวิธีการและสื่อต่างๆ โดยหวังว่า เมื่อผู้เรียนเกิดความรู้แล้วจะสามารถนำไปใช้แก้ปัญหาและพัฒนาให้เกิดประโยชน์ต่อชุมชนและท้องถิ่นได้ ซึ่งความจริงไม่เป็นไปตามที่คาดหวัง จึงต้องมีการปฏิรูประบบการเรียนรู้

2. บุคลากรในสถาบัน ทั้งผู้บริหาร อาจารย์ นักศึกษา ยังไม่เข้าใจแนวทางการจัดการเรียนรู้ในยุคปฏิรูปดิจิทัล

3. อาจารย์ส่วนใหญ่ มีภาระงานด้านการสอนและภาระงานประจำต่างๆ ที่ต้องรับผิดชอบและปฏิบัติหน้าที่มาก จึงไม่มีเวลาที่จะปรับปรุงเปลี่ยนแปลง จัดกระบวนการเรียนรู้ และนำนักศึกษาปฏิบัติการจริงในชุมชนได้

4. หลักสูตร และกระบวนการจัดการเรียนการสอน (ตารางเรียน ตารางสอน) ยังไม่เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน จำเป็นต้องมีการปรับปรุงเปลี่ยนแปลงให้เหมาะสม 适合 ศักดิ์สิทธิ์ กับ แนวโน้มการปฏิรูปการเรียนรู้

5. ระบบ ระบบที่ปรับปรุงด้านการบริหารจัดการภายในสถาบันยังไม่เหมาะสม เอื้ออำนวยต่อการปฏิบัติงาน เพื่อชัดต่อระบบที่ปรับปรุง ประกาศ และแนวปฏิบัติของสถาบันที่ได้ประกาศไว้ในอดีต ทำให้เกิดความไม่สะดวกและไม่คล่องตัวในการปฏิบัติงาน

6. ลักษณะการทำงานเป็นทีม ยังมีน้อย และยุ่งยาก ไม่เป็นธรรมในการปฏิบัติงานร่วมกัน เนื่องจากอาจารย์ยังขาดความเข้าใจในการทำงานเป็นทีม แต่ละคนมีศักยภาพ ความรู้ ความเข้าใจ ความสามารถ ความรับผิดชอบ ความอดทน เสียสละ ความจริงใจ จริงจัง และความทุ่มเทในการทำงานแต่ก็ต่างกัน จึงมักเกิดปัญหาในการทำงานเป็นทีม จำเป็นต้องค่อยๆ สรางและขยายผลให้มากขึ้น

แนวทางการพัฒนา

1. ควรประกาศเป็นนโยบายของสถาบัน ให้อาจารย์ นักศึกษา และบุคลากรได้รับรู้ และถือเป็นหน้าที่ ซึ่งจะต้องดำเนินงานให้บรรลุผลตามวัตถุประสงค์ข้อ 4
2. จัดประชุม ชี้แจงปรับกระบวนการทัศน์ของผู้บริหารอาจารย์นักศึกษา ให้เข้าใจถูกต้อง ตรงกันและมีจิตสำนึกระดับชาติ
3. ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงพัฒนาหลักสูตรให้เหมาะสม ลดความลังกับแนวโน้ม แห่งชาติ ด้านการปฏิรูปการเรียนรู้ ตามพระราชบัญญัติการศึกษาแห่งชาติ พ.ศ. 2542 กำหนดให้ จัดกระบวนการเรียนรู้ โดยเน้นผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สามารถใช้การวิจัยเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการเรียนรู้ โดยร่วมกับบุคลากร ครอบครัว ชุมชน องค์กรชุมชน และหน่วยงานต่าง ๆ ในท้องถิ่น เพื่อส่งเสริมความเข้มแข็งของชุมชน
4. ปรับวิธีสอน เป็นวิธีจัดกระบวนการเรียนรู้ เปลี่ยนจากการถ่ายทอดความรู้ เป็นกระบวนการเรียนรู้ ที่เน้นปฏิสัมพันธ์ระหว่างผู้เรียนกับผู้เรียน ผู้เรียนกับคณาจารย์ ผู้เรียนกับชุมชน โดยการเรียนรู้จากการปฏิบัติและประสบการณ์จริงในชีวิตจริง เพื่อการสร้างสรรค์ปัญญา คุณความดี และจิตสาธารณะ
5. สร้างบรรยากาศการทำงานเป็นทีม โดยเลือกรูปแบบบุคลากรที่มีความสนใจ ให้เข้ามาทำงาน ให้ถูกต้องเหมาะสมกับลักษณะงานและทีมงาน พยายามรวมพลัง บุคลากรที่มีความสามารถให้ทำงานเป็นทีม ในลักษณะเป็นหนึ่งเดียวโดยภาคจากการแบ่งแยก โดยอาศัย ผู้เชื่อมโยงที่ผู้ร่วมทีมยอมรับ และพร้อมที่จะร่วมมือในการทำงานดูแล มีการผูกมัดตนเองกับเป้าประสงค์ ของงานขั้นตอน สร้างระบบสนับสนุนการปฏิบัติงาน และจัดกิจกรรมสนับสนุนส่งเสริมพัฒนางาน ทุกระยะ เป็นประจำอย่างต่อเนื่อง มีการให้รางวัลกับทีมงาน มิใช่ให้แก่สมาชิกเป็นรายบุคคล
6. ปรับระบบเบี้ยบให้อื้อ Ferdinando ความคล่องตัวต่อการดำเนินงาน ปฏิบัติงานให้เหมาะสมลดความลังกับการเปลี่ยนแปลง พัฒนา บูรณาการ กระบวนการเรียนรู้ การวิจัย และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมเข้าด้วยกัน โดยใช้ภูมิปัญญาสาขาดูแผนผานภูมิปัญญาท้องถิ่น ในการแก้ปัญหา และพัฒนาท้องถิ่นในลักษณะเป็นองค์รวม
7. ประสานสัมพันธ์กับหน่วยงาน องค์กร โดยใช้กระบวนการมีส่วนร่วมในลักษณะ พหุภาคี เชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายแบบกัลยาณมิตร เพื่อสร้างชุมชนให้เข้มแข็งและยั่งยืน
8. ประกาศยกย่อง ชมเชย ให้เกียรติบัตร รางวัลแก่บุคลากร กลุ่มนักศึกษา กิจกรรม หรือโครงการที่ประสบผลสำเร็จตีเยี่ยม เพื่อเป็นวัฒนธรรม แสดงเป็นตัวอย่างในการดำเนินงานต่อไป

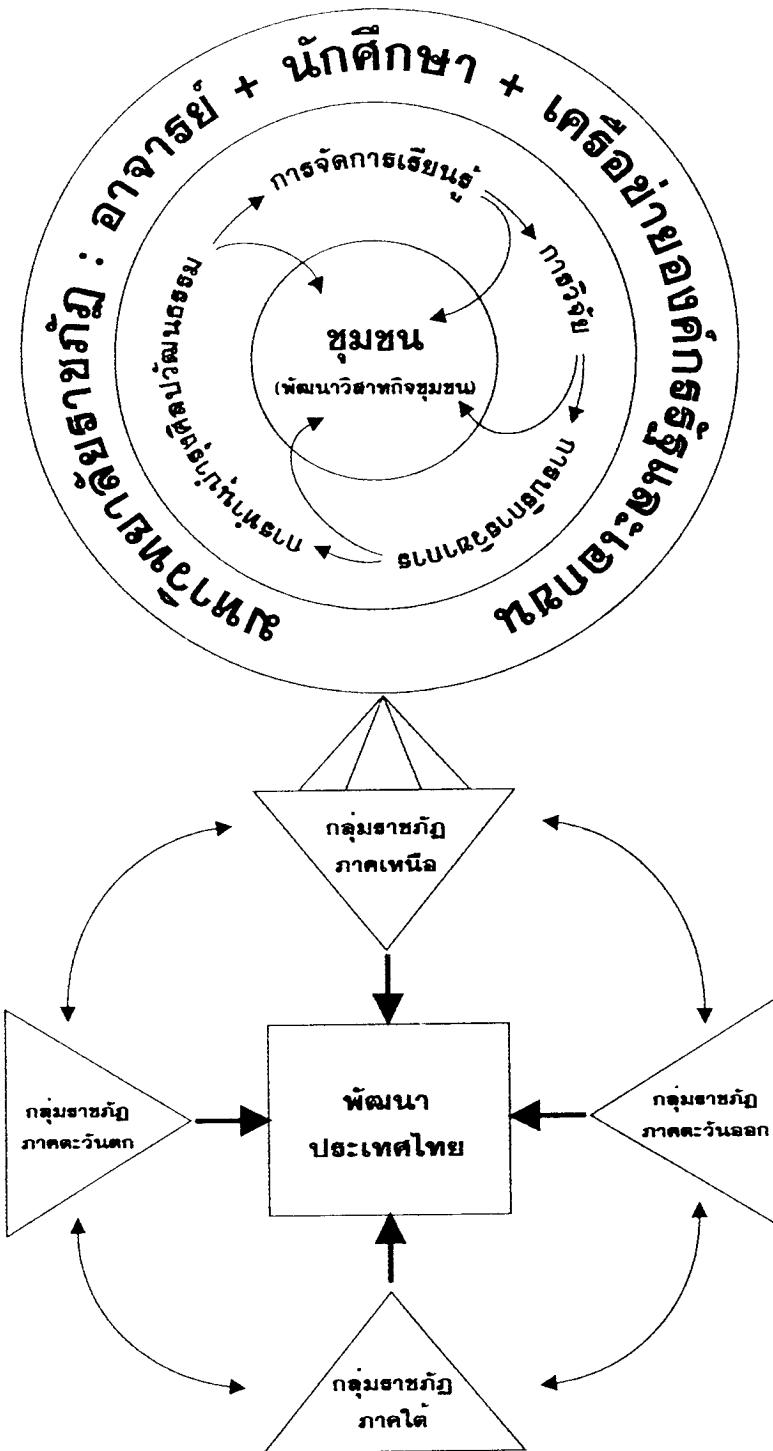
9. ใช้ทุนทุกรูปแบบที่มีในสถาบัน ชุมชน และเครือข่ายวางแผนปฏิบัติงาน โดยใช้ ทรัพยากร่วมกัน เพื่อป้องกันความร้าช้อน ลดการสูญเสีย จะทำให้งานมีประสิทธิภาพและ ประสิทธิผล เกิดประโยชน์ต่อชุมชนอย่างแท้จริง

ตัวอย่าง

การเรียนการสอนกับการวิจัย มีอาจารย์หลายท่าน พัฒนาการเรียนการสอน โดยการวิจัยควบคู่กันไป และใช้ผลงานวิจัยปรับปรุงการเรียนการสอนให้ดีขึ้น ซึ่งมีการทำอยู่ทุกคณะ ด้วยอย่างเช่น คณะวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี ได้แก่ วิชาเคมี ชีวะ พลิกส์ คอมพิวเตอร์ คณะเทคโนโลยีการเกษตร ได้แก่ วิชาปฐพิทยา พืชศาสตร์ เทคโนโลยีการอาหาร คณะครุศาสตร์ ได้แก่ วิชาภาษาอังกฤษ เป็นต้น ฯลฯ

การวิจัยกับการให้บริการวิชาการ เป็นการใช้ผลวิจัยที่จัดทำขึ้น ฝึกอบรมถ่ายทอด เทคโนโลยีให้บริการแก่ชุมชน เช่น การแปรรูปสมุนไพร การแปรรูปอาหาร การทำวิจัยร่วมกับชุมชน เช่น การพัฒนาผลิตภัณฑ์ภาคชนบทเชิงวิสาหกิจชุมชน การพัฒนาผลิตภัณฑ์กล้วยตรา ก การปรับปรุง มาตรฐาน กระบวนการผลิตกล้วยตรา เป็นต้น

การจัดการเรียนการสอนกับการทำธุรกิจศิลปวัฒนธรรม เช่น การร่วมมือกับ หน่วยงานต่าง ๆ ในจังหวัด โดยให้นักศึกษาจัดกิจกรรมร่วม เช่น งานลอยกระทง งานแห่เทียน เช้าพื้นชาต งานกาชาด งานทดสอบ งานมหกรรมอาหาร งานเทศการสงกรานต์ เป็นต้น

ภาพที่ 3 : การบูรณาการพันธกิจของสถาบัน เพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชน
และเพื่อพัฒนาประเทศ

วัตถุประสงค์ข้อที่ ๕

เพื่อศึกษาสภาพและปัญหาของปัจจัยที่เข้าในการออกแบบระบบการบริหารจัดงานวิจัย เพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชน เช่น ระบบข้อมูลสารสนเทศท้องถิ่น การบริหารงบประมาณที่เอื้อต่อ การบริหารจัดการงานวิจัย หน่วยงานต่าง ๆ ภายในสถาบันเข้ามาร่วมดำเนินการเพื่อพัฒนา วิสาหกิจชุมชน โดยเฉพาะศูนย์วิทยาศาสตร์และศูนย์ศึกษาการพัฒนาการเสริมสร้างความเข้มแข็ง ชุมชน

สภาพที่ดำเนินการในปัจจุบัน สรุปภาพรวมของการดำเนินงานมีลักษณะดังนี้ คือ

1. ระบบข้อมูลสารสนเทศท้องถิ่น ข้อมูลเหล่านี้มีกระจายอยู่ตามหน่วยงานต่าง ๆ ของสถาบัน เช่น ที่ศูนย์วิทยบริการ ที่สำนักวิจัยและบริการวิชาการ และที่คณะ หรือสำนัก/ ศูนย์ต่าง ๆ ที่หน่วยงานหลักทั้งหมด มีข้อมูลเหล่านี้ซึ่งแยกกันอยู่เป็นส่วน ๆ และไม่สมบูรณ์ในระบบ ไม่สามารถ เชื่อมโยงกันเป็นเครือข่ายทั้งระบบภายในสถาบัน หรือระหว่างสถาบัน หรือหน่วยงานภายนอก บางครั้ง มีข้อมูลที่น่าจะนำมาใช้ให้เกิดประโยชน์ เช่น CD - ROM ที่หน่วยงานต่าง ๆ เผยแพร่มา แต่ยังไม่มีระบบการให้บริการที่เป็นศูนย์รวมสำหรับให้บริการแก่ผู้ต้องการใช้ได้

แนวทางการพัฒนา คือ

- การรวมอยู่ที่ศูนย์บริการเดียวทันทุกเรื่อง
- การแยกอยู่ตามหน่วยงานต่าง ๆ แต่ให้สามารถเชื่อมโยงให้ประโยชน์ร่วมกัน ในลักษณะเครือข่ายทั้งภายในสถาบัน และภายนอกสถาบัน

2. ระบบการบริหารงบประมาณวิจัย สภาพเดิมที่ผ่านมานางวิจัยมักเป็นลักษณะ ของงานเดียว ดังนั้น ผู้วิจัยจึงบริหารจัดการเพียงคนเดียว จึงไม่เกิดปัญหา ส่วนการวิจัยประเภทที่มี ซึ่งมีบ้างเล็กน้อย การบริหารงานวิจัยยังไม่ค่อยมีปัญหามากนัก เพราะเป็นการช่วยกันทำงาน ตามความสามารถของผู้ร่วมวิจัย และมีเวลาบางส่วนที่จะช่วยได้ แต่ส่วนใหญ่ผู้ที่เป็นหัวหน้าทีม มักเป็นผู้รับผิดชอบการดำเนินงานทั้งหมด เพื่อให้งานวิจัยสำเร็จตามเป้าหมาย ตามระยะเวลาที่กำหนดไว้ ในด้านงบประมาณค่าใช้จ่าย ไม่มีสูตรหรืออัตราที่แน่นอน ขึ้นอยู่กับผู้ร่วมทีมวิจัยจะตกลงกัน ในแต่ละโครงการ โดยยึด ระเบียบการเบิกจ่าย ว่าด้วย “ทุนอุดหนุนการทำวิจัยของสำนัก งานสถาบันราชภัฏ”

ปัญหาที่พบในการบริหารงบประมาณวิจัย

ในการบริหารงบประมาณวิจัย มีปัญหาที่พบหลายประการ แต่ที่สำคัญ คือ เป็นปัญหาที่นักวิจัยทัวไปพบเป็นประจำ โดยเฉพาะในการทำวิจัยเป็นทีม ได้แก่

๑. การทำวิจัยเป็นทีม ต้องมีความโปร่งใส ถูกต้อง ยุติธรรม สำหรับผู้ร่วมทำวิจัยทุกคน เป้าหมาย คือ ยึดผลงานเป็นหลัก ทั้งในด้านความยากง่าย บริมาณ และคุณภาพของงาน ความซับซ้อน ความลึกซึ้งของงาน ศักยภาพความรับผิดชอบ รวมทั้ง ประสิทธิภาพในการปฏิบัติงานของผู้ร่วมงาน

สิ่งเหล่านี้จะเป็นปัญหาสำคัญที่สุดในการทำวิจัยเป็นทีม ดังนั้น จึงมีนักวิจัยหลายท่าน (ส่วนใหญ่) นิยมหรือต้องการทำวิจัยเดี่ยว เพราะการทำวิจัยเป็นทีมไม่สะดวก ไม่คล่องตัว โดยเฉพาะถ้าหากผู้ที่ไม่ค่อยรับผิดชอบ และไม่มีเวลาทำงาน ภาระทั้งหมดจะตกอยู่ที่หัวหน้าหรือผู้ที่มีความรับผิดชอบเท่านั้น ซึ่งจะต้องปฏิบัติงานทุกด้าน เช่น

๑. การคิดโครงการ เรียนโครงการ
๒. การวางแผนดำเนินงานวิจัย
๓. การประสานงานวิจัยกับบุคคลต่าง ๆ
๔. การคิดงบประมาณโครงการ และหาแหล่งเงินทุนอุดหนุน
๕. การเบิกจ่ายเงินในการทำวิจัย
๖. การปฏิบัติการวิจัยตามแผนและสัดส่วนที่แบ่งกันรับผิดชอบ
๗. การสรุปผลงานวิจัยในการประชุมเสนอผลแต่ละครั้ง
๘. การแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ที่เกิดขึ้น สำหรับงานที่ไม่มีผู้รับผิดชอบ งานที่ไม่มีคุณภาพ งานที่เป็นปัญหาทั่วไป
๙. การติดตามผลงานวิจัยและความก้าวหน้า
๑๐. การรายงานความก้าวหน้า
๑๑. การนำเสนอผลงานจากทุกฝ่าย márawan เรียน ให้กลมกลืนเป็นเนื้อเดียวกัน
๑๒. การจัดทำรูปเล่ม (ระบบการพิมพ์ การตรวจคำผิด)
๑๓. การนำเสนอผลงานหลายลักษณะ
๑๔. ปัญหาอื่น ๆ เช่น ความชอบรู้เชี่ยวชาญของผู้วิจัยร่วมทีม การแบ่งเวลาทำวิจัย ความเสียสละอุดหนุน ในการทำงาน ความจริงจังจริงใจ และทุ่มเทต่อการทำงาน ตลอดจนความรับผิดชอบ จิตสำนึกรักภาระ ความรื่อสัตย์ ตลอดจน พฤติกรรมการทำงาน สิ่งเหล่านี้ มีความแตกต่างกันในกลุ่มผู้ร่วมทีมวิจัยทำให้เป็นอุปสรรคต่อการทำงานเป็นทีมทั้งสิ้น

การเบิกจ่ายเงิน ในการทำวิจัยต้องใช้หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายเงินตามระเบียบของ หลักนี้อย่าง เนื่น สรว. สรภ. สถาบัน วช. ฯลฯ นับเป็นปัญหาที่นักวิจัยเรียกว่าให้การเบิกจ่าย เงินอุดหนุน มีความสอดคล้องตัว มีความยึดหยุ่น ออกจะเป็นที่ง่ายต่อการปฏิบัติ เพราบ้างครั้ง นักวิจัยต้องหาวิธีการเบิกจ่ายเงินโดยไม่ต้องต่อรองเบียบเท่าหัวอยู่ในปัจจุบัน แต่ในการทำงานวิจัยเงินที่จำเป็นต้อง ใช้ในการทำงานวิจัยจริง บางส่วนไม่สามารถเบิกจ่ายได้ตามระเบียบของผู้ให้ทุนอุดหนุนหรือระเบียบ ของทางราชการ เพรามีความยุ่งยาก ซึ่งข้ามไม่สามารถดำเนินการได้ทันที ต้องขออนุญาต ขออนุมัติ หรือต้องขอสำเนาบัตรประชาชน พร้อมกับมีการเขียนขอสำเนาถูกต้องกำกับ สิ่งเหล่านี้เป็นความยุ่งยาก ทั้งผู้วิจัยและผู้ที่จะให้เอกสารรับรอง ซึ่งบางครั้งต้องใช้ระยะเวลานานมากกว่าจะซื้อเจงทำความสะอาด เข้าใจกันได้ หรือบางครั้งก็อยู่ในสถานการณ์ที่ไม่เหมาะสมในการขอสำเนาบัตรประชาชนกับบุคคล เหล่านั้น

3. เครื่องมืออุปกรณ์ ในการให้บริการหรืออำนวยความสะดวกในการทำวิจัย ยังไม่ได้ดำเนินการให้เป็นระบบและอ้อต่อการทำวิจัยอย่างชัดเจน เครื่องมืออุปกรณ์ต่าง ๆ มีใช้ประจำ สำหรับหน่วยงานต่าง ๆ เท่านั้น ไม่สามารถให้บริการสำหรับนักวิจัยหรือเพื่อการวิจัยได้ เนื่องจาก มีน้อยไม่เพียงพอสำหรับการใช้งาน หรือขาดระเบียบในการปฏิบัติงาน รวมทั้ง ไม่มีบุคลากรในการ ให้บริการ เป็นต้น

แนวทางการแก้ปัญหาและจัดการใหม่ คือ

1. ผู้บริหารทุกระดับต้องปรับกระบวนการทัศน์ มีความเข้าใจ และมองเห็น ประโยชน์ที่จะให้ทรัพยากรต่าง ๆ ร่วมกัน และจัดระบบที่เอื้ออำนวยในการให้บริการวิจัยและ บริการทั่วไป

2. แก้ไขยกเลิกระเบียบต่าง ๆ ที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานประเภท ให้บริการ

3. จัดทำเครื่องมืออุปกรณ์ และบุคลากรดำเนินการให้เพียงพอต่อผู้ต้องการ ใช้บริการในด้านต่าง ๆ ซึ่งสามารถดำเนินการในรูปปัจจริจ เพื่อให้มีรายได้เลี้ยงตัวเอง

4. ปฏิรูประบบการบริหารและการให้บริการใหม่ ปรับเจตคติผู้ปฏิบัติงาน ให้มีจิตสาธารณะ

สรุปผลการวิจัย

การศึกษาศักยภาพของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ในกระบวนการบริหารงานวิจัย เพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชน มีวัตถุประสงค์ในการศึกษาศักยภาพและปัญหาสำคัญดังนี้ คือ

1. รวมรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ ผลงานวิจัยของสถาบันเกี่ยวกับวิสาหกิจชุมชน โดยเน้นศึกษาศักยภาพของบุคคล กระบวนการ พื้นที่ และประโยชน์ที่เกิดขึ้นจากการวิจัย

2. ระบบบริหารงานบุคคลเกี่ยวกับการทำวิจัยในด้านภาระงาน รายได้ ค่าตอบแทน ผลงานวิชาการ และการประเมินผลปฏิบัติงาน

3. ที่มาของโจทย์วิจัย กระบวนการการทำวิจัย การสร้างเครือข่าย การแลกเปลี่ยนเรียนรู้ กับพหุภาคี การติดตามตรวจสอบ และเผยแพร่งานวิจัย การประกันคุณภาพงานวิจัย

4. การบูรณาการพันธกิจ การจัดการเรียนรู้ การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมลงสู่ชุมชน

5. ปัจจัยที่เข้าในการวางแผนบริหารจัดงานวิจัยด้านงบประมาณ รวมทั้ง หน่วยงาน ที่จะให้บริการความสะดวก และความคล่องตัว

ในการศึกษาส่วนใหญ่ ใช้วิธีสังเคราะห์เอกสาร การประชุมกลุ่มย่อย และการสัมภาษณ์ อาจารย์ในสถาบัน

จากการศึกษาปรากฏผลดังนี้

1. สภาพการทำวิจัยของอาจารย์ในสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามมีพัฒนาการมาอย่างต่อเนื่อง ในช่วงระยะเวลาประมาณ 16 ปี แม้ว่าในระยะ 6 - 7 ปีแรก จะมีการทำวิจัยกันน้อย แต่ในช่วง 5 - 8 ปีหลังนี้ พัฒนาการด้านวิจัยมีปริมาณเพิ่มขึ้น ทั้งจำนวนนักวิจัยและผลงานวิจัย สำหรับคุณภาพงานวิจัยจากกล่าวได้ว่าอยู่ในเกณฑ์ปานกลางถึงค่อนข้างดี ในการทำวิจัยส่วนใหญ่ เป็นงานวิจัยเดียวการทำเป็นทีมยังมีน้อย พื้นที่การทำวิจัย มีทั้งการใช้ห้องปฏิบัติการ หรือปฏิบัติการ ในสถาบัน หรือในพื้นที่จังหวัดพิษณุโลกเป็นส่วนใหญ่ มีเพียงเล็กน้อยที่ทำวิจัยในพื้นที่จังหวัด ใกล้เคียง เช่น ลุเชอร์พิจิตร หรือเขตภาคเหนือตอนล่าง ผลงานวิจัยเกี่ยวกับวิสาหกิจชุมชนยังมีน้อย แต่มีผลงานวิจัยประเภทวิจัยประยุกต์ หรือวิจัยและพัฒนาที่เกี่ยวข้องกับชุมชน และเป็นประโยชน์ต่อชุมชน สามารถถ่ายทอดเทคโนโลยีสู่ชุมชนได้ ถ้าได้รับงบประมาณหรือมีบุคลากรเพียงพอที่จะดำเนินงานเหล่านี้

2. ระบบบริหารงานบุคคลที่เกี่ยวข้องกับวิจัย เช่น ภาระงาน ระบบรายได้ ค่าตอบแทน งบประมาณ การประเมินผลปฏิบัติงาน และระบบระเบียบ เครื่องมืออุปกรณ์ และระบบสนับสนุน รวมทั้ง ภาระหน้าที่ประจำซึ่งอาจารย์รับผิดชอบอยู่ ยังไม่มีมาตรการหรือปัจจัยใดมาสร้างแรงจูงใจ ให้อาจารย์ และบุคลากรหันมาสนใจทำวิจัย หากกว่างานประจำที่ทำอยู่ได้

3. จัดสวัสดิภาพให้ดี นักวิจัยได้มาจากความรู้ ความสามารถ และงานในหน้าที่ ซึ่งปฏิบัติหรือเกี่ยวข้องดูแลรับผิดชอบ กระบวนการการทำวิจัยมีหลากหลาย ทั้งงานวิจัยเชิงปริมาณ เชิงคุณภาพ เชิงทดลอง วิจัยขั้นเรียน ฯลฯ สำหรับการวิจัยแบบมีส่วนร่วม หรือร่วมวิจัยกับพนักงาน ยังมีน้อย แต่ปัจจุบันมีผู้สนใจเพิ่มขึ้น โดยเฉพาะถ้ากำหนดเป็นนโยบายของสถาบัน หรือเป็นข้อกำหนด ที่จะให้ทุนอุดหนุนการทำวิจัยในพิเศษทางต่าง ๆ เหล่านั้น สำหรับการติดตาม ตรวจสอบ และการเผยแพร่ งานวิจัย สถาบันได้ดำเนินการอย่างต่อเนื่อง และพยายามมุ่งสู่มาตรฐานการประกันคุณภาพ เพื่อรับการประเมินจาก สมศ.

4. ในกระบวนการพัฒนา การจัดการเรียนรู้ การวิจัย การบริการวิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมสู่ชุมชน ยังมีน้อย และไม่เป็นรูปธรรม จำเป็นต้องปรับกระบวนการทัศน์ และความเข้าใจระหว่างผู้บริหาร คณาจารย์ และนักศึกษาให้เข้าใจถูกต้องตรงกัน ลดความลังเล ขุคปฏิรูปการเรียนรู้ และปณิธานของสถาบัน ที่จะเป็นสถาบันอุดมศึกษาเพื่อการพัฒนาท้องถิ่น

ข้อคิดเห็น และข้อเสนอแนะ

1. นโยบายของสถาบัน ควรกำหนดให้การวิจัยเป็นภารกิจสำคัญที่อาจารย์ต้องทำ ควบคู่ไปกับการเรียนการสอน และงานอื่น ๆ โดยกำหนดสัดส่วนในภาระงานที่เหมาะสมเพื่อใช้ในการประเมินผล ปฏิบัติงานได้ชัดเจน

2. ปรับโครงสร้างกลไกการบริหารจัดงานวิจัย ให้สอดคล้องกับการจัดโครงสร้างระบบงานวิจัยใหม่ของประเทศไทย กำหนดพิเศษทางการทำวิจัยให้สอดคล้องกับพิเศษทางการวิจัยของประเทศไทย และสอดรับกับนโยบายของรัฐบาล มีบุคลากรตรวจสอบงานที่ต้องปฏิบัติ และรับผิดชอบอย่างเหมาะสม

3. เร่งรัดพัฒนาการทำวิจัยของอาจารย์ให้เป็นไปตามเกณฑ์มาตรฐานของสำนักงานสถาบันภาษาภูมิภาค และเกณฑ์ของ สมศ. ทั้งภาพรวมในการทำวิจัยของสถาบันและของระดับคณบดี

4. ปรับปรุงเปลี่ยนแปลงระบบบริหารงานบุคคล งานวิชาการ ระบบระเบียบข้อบังคับ อุปกรณ์ เครื่องอำนวยความสะดวก รวมทั้ง ระบบสนับสนุนต่าง ๆ ให้เข็อต่อระบบงานวิจัย ทันสมัย คล่องตัว มีประสิทธิภาพในการทำงาน

บรรณานุกรม

- วิชิต นันทสุวรรณ. 2542. “แผนแม่บทชุมชน” รับบริการต่อไปปี 2000 : เศรษฐกิจยั่งยืน. บริษัทอัมรินทร์พรินติ้ง, แอนด์พับลิสชิ่ง จำกัดมหาชน. กรุงเทพฯ.
- วิชิต นันทสุวรรณ. และจำนรงค์ แรพินิจ. 2541. รายงานการวิจัยประกอบร่างพระราชบัญญัติ การศึกษาแห่งชาติ พ.ศ.... ประเด็นบทบาทของชุมชนกับการศึกษา.
- เสรี พงศ์พิศ. 2543 – 2545. ชุมชนเรียนรู้ชุมชนเข้มแข็ง. (บทความที่เคยตีพิมพ์ในหนังสือพิมพ์ มติชนสุดสัปดาห์และรายวัน รวมรวมโดย กลุ่มงานวิจัยโครงการชุมชน สำนักงานสภาพัฒนาบ้านราชภัฏ) มปท. กรุงเทพฯ. 49 หน้า.
- สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม. 2544. แผนพัฒนาการศึกษาระดับอุดมศึกษาระยะที่ 9 (พ.ศ. 2545 – 2549). จ.พิษณุโลก. 114 หน้า.
- สำนักงานกองทุนสนับสนุนการศึกษา. 2542. คู่มือการบริหารการเงินและพัสดุ. เอกสารเบ็ดเตล็ด. 25 หน้า.
- สำนักงานคณะกรรมการการศึกษาแห่งชาติ. 2545. แผนการศึกษาแห่งชาติ (พ.ศ. 2545 - 2559) ฉบับสรุป. มปท. กรุงเทพฯ. 37 หน้า.
- สำนักงานคณะกรรมการการวิจัยแห่งชาติ. 2544. ระบบการวิจัยของประเทศไทย. โรงพิมพ์ชุมชนสหกรณ์ การเกษตรแห่งประเทศไทยจำกัด. กรุงเทพฯ. 57 หน้า.
- สำนักงานอัยการสูงมาตราฐานและประเมินคุณภาพการศึกษา. สำนักพิมพ์ บริษัทจุตทองจำกัด, กรุงเทพฯ. 62 หน้า.
- สำนักงานสภาพัฒนาบ้านราชภัฏ. 2544. รายงานการศึกษา เรื่อง “การสำรวจสถานภาพการดำเนินงาน วิจัยในสถาบันราชภัฏ”. มปท. กรุงเทพฯ. 60 หน้า.
- สำนักงานสภาพัฒนาบ้านราชภัฏ. 2545. เอกสารการประชุมปฏิบัติการโครงการวิจัยและพัฒนาระบบ การจัดการงานวิจัยของสถาบันราชภัฏ เพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชน. 102 หน้า.
- สำนักงานสภาพัฒนาบ้านราชภัฏ. 2545. เอกสารประกอบการประชุมโครงการวิจัยปฏิบัติการแบบมีส่วนร่วม เพื่อพัฒนาอุตสาหกิจชุมชนตามแนวเศรษฐกิจพอเพียง. มปท. กรุงเทพฯ. 82 หน้า.
- สำนักงานสภาพัฒนาบ้านราชภัฏ. มปป. โครงการวิจัยและพัฒนาระบบบริหารงานบุคคลของ สถาบันราชภัฏตามแนวทางการปฏิรูปการศึกษา และปฏิรูประบบราชการ. (เอกสารประกอบการประชุมปฏิบัติการโครงการวิจัยและพัฒนาระบบการจัดการงานวิจัย ของสถาบันราชภัฏ เพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชน) 188 หน้า.

ភាគធនវກ

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	แหล่งทุน/ พ.ศ.ที่พิมพ์	ลักษณะงานวิจัย เกี่ยวกับ	หมายเหตุ
1	ดร.นงคราญ กาญจนประเสริฐ	ศึกษาบทบาทและวิธีการดำเนินงานของประชาชน เพื่อการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชนในจังหวัด พิษณุโลก	รภ.พิบูลลงกรณ์ (2543)	วิสาหกิจชุมชน	เต็มาก
2	ดร.นงคราญ กาญจนประเสริฐ	ศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นด้านการใช้ประโยชน์จาก สมุนไพร เพื่อเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน ในจังหวัดพิษณุโลก	รภ.พิบูลลงกรณ์ (2544)	วิสาหกิจชุมชน	เต็มาก
3	ดร.นงคราญ กาญจนประเสริฐ และคณะ	การพัฒนาผลิตภัณฑ์ระดับชาติเชิงวิสาหกิจชุมชน	สรภ. (2546)	วิสาหกิจชุมชน	
4	นายคงศักดิ์ ศรีแก้ว และคณะ	การวิจัยเพื่อพัฒนาผลิตภัณฑ์ชุมชน (ผลิตภัณฑ์กล้วยตราด ดับลงบางหัวใหญ่ สำหรับกลุ่ม จังหวัดพิษณุโลก)	สรภ. (2546)	วิสาหกิจชุมชน	
5	ดร.นงคราญ กาญจนประเสริฐ	ศึกษาพฤติกรรมของประชากรผู้ชี้แจงได้ผ่านการฝึกอบรม พัฒนาจิตใจตามอุดมการณ์ແน gén ครอบคลุมเดินทาง บริเวณจังหวัดครัวหลวง	กรมการฝึกหัดครู (2530)	เกี่ยวกับชุมชน	
6	ผศ.พัชรน์ ศรีวรรณ	ปัจจัยบางประการที่มีผลต่อการยอมรับการเลี้ยงโคนม ของเกษตรกรจังหวัดพิษณุโลก	กรมการฝึกหัดครู (2533)	เกี่ยวกับชุมชน	
7	ดร.นงคราญ กาญจนประเสริฐ	ศึกษาการเปลี่ยนแปลงการใช้ที่ดินและดักขยะมาพร้อมที่ดิน ในจังหวัดครัวหลวง	กรมการฝึกหัดครู (2533)	เกี่ยวกับชุมชน	
8	นายธวัชชัย ศุภวิทิตพัฒนา และคณะ	การใช้แป้งข้าวหลามแทนที่แป้งสาลีบางส่วนในการทำ ขนมปัง	โครงการ พวส. (2544)	เกี่ยวกับชุมชน	
9	ดร.นงคราญ กาญจนประเสริฐ	การศึกษาและร่วมรวมข้อมูลเกี่ยวกับสภาพทาง ภูมิศาสตร์ของชุมชนพันปี	โครงการ พวส. (2545)	เกี่ยวกับชุมชน	
10	นางสาวอรพิน พลระควร และคณะ	ผลของการปูน้ำหนังม้าวัวจากหมอยาหรือต่อการเพิ่ม ผลผลิตข้าว	โครงการ พวส. (2545)	เกี่ยวกับชุมชน	
11	นางปิยวรรณ ศุภวิทิตพัฒนา	การผลิตแป้งจากกล้วย	โครงการ พวส. (2545)	เกี่ยวกับชุมชน	
12	นายธวัชชัย ศุภวิทิตพัฒนา	การศึกษาผลของอุณหภูมิในการอบและความแห้ง – ช่อง ของใบกะเพราต่อคุณภาพของชาใบกะเพรา	โครงการ พวส. (2545)	เกี่ยวกับชุมชน	
13	นางรุ่งima ไชยเรืองน์	การพัฒนาการผลิตปลายอาทภาคภูมิและภารกิจปั้นยา	โครงการ พวส. (2545)	เกี่ยวกับชุมชน	
14	ดร.นงคราญ กาญจนประเสริฐ	ศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่นในการผลิตสังขงเครื่องใช้ โดยใช้เทคโนโลยีชาวบ้านของประชากรในจังหวัด พิษณุโลกและสู่ไทย	โครงการ พวส. (2545)	เกี่ยวกับชุมชน	
15	ดร.นงคราญ กาญจนประเสริฐ	การศึกษาลักษณะเด่นและการใช้ปูนสำหรับข้าวโพด ในจังหวัดพิษณุโลก	รภ.พิบูลลงกรณ์ (2539)	เกี่ยวกับชุมชน	

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	แหล่งทุน/ พ.ศ.ที่พิมพ์	ลักษณะงานวิจัย เกี่ยวกับ	หมายเหตุ
16	นายวีระพงษ์ คินธ์พงษ์	การวิเคราะห์การเจริญเติบโตของพืชกระท่อมพืชถั่ว ภายใต้สภาพแวดล้อมพิเศษโดย	รภ.พิบูลสองคราມ (2540)	เกี่ยวกับชุมชน	
17	นางสาวสุดารัตน์ สุคพันธ์	เบรียบเทียนกุญแจแบบและกระบวนการทำการทำเกษตรหมัก ผสมผลงานกับการทำนาเพียงอย่างเดียวในเขตจังหวัด สงขลา จังหวัดพิษณุโลก	รภ.พิบูลสองคราມ (2540)	เกี่ยวกับชุมชน	
18	ดร.ดร.นงคราษฎ กาญจนประเสริฐ	การใช้ประไนยน้ำทางยาสมุนไพรในการเจริญเติบโตและ ผลผลิตของกระท่อมพืชถั่ว	รภ.พิบูลสองคราມ (2541)	เกี่ยวกับชุมชน	ตี
19	ดร.ดร.นงคราษฎ กาญจนประเสริฐ	ศึกษาแนวทางพัฒนาการใช้ต้นแยกจากจัดการเรียน บนพื้นที่ซึ่งมีศักยภาพสูงทางการเกษตรในจังหวัด พิษณุโลก	รภ.พิบูลสองคราມ (2541)	เกี่ยวกับชุมชน	ตีมาก
20	นางชนิษฐา ผ่องแผ้ว	วิธีการที่เหมาะสมในการขยายพันธุ์พืชสมุนไพรสำหรับม้าน้ำ ในสภาพแวดล้อมพิษณุโลก	รภ.พิบูลสองคราມ (2543)	เกี่ยวกับชุมชน	
21	นางสาวประภาศิริ ใจดี	ศึกษาผลของการเพาะ beta - carotene ในพักทองเพื่อเชิง ปลาทอง	รภ.พิบูลสองคราມ (2543)	เกี่ยวกับชุมชน	
22	นางปิยวรรณ ศุภวิทิตพัฒนา	การศึกษาผลของการใช้ปีบพอกทองที่มีต่อคุณภาพ ของปีบชาเขียว	รภ.พิบูลสองคราມ (2543)	เกี่ยวกับชุมชน	ตี
23	นายอวราชัย ศุภวิทิตพัฒนา	ผลของการควบคุมการแปรรูปที่มีต่อคุณภาพของ เฟรนซ์ฟรายจากมันเทศ	รภ.พิบูลสองคราມ (2543)	เกี่ยวกับชุมชน	ตี
24	นายไฟโจน์ ชัยสมศรีภูม และคณะ	การศึกษาผลของการเข้าร่วมโครงการตีียงสัตหีบ บริษัทเอกชนของเกษตรกรในเขตจังหวัดพิษณุโลก	รภ.พิบูลสองคราມ (2544)	เกี่ยวกับชุมชน	
25	นางสาวสุดารัตน์ สุคพันธ์	ผลของ IBA NAA IBA + NAA และชนิดของ กึ่งดีไซก์นิกายาก	รภ.พิบูลสองคราມ (2544)	เกี่ยวกับชุมชน	
26	นางปิยวรรณ ศุภวิทิตพัฒนา	ผลของการใช้น้ำมะเรือเทศในการลดตะกอนในปรอตีน จากดัลแล็ง	รภ.พิบูลสองคราມ (2544)	เกี่ยวกับชุมชน	ตี
27	พศ.ชลอ ยอดมนต์ และคณะ	การสำรวจความต้องการเทคโนโลยีด้านการจัดการ ผลิตผลทางการเกษตรของหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ในเขตจังหวัดพิษณุโลก	รภ.พิบูลสองคราມ (2544)	เกี่ยวกับชุมชน	ตี
28	นายคงศักดิ์ ศรีแก้ว	การสำรวจพื้นฐานสถานภาพด้านความปลดภัย ในการผลิตอาหารของโรงงานอุตสาหกรรมอาหาร ในเขตภาคเหนือตอนล่าง	สภ. (2545)	เกี่ยวกับชุมชน	
29	ดร.ดร.นงคราษฎ กาญจนประเสริฐ	ปัจจัยทางกายภาพสำคัญที่มีผลต่อการผลิตพืชกระท่อม ในจังหวัดพิษณุโลกและสุราษฎร์ธานี	สภ. (2543)	เกี่ยวกับชุมชน	ตีมาก
30	นางสาวสุดารัตน์ สุคพันธ์	อิทธิพลของพาราโคลบิวทร่าโซดั่ต่อการเจริญเติบโตและ การออกดอกของตองตึง	สภ. (2546)	เกี่ยวกับชุมชน	
31	นายอวราชัย ศุภวิทิตพัฒนา	การปรับปรุงคุณภาพน้ำส้มพร้อมดื่ม	รภ.พิบูลสองคราມ (2538)	วิจัยและพัฒนา	

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	แหล่งทุน/ พ.ศ.ที่พิมพ์	ลักษณะงานวิจัย เกี่ยวกับ	หมายเหตุ
32	นางสาวสุตาวรรณ พิริกุญจน์ทรัพย์	การศึกษาปริมาณที่เหมาะสมในการให้น้ำนมถั่วเหลือง แทนน้ำนมในการผลิตโยเกิร์ต	รภ.พิบูลสงคราม (2539)	วิจัยและพัฒนา	
33	นายธวัชชัย ศุภวิทิตพัฒนา	การผลิตหนามไก่โดยใช้เชื้อบริสุทธิ์	รภ.พิบูลสงคราม (2541)	วิจัยและพัฒนา	
34	นางปิยวรรณ ศุภวิทิตพัฒนา	ฯ ตามปัจจัยในกระบวนการเจรจา	รภ.พิบูลสงคราม (2542)	วิจัยและพัฒนา	
35	นางชุดima ไอยเขawan	ผลกระทบของชนิดและปริมาณของปัจจัยที่ใช้ต่อคุณภาพของ ถูกขึ้นปลานิล	รภ.พิบูลสงคราม (2544)	วิจัยและพัฒนา	
36	ดร.ดร.นงคราญ กาญจนประเสริฐ	ศึกษาวิธีการที่เหมาะสมในการขยายพันธุ์ถั่วเหลืองน้ำวัว พันธุ์มดลิอองโดยการเพาะเลี้ยงเนื้อยีโอด	กรรมการฝึกหัดครุ (2538)	ประยุกต์	
37	นางสาวอรพิน เสระคง	ศึกษาวิธีการที่ออกซ่าเชือและกระบวนการเก็บห่านของหน้าวัว [*] โดยการเพาะเลี้ยงเนื้อยีโอด	โครงการ พวส. (2544)	ประยุกต์	
38	ผศ.ทัศนีย์ ศิริวรรณ	การเรียนรู้โดยไม่ได้และผลผลิตถั่วเหลือง “มะลิอ่อง” ที่ปลูกด้วยดิน จากการเพาะเลี้ยงเนื้อยีโอดและหนอน	โครงการ พวส. (2545)	ประยุกต์	
39	นางสาวประภาศิริ ใจดี	การเบรียบเทียบประสิทธิภาพของร่องในการปลูกเพศ ปลาสวยงาม	โครงการ พวส. (2545)	ประยุกต์	
40	ผศ.ชลธ ยอดมนต์	การศึกษาความต้านทานของรากว่างเมลงต์ต่อธรรมชาติ และหนอนชอกในสัมภาระ	รภ.พิบูลสงคราม (2531)	การเรียนการสอน	
41	นางปิยวรรณ ศุภวิทิตพัฒนา	การเบรียบเทียบกรรมวิธีการทำไข่เยื่อม้าแบบแข็งกับ [*] แบบเหลว	รภ.พิบูลสงคราม (2538)	ประยุกต์	
42	ผศ.ทัศนีย์ ศิริวรรณ	การขยายพันธุ์ถั่วเหลืองน้ำวัวมดลิอองโดยวิธีการเพาะเลี้ยง เนื้อยีโอด	รภ.พิบูลสงคราม (2539)	ประยุกต์	
43	ผศ.พนนพ พราหมา	การทดสอบพันธุ์ถั่วเหลืองน้ำวัว “มะลิอ่อง” และการศึกษา [*] ลักษณะทางพฤกษศาสตร์ การเรียนรู้โดยไม่ได้และผลผลิต ของถั่วเหลืองน้ำวัว “มะลิอ่อง” ที่ได้จากการเพาะเลี้ยงเนื้อยีโอด	รภ.พิบูลสงคราม (2540)	ประยุกต์	
44	ผศ.ทัศนีย์ ศิริวรรณ	ผลของการควบคุมการเจริญเติบโตในการเพาะเลี้ยง เนื้อยีโอดชานเชม	รภ.พิบูลสงคราม (2544)	พัฒนา	ต.
45	นางชุดima ไอยเขawan	การศึกษาชนิดของโยเกิร์ตที่มีผลต่อคุณภาพของโยเกิร์ต	รภ.พิบูลสงคราม (2544)	ประยุกต์	
46	นายวีระพงษ์ อินทร์ทอง และคณะ	ปัจจัยที่มีผลกระทบต่อการเข้าศึกษาต่อในคณะ เทคโนโลยีการเกษตรของนักศึกษา สถาบันราชภัฏ พิบูลสงคราม พิษณุโลก	รภ.พิบูลสงคราม (2545)	ประยุกต์	ต.
47	นางชุดima ไอยเขawan	สั่นกำเนิดอย่างเสริมไปด้วยจากเนื้อปลา尼ล	สรภ. (2544)	ประยุกต์	ต.
48	นายวีระพงษ์ อินทร์ทอง	การเจริญเติบโตและคุณภาพผลิตภัณฑ์อาหารแห้งหนวดเมือง จากผลกระทบของวันปลูก และอัตราปุ๋ยในดินเรือน	สรภ. (2546)	ประยุกต์	

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	แหล่งทุน/ พ.ศ.ที่พิมพ์	ลักษณะงานวิจัย เกี่ยวกับ	หมายเหตุ
1	ดร.กุลยา จันทร์อุณ แคลคูล	การปรับปรุงมาตรฐานกระบวนการทางด้านสิ่งแวดล้อม ของกลุ่มผู้ผลิตกล้วยดักกระตับชุมชน 1	สหทช. (2546)	วิสาหกิจชุมชน	
2	ผศ.รังษิรา ขำเพชะ	พัฒนาของธุรกิจเพื่อประโยชน์ส่วนตัว	กรมการน้ำที่ดิน (2535)	เกี่ยวกับชุมชน	
3	ผศ.ดร.อ่อนวยพร อุณหะสนิย	การศึกษาทรัพยากรังนัคพิชณ์โลก	ว.พ.พิบูลสองครา (2535)	เกี่ยวกับชุมชน	
4	นายประภรณ์ เดศสุวรรณไพศาล	การวิเคราะห์หาปริมาณธาตุต่างๆ ในดินที่ปลูกกล้วยน้ำว้า ในจังหวัดพิษณุโลก ด้วยวิธีนิวเคลียร์และเควซั่น	ว.พ.พิบูลสองครา (2538)	เกี่ยวกับชุมชน	
5	นายประภรณ์ เดศสุวรรณไพศาล	การวิเคราะห์หาปริมาณธาตุต่างๆ ในดินที่ปลูกชาร้อน	ว.พ.พิบูลสองครา (2539)	เกี่ยวกับชุมชน	
6	นางน้ำพิพิ พัชร์ย์จำรงค์	การศึกษาลายผ้าของชุมชนหมู่บ้านคลองเตยจังหวัด พิษณุโลก	ว.พ.พิบูลสองครา (2539)	เกี่ยวกับชุมชน	
7	ผศ.อ่อนวยพร สุนทร สมัย	ศึกษาภาระผ้าและประเมินการเผยแพร่การอนุรักษ์ป่าจาก ชาวนาคนครไทย จังหวัดพิษณุโลก	ว.พ.พิบูลสองครา (2539)	เกี่ยวกับชุมชน	
8	นายชัยวัฒน์ สุขดี	การศึกษาคุณภาพของน้ำในลำน้ำน่าน เพื่อใช้ในการ บริโภคในจังหวัดพิษณุโลก	ว.พ.พิบูลสองครา (2540)	เกี่ยวกับชุมชน	
9	นายประภรณ์ เดศสุวรรณไพศาล	การวิเคราะห์หาปริมาณธาตุต่างๆ ในดินที่ปลูกสวนโโค	ว.พ.พิบูลสองครา (2540)	เกี่ยวกับชุมชน	ต.
10	ดร.ฤทธิวรรณ บุญยะรัตน์	การสกัดแล้ววิเคราะห์คุณสมบัติทางเคมีของน้ำมัน จากเมล็ดพืชบางชนิดในภาคเหนือตอนล่าง	ว.พ.พิบูลสองครา (2540)	เกี่ยวกับชุมชน	ต.
11	นางชนิกานต์ คุ้มมาก	การตรวจสอบคุณภาพน้ำดื่มทางเรือภาคตะวันออก ในเขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก	โครงการ พวส. (2544)	เกี่ยวกับชุมชน	
12	ดร.ดร.อุไรวรรณ วิจารณ์ฤทธิ์	ผลกระทบของการทำจันท์ทึ่งชุมชนชาวแพและชุมชน เทศบาลเมืองพิษณุโลกต่อคุณภาพน้ำใน แม่น้ำน่าน เมืองพิษณุโลก	โครงการ พวส. (2544)	เกี่ยวกับชุมชน	
13	นายประภรณ์ เดศสุวรรณไพศาล	การศึกษาคุณภาพและผลภาวะของน้ำในคูเมืองนน พระร่วง จังหวัดพิษณุโลก	โครงการ พวส. (2544)	เกี่ยวกับชุมชน	
14	ดร.กุลยา จันทร์อุณ	การวิเคราะห์คุณภาพและผลภาวะน้ำในแม่น้ำน่าน เขตอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก	โครงการ พวส. (2544)	เกี่ยวกับชุมชน	
15	นายวิเศษ ฤลพันธ์	การสำรวจหาแหล่งต้นที่มีคุณสมบัติเหมาะสมด้านการทำ เครื่องปั้นดินเผา ในเขตอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก	โครงการ พวส. (2544)	เกี่ยวกับชุมชน	
16	นายชุมพล เสมารันธ์	พฤติกรรมการรับประทานอาหารของประชาชน ในเขต เทศบาลนครพิษณุโลก พ.ศ. 2543	ว.พ.พิบูลสองครา (2544)	เกี่ยวกับชุมชน	

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	แหล่งทุน/ พ.ศ.ที่พิมพ์	ลักษณะงานวิจัย เกี่ยวกับ	หมายเหตุ
17	นายประกรณ์ เดชสุวรรณไพศาล	การวิเคราะห์คุณภาพเนื้อในคลองโดยร่างเขตร่องแม่น้ำ เมืองจังหวัดพิษณุโลก	รภ.พิบูลสงเคราะห์ (2544)	เกี่ยวกับชุมชน	
18	นายประกรณ์ เดชสุวรรณไพศาล	การหาปริมาณธาตุต่างๆ ในดินที่ปลูกข้าวในจังหวัด พิษณุโลก	สรภ. (2544)	เกี่ยวกับชุมชน	ต.
19	นางสาวอนงค์ ศรีไสวภา	การศึกษาสภาพแวดล้อมทางกายภาพและทางเคมี ของชุมชนพันธ์บุรี	โครงการ พวส. (2545)	เกี่ยวกับชุมชน	
20	รศ.ดร.ชัยวรรณ วิจารณกุล	การศึกษาความลากหลายทางเรียนภาษาของสิ่งมีชีวิต ^ก กลุ่มหลัก ๆ ได้แก่ ฉลินทรีย์พืชและสัตว์	โครงการ พวส. (2545)	เกี่ยวกับชุมชน	
21	นายประกรณ์ เดชสุวรรณไพศาล	การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการน้ำเสียใน ^ก โรงพยาบาลอย่างมีประสิทธิภาพ	โครงการ พวส. (2545)	เกี่ยวกับชุมชน	
22	รศ.ดร.ชัยวรรณ วิจารณกุล	การหาความสัมพันธ์ระหว่างการเรียงแสงฟลูโอดีเซลเรนต์ ^ก ของดัลลิงบล็อกที่เป็นเครื่องป้องกันช่องอาหาร กับการ ปันเนื้อกันเชื้อร้า	โครงการ พวส. (2545)	เกี่ยวกับชุมชน	
23	นางสาวอนงค์ ศรีไสวภา	การหาปริมาณยาเสียเมืองลงกลั่นอย่างไรในพื้นที่อ่าว ตอกค้างในพื้นที่พิษณุโลก โดยวิธีเคมีทาง化	โครงการ พวส. (2545)	เกี่ยวกับชุมชน	
24	ผศ.ดร.ธนวัฒน์รัชัย	การศึกษาบทบาทพืชที่ช้องครอบครัวที่มีต่อพฤติกรรม ^ก การบริโภคอาหารของเด็กวัยเรียน ในจังหวัดพิษณุโลก	โครงการ พวส. (2545)	เกี่ยวกับชุมชน	
25	รศ.กุลยา จันทร์อรุณ	กระบวนการผลิตชาจากสมุนไพร	รภ.พิบูลสงเคราะห์ (2546)	เกี่ยวกับชุมชน	
26	นายประกรณ์ เดชสุวรรณไพศาล	การตรวจสอบคุณภาพของน้ำในแม่น้ำและแม่น้ำที่ ไหลผ่านจังหวัดพิษณุโลกเพื่อการจัดการคุณภาพ ^ก สิ่งแวดล้อมอย่างยั่งยืน	สรภ. (2546)	เกี่ยวกับชุมชน	
27	รศ.กุลยา จันทร์อรุณ	การป้องกันการเกิดสีของผลไม้ตอนแห้ง	กรมการมีกันดคร. (2536)	วิจัยและพัฒนา	
28	รศ.กุลยา จันทร์อรุณ	กระบวนการผลิตแป้งถั่วเหลืองและอาหารสัตว์รับ ^ก จากถั่วน้ำด่าง ๆ ของถั่วเหลือง	สถาบันวิจัย (2538)	วิจัยและพัฒนา	
29	รศ.กุลยา จันทร์อรุณ	การทดสอบคุณภาพผลไม้และเปลือกผลไม้บางชนิด	รภ.พิบูลสงเคราะห์ (2539)	วิจัยและพัฒนา	
30	รศ.กุลยา จันทร์อรุณ	การยึดอาชญาการเก็บผักสด	รภ.พิบูลสงเคราะห์ (2541)	วิจัยและพัฒนา	
31	นายพิทักษ์ ဓนญี	การออกแบบชุดตรวจสุขภาพน้ำเพื่อตรวจคัดกรองเชื้อแบคที เรียและเชื้อไวรัสในบรรจุภัณฑ์	โครงการ พวส. (2543)	วิจัยและพัฒนา	
32	รศ.กุลยา จันทร์อรุณ	การศึกษาสารกัดจากสมุนไพรกระชายดำ	โครงการ พวส. (2543)	วิจัยและพัฒนา	

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	แหล่งทุน/ พ.ศ.ที่พิมพ์	ลักษณะงานวิจัย เกี่ยวกับ	หมายเหตุ
33	นางชนกานต์ คุ้มนา	การแยกและคัดเลือกเชื้อแบคทีโรบакทีเรียที่สร้างสารปฏิรูปไขมัน	รภ.พิบูลสงคราม (2543)	วิจัยและพัฒนา	ต.
34	รศ.ฤทธยา จันทร์อุณ	การผลิตเบเกตินจากวัตถุดินที่เหลือจากการแปรรูป ทางชุมชนกรรม	รภ. (2544)	วิจัยและพัฒนา	ตีมาก
35	นางนฤมล เดือนกุล	การแยกแบคทีเรียในตินท์สามารถสร้างสารปฏิรูปไขมัน ในการซึ่งยัง Staphylococcus aureus และ Fusarium sp.	รภ.พิบูลสงคราม (2545)	วิจัยและพัฒนา	
36	รศ.สุภาพร มนิษฐิกุล	บทเรียนคอมพิวเตอร์รายสอน เรื่อง "สมดุลเคมี"	รภ.พิบูลสงคราม (2540)	ขั้นเรียน	ต.
37	รศ.อุ้มวรรณ วิจารณกุล	สภาพปัจจุบันและความต้องการครุภัณฑ์วัสดุด้าน ศ้อมพิวเตอร์ คอมพิวเตอร์ วิทยาศาสตร์ สาขาค่างๆ ของโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาสามัญในเขต จังหวัดพะเยาโดย สุโขทัย	รภ.พิบูลสงคราม (2541)	ขั้นเรียน สถาบัน	ต.
38	ผศ.รัตนพร ป่อคำ	คอมพิวเตอร์รายสอนวิชาคณิตศาสตร์ เรื่อง "สมการ กำลังสอง" หัวข้อ "การหาพื้นที่"	รภ.พิบูลสงคราม (2541)	ขั้นเรียน	
39	รศ.ฤทิเวรรณ บุญยะรัตน์	มัลติมีเดียเพื่อการเรียนการสอนวิชาเคมี	โครงการ พวส. (2542)	ขั้นเรียน	
40	ผศ.รัชฎา คำมา	ผลของการเรื่องเมืองตราชัวตระပ์โดยการนำเสนอพิชิตภูมิ มาปรับปรุงเพื่อศึกษาวิชาวิทยาศาสตร์ ในระดับ มัธยมศึกษาตอนปลาย	รภ.พิบูลสงคราม (2543)	ขั้นเรียน/ สถาบัน	
41	ผศ.เทพศักดิ์ จันทร์อุณ	การศึกษาการจัดการเรียนการสอนวิชาการคิดและ ตัดสินใจแบบบูรณาการ	โครงการ พวส. (2544)	ขั้นเรียน	
42	ผศ.ประลักษณ์ ลิงนเดช	โครงการวิจัยและพัฒนาซอฟแวร์เพื่อการศึกษา สำหรับนักเรียนชั้นมัธยม วิชาแม่เหล็กไฟฟ้า ชั้นมัธยมปลาย	โครงการ พวส. (2544)	ขั้นเรียน	
43	รศ.อุ้มวรรณ วิจารณกุล	ผลของการเรียนการสอนเชิงปฏิบัติการในวิชา พันธุศาสตร์สู่สิ่งที่ต่อความคิดรวบยอดที่สำคัญทางพันธุศาสตร์ พันธุศาสตร์ ทักษะ และทักษณ์ของนักศึกษาในปัจจุบัน ในการเรียนวิชาชีววิทยาประยุกต์	โครงการ พวส. (2544)	ขั้นเรียน	
44	รศ.ดร.อุ่รวรรณ วิจารณกุล	ผลการเรียนการสอนเชิงปฏิบัติการในวิชาพันธุศาสตร์ สู่สิ่งที่ต่อความคิดรวบยอดที่สำคัญทางพันธุศาสตร์ ทักษะและทักษณ์ของนักศึกษาในปัจจุบันวิชาชีววิทยา ประยุกต์	โครงการ พวส. (2544)	ขั้นเรียน	
45	ผศ.ทองคำ ป่อคำ	การศึกษาเรียนเพื่อยับยั้งกลุ่มพื้นที่ทางการเรียน วิชา พิสิกส์ของคลื่น โดยใช้แบบเรียนสำเร็จรูปกับการเรียน ตามปกติในชั้นเรียน	โครงการ พวส. (2545)	ขั้นเรียน	

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	แหล่งทุน/ พ.ศ.ที่พิมพ์	ลักษณะงานวิจัย เกี่ยวกับ	หมายเหตุ
46	นายวิรช งขางาม	ระบบสารสนเทศเพื่อการจัดการ ของสถาบันราชภัฏ พิบูลสงคราม	โครงการ พวส. (2545)	รับเรียน/สถาบัน	
47	รศ.กุลยา จันทร์อรุณ	การสร้างฐานเพื่อพัฒนาการเรียนการสอนวิชาปฎิบัติการ เคมีในที่รี่ 1	โครงการ พวส. (2545)	รับเรียน	
48	นายสมหมาย แม้นมนัส	การพัฒนาบทเรียนคอมพิวเตอร์ช่วยสอนรายวิชา "คอมพิวเตอร์และเทคโนโลยีสารสนเทศพื้นฐาน" สำหรับนักเรียนชั้น ม.ต้น	โครงการ พวส. (2545)	รับเรียน	
49	นายศรียะธรรม์ สุขดี	การศึกษาและ การวิเคราะห์คุณภาพน้ำบ้าดาด เพื่อ เปรียบเทียบน้ำดื่มน้ำประปาและน้ำดื่มน้ำที่ในจังหวัดพิษณุโลก	โครงการ พวส. (2545)	รับเรียน	
50	นายวิชาญ ก่องดาววงศ์	การพัฒนาอุปกรณ์ตรวจวัดสัญญาณทางไฟลิกส์ เพื่อการเรียนการสอน	โครงการ พวส. (2545)	รับเรียน	
51	รศ.ฤทธิวรรณ บุญยะรัตน์	การวิจัยเพื่อพัฒนาชุดการเรียนปฎิบัติการเคมีอนิที่รี่ 2	โครงการ พวส. (2545)	รับเรียน	
52	ผศ.ประเสริฐศรี เพ็งพัด	การวิจัยเพื่อพัฒนาชุดการเรียนปฎิบัติการเคมีไฟลิกส์ 1	โครงการ พวส. (2545)	รับเรียน	
53	รศ.สุภาพ รวมณีพิทุล	การวิจัยเพื่อพัฒนาชุดการเรียนการสอนปฎิบัติการ เคมีอนิที่รี่ 1	โครงการ พวส. (2545)	รับเรียน	
54	นายประกรณ์ เลิศสุวรรณไฟศาล และคณะ	การใช้พืชท้องถิ่นบ้านดันน้ำเสียจากห้องน้ำปฎิบัติการ กรณีศึกษาสำหรับการคุ้นเคยไทยศาสตร์ อย่างมีประสิทธิภาพ	รภ.พิบูลสงคราม (2545)	รับเรียน	
55	นายสาวุณิ ลิทธิวุฒิ	การวิจัยเพื่อพัฒนาชุดปฎิบัติการวิชาชีววิทยาของเรลล์	รภ.พิบูลสงคราม (2546)	รับเรียน	
56	ผศ.รัชฎา คำมา และคณะ	การสำรวจปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการเรียนการสอน วิชาเทคโนโลยีสารสนเทศ"	รภ.พิบูลสงคราม (2546)	รับเรียน	
57	รศ.ฤทธิวรรณ บุญยะรัตน์	การวิจัยเพื่อพัฒนาชุดปฎิบัติการวิชาเคมี 2	รภ.พิบูลสงคราม (2546)	รับเรียน	
58	รศ.สุภาพ รวมณีพิทุล	การวิจัยเพื่อพัฒนาบทปฎิบัติการวิชาเคมีทั่วไป 1	รภ.พิบูลสงคราม (2546)	รับเรียน	
59	นางอุไรวรรณ รักพากวงศ์	ศึกษาความคาดหวังในการสอนทางอินเตอร์เน็ต ศึกษาเฉพาะกรณีวิชาเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อชีวิต ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัด พิษณุโลก	สรภ. (2547)	รับเรียน	
60	นางสาวอันวัตี ศรีราษฎร์	การศึกษากระบวนการทำป้ายหม้อจากเศษอาหาร ร่วมกับเศษวัสดุเหลือทิ้งทางการเกษตร	สรภ. (2547)	รับเรียน	
61	รศ.กุลยา จันทร์อรุณ	กรรมวิธีการผลิตผักและผลไม้ม้อนแห้ง	สรภ. (2539)	ประยุกต์	

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	แหล่งทุน/ พ.ศ.ที่พิมพ์	ลักษณะงานวิจัย เกี่ยวกับ	หมายเหตุ
62	ดร.กุลยา จันทร์อรุณ	การศึกษาและวิเคราะห์องค์ประกอบสมุนไพรกระชายดำ	รภ.พิบูลสงคราม (2540)	ประยุกต์	
63	นายเฉลิมพงษ์ ทองพูน	การวิเคราะห์สารเอนไซป์ในผลิตภัณฑ์สั้นๆ	รภ.พิบูลสงคราม (2540)	ประยุกต์	
64	นายพิพัฒ์ อุยมี	การวิเคราะห์หน้าปีศาจและก้านในน้ำมันเชื้อเพลิงตัวอย่าง โดยวิธีอะตอมมิครอยด์ฟัลส์เปกโพรโทเมต์	รภ.พิบูลสงคราม (2540)	ประยุกต์	๓
65	นางรัตนา สุดเสนาะ	การพัฒนาระบบสารสนเทศฐานข้อมูลพืชสมุนไพร	โครงการ พวส. (2544)	ประยุกต์	
66	ผศ.รัตนพงษ์ บุญคำ	การพัฒนาชุดการเรียนการสอนวิชาแยกศูนย์สังเคราะห์ 1 ด้วยคอมพิวเตอร์ช่วงสอน	โครงการ พวส. (2544)	ห้องเรียน	
67	นายยุทธพล นาขวາ	ศึกษาความหลากหลายทางชีวภาพของน้ำพิชัยและแม่น้ำ	โครงการ พวส. (2545)	ประยุกต์	
68	นายยุทธพล นาขวາ แสงศรีนา	ขั้นตอนการเจริญเติบโตของไก่พันธุ์ไวรอน	รภ.พิบูลสงคราม (2545)	ประยุกต์	
69	นางสาวนิภาณ์ คุ่มนา	การแยกและคัดเลือกตัวอ่อนของกุ้นภูมิสูงที่สร้าง เช่นไข่มะดูเดส	โครงการ พวส. (2544)	พื้นฐาน	
70	นายพราวนุชิ ลิทธิ์กุล	การตรวจสอนโดยไมโครไมโครเพคตินของคงคอกบ้าน (Bufo melanostictus Schneider) โดยการย้อม แบบสี โคโรโนโนม	โครงการ พวส. (2544)	พื้นฐาน	
71	ผศ.สมจิต ทิพึง	วิเคราะห์ลายพิมพ์เดียวกันของข้าวพันธุ์เมืองสายพันธุ์ พวงทอง	โครงการ พวส. (2544)	พื้นฐาน	
72	ผศ.นพวรรณ ศรีรัตนประสิทธิ์	การศึกษาการกระจายของธาตุองค์ประกอบในสีน้ำผึ้ง	รภ.พิบูลสงคราม (2544)	พื้นฐาน	๓
73	นายเฉลิมพงษ์ ทองพูน	การศึกษาผลกระทบที่มีต่อการวิเคราะห์ทองแดง โดยวิธีอะตอมมิครอยด์ฟัลส์เปกโพรโทเมต์	รภ.พิบูลสงคราม (2544)	พื้นฐาน	๓
74	ผศ.นพวรรณ ศรีรัตนประสิทธิ์	การศึกษาเบรเยลท์ที่บันสก์กระทำกราวิเคราะห์ร่องรอย ธาตุองค์ประกอบในสีน้ำผึ้งด้วยเทคนิคการขานนิวคลอต และอะตอมมิครอยด์ฟัลส์	โครงการ พวส. (2545)	พื้นฐาน	
75	นางสาวอนงค์ ศรีสกาก	เบรเยลท์ที่บันสก์กระทำกราวิเคราะห์ร่องรอย โดย เทคนิคการไฟเทอร์แบบปฏิกริยาเรตอร์และเทคนิค สเปกโพรโพเมต์	รภ.พิบูลสงคราม (2545)	พื้นฐาน	๓

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	แหล่งทุน/ พ.ศ.ที่พิมพ์	ลักษณะงานวิจัย เกี่ยวกับ	หมายเหตุ
1.	คณะครุศาสตร์ ผศ.จันทร์เพ็ญ กาญจนรัตน์	การศึกษาพัฒนาการเด็กปฐมวัยที่มีอยู่ในโครงการ แม่ส่องลูกในเขตพื้นที่เกษตรกรรมชนบทในจังหวัด พิษณุโลกและสุไหงหาย	รภ.พิบูลสงเคราะม (2532)	เกี่ยวกับชุมชน	
2.	นางสาว พวงพานิช	มุมมองของคณะกรมการบริหารของค่าบริการส่วนตัวบ้าน ต่อการจัดการศึกษา : ศึกษากรณีอำเภอวังทอง จังหวัดพิษณุโลก	รภ.พิบูลสงเคราะม (2542)	เกี่ยวกับชุมชน	
3.	ผศ.น้ำดูรัช สวนให้	การเรียนรู้ของนักศึกษาการแพทย์แผนไทยใน องค์กร ชุมชน ชุมชนการแพทย์แผนไทยพิษณุโลก วัดทองหลาง บ้านทองหลาง ตำบลมะขามสูง อำเภอเมืองพิษณุโลก จังหวัดพิษณุโลก	สรภ. (2542)	เกี่ยวกับชุมชน	
4.	ผศ.ເຕັມ ນຸ່ງໂນ ແລະຄະນະ	การศึกษาความต้องการในการพัฒนาคนเชิงของ บุคลากรที่เกี่ยวข้องกับการบริหารการศึกษาในพื้นที่ บริการขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น : กรณีศึกษา องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น ในพื้นที่บริการของ สถาบันราชภัฏพิบูลสงเคราะม พิษณุโลก	รภ.พิบูลสงเคราะม (2544)	เกี่ยวกับชุมชน	ตีมาก
5.	ผศ.สุขนิช กล่อมจันทร์	รายงานผลการติดตามบันทึกคุณภาพวิชาเอก บริหารธุรกิจเรียน ระหว่างปีการศึกษา 2527 – 2529	รภ.พิบูลสงเคราะม (2530)	ขั้นเรียน/ สถาบัน	
6.	ผศ.วิราพร พงศ์อาจารย์	การศึกษาแนวทางในการจัดการศึกษาสำหรับบุคลากร ประจำการตามความต้องการของท้องถิ่น	กรมฝึกหัดครู (2534)	ขั้นเรียน/ สถาบัน	
7.	ผศ.วิราพร พงศ์อาจารย์	การประเมินคุณภาพของผลิตบัณฑิตสาขาวิทยาลัย พุทธศาสนา	กรมฝึกหัดครู (2536)	ขั้นเรียน/ สถาบัน	
8.	รศ.สันทิ จิมเล็ก	คอมพิวเตอร์ช่วยสอนวิชาภาษาไทยสำหรับขั้นปฐมศึกษา ปีที่ 6 “เรื่องคำพ้อง”	รภ.พิบูลสงเคราะม (2541)	ขั้นเรียน/ สถาบัน	
9.	ผศ.สุวิชา แทนปืน	ความต้องการเทคโนโลยีการศึกษาในโรงเรียนสังกัด กรมสามัญศึกษา จังหวัดพิษณุโลก	รภ.พิบูลสงเคราะม (2541)	ขั้นเรียน/ สถาบัน	ตี
10.	รศ.สันทิ จิมเล็ก	วิธีสอนแบบรัฐสภាភั่งผลต่อการพัฒนาทักษะ การฟัง การพูด การอ่าน และการเขียนภาษาไทย ของนักเรียนระดับชั้นปฐมศึกษาปีที่ 6	รภ.พิบูลสงเคราะม (2542)	ขั้นเรียน/ สถาบัน	ตี
11.	รศ.สันทิ จิมเล็ก	ปัญหาการจัดการเรียนการสอนที่สำคัญที่สุด คุณภาพของคุณภาพดับปฐมศึกษา อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ปีการศึกษา 2542	รภ.พิบูลสงเคราะม (2542)	ขั้นเรียน/ สถาบัน	

ที่	ชื่อผู้จัด	ชื่องานวิจัย	แหล่งทุน/ พ.ศ.ที่พิมพ์	ลักษณะงานวิจัย เกี่ยวกับ	หมายเหตุ
12.	นางสาว พวงพาณิช	การสร้างรูปแบบการสอนตามวิธี Constructivism เพื่อนำไปพัฒนาครูที่สอนวิทยาศาสตร์ในโรงเรียน มอยมศึกษาตอนต้นรวมสามัญศึกษาและครูประดิษฐ์ศึกษา สังกัดสำนักงานคณะกรรมการการประถมศึกษาแห่งชาติ จังหวัดพิษณุโลก	โครงการ พวส. (2543)	รับเรียน สถาบัน	
13.	นายเฉลิมชัย สังโภค	การศึกษาผลของโปรแกรมให้ความรู้ในการส่งเสริม การป้องกันภัย性疾病 ของนักเรียนโรงเรียนสองประดิษฐ์ อ่านออกพนมพิราม จังหวัดพิษณุโลก	โครงการ พวส. (2543)	รับเรียน สถาบัน	
14.	ดร.นฤยรักษ์ ตันต์เจริญรัตน์ และคณะ	การศึกษาพฤติกรรมการสอนของอาจารย์คณิตครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิษณุโลก ปีการศึกษา 2543	คณิตครุศาสตร์ (2544)	รับเรียน สถาบัน	
15.	นางสาวรัช ปรีศกุล	การพัฒนาชุดการเรียนการสอนภาษาอังกฤษที่เน้น ผู้เรียนเป็นศูนย์กลาง สำหรับครูที่สอน ในระดับ ประถมศึกษา	สภ. (2545)	รับเรียน สถาบัน	
16.	ดร.นฤยรักษ์ ตันต์เจริญรัตน์ และคณะ	การศึกษาพฤติกรรมการสอนของอาจารย์คณิตครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิษณุโลก ปีการศึกษา 2544	คณิตครุศาสตร์ (2545)	รับเรียน สถาบัน	
17.	ผศ.สุขนิช กล่อมจันทร์	การติดตามผลบันทึกครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏ พิษณุโลก ปีการศึกษา 2543 – 2544	คณิตครุศาสตร์ (2545)	รับเรียน สถาบัน	
18.	ดร.ชื่อสัตดา ชัยวุฒิเมือง	การสร้างชุดการสอนเรื่อง “เครื่องมือทางการแพทย์” สำหรับห้องเรียนแบบศูนย์กลางเรียนวิชาการศึกษา 321 (จิตวิทยาแผนแนว) ระดับนริญญาตรี	ไม่ระบุ (2530)	ประยุกต์	
19.	ผศ.สุขนิช กล่อมจันทร์	การศึกษาปัญหาและบทบาทของอาจารย์ที่ปรึกษา	รภ.พิษณุโลก	ประยุกต์	
20.	ผศ.พวงทอง ไชยวัฒน์ และคณะ	การศึกษาเบรียบเทียบความสามารถทางการคิด เงินเหตุผลของนักเรียนปฐมวัยระหว่างโรงเรียนสาธิต วิทยาลัยครุพิษณุโลกความพิเศษนุ่โล กและโรงเรียนที่ใช้ใน ค่างระบบ	กรมสื่อสารฯ (2531)	ประยุกต์	
21.	ผศ.สุวิชา แทนบัว	การศึกษาการใช้สื่อสารการเรียนการสอนของครู โรงเรียนมัธยมศึกษาในเขตจังหวัดสุโขทัย พิจิตร และพิษณุโลก	รภ.พิษณุโลก	ประยุกต์	
22.	ผศ.สุขนิช กล่อมจันทร์	พัฒนาระบบนิยามวิชาชีพพนักงานทั่วไป ทางด้านการศึกษา	มูลนิธิ พัฒนาระบบนิยาม (2536)	ประยุกต์	
23.	ผศ.กรชัยหงษ์ ไครวี และคณะ	Cooperative Learning in Mathematics	รัฐบาลดอสเซอร์ฟี่ (2538)	ประยุกต์	

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	แหล่งทุน/ พ.ศ.ที่ก่อตั้ง	ลักษณะงานวิจัย เกี่ยวกับ	หมายเหตุ
24.	ผศ.พวงทอง ไถยะวรรณ	การสร้างและการศึกษาประสิทธิภาพของเครื่องเล่นเพื่อพัฒนาการคิดทางเชิงคุณลักษณะ	กรมสื่อสารต่อครุ (2538)	ประยุกต์	
25.	รศ.ชัยลัตดา ขาวัญเชิง	การศึกษาความคาดหวังอารมณ์ของนักศึกษา คณบดีครุศาสตร์ สถาบันราชภัฏสุโขทัยในตอนล่าง	รภ.พิบูลลงกรณ์ (2540)	ประยุกต์	ตีมาก
26.	ผศ.นาฎร์ชัย สงวนให้	การศึกษาหากุศลพิธีพระพิมพ์พนาพญา วัดนาพญา อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก	รภ.พิบูลลงกรณ์ (2540)	ประยุกต์	
27.	ผศ.นาฎร์ชัย สงวนให้	การศึกษาการสร้างพะหนุนเรียนราชาจำลองกรรณ์ศึกษา จำสินເອກທີ່ บุรฉัตร์	รภ.พิบูลลงกรณ์ (2541)	ประยุกต์	
28.	นางอารีย์ บริสุทธิ์	การนิยันติยนผลสมดุลที่ทางการเรียนนิเทศภาษาอังกฤษ ต้านทักษะการเขียนด้วยวิธีการเรียนแบบร่วมมือและวิธีปฏิบัติ	รภ.พิบูลลงกรณ์ (2542)	ประยุกต์	ตีมาก
29.	นางสาวปณิชา ก้าว เจริญรัช	การศึกษาภาพถ่ายกรรมการถ่ายทอดสดก่อนวันเรียน ของผู้ปกครอง : กรณีศึกษาอำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก	สรภ. (2542)	ประยุกต์	ตี
30.	นางดาวร พงษ์พาณิช	การศึกษาผลของการและทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ชั้นพื้นฐาน ของนักศึกษาสายครุ ไปร่วมกิจกรรมสิ่งแวดล้อม สถาบันราชภัฏพิบูลลงกรณ์ จังหวัดพิษณุโลก	รภ.พิบูลลงกรณ์ (2542)	ประยุกต์	ตีมาก
31.	นางศรีวิมล ใจงาม	การพัฒนาฐานแบบการจัดการเรียนแบบเรียนร่วม นักศึกษาตามอุดมสินใจสถาบันราชภัฏพิบูลลงกรณ์	รภ.พิบูลลงกรณ์ (2542)	ประยุกต์	ตีมาก
32.	นางอารีย์ บริสุทธิ์	การศึกษาฐานแบบการสอนภาษาอังกฤษที่เน้นผู้เรียน เป็นศูนย์กลาง โดยใช้วิธีสอนร่วมกับนักศึกษาในสถาบัน : กรณีศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลลงกรณ์	รภ.พิบูลลงกรณ์ (2542)	ประยุกต์	ตีมาก
33.	หก.วิภาพร พงศ์ศรีจากราย	คุณภาพชีวช่องนักศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลลงกรณ์	รภ.พิบูลลงกรณ์ (2542)	ประยุกต์	
34.	นางพิทักษ์สุดา อนันดาพันธุ์	การบูรณาการทางการสอนโดยใช้ภาษาไทยเป็นแกนวิชา สำหรับนักเรียนชั้นประถมศึกษาปีที่ 1	รภ.พิบูลลงกรณ์ (2542)	ประยุกต์	ตี
35.	ผศ.พวงทอง ไถยะวรรณ และคณะ	ความคิดเห็นของบุคลากรต่องานฝึกประสบการณ์ วิชาชีพครุศาสตร์ คณบดีครุศาสตร์ ในช่วงปีการศึกษา 2539 – 2541 สถาบันราชภัฏพิบูลลงกรณ์ พิษณุโลก	คณบดีครุศาสตร์ (2542)	ประยุกต์	
36.	ผศ.สุภา ชัยชาติธรรม	โนโนทัคพ์และภาษาปฏิบัติเที่ยวกับสิ่งแวดล้อมของครุ โรงเรียนประถมศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก	รภ.พิบูลลงกรณ์ (2543)	ประยุกต์	ตี
37.	นายอุ้ยแก้ว คำสอน และคณะ	การติดตามผลการปฏิบัติงานของบันทึก สำนักศึกษา สถาบันราชภัฏพิบูลลงกรณ์ พิษณุโลก ปีการศึกษา 2543	คณบดีครุศาสตร์ (2543)	ประยุกต์	

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	แหล่งทุน/ พ.ศ.ที่พิมพ์	ลักษณะงานวิจัย เกี่ยวกับ	หมายเหตุ
38.	นายเฉลิมรัตน์ สังโภค	การศึกษาทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์ของนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาปีที่ 3 โรงเรียนขยายโอกาสทางการศึกษาในจังหวัดพิษณุโลก	สรก. (2544)	ประยุกต์	
39.	นางสาวอรพิน พิริยา	ความคาดหวังการได้รับบริการช่วยเหลือระยะแรกเริ่มแก่เด็กพิเศษของศูนย์การศึกษาพิเศษ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม	รภ.พิบูลสงคราม (2544)	ประยุกต์	
40.	ดร.วิราพร พงศ์อาขาวร์ และคณะ	การศึกษากระบวนการทำงานทำของบุคคลสภาพการศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก ปีการศึกษา 2542 - 2543	คณบดีคุรุศาสตร์ (2544)	ประยุกต์	
41.	ดร.วิราพร พงศ์อาขาวร์	การสร้างแบบฝึกทักษะกระบวนการทางวิทยาศาสตร์สำหรับนักศึกษาสถาบันราชภัฏ	โครงการ พวส. (2544)	ประยุกต์	
42.	นางสาวน้ำย์ บริสุทธิ์	รูปแบบการสอนภาษาอังกฤษ : โครงการแบบการสร้างแหล่งการท่องเที่ยวภายใน สำหรับนักเรียนระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย	รภ.พิบูลสงคราม (2544)	ประยุกต์	
43.	ดร.ชื่อถัดดา ชัยภูมิเมือง	ผลการจัดโปรแกรมฝึกอบรมตามแนวพระราชดำริศาสนาและจิตวิทยาເກสต์ลท. ที่มีต่อความชัดเจนทางอารมณ์ของอาจารย์ที่ปรึกษา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม	สรก. (2545)	ประยุกต์	
44.	ดร.วิราพร พงศ์อาขาวร์	การพัฒนาฐานแบบการสอนที่เน้นผู้เรียนเป็นสำคัญ สำหรับนักศึกษาระดับอุดมศึกษา	สรก. (2545)	ประยุกต์	
45.	นางชญานิษฐ์ ศศิวิมล และคณะ	การพัฒนาการสอนรายวิชาหลักการสอนตัวอย่างเชิงวิธี สครีนเอน	รภ.พิบูลสงคราม (2545)	ประยุกต์	
46.	ผศ.ดำเนิน คงสายแท้ และคณะ	การศึกษาคุณลักษณะด้านมนิธรรมทางด้านนักศึกษาฝึกประสบการณ์วิชาชีพครุ คณบดีคุรุศาสตร์ สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก	รภ.พิบูลสงคราม (2545)	ประยุกต์	
47.	ผศ.สุภา อัคชาติษฐ์	ความคิดเห็นของนักศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ที่มีต่อสิ่งแวดล้อมของจังหวัดพิษณุโลก	รภ.พิบูลสงคราม (2545)	ประยุกต์	
48.	นายมงคล อัคชาติษฐ์	การใช้เวลาของนักศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม	รภ.พิบูลสงคราม (2545)	ประยุกต์	
49.	ผศ.สุนิժ กาสตอมจันทร์	ความคาดหวังของประชาชนในจังหวัดพิษณุโลกและถูกห้ามที่มีต่อเทศบาลของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม	สร. (2540)	ประยุกต์	ต.
50.	ดร.วิราพร พงศ์อาขาวร์ และคณะ	การติดตามผลบัณฑิตสาขาวิชาการศึกษา สถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม พิษณุโลก	คณบดีคุรุศาสตร์ (2542)	พัฒนา	
51.	นายกิตติภูมิ เพื่อรัชโย	ศึกษากรอบวิธีแผนพัฒนาพิมพ์และพัฒนาพิมพ์ทางพญาด้วย เทคนิคแบบใบภาร	รภ.พิบูลสงคราม (2545)	พัฒนา	

ที่	ชื่อผู้จัด	ชื่องานวิจัย	แหล่งทุน/ พ.ศ.ที่พิมพ์	ลักษณะงานวิจัย เกี่ยวกับ	หมายเหตุ
1.	ผศ.ดร.ไพบูล รัชรังษัย	การศึกษาพฤติกรรมของผู้บุรุษที่มีต่อเชิงมุขสระผล ในเขตเทศบาลเมืองพิษณุโลก	เอกชน (2532)	เกี่ยวกับชุมชน	
2.	ผศ.ดร.ไพบูล รัชรังษัย	การศึกษาความคิดเห็นเกี่ยวกับผลกระทบของการใช้ชีวนา ตอยู่ด้วยกันในเขตเทศบาลเมืองพิษณุโลก	รภ.พิบูลสองคราม (2534)	เกี่ยวกับชุมชน	
3.	ผศ.ดร.ไพบูล รัชรังษัย	ความต้องการของผู้บริหารหน่วยงานเกี่ยวกับการใช้ บริการธุรกิจโรงแรมในจังหวัดพิษณุโลก	เอกชน (2536)	เกี่ยวกับชุมชน	
4.	นางธุลีรัตน์ จันทร์เรือง	ความต้องการของชุมชนชั้นนำของผู้ประกอบการ อุดหนุนรวมขนาดย่อมจากสำนักอุดหนุนรวมจังหวัด เพื่อการจัดการอุดหนุนรวมในจังหวัดพิษณุโลก	มูลนิธิเพื่อ สถาบันการศึกษา วิชาภาษา แห่งประเทศไทย (2537)	เกี่ยวกับชุมชน	
5.	ผศ.สุพจน์ พฤกษาเวช แสงคงจะนะ	การศึกษาคุณลักษณะความเป็นเลิศในเชิงบริหารธุรกิจ ขนาดย่อมในเขตภาคเหนือตอนล่างของประเทศไทย	รภ.พิบูลสองคราม (2537)	เกี่ยวกับชุมชน	
6.	ผศ.ดร.ไพบูล รัชรังษัย	ความพึงพอใจในการปฏิบัติหน้าที่ของพนักงานโรงแรม ในจังหวัดพิษณุโลก	รภ.พิบูลสองคราม (2538)	เกี่ยวกับชุมชน	
7.	ผศ.ดร.ไพบูล รัชรังษัย	การศึกษาพฤติกรรมและทัศนคติของผู้บุรุษที่มีต่อ ร้านอาหารไทยในเขตเทศบาลเมืองพิษณุโลก	เอกชน (2538)	เกี่ยวกับชุมชน	
8.	นายนิพันธ์ ประทุมศรี	การศึกษาด้านทุนและผลตอบแทนทางเศรษฐกิจศาสตร์ ในการผลิตถั่วเข้มแห้งด้วยเครื่องอบแห้งพัฒนา แสงอาทิตย์ขนาดอุดหนุนรวม	รภ.พิบูลสองคราม (2539)	เกี่ยวกับชุมชน	
9.	ผศ.ไพบูล รัชรังษัย	การศึกษาปัญหา อุปสรรคในการดำเนินกิจการของ ร้านค้าปลีกแบบตั้งเดิม ในเขตเทศบาลเมือง และ ศุขภาพของช่างอาหารบนรถ ในจังหวัดพิษณุโลก และสุโขทัย	รภ.พิบูลสองคราม (2539)	เกี่ยวกับชุมชน	
10.	นางสุจิตรา เบญจมณฑล	สืบสิ่งพิมพ์ในฐานะสื่อประชาสัมพันธ์ที่มีบทบาท และอิทธิพลต่อการตัดสินใจไปใช้สิทธิสิ่งแวดล้อมเสียง เลือกตั้งสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรของประชาชนใน จังหวัดพิษณุโลก	รภ.พิบูลสองคราม (2539)	เกี่ยวกับชุมชน	
11.	ผศ.สุวารีย์ วงศ์วัฒนา	การเปิดรับช่วงจากสื่อมวลชนและความคิดเห็น ของประชาชนต่อบทบาทในการพัฒนาสังคมของ หนังสือพิมพ์ท้องถิ่นในจังหวัดพิษณุโลก	รภ.พิบูลสองคราม (2539)	เกี่ยวกับชุมชน	
12.	ผศ.ไพบูล รัชรังษัย	ปัจจัยที่มีอิทธิพลต่อการตัดสินใจเลือกใช้บริการโรงแรม ของผู้บุรุษหน่วยงานในจังหวัดพิษณุโลก	รภ.พิบูลสองคราม (2540)	เกี่ยวกับชุมชน	

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	แหล่งทุน/ พ.ศ.ที่พิมพ์	ลักษณะงานวิจัย เกี่ยวกับ	หมายเหตุ
13.	ผศ. ซอกร อาสนนันท์	การศึกษาความคิดเห็นต่อการปรับปรุงโครงสร้างภาษี เงินได้บุคคลธรรมดา ในเขตอำเภอเมือง จังหวัด พิษณุโลก	รภ.พิบูลสงเคราะห์ (2541)	เกี่ยวกับชุมชน	
14.	ผศ.ไพบูล รัวงษัย	การศึกษาสภาพแวดล้อมทางธุรกิจที่มีผลต่อประสิทธิภาพ การดำเนินงานของ Big C Supercenter	รภ.พิบูลสงเคราะห์ (2542)	เกี่ยวกับชุมชน	ต.
15.	นางสาวราภรณ์ รุ่งประดิษฐ์กุล	แนวโน้มของวิชาชีพด้านสื่อสารมวลชนในประเทศไทย ภายหลังภาวะวิกฤตเศรษฐกิจ	รภ.พิบูลสงเคราะห์ (2542)	เกี่ยวกับชุมชน	ต.
16.	นายสมบัติ พรมเสน	การปิดรับข่าวสารและการเรียนรู้เกี่ยวกับการเดือดตั้ง ตามรัฐธรรมนูญฉบับ พ.ศ. 2540 กับการมีส่วนร่วม ทางการเมืองของประชาชนในจังหวัดพิษณุโลก	รภ.พิบูลสงเคราะห์ (2542)	เกี่ยวกับชุมชน	ต.
17.	ดร.สุวนัน ช้างอัครา	การพัฒนาทิมงานที่ส่งผลกระทบต่อประสิทธิผล ใน การดำเนินธุรกิจขนาดย่อม	ธภ. (2543)	เกี่ยวกับชุมชน	ตีมาก
18.	ผศ.สุวารีย์ วงศ์วัฒนา	การศึกษาบทบาทของกลุ่มผลิตเสื้อผ้าสำเร็จรูปในการ พัฒนาเศรษฐกิจของชุมชนในชนบท : ศึกษาเฉพาะ กรณีบ้านแม่ล้มมະค่า อำเภอบางระกำ จังหวัด พิษณุโลก	สภ. (2543)	เกี่ยวกับชุมชน	
19.	นางสาวภาคพร วัฒน์ธรรมรงค์ และคณะ	ความคาดหวังของชุมชนต่อคณะกรรมการของท้องถิ่น บริหารส่วนตำบลที่มีผลต่อการพัฒนาท้องถิ่น : เอกภาระนี้จังหวัดพิษณุโลก	รภ.พิบูลสงเคราะห์ (2544)	เกี่ยวกับชุมชน	
20.	นางบุษบา หินเข้าร์	ความคิดเห็นของผู้นำชุมชนต่อบทบาทของสื่อมวลชน ในการให้การศึกษาที่มีผลต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน ในชุมชนบ้านในจังหวัดพิษณุโลก	รภ.พิบูลสงเคราะห์ (2544)	เกี่ยวกับชุมชน	
21.	นายชัวร์ย์ จินดาคำ	ความคิดเห็นของชาวอำเภอเมืองพิษณุโลกที่มีต่อ รายการทีวียุเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิต	รภ.พิบูลสงเคราะห์ (2544)	เกี่ยวกับชุมชน	
22.	ผศ.ชุลีรัตน์ จันทร์เรือ	ปัจจัยที่ส่งผลต่อความมุกหนานของหนังงานในธุรกิจโรงแรม	รภ.พิบูลสงเคราะห์ (2545)	เกี่ยวกับชุมชน	ต.
23.	ผศ.นิพันธ์ ประทุมศิริ	การวิเคราะห์เศรษฐกิจการผลิตก่อสร้างตัวบ้าน พลังงานแสงอาทิตย์ อำเภอบางกระทุ่ม จังหวัด พิษณุโลก	รภ.พิบูลสงเคราะห์ (2536)	วิจัยและพัฒนา	
24.	ผศ.สุวนัน ช้างอัครา และคณะ	ความต้องการกำลังคนของท้องถิ่น ในปัจจุบัน ของวิทยาลัยครุพิบูลสงเคราะห์ พิษณุโลก ปี พ.ศ. 2533 – 2539	วิทยาลัยครุพิบูล สงเคราะห์ (2532)	ขั้นเรียน/สถาบัน	
25.	ผศ.นิพันธ์ ประทุมศิริ	การศึกษาเปรียบเทียบค่าใช้จ่ายในการศึกษาของ นักศึกษาปีแรกรวมวิชาต่าง ๆ คณวิทยาการจัดการ สถาบันราชภัฏพิบูลสงเคราะห์ ปีการศึกษา 2535	รภ.พิบูลสงเคราะห์ (2536)	ขั้นเรียน/สถาบัน	

ที่	ชื่อผู้เข้ารับ	ชื่องานวิจัย	แหล่งทุน/ พ.ศ.ที่พิมพ์	ลักษณะงานวิจัย เกี่ยวกับ	หมายเหตุ
26.	ผศ.นิพันธ์ ประทุมศิริ	ศึกษาความต้องการศึกษาต่อระดับปริญญาโท สาขาบริหารธุรกิจ ในสถาบันราชภัฏพิมูลราชวัตน์ ปี พ.ศ. 2537	รภ.พิมูลราชวัตน์ (2537)	ขั้นเรียน/สถาบัน	
27.	ผศ.ดร.ไพบูล รัชรังษัย	การประเมินผลการฝึกประสบการณ์วิชาชีพและ คุณภาพบัณฑิต	รภ.พิมูลราชวัตน์ (2537)	ขั้นเรียน/สถาบัน	
28.	นายนิพันธ์ ประทุมศิริ	การศึกษาความต้องการได้รับบริการจากสถาบันราชภัฏ พิมูลราชวัตน์ ของนักศึกษาไปแบ่งกลุ่มวิชาการจัดการที่ไม่ ใช้พิมูลราชวัตน์	รภ.พิมูลราชวัตน์ (2538)	ขั้นเรียน/สถาบัน	
29.	นางบุญนา หินเอกสาร	ปัจจัยที่มีผลกระทำต่อความเครียดของนักศึกษา : ศึกษากรณีนักศึกษาบริษัทญาณสัมภพก่อตั้ง สถาบัน ราชภัฏพิมูลราชวัตน์	รภ.พิมูลราชวัตน์ (2543)	ขั้นเรียน/สถาบัน	
30.	นางสาวผ่องลักษณ์ จิตต์กรรูญ	สภาพปัจจัยในการสอนที่ส่งเสริมการเรียนรู้อย่างมี ความสุข สำหรับนักศึกษาไปแบ่งกลุ่มวิชาภัณฑ์ศาสตร์ สถาบันราชภัฏกลุ่มภาคเหนือตอนล่าง	รภ.พิมูลราชวัตน์ (2543)	ขั้นเรียน/สถาบัน	ตีมาก
31.	นางสุรจิตรา เปลี่ยนดวง	การวิเคราะห์ระบบการบริหารงานวิชาการของคณะ วิทยาการจัดการในสถาบันราชภัฏ กลุ่มภาคเหนือ ตอนล่าง	รภ.พิมูลราชวัตน์ (2543)	ขั้นเรียน/สถาบัน	ตี
32.	ผศ.ธุลิวัฒน์ จันทร์เรือง	ปัญหาการปรับตัวของนักศึกษาใหม่สถาบันราชภัฏ พิมูลราชวัตน์ ปีชุดโลก	รภ.พิมูลราชวัตน์ (2543)	ขั้นเรียน/สถาบัน	ตี
33.	ผศ.สุวารีย์ วงศ์วัฒนา	ความคาดหวังและความพึงพอใจของประชาชน ในการเปิดรับข่าวสารจากสื่อเพื่อการประชาสัมพันธ์ ของสถาบันราชภัฏพิมูลราชวัตน์	สรภ. (2543)	ขั้นเรียน/สถาบัน	ตี
34.	นายปรัชญา สังคมมนุษย์	ขั้นรดสตดบแทนทางเศรษฐกิจจากการลงทุนทาง การศึกษาของนักศึกษาหลักสูตรต่อเนื่อง 2 ปี ผู้มีงานทำแล้ว สถาบันราชภัฏพิมูลราชวัตน์ จังหวัด ปีชุดโลก	รภ.พิมูลราชวัตน์ (2545)	ขั้นเรียน/สถาบัน	ตีมาก
35.	นายสำเนา เอี่ยมสะอาด	ปัญหาและอุปสรรคในการใช้คอมพิวเตอร์เบื้องต้น ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏพิมูลราชวัตน์	รภ.พิมูลราชวัตน์ (2545)	ขั้นเรียน/สถาบัน	ตีมาก
36.	นางบุญนา หินเอกสาร	การศึกษาภาพลักษณ์สถาบันราชภัฏพิมูลราชวัตน์ ปีชุดโลก ในสายตาของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 6 ในเขตจังหวัดอุทัยธานี	รภ.พิมูลราชวัตน์ (2545)	ขั้นเรียน/สถาบัน	ตี
37.	ผศ.สุวารีย์ วงศ์วัฒนา	การศึกษาความพึงพอใจของประชาชนต่อบทบาทของ สถาบันราชภัฏพิมูลราชวัตน์ในนโยบายแผนพัฒนา การศึกษาระยะที่ 8 (พ.ศ. 2540 – 2544)	รภ.พิมูลราชวัตน์ (2545)	ขั้นเรียน/สถาบัน	ตี
38.	ผศ.สุวารีย์ วงศ์วัฒนา	การประเมินหลักสูตรภัณฑ์ศาสตร์ของสถาบันราชภัฏ： ศึกษาเฉพาะกรณีสถาบันราชภัฏพิมูลราชวัตน์	สรภ. (2546)	ขั้นเรียน/สถาบัน	

ที่	ชื่อผู้จัด	ชื่องานวิจัย	แหล่งทุน/ พ.ศ.ที่พิมพ์	ลักษณะงานวิจัย เกี่ยวกับ	หมายเหตุ
39.	นางบุษบา หินแวร์	การศึกษาผลตี ผลเสียของการใช้อินเตอร์เน็ต เพื่อ การเรียนรู้ของนักศึกษาสถาบันราชภัฏในเขตภาคเหนือ ตอนล่าง	สรก. (2546)	หัวเรียน/ สถาบัน	
40.	นางบุษบา หินแวร์	การศึกษาผลสัมฤทธิ์ของการใช้คอมพิวเตอร์ช่วยสอน ผ่านอินเตอร์เน็ตเพื่อการเรียนรู้ของนักศึกษาสถาบัน ราชภัฏในเขตภาคเหนือตอนล่าง	สรก. (2547)	หัวเรียน สถาบัน	
41.	นางสาววรรณี รุ่งประดิษฐ์กุล	ความรู้ แลบทกิจกรรมของเยาวชนที่มีต่อพวงหรีดศาสนา ในยุคโลกอาภัณฑ์	รภ.พิบูลสงคราม (2545)	ประยุกต์	

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	แหล่งทุน/ พ.ศ.ที่พิมพ์	ลักษณะงานวิจัย เกี่ยวกับ	หมายเหตุ
คณะกรรมการและสังคมศาสตร์					
1.	ดร.พิพัฒนา นันทวารก	การศึกษาประเพณีทำข่าวบุญของจังหวัดพิษณุโลก	รภ.พิบูลสองคราม (2540)	เกี่ยวกับชุมชน	ดี
2.	ผศ.ปริชา สุกใส	อิทธิพลของเมืองที่มีต่อเยาวชนชนบทในจังหวัดพิษณุโลก	รภ.พิบูลสองคราม (2540)	เกี่ยวกับชุมชน	
3.	ผศ.ปริชา สุกใส	การศึกษาฯต่อคดีเกี่ยวกับจริยธรรม ค่านิยม ประเพณี และวัฒนธรรมของครอบครัว ที่มีผลต่อการอนุมัติ เสียงดุบดู ศึกษาเฉพาะกรณีในเขตจังหวัดพิษณุโลก และสุโขทัย	รภ.พิบูลสองคราม (2542)	เกี่ยวกับชุมชน	
4.	ผศ.ปราณี แจ่มชุนเทียน	การศึกษาชุมชนในภูมิเมืองนครไทย อำเภอครัวไทร จังหวัดพิษณุโลก	สภภ. (2542)	เกี่ยวกับชุมชน	ดีมาก
5.	ผศ.ล้ำยอง สำเร็จตี	การอ่านเพื่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน ชุมชนย่อยในเขตเทศบาลเมืองพิษณุโลก (ศึกษาเฉพาะกรณีชุมชนประชาธิรัฐและชุมชนวัดจันท์ตะวันตก)	สภภ. (2543)	เกี่ยวกับชุมชน	
6.	นายช้านาณ วงศ์วนิชศร	การศึกษาความหลากหลายทางวัฒนธรรมและ ภูมิปัญญาท้องถิ่นของชุมชน	พวส. (2544)	เกี่ยวกับชุมชน	
7.	ผศ. Jarvis สรีทิพา	ศึกษาภูมิปัญญาท้องถิ่น : กรณีศึกษาประเพณีปีกร่องซ้าย เพื่อสร้างความเข้มแข็งของชุมชน อำเภอครัวไทร จังหวัดพิษณุโลก	รภ.พิบูลสองคราม (2544)	เกี่ยวกับชุมชน	
8.	นายสุนทร สาระวรรณ	บทบาทของสถาบันอุดมศึกษาในการพัฒนาภูมิปัญญา ท้องถิ่นทางภาคกลาง	รภ.พิบูลสองคราม (2545)	เกี่ยวกับชุมชน	ดี
9.	ดร.ปราณี แจ่มชุนเทียน	วิจัยเชิงปฏิบัติการเพื่อกำชับอุบัติ : กรณีศึกษาวัดโนนวัด ในเขตพื้นที่โดยรอบพระราชนิเวศน์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก	รภ.พิบูลสองคราม (2545)	เกี่ยวกับชุมชน	
10.	ผศ.ล้ำยอง สำเร็จตี	การศักดิ์ของชื่อเมืองชื่อสารเพื่อการพัฒนาทัศนคติ ในการ วิพากษ์วิจารณ์ โดยใช้กระบวนการภาษาถิ่นระยะที่ 2 และ 3	สภภ. (2544)	วิจัยและพัฒนา	
11.	รศ.สอน ใจนันตะภูล	ความสมพันธ์ระหว่างกลไกการใช้อ่านกับภาวะผู้นำ การเปลี่ยนแปลงของผู้บุริหารตามการรับรู้ของ บุคลากรประจำสถาบันราชภัฏพิบูลสองคราม	รภ.พิบูลสองคราม (2542)	สถาบัน/ชั้นเรียน	ดี
12.	นายสุเมธ แสงธนาทร	รูปแบบการสอนอ่านภาษาอังกฤษในระดับบิณฑุ์ในสถาบันราชภัฏ : กรณีศึกษาในสถาบันราชภัฏ พิบูลสองคราม	รภ.พิบูลสองคราม (2543)	สถาบัน/ชั้นเรียน	ดีมาก
13.	ผศ.ปริชา สุกใส	การประเมินผลการเรียนในปัจจุบันทฤษฎีทางสังคมศาสตร์ และการนำทฤษฎีไปใช้ในงานพัฒนา ชุมชนของนักศึกษา	สภภ. (2543)	สถาบัน/ชั้นเรียน	

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	แหล่งทุน/ พ.ศ.ที่ทีมรับ	ลักษณะงานวิจัย เกี่ยวกับ	หมายเหตุ
14.	ผศ.นิตา สุวรรณประทัด	การจัดกิจกรรมนักศึกษาของสถาบันราชภัฏสุรินทร์ ภาคเหนือตอนล่าง	รภ.พิบูลลงกรณ์ (2544)	สถาบันฯ ขึ้นเรียน	เต็มภาค
15.	รศ.สอน ใจวนครภูล	การประยุกต์ตามตัวที่นับมังคละเป็นตนศิริสาล	รภ.พิบูลลงกรณ์ (2544)	สถาบันฯ ขึ้นเรียน	
16.	นายทวีศักดิ์ ชั้นยศ	การศึกษาปัญหาการออกเสียงภาษาอังกฤษของครู ผู้สอนภาษาอังกฤษระดับประถมศึกษาในจังหวัด พิษณุโลกและสุโขทัย	สภก. (2544)	สถาบันฯ ขึ้นเรียน	
17.	นางคณิพพร ภักดีอชาดา	การพัฒนาชุดฝึกอบรมแบบพัฒนาโครงกรากกรณีงาน ธุรกิจ “การศึกษาความเป็นไปได้ในการปรับปรุงภูมิทัศน์” สำหรับบุคลากรในสถาบันราชภัฏพิบูลลงกรณ์	รภ.พิบูลลงกรณ์ (2545)	สถาบันฯ ขึ้นเรียน	
18.	ผศ.ปรีชา สุกใส	การวิจัยประเมินผลนักศึกษาไปโรงเรียนวิชาการพัฒนา ชุมชนสถาบันราชภัฏพิบูลลงกรณ์ พิษณุโลก	รภ.พิบูลลงกรณ์ (2545)	สถาบันฯ ขึ้นเรียน	
19.	รศ.สอน ใจวนครภูล	การศึกษาความต้องการหลักสูตรท้องถิ่น “ตนศิริสาล” ของผู้ประกอบการในจังหวัดพิษณุโลกและใกล้เคียง	รภ.พิบูลลงกรณ์ (2545)	สถาบันฯ ขึ้นเรียน	
20.	นางสาวศุภลักษณ์ รัชยะลุน	การพัฒนาตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินคุณภาพการศึกษา ในโปรแกรมวิชาภาษาอังกฤษในสถาบันราชภัฏภาคเหนือ	รภ.พิบูลลงกรณ์ (2543)	ประยุกต์	เต็มภาค
21.	ผศ.สุรีย์ ไวยฤทธิ์	การศึกษาความสามารถทางภาษาสังคมคำภาษาไทย ของนักศึกษาปีที่ 1	รภ.พิบูลลงกรณ์ (2530)	พัฒนา	
22.	ผศ.ปรีชา สุกใส	การวิจัยประเมินผลนักศึกษาไปโรงเรียนวิชาการพัฒนา ชุมชน วิทยาลัยครุพิบูลลงกรณ์	กรมการฝึกหัดครู (2534)	พัฒนา	
23.	ผศ.สมรยา บุญยังคง	การศึกษาภาพลักษณ์ท่อนลังค์จังหวัดพิษณุโลก และ คุณค่าเชิงวรรณศิลป์จากบทเพลงที่นับปาน	รภ.พิบูลลงกรณ์ (2542)	พัฒนา	๓
24.	ผศ.ปรีชา สุกใส	การใช้ภาษาไทยของล่อง/moloch ในประเทศไทย	สภก. (2542)	พัฒนา	
25.	ผศ.ล้ำยอง สำเร็จดี	วิเคราะห์และเบริญเทียนบรรณการมนต์ทาม	รภ.พิบูลลงกรณ์ (2543)	พัฒนา	๓
26.	นางสาวรุ่งมา เพ็งรุ่งเรืองวงศ์ และ นางนวลอวีกุล ใจมั่นคง	ความรู้ความเข้าใจของนักศึกษาสถาบันราชภัฏ พิบูลลงกรณ์ต่อรัชธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช 2540	รภ.พิบูลลงกรณ์ (2544)	พัฒนา	
27.	ผศ.รัฐา ศศิวิมล	เจตคติและความต้องการศึกษาต่อที่สถาบันราชภัฏ พิบูลลงกรณ์ของนักเรียนในจังหวัดพิษณุโลกและ สุโขทัย	สภก. (2546)	ขึ้นเรียน สถาบันฯ	

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ห้องงานวิจัย	แหล่งทุน/ พ.ศ.ที่พิมพ์	ลักษณะงานวิจัย เกี่ยวกับ	หมายเหตุ
1.	นายนิวัตร พัฒนา	การทดลองเนื้อดินปืน ไอ-อะซูมีนา สำหรับผลิตภัณฑ์ Thermocouple Tube	รภ.พิบูลสังเคราะห์ (2540)	วิจัยและพัฒนา	
2.	นายอุमพง พงศ์ศักดิ์ศรี	การทดลองผลิตไก่ร่างตัวอย่างเนื้อดินปืนขาร์ดพอร์สเลน ที่อุณหภูมิ 1,300 องศาเซลเซียส	รภ.พิบูลสังเคราะห์ (2542)	วิจัยและพัฒนา	
3.	นายนิวัตร พัฒนา และคณะ	การพัฒนาเครื่องกรองน้ำร้านค้าไส้กรองเซรามิกส์	รภ.พิบูลสังเคราะห์ (2542)	วิจัยและพัฒนา	๓
4.	นายนิวัตร พัฒนา	การพัฒนาติดแม่เหล็กรัดคาดปะชาวนายเพื่อผลิตเครื่องปืน ดินเผา	รภ.พิบูลสังเคราะห์ (2543)	วิจัยและพัฒนา	๓
5.	นายนิวัตร พัฒนา	การทดลองประดิษฐ์ Thermocouple Pyrometer โดยใช้เนื้อดินปืนไอ-อะซูมีนาเป็นอ่อนวนความร้อน	พวส. (2544)	วิจัยและพัฒนา	
6.	นายนิวัตร พัฒนา	เตาเผาอุณหภูมิสูง	รภ.พิบูลสังเคราะห์ (2538)	ประยุกต์	
7.	นายนิวัตร พัฒนา	เนื้อดินปืนเวเรียสไวน่า สำหรับการสร้างผลิตภัณฑ์ ฐานภัณฑ์	รภ.พิบูลสังเคราะห์ (2539)	ประยุกต์	
8.	นายนิวัตร พัฒนา	ศึกษาและพัฒนาสมบัติของดินบ้านดงตินทองเพื่อทำ ผลิตภัณฑ์เครื่องปืนดินเผาประเภทติดแม่เหล็ก	พวส. (2543)	ประยุกต์	
9.	นายอุมพง พงศ์ศักดิ์ศรี และคณะ	การทดลองเคลือบโดยใช้ดินเผาบริเวณทุ่งทะเสแก้ว สถานีราชภัฏพิบูลสังเคราะห์ จังหวัดพิษณุโลก	รภ.พิบูลสังเคราะห์ (2543)	ประยุกต์	๓
10.	นายนิวัตร พัฒนา	ไส้กรองน้ำเซรามิกส์	สภภ. (2543)	ประยุกต์	๓

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	แหล่งทุน/ พ.ศ.ที่พิมพ์	ลักษณะงานวิจัย เกี่ยวกับ	หมายเหตุ
1	สำนักวิจัยและบริการ วิชาการ	การพัฒนาผลผู้สร้างสรรค์ในการศึกษาฯด้วยวิถีชุมชน จากสถาบันราชภัฏพิมูลังค์	รภ.พิมูลังค์ (2545)	วิจัยสถาบัน	
2	นางเออมร กมลวรรณ	สภาพปัญหาการปฏิบัติงานวิชาการตามบทบาทหน้าที่ ของอาจารย์สถาบันราชภัฏพิมูลังค์	รภ.พิมูลังค์ (2546)	วิจัยสถาบัน	
3	สำนักวิจัยและบริการ วิชาการ	ความต้องการพัฒนาศักยภาพในหอพักของสถาบันของ นักศึกษาสถาบันราชภัฏพิมูลังค์	รภ.พิมูลังค์ (2546)	วิจัยสถาบัน	
4	สำนักวิจัยและบริการ วิชาการ	โครงการเสริมสร้างคุณภาพและพัฒนาผลผลงานวิจัย	รภ.พิมูลังค์ (2546)	วิจัยสถาบัน	
5	นายวีระพงษ์ อินทร์ทอง	การวิเคราะห์หลักสูตรของสถาบัน	สำนักวางแผนฯ (2545)	วิจัยสถาบัน	
6	นางกันยารัตน์ สุขเรือง	การวิเคราะห์นักศึกษาใหม่ ปีการศึกษา 2544	สำนักวางแผนฯ (2545)	วิจัยสถาบัน	
7	นางชรินพิทย์ สอนทำゴ	การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายส่วนตัวของนักศึกษาภาคปกติ สถาบันราชภัฏพิมูลังค์	สำนักวางแผนฯ (2545)	วิจัยสถาบัน	
8	นางสาวมญรี กมลวรรณ	การวิเคราะห์จำนวนนักศึกษาเต็มเวลา (FTES) ปี 2544	สำนักวางแผนฯ (2545)	วิจัยสถาบัน	
9	นางสาวมญรี กมลวรรณ	การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่อหัวนักศึกษา (SCH) ปี 2544	สำนักวางแผนฯ (2545)	วิจัยสถาบัน	
10	นางสาวมญรี กมลวรรณ	การวิเคราะห์ประสิทธิภาพการใช้อาหาร	สำนักวางแผนฯ (2545)	วิจัยสถาบัน	
11	นางสาวราชนัน สัพพน	การวิเคราะห์ภาระงานสอนของอาจารย์ ปี 2543	สำนักวางแผนฯ (2545)	วิจัยสถาบัน	
12	สำนักวางแผนและ พัฒนา	การวิเคราะห์ภาระงานอาจารย์และบุคลากร	สำนักวางแผนฯ (2546)	วิจัยสถาบัน	
13	สำนักวางแผนและ พัฒนา	การวิเคราะห์ศักยภาพด้านอาคาร/ สถานที่	สำนักวางแผนฯ (2546)	วิจัยสถาบัน	
14	สำนักวางแผนและ พัฒนา	การวิเคราะห์ศักยภาพด้านครุภัณฑ์และห้องปฏิบัติการ	สำนักวางแผนฯ (2546)	วิจัยสถาบัน	
15	นายโชคชัย น้อยกลิน	การวิเคราะห์ภาวะทางานทักษะของบุคลากร รุ่นสูตรท้าย ที่รับปริญญา	สำนักวางแผนฯ (2545)	วิจัยสถาบัน	
16	นายโชคชัย น้อยกลิน	การศึกษาปัจจัยที่มีผลต่อการทำงานวิจัยของอาจารย์ สถาบันราชภัฏพิมูลังค์	สำนักวางแผนฯ (2545)	วิจัยสถาบัน	
17	สำนักวางแผนและ พัฒนา	การวิเคราะห์ศักยภาพและความจำเป็นในการพัฒนา ในองค์กรบริหารส่วนตำบล ในเขตตัวผิดชอบ สถาบันราชภัฏพิมูลังค์	สำนักวางแผนฯ (2546)	วิจัยสถาบัน	

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	แหล่งทุน/ พ.ศ.ที่พิมพ์	ลักษณะงานวิจัย เกี่ยวกับ	หมายเหตุ
18	นายพรชัย คณานันท์ศิลป์	การวิเคราะห์การตกลง - รัฐบัญญัติ	สำนักงานแผนฯ (2545)	วิจัยสถาบัน	
19	นายสมชาย ภาระจำ	การวิเคราะห์ศึกษาภาพด้านบุคลากร	สำนักงานแผนฯ (2546)	วิจัยสถาบัน	
20	นายสมชาย ภาระจำ	การศึกษาคุณภาพและศักยภาพของอาจารย์พิเศษ ของสถาบันฯ	สำนักงานแผนฯ (2546)	วิจัยสถาบัน	
21	นายสุนทร ปานเย้ม	การวิเคราะห์ประสิทธิภาพการผลิตบัณฑิตของสถาบัน	สำนักงานแผนฯ (2546)	วิจัยสถาบัน	
22	สำนักงานแผนและ พัฒนา	การศึกษาและพัฒนาโครงการบริการวิชาการแก่สังคม ของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม	สำนักงานแผนฯ (2546)	วิจัยสถาบัน	
23	สำนักงานแผนและ พัฒนา	การวิเคราะห์แนวโน้มความต้องการด้านอัตรากำลัง ในระยะ 15 ปี ของสถาบันฯ	สำนักงานแผนฯ (2546)	วิจัยสถาบัน	
24	ผศ.ชลกร อาสนวนนท์	การวิเคราะห์ค่าใช้จ่ายต่อหน่วยผลผลิต/ต้นทุน รายกิจกรรม	สำนักงานแผนฯ (2545)	วิจัยสถาบัน	
25	ผศ.นิตา สุวรรณประเทศ	การศึกษาความคิดเห็นของศิษย์เก่าสถาบันราชภัฏ พิบูลสงคราม ต่อบทบาทการพัฒนาสถาบัน	สำนักงานแผนฯ (2546)	วิจัยสถาบัน	
26	ผศ.วัลภา ศศิวิมล	การศึกษาแนวโน้มความต้องการในการศึกษาต่อ ระดับอุดมศึกษา ในพื้นที่เขตวัฒนธรรมในจังหวัด พิษณุโลก	สำนักงานแผนฯ	วิจัยสถาบัน	ไม่ใช้งบยอดนี้
27	ผศ.สุวพี พัฒนาวงศ์	การศึกษาผลกระทบจากการปฏิบัติงานของผู้ถัวเรือ การศึกษาจากสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม	สำนักงานแผนฯ (2545)	วิจัยสถาบัน	
28	ผศ.สุวารีย์ วงศ์วัฒนา	การศึกษาความต้องการแรงงานระดับอุดมศึกษาใน แหล่งงานของภาคเหนือตอนล่าง	สำนักงานแผนฯ (2545)	วิจัยสถาบัน	
29	สำนักงานแผนและ พัฒนา	การประเมินแผนพัฒนาสถาบันระยะที่ 8 (2540 - 2544)	สำนักงานแผนฯ (2546)	วิจัยสถาบัน	
30	นางสาวจิรภัท ใจอาร์ย์	การวิเคราะห์งบประมาณและการลงทุนทางการศึกษา ของสถาบัน	สำนักงานแผนฯ (2546)	วิจัยสถาบัน	
31	นายอำนวย วงศิรินทร์	การศึกษาแหล่งศิลปวัฒนธรรมและภูมิปัญญาท่องเที่ยว เพื่อกำหนดกรอบวิสัยทัศน์ เมืองมหาสารคาม และแผนพัฒนา ด้านการทำท่องเที่ยวศิลปวัฒนธรรม	สำนักงานแผนฯ (2546)	วิจัยสถาบัน	
32	นายชุมพล เสนาขันธ์	การวิเคราะห์สภาพแวดล้อมเพื่อการศึกษาของชีวิต นักศึกษาสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม	สำนักงานแผนฯ (2545)	วิจัยสถาบัน	
33	นางบุษบา หินเนอร์	การศึกษาความคาดหวังของชุมชนต่อสถาบันราชภัฏ พิบูลสงคราม	สำนักงานแผนฯ (2545)	วิจัยสถาบัน	
34	นายวิรช คงงาม	การศึกษาประสิทธิภาพการใช้หลักสูตรศิลปศาสตร์ ของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม	สำนักงานแผนฯ (2546)	วิจัยสถาบัน	

ที่	ชื่อผู้วิจัย	ชื่องานวิจัย	แหล่งทุน/ พ.ศ.ที่พิมพ์	ลักษณะงานวิจัย เดียวกัน	หมายเหตุ
35	นางสุจิตรา เปลี่ยนคง	การวิเคราะห์ศักยภาพของสถาบันต่อการสนับสนุน นโยบายรัฐบาล	สำนักงานแผนฯ (2546)	วิจัยสถาบัน	
36	นางอุษณีย์ เส็งพาณิช	การศึกษาศักยภาพการพึ่งพาของด้านการเงินของสถาบันฯ	สำนักงานแผนฯ (2545)	วิจัยสถาบัน	
37	นางอุษณีย์ เส็งพาณิช	การวิเคราะห์ระบบการเงิน บัญชี พัสดุ และการตรวจสอบ ภายใน	สำนักงานแผนฯ (2545)	วิจัยสถาบัน	

**ประกาศสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
เรื่อง การงานของอาจารย์ (ฉบับปรับปรุง) พ.ศ. 2542**

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 38 (1) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538 ประกาศคณะกรรมการสถาบันราชภัฏ เรื่อง นโยบายและแนวทางดำเนินการประกันคุณภาพของ สถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2539 นโยบายข้อ 1 (1.3) และมติที่ประชุมผู้บริหารสถาบันในคราวประชุม ครั้งที่ 12 / 2542 เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม 2542 จึงกำหนดภาระงานของอาจารย์ ดังต่อไปนี้

1. ยกเลิกประกาศสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม เรื่อง เกณฑ์มาตรฐานและภาระงาน ตามพันธกิจของสถาบัน พ.ศ. 2541

2. ประกาศนี้ให้มีผลบังคับใช้ตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศในราชกิจจานุเบกษาเป็นต้นไป

3. การกำหนดภาระงานของอาจารย์ มีจุดมุ่งหมาย ดังนี้

3.1 เพื่อยรังมาตรฐานการปฏิบัติราชการให้เกิดความเสมอภาค เป็นธรรม และตรวจสอบได้

3.2 เพื่อใช้เป็นข้อมูลสารสนเทศในการพิจารณาตัดสินใจแผนการปฏิบัติราชการ

3.3 เพื่อให้สถาบันดำเนินการตามภารกิจให้สมบูรณ์ยิ่งขึ้น

4. ภาระงานของอาจารย์ หมายถึง งานราชการที่สถาบันมอบหมายให้อาจารย์ประจำ สถาบันปฏิบัติ ได้แก่

4.1 งานสอน อาจารย์ทุกคนต้องมีภาระงานสอนในรายวิชาตามหลักสูตร สถาบันราชภัฏ คือ การจัดทำแผนการสอน วิธีการสอน การใช้สื่อการสอน และการวัดผลและประเมินผล

4.2 งานอาจารย์ที่ปรึกษาของนักศึกษา อาจารย์ที่ปรึกษาทุกคนต้องจัดเวลา ให้นักศึกษาพบ

4.3 งานอาจารย์ที่ปรึกษาโครงการวิทยานิพนธ์ อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการ วิทยานิพนธ์จะต้องจัดเวลาให้คำปรึกษาแก่นักศึกษา

✓

4.4 งานอาจารย์นิเทศก์การฝึกประสบการณ์วิชาชีพ อาจารย์ทุกคนต้องออก
นิเทศน์ศึกษา

4.5 งานวิจัย อาจารย์ทุกคนต้องทำวิจัยพื้นฐานหรือวิจัยประยุกต์ที่สนับสนุน
การเรียนการสอน การพัฒนาทักษะด้านในลักษณะวิจัยเดียวหรือเป็นกลุ่ม และมีการเผยแพร่ผลงานวิจัย
ในรูปแบบต่าง ๆ

4.6 งานผลิตผลงานทางวิชาการ อาจารย์ต้องผลิตผลงานทางวิชาการใน
รูปแบบต่าง ๆ ได้แก่ การเขียนบทความในสาขาวิชา งานเขียนเอกสารคำสอนหรือตำรา
หรือสื่อการสอน

4.7 งานบริการวิชาการ อาจารย์ทุกคนควรให้บริการวิชาการแก่สังคมใน
รูปแบบต่าง ๆ ดังนี้

4.7.1 เป็นวิทยากรทั้งในและนอกสถาบัน

4.7.2 เป็นกรรมการอ่านผลงานวิชาการเพื่อขอตั้งหัวหนัง
ทางวิชาการ

4.7.3 เป็นที่ปรึกษาหรือร่วมเป็นกรรมการทางวิชาการแก่องค์กร
และชุมชนในท้องถิ่น

4.7.3 เป็นที่ปรึกษาชั้นrm สโมสร องค์กรนักศึกษา

4.8 งานกิจกรรมนักศึกษา อาจารย์ทุกคนต้องส่งเสริมและสนับสนุนและเข้าร่วม
กิจกรรมนักศึกษา ได้แก่

4.8.1 งานปฐมนิเทศ และปัจฉิมนิเทศ

4.8.2 งานชุมชนนักศึกษา

4.8.3 งานสมอสรนักศึกษา

4.8.4 งานทัศนศึกษา

4.8.5 งานกีฬา

4.8.6 งานกำกับดูแลนักศึกษา

4.9 งานทะเบียนรุ่งศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม อาจารย์ทุกคนควรส่งเสริม
และสนับสนุนงานทะเบียนรุ่งศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

4.9.1 ปฏิบัติตามวัฒนธรรมไทย

4.9.2 ร่วมกิจกรรมทะเบียนรุ่งศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม

4.9.3 ตระหนักในคุณค่าและอนุรักษ์ทรัพยากรธรรมชาติและสิ่งแวดล้อม

4.10 งานบริหาร อาจารย์ทุกคนควรมีส่วนร่วมในงานบริหารตามความจำเป็น

5. เกณฑ์ภาระงานของอาจารย์ อาจารย์ประจำสถาบันราชภัฏพิบูลสงครามทุกคน ต้องมีภาระงานรวมไม่น้อยกว่า 35 ภาระงานต่อสัปดาห์ต่อภาคการศึกษา ประกอบด้วย

5.1 ขานสอน อาจารย์ทุกคนยกเว้นอยู่ในการบดี ต้องสอน 1 – 4 รายวิชา จำนวนไม่น้อยกว่า 3 คาบ และไม่ควรเกิน 12 คาบต่อสัปดาห์ มีรายละเอียด ดังนี้

- รายวิชาที่เป็นการบรรยาย / ปฏิบัติการ / สัมมนา ขนาดกลุ่ม

ไม่เกิน 50 คน สอน 1 คาบ / สัปดาห์ / ภาคการศึกษา

ได้ 2.5 ภาระงาน

- ขนาดกลุ่ม 51 – 100 คน สอน 1 คาบ / สัปดาห์ / ภาคการศึกษา

ได้ 3 ภาระงาน

- ขนาดกลุ่ม 101 คนขึ้นไปสอน 1 คาบ / สัปดาห์ / ภาคการศึกษา

ได้ 3.5 ภาระงาน

กรณีสอนเกินกว่า 1 รายวิชา จะได้ค่ารายวิชาเป็นภาระงานเพิ่มขึ้นเท่ากับ รายวิชาที่เกินรายวิชาละ 1 ภาระงาน เว้นแต่รายวิชาที่สอนร่วมกันหลายคนให้คิดภาระงานตามสัดส่วน ของภาระงานที่สอนจริง

5.2 อาจารย์ที่ปรึกษา

5.2.1 อาจารย์ที่ปรึกษาประจำกลุ่มเรียน ต้องให้คำปรึกษานักศึกษา อย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ได้ 2 ภาระงานต่อ 1 หมู่เรียนต่อภาคการศึกษา

5.2.2 อาจารย์ที่ปรึกษาโครงการหรือวิทยานิพนธ์ ต้องจัดเวลาให้ คำปรึกษาอย่างน้อยสัปดาห์ละ 1 ครั้ง ได้ 1 ภาระงานต่อนักศึกษา 1 คน ต่อภาคการศึกษา ทั้งนี้รวม แล้วไม่เกิน 8 ภาระงาน

5.3 อาจารย์นิเทศ อาจารย์นิเทศก์ตามคำสั่งสถาบันต้องมีภารกิจการนิเทศ นักศึกษาตามความจำเป็นของคณะ / โปรแกรมวิชาอย่างน้อย 2 ครั้ง ต่อภาคการศึกษา หรือตามที่ คณะกำหนด คิดภาระงาน ดังนี้

5.3.1 อาจารย์ 1 คน รับผิดชอบการนิเทศนักศึกษาไม่เกิน 5 คน
ได้ 3 ภาระงาน

5.3.2 อาจารย์ 1 คน รับผิดชอบการนิเทศนักศึกษา 6 – 10 คน
ได้ 5 ภาระงาน

ในกรณีมีความจำเป็นขาดแคลนอาจารย์นิเทศก์ อาจมอบหมายให้อาชารย์ คนหนึ่งนิเทศนักศึกษาเกิน 15 คนได้ แต่ทั้งนี้ต้องไม่เกิน 20 คน และจะได้ 8 ภาระงาน

(5.4) งานวิจัย อาจารย์คุณมีงานวิจัยอย่างน้อย 3 ปีต่อ 1 ชีวิร่อง
คิดภาระงาน ดังนี้

5.4.1 ทำวิจัยเดียว 1 ชีวิร่องได้ 10 ภาระงาน แบ่งเป็น 2 ตอน
คือตอนแรกที่เริ่มทำและได้ 5 ภาระงาน และตอนที่ส่งผลงานแล้วได้อีก 5 ภาระงานตามลำดับ

5.4.2 ทำวิจัยร่วม 1 ชีวิร่อง หัวหน้าโครงการได้ 6 ภาระงาน
และผู้ร่วมวิจัยได้ 4 ภาระงาน แบ่งเป็น 2 ตอน คือตอนแรกเริ่มทำได้ 3 และ 2 ภาระงาน
และตอนที่ส่งผลงานแล้วได้อีก 3 และ 2 ภาระงานตามลำดับ

(5.5) งานผลิตผลงานทางวิชาการ อาจารย์ทุกคนต้องผลิตผลงานทางวิชาการ
ในสาขาวิชาที่สอนอย่างน้อย 2 ปีต่อเรื่อง และคิดภาระงานดังนี้

5.5.1 เขียนบทความทางวิชาการที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร
ที่คณะกรรมการประจำคณะให้การรับรอง 1 ชีวิร่องได้ 3 ภาระงาน

5.5.2 เขียนตำราหรือเอกสารประกอบการสอนซึ่งจัดพิมพ์อย่างสมบูรณ์
มีเนื้อหาครอบคลุมตามหลักสูตรไม่น้อยกว่าร้อยละ 80 1 ชีวิร่อง ได้ 10 ภาระงาน การณ์ที่เขียนร่วม
กันให้แบ่งตามสัดส่วนภาระงาน

5.5.3 พัฒนาเทคโนโลยีเพื่อการเรียนการสอนและการบริการทาง
วิชาการ ซึ่งได้รับการอนุมัติโครงการจากคณะ / สถาบัน ได้ 8 ภาระงานต่อโครงการ กรณีที่มีการ
ปฏิบัติงานร่วมกันให้เฉลี่ยตามสัดส่วนภาระงาน

(5.6) งานบริการทางวิชาการ อาจารย์ทุกคนควรให้บริการงานทางวิชาการ
ในลักษณะได้ลักษณะหนึ่งอย่างน้อย 2 ปีต่อครั้ง โดยคิดภาระงาน ดังนี้

5.6.1 เป็นวิทยากรบรรยาย สาธิต ให้แก่บุคลากรภายในสถาบัน 1 ครั้ง^{ไม่น้อยกว่า 30 นาที} ได้ 0.5 ภาระงาน

5.6.2 เป็นวิทยากรบรรยาย สาธิต ให้แก่บุคลากรภายนอกสถาบัน 1 ครั้ง^{ไม่น้อยกว่า 30 นาที} ได้ 1 ภาระงาน

5.6.3 จัดกิจกรรมและเผยแพร่งานวิชาการ เทคโนโลยี
การอนุบำรุงศิลปวัฒธรรม 1 ครั้ง ประธานกรรมการได้ 0.75 ภาระงาน รองประธาน เลขาธุการ
และกรรมการได้ 0.5 ภาระงาน

5.6.4 เป็นกรรมการอ่านผลงานเพื่อขอต่อรองตำแหน่งทางวิชาการ
1 ชีวิร่องได้ 2 ภาระงาน

5.6.5 เป็นที่ปรึกษาทางวิชาการและหรือเป็นกรรมการขององค์กรชุมชน
ในท้องถิ่นรวมทุกชุด ได้ 2 ภาระงานต่อภาคการศึกษา

11

5.7 งานกิจกรรมนักศึกษา อาจารย์ทุกคนต้องปฏิบัติงานกิจกรรมนักศึกษาอย่างน้อย 2 กิจกรรมต่อปี คิดภาระงาน ดังนี้

5.7.1 งานปฐมนิเทศ และปัจจุบันเทคโนโลยีกิจกรรม ประธานการจัดงานได้ 1 ภาระงานและผู้เข้าร่วมได้ 0.5 ภาระงาน

5.7.2 งานชุมชนนักศึกษา เป็นที่ปรึกษาชุมชนได้ 1 ภาระงาน

5.7.3 งานสมอสรนักศึกษา เข้าร่วมกิจกรรมงานสมอสรนักศึกษา

ได้ 1 ภาระงาน

5.7.4 งานทัศนศึกษา อาจารย์ที่ได้รับคำสั่งให้พานักศึกษาไปทัศนศึกษาได้คนละ 1 ภาระงานต่อ 1 ครั้ง

5.7.5 งานกีฬา เป็นผู้ฝึกสอนได้ 2 ภาระงาน ผู้คุมได้ 1 ภาระงาน อาจารย์ที่เข้าร่วมกิจกรรมตามคำสั่งของคณะและสถาบันได้ 0.5 ภาระงานต่อครั้ง

5.7.6 งานกำกับดูแลวินัยนักศึกษา อาจารย์ที่ได้รับคำสั่งของคณะและสถาบันได้เป็นผู้ตรวจสอบได้ 2 ภาระงาน เป็นกรรมการสืบสวนได้ 2 ภาระงาน และเป็นกรรมการสอบสวนได้ 3 ภาระงาน

5.8 งานทะนบ่ารุ่งศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อม อาจารย์ควรปฏิบัติงานทะนบ่ารุ่งศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมอย่างน้อย 2 กิจกรรมต่อปี คิดภาระงาน ดังนี้

5.8.1 จัดกิจกรรมเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมตามคำสั่งของคณะและสถาบัน ประธาน รองประธานและกรรมการเลขานุการของทุกฝ่ายได้ 1.5 ภาระงาน กรรมการได้ 1 ภาระงาน ต่อ 1 ครั้ง

5.8.2 เข้าร่วมกิจกรรมเผยแพร่ศิลปวัฒนธรรมและสิ่งแวดล้อมตามคำสั่งของคณะและสถาบันได้ 0.5 ภาระงานต่อ 1 ครั้ง แต่ไม่เกิน 6 ภาระงาน

5.9 งานบริหาร อาจารย์ควรมีส่วนร่วมในงานบริหารตามความจำเป็นของสถาบัน อาจารย์ที่ปฏิบัติงานด้านบริหารไม่ควรปฏิบัติงานเกิน 2 ตำแหน่ง และให้คิดภาระงานบริหารได้เพียง 1 ตำแหน่งเท่านั้น

5.9.1 อธิการบดีได้ 35 ภาระงาน

5.9.2 รองอธิการบดีได้ 28 ภาระงาน

5.9.3 คณบดีได้ 28 ภาระงาน

5.9.4 ผู้อำนวยการสำนัก (ตามประกาศของกระทรวงศึกษาธิการ ว่าด้วยการแบ่งส่วนราชการในสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม จังหวัดพิษณุโลก พ.ศ. 2542) ได้ 25 ภาระงาน

5.9.5 รองคณบดีได้ 21 ภาระงาน

๕.๙.๖ ผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต หัวหน้าศูนย์ / สำนัก

(ตามประกาศสถาบันการແນ່ງໜ່າຍງານກາຍໃນສ່ວນຮາກສະໝັກສາ ພ.ศ. 2542)

รองผู้อำนวยการสำนัก เลขานุการคณะ ประธานโปรแกรมวิชาได้ 18 ภาระงาน

๕.๙.๗ รองผู้อำนวยการโรงเรียนสาธิต รองหัวหน้าศูนย์ / สำนัก

หัวหน้ากลุ่มงาน หัวหน้ากลุ่มวิชาและหัวหน้าโครงการเฉพาะกิจได้ 15 ภาระงาน

๕.๙.๘ กรรมการโปรแกรมวิชา กรรมการประจำกลุ่มงาน

และผู้ประสานงานวิชาการศึกษาทั่วไปได้ 10 ภาระงาน

๕.๙.๙ กรรมการสนับสนุนงานกิจกรรมของสถาบัน คิดภาระงาน ดังนี้

(1) กรรมการคณะกรรมการสภากาล-democracy ได้ 10 ภาระงาน

(2) กรรมการสภาระจำสถาบัน ได้ 8 ภาระงาน

(3) กรรมการวิชาการและกรรมการจัดการศึกษาได้ 6 ภาระงาน

(4) กรรมการประจำคณะ ได้ 6 ภาระงาน

(5) คณะกรรมการประจำที่สถาบันแต่งตั้งได้ 4 ภาระงาน

6. สถาบันกำหนดแนวปฏิบัติเบื้องต้นไว้ ดังต่อไปนี้

6.1 การมอบหมายงานให้อาชารย์ปฏิบัติที่นอกเหนือจากการสอน ให้คณะ สำนัก ศูนย์ คำนึงถึงภาระงานสอนของอาจารย์เป็นสำคัญ เพราะจะส่งผลกระทบต่อคุณภาพการสอน

6.2 อาจารย์ทุกคนต้องแจ้งภาระงานในแต่ละภาคการศึกษา โดยกรอก รายละเอียดในแบบฟอร์มของสถาบันส่งที่คณะ เมื่อสิ้นภาคการศึกษา

6.3 คณะรูปภาระงานของอาจารย์แต่ละคนและนำไปรวมกับผลการประเมิน คุณภาพการปฏิบัติงานที่ผู้บริหารระดับคณะ / สำนัก ประเมินแล้วนำเสนอสถาบัน

6.4 ผลสรุปจำนวนภาระงานกับกำลังดับการประเมินคุณภาพการปฏิบัติงาน จากแฟ้มสะสมงานของอาจารย์และแบบประเมินโดยผู้บริหารระดับคณะ สำนัก เพื่อที่สถาบันนำไป พิจารณาประกอบการตอบแทนการปฏิบัติราชการต่อไป

จึงประกาศมาให้ทราบโดยทั่วกัน

ประกาศ ณ วันที่ 1 ธันวาคม พ.ศ. 2542

(รองศาสตราจารย์ประวิตร ชูศิลป์)

อธิการบดีสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

๑๖

เกณฑ์การประกันคุณภาพงานวิจัย ของ สมศ.

**มาตรฐานและตัวบ่งชี้สำหรับการประเมินคุณภาพภายนอกระดับอุดมศึกษา
(ตามเกณฑ์ของ สมศ.)**

ผลงานวิจัยที่สามารถนำไปใช้ประโยชน์ได้อย่างกว้างขวาง และงานสร้างสรรค์ที่มีคุณภาพ สามารถเผยแพร่ได้ เพื่อพัฒนาองค์ความรู้ให้หลากหลาย ทันสมัย สามารถนำไปพัฒนาสังคมและประเทศได้

ตัวบ่งชี้	สิ่งที่มุ่งประเมิน	สอดคล้องกับหลักการกำหนดตัวบ่งชี้ ข้อที่	สอดคล้องกับ พ.ร.บ.การศึกษาแห่งชาติ 2542 มาตรฐาน
1. จำนวนบทความวิจัยที่พิมพ์เผยแพร่และงานสร้างสรรค์ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำทุกระดับ (แหล่งข้อมูล : วิจัยสถาบัน/ การประกันคุณภาพภายใน/ ต้นสังกัด)	ผลลัพธ์/ ผลกระทบ (output)	3, 4, 6, 7	
2. จำนวนงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ในงานวิจัยอื่น หรือ ในการเรียนการสอน หรือในวงธุรกิจอุตสาหกรรม หรือ การพัฒนาประเทศต่ออาจารย์ประจำ (แหล่งข้อมูล : วิจัยสถาบัน/ การประกันคุณภาพภายใน/ ต้นสังกัด)	ผลลัพธ์/ ผลกระทบ (output)	1, 2, 3, 4, 6, 7	24 (5), 28, 30
3. จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายนอกต่อ อาจารย์ประจำทุกระดับ (แหล่งข้อมูล : วิจัยสถาบัน/ การประกันคุณภาพภายใน/ ต้นสังกัด)	ตัวป้อน (input)	3, 6, 7	9 (4) (5), 28
4. จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยภายในสถาบันต่อ อาจารย์ประจำทุกระดับ (แหล่งข้อมูล : วิจัยสถาบัน/ การประกันคุณภาพภายใน/ ต้นสังกัด)	ตัวป้อน (input)	2, 5, 6	

1. จำนวนบทความวิจัยที่พิมพ์เผยแพร่ และงานสร้างสรรค์ ต่อจำนวนอาจารย์ประจำทุกระดับ

ความหมาย หมายถึง จำนวนบทความวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ของอาจารย์ประจำทุกระดับที่ได้รับการตีพิมพ์เผยแพร่ในแต่ละปี (ปี พ.ศ.) ต่อจำนวนอาจารย์ประจำทุกระดับ ทั้งหมดในปีการศึกษานั้น ๆ โดยตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ทั้งวารสารที่อยู่ในฐานข้อมูลสาขาวิชา วารสารที่ไม่อยู่ในฐานข้อมูลสาขาวิชา และวารสารระดับชาติที่มีผู้ประเมินอิสระหรือได้รับการนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ และระดับชาติ

จำนวนบทความวิจัย รวมทั้ง งานสร้างสรรค์ที่ได้รับการตีพิมพ์นั้น ให้นับตามปี พ.ศ. ที่ได้รับการตีพิมพ์ ส่วนจำนวนอาจารย์ประจำทุกระดับให้นับตามปีการศึกษา ตัวอย่างเช่น ในรายงานประจำปี 2544 การรายงานจะต้องนับจำนวนบทความวิจัยที่ได้รับการตีพิมพ์แล้ว ปี พ.ศ. 2544 ส่วนจำนวนอาจารย์ประจำทุกระดับให้นับของปีการศึกษา 2543

ในการประเมิน จะจะต้องนำคำ Impact Factor ของวารสารที่บันทึกไว้ในปีนั้น ๆ ได้รับการตีพิมพ์มาประกอบการประเมินด้วย ซึ่ง Impact Factor เป็นเครื่องมือที่ช่วยในการประเมินคุณภาพ เปรียบเทียบ และจัดอันดับวารสาร นอกจากนั้น ยังสามารถใช้ประเมินคุณภาพของสถาบันอุดมศึกษา เนื่องจากคำ Impact Factor สามารถใช้ในการแบ่งออกถึงคุณภาพของบทความวิจัย ที่ตีพิมพ์โดยคณาจารย์ภายในสถาบันนั้น ๆ ได้เป็นอย่างดี

Impact Factor หมายถึง การวัดค่าความถี่ของการอ้างอิงบทความวิจัยในแต่ละปี หรือความถี่ที่บันทึกไว้ในวารสารนั้นจะได้รับการอ้างถึงหรือถูกนำไปใช้

Impact Factor ที่ สมศ. นำมาพิจารณา จะใช้ Impact Factor ตามมาตรฐานนานาชาติจริงในแต่ละปี และใช้ของสำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย (สกสว.) สำหรับวารสารในประเทศไทย

ผู้ประเมินอิสระ (Peer Review) หมายถึง ผู้ทรงคุณวุฒิที่ประเมินบทความของผู้ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารนั้น ๆ และไม่ได้สอนในสถาบันของผู้ส่งบทความเพื่อพิจารณาตีพิมพ์

งานสร้างสรรค์ หมายถึง ผลงานทางวิชาการที่ได้มีการศึกษาค้นคว้าตามกระบวนการวิจัยที่เหมาะสมกับสาขาวิชา หรือการแสดงออกทางศิลปะอันเป็นที่ยอมรับระดับนานาชาติและระดับชาติ หรืองานที่ได้รับสิทธิบัตร เป็นการแสดงความก้าวหน้าทางวิชาการ เช่นสร้างองค์ความรู้หรือวิธีการที่เป็นประโยชน์ต่อสาขาวิชา หรือแสดงความเป็นต้นแบบ ต้นความคิด ของผลงาน หรือแสดงความสามารถในการบุกเบิกงานในสาขาวิชานั้น รวมทั้ง งานสร้างสรรค์

ทางด้านศิลปกรรม และจิตกรรม ผลงานที่ดำเนินการแล้วเสร็จเหล่านี้ จะต้องได้รับการเผยแพร่ ในวงกว้าง หรือมีความรับของผู้เชี่ยวชาญในสาขานั้น ทั้งในระดับชาติ ระดับนานาชาติ หรือมีการประเมินโดยผู้ประเมินอิสระที่เป็นที่ยอมรับ

ข้อมูลที่ต้องการและวิธีรายงาน

ข้อมูลที่ต้องรายงาน ได้แก่ จำนวนบทความวิจัย หรืองานสร้างสรรค์ หรืองานที่ได้รับสิทธิบัตรของอาจารย์ประจำทุกระดับ ที่ได้รับการตีพิมพ์ในวารสารวิชาการระดับนานาชาติ ระดับชาติ หรือได้รับการนำเสนอในการประชุมวิชาการระดับนานาชาติ หรือการประชุมวิชาการระดับชาติของแต่ละปี (ปี พ.ศ.) จำแนกตามประเภทของการได้รับการเผยแพร่ (วารสาร ระดับนานาชาติที่อยู่ในฐานข้อมูลสาขาวิชา วารสารระดับนานาชาติ ระดับชาติ) แล้วนำมาคำนวณ โดยหากค่าร้อยละของจำนวนอาจารย์ประจำทุกระดับทั้งหมดในแต่ละคณะ และเสนอข้อมูลในชั้นแรก ตามคณะ หรือกลุ่มวิชา (Discipline)

2. จำนวนงานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ในงานวิจัยอื่น หรือในการเรียนการสอน หรือในวงธุรกิจอุตสาหกรรม หรือการพัฒนาประเทศต่ออาจารย์ประจำ

ความหมาย หมายถึง จำนวนงานวิจัยของอาจารย์ประจำที่มีส่วนช่วยในการพัฒนาประเทศหรือเสริมสร้างองค์ความรู้หลัก หรือใช้ในการเรียนการสอน หรือในวงธุรกิจ อุตสาหกรรม รวมทั้ง งานวิจัยที่นำไปใช้ในงานวิจัยอื่น (ได้รับการอ้างอิง) ต่ออาจารย์ประจำทั้งหมด

งานวิจัยที่นำไปใช้ประโยชน์ในงานวิจัยอื่น รวมถึง งานวิจัยที่ถูกอ้างอิงในวารสารในฐานข้อมูลวารสารสาขาวิชา อาทิ ฐานข้อมูล Science Citation Index (SCI) ฐานข้อมูล PUBMED หรือฐานข้อมูล ERIC (Education Database) เป็นต้น

งานวิจัยที่นำไปใช้ในการเรียนการสอน รวมถึง งานวิจัยที่ถูกอ้างอิงในหนังสือ ที่ใช้สำหรับการเรียนการสอน

งานวิจัยที่นำไปใช้ในวงธุรกิจอุตสาหกรรม หรืองานวิจัยที่นำไปพัฒนาประเทศ รวมถึง งานวิจัยที่ได้รับการจัดสิทธิบัตร

ตัวบ่งชี้นี้สะท้อนให้เห็นถึง การดำเนินการกิจด้านการวิจัยของสถาบัน ชุดมศึกษา รวมทั้ง การสนับสนุนให้อาจารย์ได้ทำงานวิจัย นอกเหนือจากการกิจด้านการสอน เพื่อสร้างองค์ความรู้ใหม่ ๆ รวมทั้ง สามารถนำผลงานวิจัยไปใช้ประโยชน์ได้จริง

ข้อมูลที่ต้องการและวิธีรายงาน

ข้อมูลที่ต้องรายงาน แบ่งเป็น 4 กลุ่ม กลุ่มแรก ได้แก่ จำนวนงานวิจัย ที่ผู้วิจัยอ้างถึง กลุ่มที่ 2 ได้แก่ จำนวนงานวิจัยที่ถูกนำไปใช้ในการเรียนการสอน กลุ่มที่ 3 งานวิจัยที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ในภาคเอกชน ได้แก่ จำนวนงานวิจัยที่ถูกนำไปใช้ในธุรกิจอุตสาหกรรม

กลุ่มที่ 4 งานวิจัยที่ถูกนำไปใช้ประโยชน์ในภาคครรภ์ ได้แก่ จำนวนงานวิจัยที่ถูกนำไปใช้ในการพัฒนาประเทศ หรือการพัฒนาภูมิปัญญาช้าบ้านเพื่อใช้ผลิตสินค้าให้สามารถแข่งขันในเวทีโลกได้ นอกจากนั้น หากงานวิจัยที่ได้รับรางวัลให้แสดงไว้ด้วย โดยแสดงความที่ (จำนวน) ของงานวิจัยทั้งหมดที่นำไปใช้ประโยชน์ในงานวิจัยอื่น หรือในการเรียนการสอนหรือในวงธุรกิจอุตสาหกรรม หรือการพัฒนาประเทศ โดยเสนอเป็นสัดส่วนของงานวิจัยทั้งหมดและสัดส่วนของอาจารย์ทั้งหมด และเสนอข้อมูลตามคณะ หรือกลุ่มวิชา (Discipline)

**3. จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายนอกต่ออาจารย์ประจำทุกระดับ
ความหมาย หมายถึง จำนวนเงินสนับสนุนในการทำวิจัยที่ได้รับจาก
หน่วยงานต่าง ๆ ภายนอก ที่ไม่เกี่ยวข้องกับสถาบันอุดมศึกษาต่อจำนวนอาจารย์ประจำในทุกระดับ
จำนวนเงินสนับสนุนในการทำวิจัย รวมถึง วัสดุ อุปกรณ์ เครื่องมือต่าง ๆ
ที่ได้รับการสนับสนุนจากภายนอกสำหรับการทำวิจัย โดยให้คำนวณเป็นจำนวนเงินตามราคารองวัสดุ
อุปกรณ์ หรือเครื่องมือนั้น ๆ**

ตัวบ่งชี้นี้แสดงให้เห็นศักยภาพของอาจารย์ที่ผลิตงานวิจัยในแต่ละสาขาวิชา
และความสามารถของอาจารย์ในการนำการวิจัยมาเป็นส่วนหนึ่งของกระบวนการจัดการเรียนการสอน
ข้อมูลที่ต้องการและวิธีรายงาน

ข้อมูลที่ต้องรายงาน ได้แก่ จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายนอก
จำนวนอาจารย์ประจำทุกระดับ และเสนอข้อมูลตามคณะ หรือกลุ่มวิชา (Discipline)

**4. จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยภายนอกต่ออาจารย์ประจำทุกระดับ
ความหมาย หมายถึง จำนวนเงินที่ได้รับจัดสรรจากบรรยายได้ของคณะ
สถาบันอุดมศึกษา หรือจากบประมาณของรัฐในการสนับสนุนการทำวิจัย สำหรับอาจารย์ประจำ
ทุกระดับ**

ตัวบ่งชี้นี้สะท้อนให้เห็นถึงการสนับสนุนอาจารย์ในด้านการวิจัยของสถาบัน
อุดมศึกษา รวมทั้ง การสนับสนุนให้อาชารย์ได้ทำงานวิจัยนอกเหนือจากการบริหารด้านการสอน

ข้อมูลที่ต้องการและวิธีรายงาน

ข้อมูลที่ต้องรายงาน ได้แก่ จำนวนเงินสนับสนุนงานวิจัยจากภายนอก
ของสถาบันอุดมศึกษานั้น ๆ (หน่วยบท) จำนวนอาจารย์ประจำทุกระดับ นำมาคำนวณในรูปของ
คัตราส่วนและเสนอข้อมูลในรูปแบบคณะ หรือกลุ่มวิชา (Discipline)

เกณฑ์การประกันคุณภาพ ของ สำนักงานสภาพัฒนาบ้านราชภัฏ

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

ตัวชี้วัด/ เกณฑ์การประเมิน

ตัวชี้วัดที่ 1 นโยบายและแผนงานด้านการวิจัย

เกณฑ์การประเมิน

- (1) มีนโยบายและแผนงานวิจัยเป็นลายลักษณ์อักษร
- (2) มี (1) + สมควรสอดคล้องกับปรัชญา/ วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของสถาบัน^{เน้นการพัฒนาภูมิปัญญาห้องถิน}
- (3) มี (2) + แผนพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย และแผนพัฒนางานวิจัย
- (4) มี (3) + มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน
- (5) มี (4) + มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนา

ตัวชี้วัดที่ 2 การสนับสนุนและพัฒนางานวิจัย

เกณฑ์การประเมิน

- (1) อาจารย์และนักศึกษามีการทำวิจัยและมีระบบสนับสนุนส่งเสริมงานวิจัย
- (2) มี (1) + มีการฝึกอบรมนักวิจัย
- (3) มี (2) + มีการกำหนดภาระงานวิจัย
- (4) มี (3) + มีการทำวิจัยเป็นคณะ/ กลุ่ม
- (5) มี (4) + มีที่ปรึกษาการวิจัย

ตัวชี้วัดที่ 3 ทุน

เกณฑ์การประเมิน

- (1) มีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการวิจัยไม่น้อยกว่า 2 % ของงบประมาณทั้งหมด
- (2) มี (1) + มีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการแสวงหาแหล่งทุนและการบริหารทุนวิจัย
- (3) มี (2) + มีการจัดทำแหล่งทุนที่หลากหลาย และจัดตั้งกองทุนวิจัย
- (4) มี (3) + มีการติดตามการดำเนินงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนา
- (5) มี (4) + มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับแหล่งทุนภายในและภายนอกสถาบัน

ตัวชี้วัดที่ 4 ผลงานวิจัย

เกณฑ์การประเมิน

- (1) มีผลงานวิจัยของอาจารย์และนักศึกษา
- (2) มี (1) + มีผลงานวิจัยแต่ละปีไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของอาจารย์ทั้งหมด
- (3) มี (2) + ความหลากหลายของผลงานวิจัย
- (4) มี (3) + มีความสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและสังคม
- (5) มี (4) + มีผลงานวิจัยแต่ละปีไม่น้อยกว่าร้อยละ 5 ของอาจารย์แต่ละคณะ

ตัวชี้วัดที่ 5 การเผยแพร่ผลงานวิจัย

เกณฑ์การประเมิน

- (1) มีผลการวิจัยที่พิมพ์เผยแพร่ไม่น้อยกว่า 10 % ของจำนวนอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในสถาบัน
- (2) มี (1) + มีการเผยแพร่ในระดับท้องถิ่น
- (3) มี (2) + มีการเผยแพร่ในระดับประเทศ
- (4) มี (3) + มีการนำผลงานวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาท้องถิ่นและสังคม
- (5) มี (4) + มีการเผยแพร่ในระดับชาติ

องค์ประกอบที่ 4 การวิจัย

ตัวชี้วัด	เกณฑ์การประเมิน	เกณฑ์การตัดสิน
4.1 นโยบายและแผนงาน ด้านการวิจัย	<ul style="list-style-type: none"> (1) มีนโยบายและแผนงานวิจัยเป็นลายลักษณ์อักษร (2) มี (1) + สมควรล้องกับปรัชญา/วิสัยทัศน์ พันธกิจ และวัตถุประสงค์ของสถาบัน เน้นการพัฒนาภูมิปัญญาท่องถิน (3) มี (2) + แผนพัฒนาบุคลากรด้านการวิจัย และแผนพัฒนางานวิจัย (4) มี (3) + มีการติดตามและประเมินผลการดำเนินงาน (5) มี (4) + มีการนำผลการประเมินมาปรับปรุงและพัฒนา 	
4.2 การสนับสนุนและพัฒนา งานวิจัย	<ul style="list-style-type: none"> (1) อาจารย์และนักศึกษามีการทำวิจัยและมีระบบสนับสนุนส่งเสริมงานวิจัย (2) มี (1) + มีการฝึกอบรมนักวิจัย (3) มี (2) + มีการกำหนดภาระงานวิจัย (4) มี (3) + มีการทำวิจัยเป็นคณะ/กลุ่ม (5) มี (4) + มีที่ปรึกษาการวิจัย 	
4.3 ทุน	<ul style="list-style-type: none"> (1) มีการจัดสรรงบประมาณสนับสนุนการวิจัยไม่น้อยกว่า 2 % ของงบประมาณทั้งหมด (2) มี (1) + มีนโยบายที่ชัดเจนเกี่ยวกับการแสวงหาแหล่งทุน และการบริหารทุนวิจัย (3) มี (2) + มีการจัดทำแหล่งทุนที่หลากหลาย และจัดตั้งกองทุนวิจัย (4) มี (3) + มีการติดตามการดำเนินงานเพื่อปรับปรุงและพัฒนา (5) มี (4) + มีการสร้างเครือข่ายความร่วมมือกับแหล่งทุนภายในและภายนอกสถาบัน 	

ตัวชี้วัด	เกณฑ์การประเมิน	เกณฑ์การตัดสิน
4.4 ผลงานวิจัย	<ul style="list-style-type: none"> (1) มีผลงานวิจัยของอาจารย์และนักศึกษา (2) มี (1) + มีผลงานวิจัยแต่ละปีไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5 ของอาจารย์ทั้งหมด (3) มี (2) + ความหลากหลายของผลงานวิจัย (4) มี (3) + มีความสอดคล้องกับความต้องการของท้องถิ่นและสังคม (5) มี (4) + มีผลงานวิจัยแต่ละปีไม่น้อยกว่า ร้อยละ 5 ของอาจารย์แต่ละคณะ 	
4.5 การเผยแพร่ผลงานวิจัย	<ul style="list-style-type: none"> (1) มีผลการวิจัยที่พิมพ์เผยแพร่ไม่น้อยกว่า 10 % ของจำนวนอาจารย์ที่ปฏิบัติงานในสถาบัน (2) มี (1) + มีการเผยแพร่ในระดับท้องถิ่น (3) มี (2) + มีการเผยแพร่ในระดับประเทศ (4) มี (3) + มีการนำผลงานวิจัยไปใช้เพื่อพัฒนาท้องถิ่นและพัฒนา (5) มี (4) + มีการเผยแพร่ในระดับนานาชาติ 	

การประเมินคุณภาพงานวิจัยที่ได้รับอนุญาตรวิจัยของสถาบันราชภัฏบุรีรัมย์

ประจำปี 2540 - 2545

ที่	ชื่อเรื่อง	จำนวนเงิน	ผู้รับผิดชอบการประเมิน						การตัดสิน
			1 (30)	2 (10)	3 (10)	4 (10)	5 (20)	6 (20)	
1									
2									
3									
4									
5									
6									
7									
8									
9									
10									
11									
12									
13									
14									
15									
16									
17									
18									
19									
20									
21									
22									
23									
24									
25									
26									
27									
28									
29									
30									
31									
32									
33									
34									
35									
36									
37									
38									
39									
40									
41									
42									
43									
44									
45									
46									
47									
48									
49									
50									
51									
52									
53									
54									
55									
56									
57									
58									
59									
60									
61									
62									
63									
64									
65									
66									
67									
68									
69									
70									
71									
72									
73									
74									
75									
76									
77									
78									
79									
80									
81									
82									
83									
84									
85									
86									
87									
88									
89									
90									
91									
92									
93									
94									
95									
96									
97									
98									
99									
100									

ผู้ประเมิน

นายกิตติ์พันธ์ คงกระพัน

ແຜນພອດມາການປິດແນວຜະນານໃຈຢ່າງຍາຍເຮັດຢູ່ໃນສະຖາບຸ

ລາຫັກ	ຫຼືຍສຳເນົາ	ຫຼືຍເຊື້ອງ/ແພດໍາທີ່ຈີຍ	ນັດຖຸປະສົງຄໍ	ວິທີກາຮົງຈີຍ	ຜລປະໄຍພູນ໌ທີ່ເດືອນກາຮົງຈີຍ					ຜລກາຮົງຈີຍ	ຜລະນຶ່ອຕິດເຫັນ	ໝາດຫຸ້ນ	ໝາຍເຫຼຸດ
					1	2	3	4	5				

ຜລປະໄຍພູນ໌ທີ່ເດືອນກາຮົງຈີຍ

1. ສ້າງຄົງຄ່ອງການໄວ້

3. ເປັນປະໄຍພູນ໌ທອສົດາປັ້ງ

5. ເປັນປະໄຍພູນ໌ທີ່ປົງພວດເຖິງ

(ຫັນມະກຳສັ່ນທໍາວິຊາ)

2. ເປັນປະໄຍພູນ໌ທີ່ມາຮ່ວມມືນ

4. ເປັນປະໄຍພູນ໌ທີ່ມາຮ່ວມມືນ ສົງຄນ

เกณฑ์การประเมินคุณภาพงานวิจัย

1. มีหัวข้อสำคัญครบ	=	30	คะแนน
2. ระบบการพิมพ์ถูกต้อง การจัดทำรูปเล่มสวยงาม	=	10	คะแนน
3. ตรวจเอกสาร/ เอกสารที่เกี่ยวข้องเหมาะสมพอเพียง	=	10	คะแนน
4. ระเบียบวิธีวิจัย ถูกต้อง เชื่อถือได้	=	10	คะแนน
5. การนำเสนอได้สาระครอบคลุม เหมาะสมกับเรื่อง ตอบวัตถุประสงค์ได้ครบ (จำนวนหน้า)	=	20	คะแนน
6. ความเป็นประโยชน์และนำไปใช้ได้จริง	=	20	คะแนน
	รวม	100	คะแนน

หัวข้อสำคัญ (ครบ) = 30 คะแนน (ข้อละ 3 คะแนน)

- บทคัดย่อภาษาไทย/ ภาษาอังกฤษ
- บทนำ/ ที่มา/ ความสำคัญ/ ภูมิหลัง
- วัตถุประสงค์
- ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย
- ตรวจเอกสาร/ เอกสารงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
- วิธีการวิจัย/ ระเบียบวิธีวิจัย
- ผลการวิจัย
- อภิปรายผล/ วิเคราะห์ผล และข้อเสนอแนะ
- สรุปผล
- เอกสารอ้างอิง/ บรรณานุกรม

เกณฑ์การประเมินผลงานวิจัย

A	=	90 - 100	(ดีเยี่ยม)
B	=	80 - 89	(ดี)
C	=	60 - 79	(ปานกลาง)
D	=	40 - 59	(ควรปรับปรุง)
E	=	น้อยกว่า 40	ไม่ควรเผยแพร่

ประกาศสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม เรื่อง แนวทางปฏิบัติในการบริหารเงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอก

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา 30 (2) แห่งพระราชบัญญัติสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2538
ประกอบกับความตามข้อ 8.4 แห่งระเบียบสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ว่าด้วยการบริหารงบประมาณและ
กิจกรรมเงินรายได้ พ.ศ. 2541 และโดยความเห็นชอบของสภาประจำสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
ในคราวประชุมครั้งที่ 10 / 2541 เมื่อวันที่ 21 พฤษภาคม 2541 จึงออกประกาศเรื่องแนวทางปฏิบัติ
ในการบริหารเงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกไว้ดังนี้

ข้อ 1 การรับเงินทุนวิจัย

1.1 เงินทุนวิจัยจากแหล่งทุนภายนอกจัดเป็นเงินรายได้ของสถาบันประเภทหนึ่ง
ตามระเบียบสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม ว่าด้วยการบริหารงบประมาณและการจัดการเงินรายได้ พ.ศ. 2541
ข้อ 6.5

1.2 โดยปกติสถาบัน อธิการบดี หรือรองอธิการบดีจะได้รับการระบุเป็นผู้รับทุน

1.3 ในกรณีผู้ให้ทุนวิจัยระบุผู้รับเป็นอย่างอื่น แยกหนึ่งจาก 1.2 ผู้รับทุนมีหน้าที่
รายงานให้ผู้ให้ทุนทราบเป็นลำดับตามวิธีทางราชการ

ข้อ 2 การเก็บรักษาเงินทุนวิจัย ยิ่งการบดีจะเป็นผู้รับนิจฉัยสั่งการเป็นรายๆ ไป ยกเว้น
จะมีข้อกำหนดไว้ชัดเจนในการให้ทุนของเจ้าของทุนวิจัย

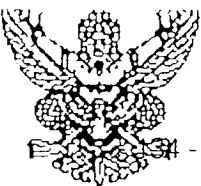
ข้อ 3 การอนุมัติการใช้เงินทุนวิจัย ให้ผู้รับนิจฉัยสั่งการเป็นรายๆ ไป ตามข้อกำหนดของทุนวิจัย
แต่ละทุนหรืออนุโตามการอนุมัติการใช้เงินทุนวิจัยตามข้อบังคับระเบียบหรือประกาศเพื่อการนี้

ข้อ 4 การใช้เงินทุน สถาบันอาจหักเงินไว้เพื่อสมทบเป็นรายได้ของสถาบันไม่เกินร้อยละห้า
ของเงินทุนวิจัยหรือตามที่เจ้าของทุนกำหนด

ข้อ 5 การทำรายงานการเงิน ผู้รับนิจฉัยสั่งการให้ผู้รับนิจฉัยมีหน้าที่ทำรายงานการเงิน
เสนอต่อสถาบันตามระยะเวลาที่กำหนด

ประกาศ ณ วันที่ 22 พฤษภาคม พ.ศ. 2541

(รองศาสตราจารย์ประวิตร ศุคลป์)
อธิการบดีสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

ระเบียนสำนักงานสภากتابบันราชภัฏ
ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุน
ประเภทเงินอุดหนุนทั่วไป เพื่อการวิจัย

พ.ศ. 2543

เพื่อให้การเบิกจ่ายเงินงบประมาณ หมวดเงินอุดหนุน ประเภทเงินอุดหนุนทั่วไปเพื่อการวิจัยเป็นไปในแนวทางเดียวกัน ลดความซ้ำซ้อนของรัฐบาล และเป็นการส่งเสริมสนับสนุนการวิจัยของสำนักงานสภากتابบันราชภัฏ

ฉบับนี้อาศัยอำนาจตามความในข้อ 2.1 ของหนังสือกระทรวงการคลังด่วนที่สุดที่ กก 0526.5 / ว 73 ลงวันที่ 24 สิงหาคม 2541 ผู้มีอำนาจสภากتابบันราชภัฏ จึงกำหนดระเบียบการเบิกจ่ายเงินงบประมาณหมวดเงินอุดหนุนประเภทเงินอุดหนุนทั่วไปเพื่อการวิจัย ดังต่อไปนี้

ข้อ 1 ระเบียนนี้เรียกว่า "ระเบียบสำนักงานสภากتابบันราชภัฏ ว่าด้วยการเบิกจ่ายเงินงบประมาณ หมวดเงินอุดหนุน ประเภทเงินอุดหนุนทั่วไป เพื่อการวิจัย พ.ศ. 2543 "

ข้อ 2 ระเบียนนี้ให้ใช้บังคับกับโครงการวิจัยที่ได้รับงบประมาณประจำปี 2543 เป็นต้นไป

ข้อ 3 ในระเบียนนี้

"เงินอุดหนุน" หมายถึง เงินงบประมาณ หมวดเงินอุดหนุน ประเภทเงินอุดหนุนทั่วไปเพื่อการวิจัย ซึ่งสำนักงานสภากتابบันราชภัฏได้รับการจัดสรร

"สำนักงาน" หมายถึง สำนักงานสภากتابบันราชภัฏ

"สถาบัน" หมายถึง สถาบันราชภัฏแต่ละแห่ง

"อธิการบดี" หมายถึง อธิการบดีสถาบันราชภัฏแต่ละแห่ง

ข้อ 4 โครงการที่จะขอใช้งบประมาณหมวดเงินอุดหนุน จะต้องเป็นโครงการที่ได้รับอนุมัติจากเลขานุการสภากتابบันราชภัฏ

ข้อ 5 การจ่ายเงินอุดหนุนเพื่อการวิจัยแก่ผู้รับทุนวิจัย ให้ดำเนินการ ดังนี้

(1) ผู้รับทุนวิจัย ต้องจัดทำแผนการใช้จ่ายเงินที่ได้รับอย่างต่อเนื่องประจำเดือน ติดตามและประเมินผลรายเดือน และติดตามและประเมินผลรายปี ให้ดำเนินการตามที่ได้รับอนุมัติ

ข้อ 6 คณะสถาบันให้อธิการบดีพิจารณาอนุมัติก่อนดำเนินการ จึงจะเบิกจ่ายได้

(2) การเบิกจ่ายเงินตามโครงการวิจัย ให้เบิกจ่ายอยู่ภายในวงเงินที่ได้รับอนุมัติของแต่ละโครงการ

(3) สถาบันแห่งจ่ายเงินอุดหนุนเพื่อกรุงเทพมหานครให้ผู้รับทุนวิจัย เป็นวงเดือนที่ไม่น้อยกว่า

-135-

3 งวด ดังต่อไปนี้

- (ก) งวดแรกให้จ่ายไม่เกินร้อยละ 50 ของงบประมาณที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการวิจัย ทั้งนี้ ต้องไม่เกินวงเงินประจำงวดที่ได้รับของแต่ละโครงการ
- (ข) การเบิกจ่ายเงินงวดต่อไป ผู้รับทุนวิจัยต้องส่งหลักฐานการจ่ายเงินตามระเบียบการเก็บรักษางบและการนำเงินส่งคลังของส่วนราชการ พ.ศ. 2520 และที่แก้ไขเพิ่มเติม พร้อมทั้งแนบรายงานสรุปค่าใช้จ่าย ของเงินงวดก่อน และรายงานความก้าวหน้าของการวิจัย เสนอต่ออธิการบดี เพื่อประกอบการขออนุมัติเบิกจ่ายเงินงวดต่อไป และให้สถาบันเก็บหลักฐาน การจ่ายเงินดังกล่าวไว้เพื่อการตรวจสอบ
- (ค) การเบิกเงินงวดสุดท้าย ให้จ่ายได้ต่อเมื่อได้รับรายงานผลการวิจัยฉบับสมบูรณ์ครบถ้วนตามสัญญา โดยมีการรับรองของคณะกรรมการในข้อ 5 (7) และแนบรายงานสรุประยับรายจ่ายพร้อมหลักฐานการจ่ายเงินเข็นเดียวกับ (ข) ที่ให้ไปทั้งล้านและยกคงเหลือ
- (ง) กรณีเงินคงเหลือจากการดำเนินการวิจัย ให้ผู้รับทุนวิจัยส่งคืนสถาบัน
- (4) การเบิกจ่ายเงินแต่ละงวดให้แก่ผู้รับทุนวิจัย ให้ใช้ในสำคัญรับเงินเป็นหลักฐานประกอบการเบิกจ่ายเงิน

(5) ผู้รับทุนวิจัยจะเปลี่ยนแปลงแผนการใช้จ่ายเงินได้ในกรณีที่จำเป็นและเพื่อประโยชน์แก่งานวิจัยและมีอัตราราคาใช้จ่ายที่ประนัยด ทั้งนี้ ต้องไม่เกินวงเงินที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการวิจัย และเสนอให้อธิการบดีพิจารณาอนุมัติก่อนดำเนินการ จึงจะเบิกจ่ายได้

(6) ให้อธิการบดีหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้มีอำนาจในการจัดซื้อ / การจัดจ้าง ทำคุณภาระ

คุณภาระที่ได้มาตามวรรคแรก จะต้องดำเนินการบันทึกทะเบียนคุณภาระ ของสถาบันก่อนให้ผู้รับทุนวิจัยเบิกไปใช้ในการวิจัย และติดตามให้ผู้รับทุนวิจัยส่งงบอันดีเมื่อการวิจัยถึงสุดนี้โดยเดikt

(7) ให้อธิการบดีแต่งตั้งคณะกรรมการเพื่อทำหน้าที่ควบคุมการใช้จ่ายเงินอุดหนุน การวิจัยตรวจสอบค่าใช้จ่าย หลักฐานการจ่าย และติดตามผลการดำเนินการตามโครงการ วิจัยที่ได้รับอนุมัติ

ข้อ 6 ค่าใช้จ่ายตามโครงการวิจัยของผู้รับทุนวิจัย มีหลักเกณฑ์การเบิกจ่าย ดังนี้

- (1) ค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปราชการ ให้นำรับติดตามหน่วยราชการค่าใช้จ่าย ในการเดินทางไปราชการ

- (2) ค่าใช้จ่ายในการจัดประชุม อบรมเชิงมุมมา เกี่ยวกับการวิจัย ให้ปฏิบัติตาม
ระเบียบกระทรวงการคลัง ว่าด้วยค่าใช้จ่ายในการฝึกอบรมของส่วนราชการ
- (3) ค่าตอบแทน ให้เป็นไปตามหลักเกณฑ์และอัตราค่าใช้จ่าย ดังนี้
- (ก) ค่าตอบแทนผู้ช่วยวิจัย ที่งไม่ได้มีส่วนร่วมในผลงานวิจัย อัตราวันละ
ไม่เกิน 300 บาท / คน
- (ข) ค่าตอบแทนนักศึกษาช่วยงานวิจัย ให้เป็นไปตามระเบียบที่สถาบัน
กำหนดไว้
- (ค) ค่าตอบแทนคณะผู้วิจัย โครงการละไม่เกินร้อยละ 10 ของงบประมาณ
ที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการวิจัย ทั้งนี้ ไม่เกินโครงการละ 20,000.- บาท
- (ง) ค่าตอบแทนผู้ให้ข้อมูล อัตราคนละไม่เกิน 100 บาท/วัน
- (จ) ค่าตอบแทนที่ปรึกษาในโครงการ อัตราครึ่งละไม่เกิน 1,000.- บาท
- (ฉ) ค่าตอบแทนผู้เชี่ยวชาญตรวจสอบเครื่องมือวิจัย ชุดละไม่เกิน 500 บาท
- (4) การเบิกจ่ายค่าใช้จ่ายและอัตราค่าใช้จ่ายนอกเหนือจากที่กำหนดไว้ใน
ระเบียบนี้ ให้เดาอธิการสถาบันราชภัฏเป็นผู้พิจารณาอนุมัติ

ข้อ 7 ให้สถาบันวางแผนภาระเบิกจ่ายทั้งหมดจากกรมบัญชีกลางหรือคลังจังหวัด โดยไม่
ต้องແນບเอกสาร แต่หมายเหตุว่าสำหรับโครงการใด แล้วนำเงินที่เบิกทำฝากธนาคารที่เป็นรัฐวิสาหกิจหรือ
ธนาคารพาณิชย์ ประจำท้องที่โดยแยกความปึงบประมาณและไม่รวมกับบัญชีอื่นของสถาบัน

ข้อ 8 การจ่ายเงินให้จ่ายภายในปีงบประมาณ กรณีมีเงินเหลืออยู่และยังไม่สิ้นสุด
โครงการ ให้รับดำเนินการให้เศรษฐีอ่อนร่างเข้าภายในปีงบประมาณต่อไป กรณีสิ้นสุดหรือยุบเลิกโครงการแล้ว
หากมีเงินคงเหลืออยู่ ให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ข้อ 9 ดออกผลที่เกิดจากเงินฝากธนาคาร ให้นำส่งคลังเป็นรายได้แผ่นดิน

ข้อ 10 ให้อธิการบดีเป็นผู้รับทราบการตามระเบียบนี้

ข้อ 11 ในกรณีที่มีปัญหาในการปฏิบัติตามระเบียบนี้ ให้เดาอธิการสถาบันราชภัฏ
เป็นผู้พิจารณาวินิจฉัยที่ขาด

ประกาศ ณ วันที่ 8 พฤษภาคม พ.ศ. 2543

(นายสุนทร ลักษณะ)
เลขานุการสถาบันราชภัฏ

มีหน้าที่ ศึกษาสภาพและปัญหาของปัจจัยที่เอื้อในการออกแบบระบบการบริหารจัดงานวิจัย เพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชน เช่น ระบบข้อมูลข่าวสารสนับสนุนท้องถิ่น การบริหารงบประมาณที่เอื้อค่าใช้จ่ายในการจัดการงานวิจัยหน่วยงานต่างๆ ภายในสถาบันเข้ามาร่วมดำเนินการเพื่อการพัฒนาวิสาหกิจชุมชน โดยเฉพาะศูนย์วิทยาศาสตร์ และศูนย์ศึกษาการพัฒนาการเสริมสร้างความเข้มแข็งของชุมชน

ทั้งนี้ ให้คณะกรรมการที่ได้รับการแต่งตั้งทุกฝ่ายปฏิบัติหน้าที่ ให้การดำเนินงานเป็นไปด้วยความเรียบร้อย และเกิดผลดีแก่สถาบัน

สั่ง ณ วันที่ ๒๕ มกราคม พ.ศ. ๒๕๔๖

(นายสว่าง ภู่พัฒน์วิบูลย์)
อธิการบดีสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

2.2 ทีมที่ 2

ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิรัชวรรณ	บุญโญ	ประธานกรรมการ
นายนิวัตร	พัฒนา	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกณ	บุญโญ	กรรมการ

มีหน้าที่ ศึกษาสภาพและปัญหาของระบบบริหารงานบุคคลที่สถาบันใช้อยู่ในปัจจุบัน เน้นเรื่อง การกำหนดภาระงาน การจัดระบบรายได้ ค่าตอบแทน และระบบหลักเกณฑ์การเข้าสู่ตำแหน่งทางวิชาการ รวมทั้ง การประเมินผลการปฏิบัติงาน

2.3 ทีมที่ 3

นายวีระพงษ์	อินทร์ทอง	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อำนวยพร	สุนทรสมัย	กรรมการ
รองศาสตราจารย์สมศิด	ศรีสิงห์	กรรมการ

มีหน้าที่ ศึกษาสภาพและปัญหาในการทำวิจัยของสถาบันราชภัฏ เน้นที่มาของโจทย์วิจัย กระบวนการทำวิจัย การสร้างเครื่องข่าย และกระบวนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ระหว่างนักวิจัย ชุมชน และภาคีต่างๆ ที่มีส่วนร่วม รวมทั้ง การติดตามตรวจสอบและเผยแพร่องร่องวิจัย การประกันคุณภาพงานวิจัย ฯลฯ

2.4 ทีมที่ 4

ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพจน์	พฤกษะวน	ประธานกรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทศนิย	ศิริวรรณ	กรรมการ

มีหน้าที่ ศึกษาสภาพและปัญหาในการบูรณาการพัฒกิจกรรมการจัดการเรียนรู้ การวิจัย การบริการ วิชาการ และการทำนุบำรุงศิลปวัฒนธรรมของคณาจารย์ในสถาบัน

2.5 ทีมที่ 5

รองศาสตราจารย์กุลยา	จันทร์อรุณ	ประธานกรรมการ
นายรติวัฒน์	ประศรี	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทอศักดิ์	จันทร์อรุณ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์รัตนพร	บ่อคำ	กรรมการ
นางสาวกุลพร	วัฒน์ดำรงค์	กรรมการ
นางสาวศุภยาลักษณ์	สร้อยสุริยา	กรรมการ

นายเกยม	พุทธภูมิพิทักษ์	ประธานในคณะกรรมการจัดตั้งคณะกรรมการในไล่
		อุตสาหกรรม
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อันวะพร อุนทรสมัย		กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ประเสริฐ ลิงเหลช		หัวหน้าสำนักงานคณะกรรมการบัญชีศึกษาการรวมก้าว
นางฤที่	อรุณรัตนานนท์	หัวหน้าศูนย์วิทยบริการ
นางสาวกมลนาฎ	มาลาฤล	กรรมการ
นางอนงค์	ตันติวิชช์	อาจารย์ไฮญโรงเรียนสามัคคิ
คณะกรรมการบริหารงานวิจัยของสถาบันทุกท่าน		กรรมการ
รองศาสตราจารย์นงคราญ กาญจนประเสริฐ	ผู้อำนวยการสำนักวิจัย	กรรมการและเลขานุการ

มีหน้าที่

ให้คำปรึกษา แก้ปัญหา และอำนวยความสะดวกแก่คณะกรรมการฝ่ายต่าง ๆ

2. คณะกรรมการดำเนินงานวิจัย

2.1 ทีมที่ 1

รองศาสตราจารย์นงคราญ	กาญจนประเสริฐ	ประธานกรรมการ
นางอารีย์	ปรีดีฤล	กรรมการ
นางสาวน้ำเพชร	อัญโญ	กรรมการ
นายบัญชา	ศรีสมบัติ	กรรมการ
นางสาวรุ่งนภา	เพ็งรุ่งเรืองวงศ์	กรรมการและเลขานุการ
นายไชยศัย	น้อยกัล	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นางจิตรा	มีคำ	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ
นางญาดา	ทองโพธิ์เดือน	กรรมการและผู้ช่วยเลขานุการ

มีหน้าที่

1. รวบรวม วิเคราะห์ สังเคราะห์ผลงานวิจัยของสถาบันราชภัฏที่เกี่ยวกับวิสาหกิจชุมชน และกิจกรรมที่เกี่ยวข้อง เน้นการวิเคราะห์ศักยภาพบุคคล วิเคราะห์การพัฒนาทีมงาน และพื้นที่ในการพัฒนางานวิจัย รวมทั้ง สังเคราะห์ผลงานเชิงวิชาการที่นำไปใช้แก้ไขปัญหาและพัฒนาชุมชน สังคม
2. ประสานงานกับทุกฝ่ายในการรวบรวมข้อมูล
3. จัดทำรูปเล่ม และเอกสารสรุป

คำสั่งสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม

ที่ 127 / 2546

เรื่อง แต่งตั้งคณะกรรมการ

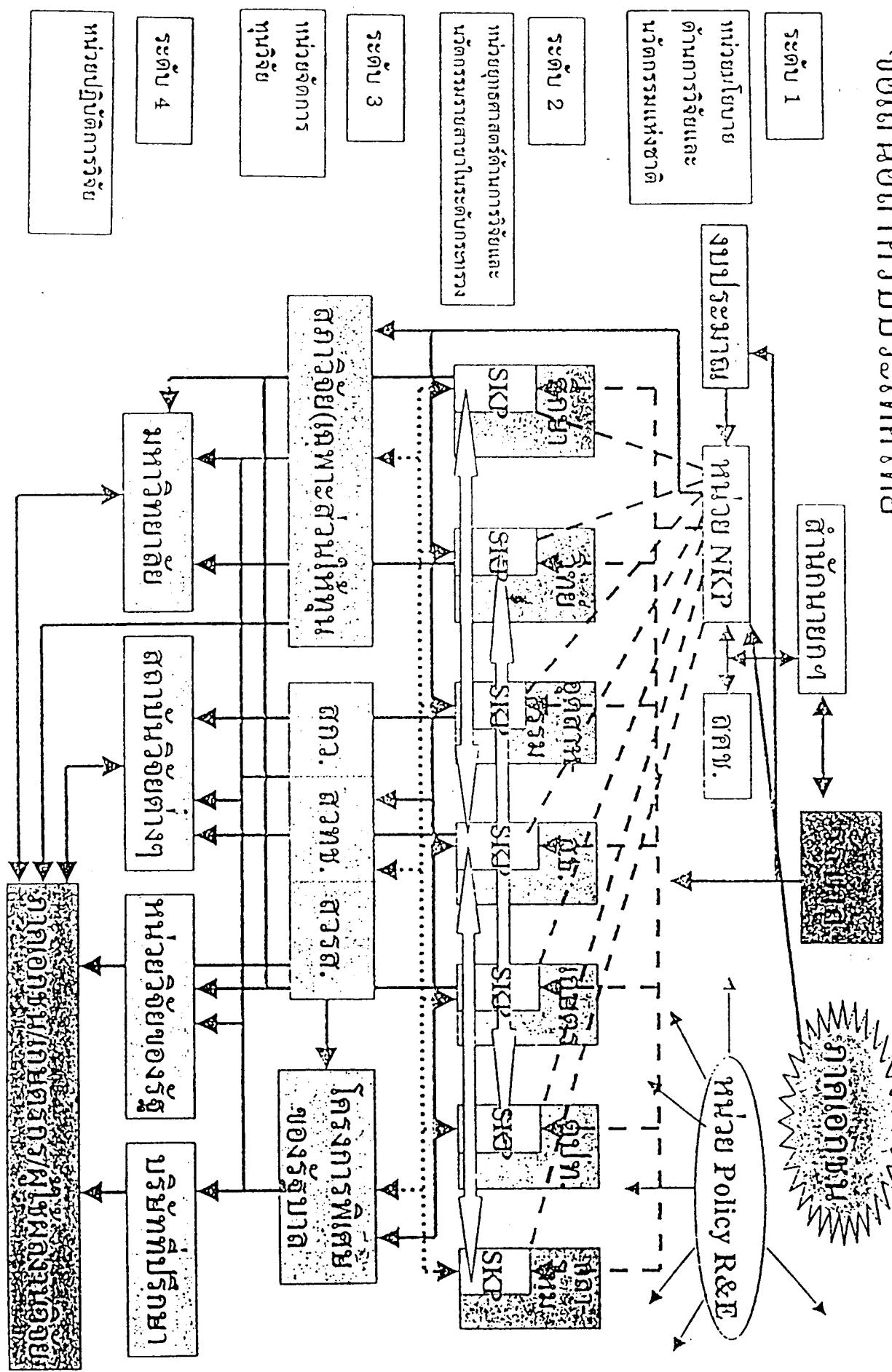
โครงการศึกษาศักยภาพของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
ในการวางแผนการบริหารจัดงานวิจัยเพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชน

ด้วยสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม มี โครงการศึกษาศักยภาพของสถาบันราชภัฏพิบูลสงคราม
ในการวางแผนการบริหารจัดงานวิจัยเพื่อพัฒนาวิสาหกิจชุมชน เพื่อให้การดำเนินการครั้งนี้เป็นไปด้วย
ความเรียบร้อยและมีประสิทธิภาพ สถาบันฯ จึงแต่งตั้งบุคคลต่อไปนี้เป็นคณะกรรมการ เพื่อปฏิบัติหน้าที่
ดังต่อไปนี้

1. คณะกรรมการอำนวยการ ประกอบด้วย

นายสาวง	ภารกิจ	อธิการบดี	ประธานกรรมการ
รองศาสตราจารย์สุรชัย ขวัญเมือง	บุคลากร	รองอธิการบดีฝ่ายบริหาร	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ทองคำ บุญโญ	บุคลากร	รองอธิการบดีฝ่ายวิชาการ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุพจน์ พฤกษะวน	บุคลากร	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการพิเศษ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์เกย์นิศา สุวรรณประทศ	บุคลากร	รองอธิการบดีฝ่ายวางแผนและพัฒนา	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิศา สุวรรณประทศ	บุคลากร	รองอธิการบดีฝ่ายกิจการนักศึกษา	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์จุ่มพศ บำรุง	บุคลากร	ผู้ช่วยอธิการบดีฝ่ายประกันคุณภาพ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์พวงทอง ไสววรรณ	บุคลากร	คณะกรรมการคุณภาพ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์ศรีวรรณ ศรีวรรณ	บุคลากร	คณะกรรมการคุณภาพเทคโนโลยีการเกษตร	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์วิโรจน์ อังกสิทธิ์	บุคลากร	คณะกรรมการคุณภาพนุยหาศศิลป์และสังคมศาสตร์	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์นิพนธ์ ประทุมศิริ	บุคลากร	คณะกรรมการคุณภาพวิทยาการจัดการ	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์อรุณี คล้ายแท้	บุคลากร	คณะกรรมการคุณภาพวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี	กรรมการ
ผู้ช่วยศาสตราจารย์สุวารี วงศ์วัฒนา	บุคลากร	ผู้อำนวยการสำนักส่งเสริมวิชาการ	กรรมการ
นายสมบัติ พรหมเสน	บุคลากร	ผู้อำนวยการสำนักงานอธิการบดี	กรรมการ
นายครองศักดิ์ ภูมิรินทร์	บุคลากร	ผู้อำนวยการสำนักศิลปวัฒนธรรม	กรรมการ
นายปะกรณ์ เลิศสุวรรณ ไพศาล	บุคลากร	ผู้อำนวยการสำนักกิจการนักศึกษา	กรรมการ
นางเออมอร กล่าวเรศ	บุคลากร	รักษาผู้อำนวยการสำนักวางแผนและพัฒนา	กรรมการ

โครงการสร้างและระบบการสนับสนุนการวิจัย การพัฒนา S&T และนวัตกรรม ป้อมสานอสำหรับประเทศไทย

<p>หน้าที่ดังกล่าวได้อย่างมีประสิทธิภาพ</p>	<ul style="list-style-type: none"> ได้เสนอแนวทางการปรับปรุง พัฒนา ว. ซึ่งกำลังอยู่ในขั้นตอน การพิจารณาของคณะกรรมการบริหาร วิทยาศาสตร์ฯ ของจุฬาลงกรณ์ มหาวิทยาลัยฯ ทำสังคม โครงการพัฒนาระบบบริจัยฯ กำลังดำเนิน การศึกษาและจัดทำข้อเสนอแนะ ทางไปแบ่งบทบาทหน้าที่ 	<p>9. ปฏิริจัยในส่วนของมหาวิทยาลัยต่างๆ มีสูงมาก และมีมาตรฐานการบริหารจัดการที่ดีเป็นส่วน ใหญ่ อาจทำให้เกิดปัญหา Supply-driven research และขาดการตรวจสอบประเมินคุณภาพ</p>
---	--	---

ประเด็นปัญหา	การดำเนินการ	ทุนเดิมด้านการจัดการ
5. การกำหนดความเจ็บปวดหรือสัดส่วนของ GDP ที่คาดให้มีระดับภัยคุกคามต่อเศรษฐกิจและการต่อสู้ทางนา โดยเน้น ภาระทางฐานการสร้างความรู้ สร้างนักวิจัยและ พัฒนาแบบปฏิบัติของประเทศไทย (ส่วนนี้เป็น Basic และ Frontier/Futuristic research)	ศูนย์การหารือในระดับนโยบายร่วมกับ ศศน. สันกงบ ประมาณ สถาบันฯ สถา. สวทช.	โครงการพัฒนาระบบปฏิบัติของประเทศไทย
6. การก่อระดับน้ำให้เกิดการวิจัยในภาคเอกชนเพิ่มขึ้น	ศูนย์การศึกษาปัญหาและสถานะการเก็บภาษี เอื้อประโยชน์ต่อภาคเอกชนในการทำวิจัย หัวหินวิจัยฯ ในภาคลับบุญการวิจัยและพัฒนา นวัตกรรมในภาคอุตสาหกรรม	<ul style="list-style-type: none"> สถา. และสถาบ. ได้มีการดำเนินการ อยู่บ้างแล้ว โครงการพัฒนาระบบปฏิบัติของประเทศไทยกำลังดำเนินการอยู่
7. การพัฒนาแบบภาคตัดกรองและปรับเปลี่ยนผล ประเมินผลไวยากรณ์ฯ ในการจัดการ แหล่งเรียนรู้ทางวิชาชีพ ตามมาตรฐาน ยกระดับคุณภาพ ให้เป็นหน่วย งานอิสระในกำกับรัฐ	ศูนย์การศึกษาแบบภาคตัดกรองมีอยู่ในภาคเอกชนที่ ห้ามอยู่ในตัวของประเทศไทย เพื่อเสนอแนะรูปแบบ การจัดการใหม่ๆ ในภาคลับบุญการวิจัยและพัฒนา แบบภาคตัดกรองสร้างองค์กร กลไก ระบบราชการ แห่งเครือข่ายการทำงานที่เหมาะสมสมกับประเทศไทย	<ul style="list-style-type: none"> โครงการพัฒนาแบบปฏิบัติของประเทศไทยกำลังดำเนินการอยู่ โครงการพัฒนาระบบปฏิบัติของประเทศไทยกำลังดำเนินการอยู่
พัฒนาในด้านค่าใช้จ่ายและในภาคภูมิ		
8. การปรับโครงสร้าง บทบาทหน้าที่ของหน่วย นิตยสารวิจัย ความรู้และนวัตกรรมของประเทศไทย (National Knowledge Policy Agency)	ศูนย์นวัตกรรมเพื่อศึกษาและพัฒนา ภาคตัดกรองศึกษาเพื่อพัฒนาที่เป็นหน่วย NKP ของ ประเทศไทย ซึ่งจะต้องพัฒนาเพื่อให้เป็นศูนย์กลางต่อไป สำหรับการพัฒนาประเทศ ศูนย์นวัตกรรมเพื่อศึกษาและพัฒนา ภาคตัดกรองศึกษาเพื่อพัฒนาที่เป็นศูนย์กลางต่อไป	<ul style="list-style-type: none"> ศป.ว. ได้ยกร่าง บบ.วิทยาศาสตร์ แห่งชาติ ซึ่งมีการระบุถึงการตั้ง สำนักงานคณะกรรมการวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ ซึ่ง เป็นหน่วยงานในระดับนโยบายด้วย

ໜ້ອງເຄຣາະໆປະຕິເດີນປັນຫຼາທີ່ສັນຫັນ ອົກນການດຳເນີນດາແລະຈັດສຽງປະມາດເພື່ອກາຮົວຈີຍຂອງປະເທດ ແລະຂໍ້ອ່ານອນເນວກາກຳດຳເນີນກາຣ

ປະເດີນປັນຫຼາ	ກາຣດຳເນີນກາຣ	ຖຸນເດີມຕ້ານກາຣຈົດກາຣ
1. ກາຣສ່ວນຮັບຈີຍເຫັນໃຈຮັບອາກົດການຮັບ ມີໂປຍວິຈີຍຊັງປະເທດ	ຕະຫຼອນກາຮົວຈີຍທີ່ຈັກກົດ ຈາກກາຄົກ ກາຄເຫຍົຍ ແລະຈາກແກ່ລົງທຶນຕ່າງໆ ແລະເສັນອະນຸມະນຸກາງໆ ກາຣໃຫ້ໜ້າບ່ານ 0610100 ໂນວິຈີຍທີ່ແຫ້ອົງ	ລາວງ. ໄດ້ກາກສໍາຮວຈຄໍາໃຫ້ຢັດຕ້ານ ກາຣຈົດແລະຫຼັມນາຂອງກາຄົກ ປີ 2540- 2543 ໄດ້
2. ກາຣຈົດໄໝ້ມັກສໄກທັນກໍາທັນຄຸນທີ່ກໍາທັນຄຸນ	ຄວງຮົງກາຣກໍາທັນຄຸນທະຍາກນທີ່ມີຄົມກາພາແລະໜ່າມກະສົມທີ່ ຮັບທ່ານນັ້ນທີ່ຕັດລ້າວ ໂດຍກະບວນກາຮາເຮືອຮ່ວມກົນແຕ່ ລະກະຫວັງ	ມີ້ນ່າງຍະນຸນທີ່ມີຄົມກາພາຜູ້ນ້າແດ້ວ ແຕ່ ຢັ້ງຕ້ອງກາກສາກົາພື້ນ້າແນວວາການປົງປັດ ແລະຮັບປັນກາຣປົງປັດກາຣີລະຍ
3. ກາຣພື້ນມາຄວາມສາມາດໃນກາຮ່ານຄຸນຍຸ່ນ ຄາສຕຕົກລົງ ແລະຮັບປັນກາຣປົງປັດກາຮົວຈີຍ ຂອງຄລາສຄຣົກໄປ່ນາຮກຮວງ	ຄວງຮົງກາຣຈົດໄຟປະບະເບີ້ວົງເກີນມາກັບປະຫຍາຍຈົດການ ຕໍ່ານກາຮົວຈີຍທີ່ສະຫຼຸດຄໍສອງກົງບຸນຍາໂຄສາດຕີ ຮາກເຫຼື່ອເຫັນອອກຮະກວງ ແລະຕໍ່ານກາຮົວຈີດກາຣີລົບ	ສາວງ. ແລະໂຄຮງກາຣພື້ນກາຮະບັງຈິບຂອງ ປະເທດ
4. ກາຣດຳເນີນຮົມຮັດສ່ວນຂອງນົມວິຈີຍຕອນປ ຕໍ່ານີນກາຮົກທີ່ເໝນະສົມທີ່ກໍາລົງໄກຍ້າຄົກ ວິຈີຍກາບປະກວາງເປົ້າປົນທັດກາຮອຍ (ໃນ ສ່ວນນີ້ກີ່ເປັນ Policy & Operation research)	ຄວງຮົງກາຮົກທີ່ຮົມຮັດສ່ວນຍົມງາຍຮ່ວມກົນ ສົກຫ. ສຳເນົານະ ປົວມາໃນ ລາກວິຈີຍ ໂດຍໃໝ່ລາກາຮົກສຶກສານປົງປັດ ທີ່ສະກົງ. ຢ່າງໄດ້ (ຕະກຳນີ້ຂອງປົງປາຍນາກຕົດ ສິນເຊີ່ງ)	ສາວງ.

2.2 หน่วยงานอค่าสต์ด้านการวิจัยและนวัตกรรมรายสาขาในระดับกระทรวง ที่นำร่อง ที่ดำเนินการวิจัยและนวัตกรรมของกระทรวงให้สอดคล้องกับพัฒนาการงานพัฒนาของประเทศไทยและกระทรวงฯ บริหารทุกวิจัยเพื่อประโยชน์ทางเศรษฐกิจและสังคม ให้เกิดประโยชน์สูงสุด ในการดำเนินการวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติในการดำเนินงบประมาณการวิจัย และส่งใจที่วิจัยที่ข้ามสาขา ให้เกิดประโยชน์สูงสุด

2.3 หน่วยงานที่ดำเนินการวิจัย เป็นหน่วยงานสนับสนุนการวิจัยให้แก่หน่วยงานต่างๆ ที่ดำเนินการวิจัยเพื่อรักษาและ การวิจัยที่ตอบสนองการพัฒนาในภาพรวมของประเทศไทย

2.4 หน่วยงานที่ดำเนินการวิจัย เป็นหน่วยงานดำเนินการวิจัย ซึ่งอยู่ในมหาวิทยาลัย สถาบัน วิจัยต่างๆ หน่วยงานวิจัยของรัฐ บริษัทที่ปรึกษา และภาคเอกชน

3. เก็บรวบรวมไปทุกกระทรวงและหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ดำเนินการตั้งต่อไปนี้

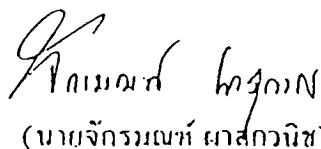
3.1 พิจารณาและเสนอแนวทางการปรับบทบาทหน้าที่ของหน่วยงานที่เกี่ยวกับการวิจัยและนวัตกรรมกลุ่มตามให้สอดคล้องกับการจัดโครงสร้างใหม่

3.2 ให้นำเสนอถูกอค่าสต์แล้วของรัฐบาลเป็นตัวตั้ง และวิเคราะห์งานของแต่ละหน่วยงาน ที่นำเสนอด้วยในปีงบประมาณ 2516 ว่าได้ตอบสนองถูกอค่าสต์ดังกล่าวหรือไม่ เพียงไรและควรมีการปรับกลยุทธ์ รายงานที่ วิเคราะห์เสนอภารกิจที่แต่ละหน่วยงานจะดำเนินการในปีงบประมาณ 2517 เพื่อตอบสนองถูกอค่าสต์ ดังกล่าว

ทั้งนี้นำไปคำนึงท่ามกลาง 1. เป็นผู้รับผิดชอบในการประสานเพื่อให้เกิดการดำเนินงานตาม งบประมาณที่รัฐบาลได้ตั้งไว้

จึงเรียนมาเพื่อโปรดพิจารณา

ขอแสดงความนับถือ

(นายจักรนัย นรร嘴角)

เลขาธิการคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ

สำนักงานคณะกรรมการสุขภาพชุมชน ศูนย์สุขภาพชุมชน
วิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
โทร. 0-2280-1085 ต่อ 6167, 6179
โทรสาร 0-2280-2747

นายถูกต้อง

(นายจักรนัย นรร嘴角)

เจ้าหน้าที่นิติบัญญัติในบทพิจารณา 6.Q.

ที่ นร 1113/๗๙๙๔

สำนักงานคณะกรรมการ
พัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ
962 ถนนกรุงเกษม กรุงเทพฯ ๑๐๑๐๐

๙ พฤศจิกายน ๒๕๔๕

เรื่อง โครงสร้างและระบบการสนับสนุนการวิจัยของประเทศไทย

เรียน รองนายกรัฐมนตรี (นายสุวิทย์ คุณกิตติ)

สิ่งที่ส่งมาด้วย ๑. ข้อวิเคราะห์ประเด็นปัญหาโครงสร้างและระบบการสนับสนุนการวิจัย จำนวน 100 ชุด
๒. โครงสร้างและระบบการสนับสนุนการวิจัย การพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยี
และนวัตกรรม จำนวน 100 ชุด (๑๑๖)

ตามที่รองนายกรัฐมนตรี ได้มอบหมายให้สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย ศึกษาและจัดทำโครงสร้างและระบบการสนับสนุนการวิจัยของประเทศไทย สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัยได้ใช้ข้อมูลจากการศึกษาโครงการพัฒนาระบบวิจัยของประเทศไทย และได้ประชุมหารือระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง ๓ ครั้ง ที่ประชุมได้มอบให้สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ นำผลการหารือเสนอต่อคณะกรรมการรัฐมนตรี

สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ได้ขอสรุปประเด็นเพื่อเสนอขออนุมัติจากคณะกรรมการต่อไปนี้

๑. เก็บรวบรวมให้มีหน่วยนโยบายด้านการวิจัยและนวัตกรรมระดับชาติ โดยในระยะแรกให้ดำเนินงานในลักษณะทดลองทำงาน มีหน่วยงานหลัก ได้แก่ สำนักงานคณะกรรมการวิจัยแห่งชาติ สำนักงานกองทุนสนับสนุนการวิจัย สำนักงานพัฒนาวิทยาศาสตร์และเทคโนโลยีแห่งชาติ และสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ ซึ่งมีรองนายกรัฐมนตรี (นายสุวิทย์ คุณกิตติ) เป็นประธาน และมีหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดยุทธศาสตร์ นโยบายวิจัย และการจัดสรรงบประมาณอยู่ในคณะกรรมการ ชุดนี้

๒. ในอนาคตเห็นควรให้มีการจัดโครงสร้าง กลไก และองค์กรหลักที่สำคัญ ของระบบวิจัยใน ๔ ระดับ ประกอบด้วย

๒.๑ หน่วยนโยบายด้านการวิจัยและนวัตกรรมแห่งชาติ ทำหน้าที่กำหนดนโยบาย/ยุทธศาสตร์การวิจัยของชาติ เชื่อมโยงกับหน่วยยุทธศาสตร์ด้านการวิจัยและนวัตกรรมรายสาขาในระดับกระทรวง บริหารระบบวิจัยให้เป็นระบบเรียนรู้ และขับเคลื่อนให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในกลไกและระบบการวิจัย ให้สอดคล้องกับสถานการณ์ ตลอดจนกำหนดงบประมาณเพื่อการวิจัยในแต่ละปีของหน่วยยุทธศาสตร์ด้านการวิจัยและนวัตกรรมรายสาขาในระดับกระทรวง และหน่วยจัดการทุกวิจัย ทั้งนี้คือการวิเคราะห์ระบบการตัดความประนีนผลการบริหารการวิจัยและนวัตกรรมในทุกระดับ

ข้อ 5 ผู้ได้รับเงินทุนคุดหนุนการวิจัยไว้ก่อนประกาศฉบับนี้ เมื่อครบกำหนดการขอเลื่อนส่งงานวิจัยแล้ว ให้ห้ามสัญญาณบันใหม่ไว้เป็นไปตามเงื่อนไขที่กำหนด

ข้อ 6 ให้ก่อนจะกรรมการบริหารงานวิจัยเป็นผู้ตรวจสอบหลักฐานการเบิกจ่ายเงินทุนคุดหนุน การวิจัยและคิดความผลการวิจัย

ทั้งนี้ ตั้งแต่ปัจจุบันเป็นต้นไป

ประกาศ ณ วันที่ 21 มิถุนายน พ.ศ. 2543

(รองศาสตราจารย์ประวิตร ชัยลีปี)

อธิการบดีสถาบันราชภัฏพิมูลังกරោម

ประกาศสถาบันราชภัฏพิมลสาราม

เรื่อง หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายและการส่งคืนเงินอุดหนุนการวิจัยจากเงินรายได้ของสถาบัน

พ.ศ. 2543

เพื่อให้การเบิกจ่ายและการส่งคืนเงินอุดหนุนการวิจัยจากเงินรายได้ของสถาบันเป็นไปด้วยความเรียบร้อย อาศัยอำนาจตามข้อ 19 แห่งข้อบังคับคณะกรรมการสถาบันราชภัฏว่าด้วย การบริหารงบประมาณและการเงินของสถาบันราชภัฏ พ.ศ. 2541 และข้อ 25 แห่งระเบียบสถาบันราชภัฏพิมลสารามว่าด้วย การบริหารงบประมาณและการจัดการเงินรายได้ พ.ศ. 2541 และโดยความเห็นชอบของสถาบันราชภัฏพิมลสารามในคราวประชุมครั้งที่ 4 /2543 เมื่อวันที่ 10 มิถุนายน 2543 จึงออกประกาศเรื่อง หลักเกณฑ์การเบิกจ่ายและการส่งคืนเงินอุดหนุนการวิจัยจากเงินรายได้ของสถาบันไว้ดังนี้

ข้อ 1 โครงการวิจัยที่จะขอเบิกจ่ายเงินงบประมาณจากเงินรายได้ของสถาบันจากหมวดเงินอุดหนุนการวิจัยได้ จะต้องเป็นเรื่องโครงการวิจัยที่สถาบันอนุมัติให้ทำการวิจัยได้แล้ว

ข้อ 2 การจ่ายเงินทุนอุดหนุนการวิจัยแก่ผู้รับทุนวิจัยแบ่งออกเป็น 2 งวด ดังนี้

(1.) งวดแรกจ่ายไม่เกินร้อยละ 60 ของงบประมาณที่ได้รับอนุมัติให้ดำเนินการวิจัยโดยเบิกจ่ายเมื่อ ยังคงติดตามในสัญญารับทุนอุดหนุนการวิจัยระบบร้อยละแล้ว

(2.) งวดที่ 2 เบิกจ่ายงบประมาณที่เหลือจากการเบิกจ่ายครั้งแรก โดยผู้วิจัยต้องส่งรายงานความก้าวหน้าการวิจัยที่ได้ดำเนินการวิจัยระบบร้อยละแล้ว เหลือเพียงการเขียนรายงานที่สมบูรณ์เท่านั้น

ข้อ 3 เงินทุนอุดหนุนการวิจัยที่จะได้รับมีกำหนดตามสัญญาไม่เกิน 1 ปี ในกรณีที่ผู้รับเงินทุนอุดหนุนการวิจัย ยังทำงานไม่แล้วเสร็จสมบูรณ์ตามเงื่อนไขของสัญญาการรับเงินทุนอุดหนุนการวิจัยให้ผู้รับเงินทุนอุดหนุนการวิจัยขอขยายเวลาทำงานวิจัยหรือขอส่งผลงานวิจัยออกไปอีกได้ไม่เกิน 6 เดือน อย่างไรก็ได้ ถ้ามีเหตุผลจำเป็นและเชื่อว่ามีเหตุสุดวิสัยจะอนุญาตให้ขยายเวลาเป็นครั้งที่สอง ซึ่งเป็นครั้งสุดท้ายได้อีกไม่เกิน 6 เดือน

ข้อ 4 การขอเลื่อนส่งรายงานการวิจัยตามหลักเกณฑ์ในข้อ 3 แล้วงานวิจัยยังไม่แล้วเสร็จให้ผู้ทำงานวิจัยส่งเงินทุนที่รับไปแล้วคืนให้กับสถาบัน